

دهولہ تی فاطیمی

دانہر

علی محمد محمد الصلابی

وہرگیڑانی

ابراہیم حسن سعید

دهوڙه تي فاطيمي

د. علي محمد محمد الصلابي

وهرگيراني

ابراهيم حسن سعيد

دهولہ تی فاطیمی

دانہر

علی محمد محمد الصلابی

وہرگیانی

ابراہیم حسن سعید

پیشکش کردن

ئەم کتیبە بە تاییبەت پیشکش دەکەم بە کورپان و نەوێ باکوری ئەفریقیاو بە گشتیش بۆ
هەموو ئوممەت ، داوا لە خوای بەرزو شکۆمەند دەکەم بە ناوێ جوانەکان و سیفاتە
بەرزەکانی ، کەوا ئەو کارەم تەنها و تەنها لە بەر خاتری خوێ ئەنجام دابێت.

﴿رَجُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ فَيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۱)

پیشہ کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهدي الله فلا مضل له، ومن يضلل الله فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ١٠٢.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١.

خودایہ نہی پہرہردگارم بہ سوپاسیک سوپاست دہکہم، کہ ہر شایہنی گہورہو شکوی خوت بیتو، سوپاس و ستایشت دہکہم ہتاوہکو رازی دہبیت لہ پاش رازی بونیش ہر بہردہوام دہبم لہ پیا ہلگوتن و سوپاس و ستایشت.

تہمہ کتیبی سیہمہ دہولہتی فاطیمی کہوا باس لہ دہولہتی عوبہیدی فاطیمی رافیزی دہکات ہر لہ سہرہتایی دروست بوونی ہتاکو پووخان و دارمانیو، دہکولیتہوہ لہ شیعہ و گروپہکانی و باس لہ ترسناکیان دہکات لہ سہر تہو ٹومہتہ بہرپزہ، چہند تیشکیکیش دہخاتہ سہر ہوکارہکانی سہرکہوتنی دہولہتی فاطیمی لہ باکوری تہفریقیاو بہروونیش حہقیقہتی تہو کیشہیہ دہردہخات، کہ لہ نیوان رافضہ و تہہلی سوننہدا ہہیہ و باسی شیوازہ جوراو جورہکانی رافیزہ دہکات لہ دزایہتی کردنی تہہلی سوننہو ہلویستی تہہلی سوننہش لہم بارہیہوہ پوون دہکاتہوہ، ہہروہا باسی تہو ماندوووونو و ہولو کوششہ گہورہیہ دہکات، کہوا خہلکی باکوری تہفریقیا خستیانہ گہرو سہرفیان کرد، بو لہناوبردنی دہولہتی عوبہیدی، کہ زانایانی تہہلی سوننہ پوولیکی بہرچاویان ہہوو لہ ہر یہکہ لہ بواری زانست و پەرہردہو ہلگرتنی چہک لہدژی رہوافیزہکان.

ھەرۋەھا ئەم كىتئىبە تىشك دەخاتە سەر كارىگەرى دەولتەتى صەنھاجى لە بلاوكردنه وەى
 بىروباوھەرى ئەھلى سوننە و لابرندى پەگ و پىشالى رەوافىزەكان لەباكورى ئەفرىقىا،
 بەتائىبەتى لەسەردەمى موعىزى كورى بادىس و كورپەكەى تەمىم ، ھەرۋەھا باسى كۆمەلئىك
 روداو دەكات، كە لەنىوان دەولتەتى عوبەيدى لەمىسرو دەولتەتى صەنھاجى پروويان داو،
 پاقەى ئەو ھۆكارانەش دەكات، كە بوونە ھۆى پرووخانى دەولتەتى صەنھاجى، ھەرۋەھا ئەم
 كىتئىبە خوئنەر لەگەلە خۆى دەبات بوئەو كىشەيەى لە نىوان رەوافىزەكان و ئەھلى سوننە
 لەعىراق پرووياندا بو ئەوھى جەخت بكاتەوہ لەسەر مانايەكى گرنگ: ئەوئىش، كە مئىژووى
 باكورى ئەفرىقا بەشئىكە لەمئىژووى ئوممەت و ئەورۆژى و كارىگەر دەبئى بەو پرووداوانەى پروو
 دەدەن لە مىسرو حىجاز و شام و عىراق... ھتد. جا چ بەباش يان خراب، چونكە ئىمە
 ناتوانىن مئىژووى ئوممەت لەگەلە يەكترىدا بىچرئىنن، ھەرۋەھا ئەم كىتئىبە جەخت لە سەر
 مەسەلەى فىقھى تەمكىن دەكاتەوہ لەلای ھەردوو سەركردەى خاوەن شكۆ نورالدىن
 محمود و صلاح الدين الأيوبي لەمىانى ژيانە جىھادىە پىرۆزەكەيان، ھەرۋا باس لە ھەول و
 تىكۆشانى زانايان و پەرۋەردەكاران دەكات، كە پۆلىان بىنى لە بەدىاركەوتنى نەوھى
 سەرکەوتن و جىگىربوون جىل النصر والتكمين، ھەرۋەھا ئەم كىتئىبە دەيەوئى پاقەى
 سوننەتى خوا بكات لە كۆمەلگەكان و دەولتەكان و ھۆزەكان، ئەمەش لە ميانى تەفسىرى
 مئىژووى بو پرووداوەكان و گرنكى پۆلى زانايان لە سەركردايەتى كردنى ئوممەت بەرەو
 سەرۋەرى و غىرەت و كەرامەت و داکۆكى كردن لەسەر بەكارھىنانى ھۆكارە ماددى و
 مەعنەويەكان، كەوا زامىنى سەرکەوتن دەكات بەسەر دوژمنان ، ھەرۋەھا باس لە سوننەتى
 تدرج دەكات لە گۆرانی گەلەكان و دامەزراندنى دەولتەكان، كە لەمەوہ گرنگىەكى ھەرە
 گەورە دەداتە پەرۋەردەكردنى خواىى التربيۃ الرّبانيۃ لە بەدبەھىنانى ئامانجە گەورەكانى
 ئوممەت جا يەكسانە، لەسەر ئاستى سەركردەكان بئىت لەمەر ئەخلاق و زانست و
 جىھادىان، يان لەسەر ئاستى گەلەكان لەمەر باوہش كردنەوہيان بو كىتئىبى خواو سوننەتى
پىغەمبەرەكەى ﷺ و سەركردە دلسۆزەكانى.

ئەم ھەولە مل كە چانەيە ھىچ بابەتئىكى نوئى نەھىناوہ، بەلكو تەنھا كۆكردنه وەو
 رىكخستنە و ھەولئىكشە بو شىكردنه وەو تەفسىر كردنى ئەو پرووداوە مئىژوويانەى لەو كات

له باكوری ئه فریقیا پروویانداوه ، كه له بزوتنه وه میژوییه كه ی زۆر کاریگه ر بووه به
پۆژه لاتی ئیسلامی ، جا ئه گه ر ئه م هه ول و كۆششه باش و چاك بییت ئه وه ته نها و ته نها
له لایه ن خواوه یه ، ئه گه ریش پیم ون كرد بییت و به هه له داچوویم ئه وا ئه گه ر بۆ ده ركه وت لیی
په شیما ن ده بمه وه و، بواریش كراوه یه بۆ ره خنه و به رپه رچدانه وه و ته علیق لیدان .

ئامانجیشم له و كتیبه ئه م خالانه ی خوا ره وه یه :

۱- جه خت كردنه وه له وه ی كه وا بنچینه كانی مه ددی ئیسلامی له ولاته كانمان بنچینه یه كی
سونی یه نه وه ك شیعی و شتی ده ره كه ی تر به لكو ئه وه ن، كه **پیغه مبه ری** ﷺ و
هاوه له كانی له سه ری بووینه .

۲- سانا كردنی مه بده ئی په ندوه رگرتن له زانین و ناسینی بارودۆخی ده وله ته كان و
فاكته ره كانی بنیات نانیا ن و هۆكاره كانی پوو خانیا ن و، روانین بۆ سوننه ته كانی خوا له
به رزایی و ده رون و كۆمه لگا كاندا .

۳- گرنگیدان به زانین و ناسینی عه قیده ی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت و، په وه رده كردنی
نه وه ی ئوممه ت له سه ری و، كه شف كردنی بیروبا وه ری په وافیزه كان، كه دژو پیچه وانه یه
له گه ل قورئانی پیرو زو سوننه تی **پیغه مبه ره كی** ﷺ و ئیجماعی زانایه سه ر راسته كان .

۴- ناسندن به هه ندیک سه ركرده یی خواناس له پۆژئاوا ی ئیسلامی وه ك: موعیزی كوری
بادیس و ته میمی كوری موعیز، له پۆژه لاتی ش وه ك نورالدین محمود و صلاح الدین الأیوبی
هه تاكو نه وه كانی داها توی موسولمانان سوود له و ژیا نه پرخیره ی ئه وان وه ربگرن، كه وا
به ئاواتن بگه ن به سه ركه وتن و جیگیر بوونی دینی خوا وه رده م ئه م ئاوازه له خولیا یان
دایه و ئه ززینگیتته وه .

۵- ده وله مه ند كردنی مه كته به ی ئیسلامی له باره ی ئه و بابه ته میژوو یانه ی كه وا هه لقولا وه
له عه قیده یه كی راست و په وان و تیگه یشتنیكی ساغ و دوور له و ژه هری
پۆژه لاتناسه كان و، هزری ئه و عه لمانیا نه ی كه وا هه ول ده دن راستیه میژوییه كان بشیوینن
له به ر خاتری خزمه تكدنی ئامانجه كانیا ن .

سه باره ت به پلانی كتیبه كه ش ئه وا هه لساوم به دابه ش كردنی بۆ چوار به ش:

باسی یه کهم: دهو له تی شیعی له باکوری نه فریقاً نه مهش، که له پینج باس پیک دیت.

ته وهری یه کهم: پیئاسه ی شیعه له زمانه وانیدا.

یه کهم: پیئاسه ی شیعه له زمان و زار اوهدا.

دووهم: پیئاسه ی رافضة.

سی یه م: هو ی ناو نیان به م ناوه.

چوارهم: سه ره تایی سه ره له دانی شیعه گه رایه تی.

ته وهری دووهم: پیئاسه ی گرنگ ترین گروپه کانی شیعه.

یه کهم: نوصه بیریه کان و بیروباوهر بیان.

دووهم: شیعه ی دوانزه ئیمام.

- **به رده وام بوونی نه و شیعه دوانزه ئیمامیه له سه رده می ئیستاد.**

- **ئیمامی شیعی له سه رده می ئیستا و نه و دهو له ته ی، که بنیاتی ناوه.**

- **نه زمونی شیخ موسی جارالله**

سی یه م: شیعه ی ئیسماعیلی.

أ- **ترسناکی مه زه بی باطینی له سه ر ئوممه ت.**

ب - **بیروباوهره گنده که ی باطنیه کان.**

ته وهری سی یه م: بانگخوازی باطنیه کان له باکوری نه فریقیا.

ته وهری چوارهم: الخلیفة الشیعیة عبیدالله المهدي الرافضي.

ته وهری پینجهم: عه قیده ی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له باره ی مه هدی.

- **ناوو سیفه ته کانی.**

- **شوینی ده رچوونی.**

یه کهم: نه و فه رموودانه ی باس له مه هدی ده که ن له ریگیای ته واتوره وه هاتوه.

دووهم: نه وانه ی ئینکاری له فه رمووده کانی مه هدی ده که ن و به رپه رچ دانه وه یان.

باسی دووهم: کیشه له نیوان دهو له تی عوبه ییدی و خه ئکی باکوری نه فریقیا نه مهش، که

هه شت باس له خو ده گریت:

ته وهری یه کهم: شوپش کردنی هو زی هه واره له ته رابلس.

ته وهره‌ی دووهم: هه‌لکشان و خشینی **عوبه‌یدیه‌کان** بۆ به‌رقه.

شۆپرش کردنی خه‌لکی به‌رقه له سه‌ر **عوبه‌یدیه‌کان**.

ته وهره‌ی سێ یه‌م: ده‌رچوونی أبی یزید الخارجي له سه‌ر **عوبه‌یدیه‌کان**.

ته وهره‌ی چوارهم: خه‌لیفه‌ی دووهمی رافضی القائم بأمرالله.

ته وهره‌ی پینجه‌م: خه‌لیفه‌ی رافضی سێ یه‌م مه‌نصور.

ته وهره‌ی شه‌شه‌م: الموعیزلدين الله أبو تمیم سعد.

- **چوونی موعیز بۆ میسر.**

ته وهره‌ی جه‌وته‌م: تاوانی **عوبه‌یدیه‌کان** له باکوری ئه‌فریقا.

ته وهره‌ی هه‌شته‌م: هه‌لوێستی زانایانی ئه‌هلی سوننه و شیوازه‌کانی به‌رگریکردن.

وتویژه‌کانی پیشه‌وا أبی عثمان سعد الحداد.

باسی سێ یه‌م: ده‌وله‌تی صنه‌اجی ئه‌مه‌ش شه‌ش باس له خو ده‌گریت:

ته وهره‌ی یه‌که‌م: أبو‌الفتح یوسف بلکین.

ته وهره‌ی دووهم: الموعیز بن بادیس الصنه‌اجی.

ته وهره‌ی سێ یه‌م: خشان‌ی بنی هلال و بنی سلیم.

ته وهره‌ی چوارهم: پیکدادانی چه‌کداری له نیوان موعیزی کورپی بادیس و هۆزه عه‌ره‌بیه‌کان.

ته وهره‌ی پینجه‌م: کوره‌کانی موعیز و نه‌وه‌کانی.

یه‌که‌م: تمیمی کورپی الموعیز.

دووهم: ئه‌میر یه‌حیا.

سێ یه‌م: ئه‌میر علی کورپی یه‌حیا.

چوارهم: ئه‌میر حه‌سه‌نی کورپی علی کورپی یه‌حیا.

أ- والیی طرابلس له سه‌رده‌می ئه‌میر حسن.

ب- ره‌جار هیرش ده‌باته سه‌ر طرابلس.

ج- قات وقورپی و برسیه‌تی له طرابلس.

ته وهره‌ی شه‌شه‌م: هۆکاره‌کانی رووخانی ده‌وله‌تی زیری له باکوری ئه‌فریقا.

باسی چوارهم.

هۆکاره کانی پووخانی دهولته تی عوبهیدی ئەمهش، که سی کۆباس له خۆوه دهگریت.

تهوهرهی یهکهه: هۆکاره کانی پووخانی دهولته تی عوبهیدی.

تهوهرهی دووهم: نورالدین

- یه کگرتنی ولاتانی شام و ههریمه میسریه کان.

- وهفاته کردنی نورالدین.

تهوهرهی سی یهه: صلاح الدین الأیوبی:

أ- القاضي الفاضل.

- وهفاته کردنی.

ب- وهفاته کردنی الناصر صلاح الدین.

ج- پوخساره سه ره کیه کان له که سایه تی سه لاهه دیندا.

د- پیا هه لگوتنه کی قه شهنگ و جوان له باره ی وهفاته کردنی صلاح الدین.

ه- چه ند په یامیکی جوان له مه پ هه والی وهفاته کردنی صلاح الدین.

پاشان نه نجامی ئیکۆئینه وهکه.

له کۆتایی له خودا داواکارم که وا نه و کاره م ته نها له بهر خاتری پوو ی پرشنگذاری بیته و له

باتی هه ره رفیک، که نوسیومه پاداشت و چاکه م بداته وه و بیخاته ته رازووی چاکه کان،

هه روه ها پاداشتی نه و بریانه شم بداته وه، که وا هانیان دام و یارمه تیان دام به وه ی پییان

کراو ره خسا له ته واکردنی نه م کتییه .

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا الله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك، وآخر دعوانا أن

الحمد لله رب العالمین.

دانهر

د. علي محمد محمد الصلابي

له باکوری نه فریقیا

باسی یه کهم: بیژهی شیعه له زمانه وانیدا.

جه وهه ری رحمه الله وتویه تی: (شیعة الرجل)، واته: شوین که وتیه و دوستی. وتراوه شایعه: ههروه کو، که دهوتری: (والاه)، که له (ولی) هاتووه...

(تَشِيْعَ الرَّجُلُ) واته: بانگه شهی شیعه گه رایه تی بو خوی کرد، (تشایع القوم صار وأشیعا)، واته: بوونه پالپشت و خو شه ویستی یه کتری، هه رگه لیکیش کاروباری یه ک بیّت و شوین

پای یه کتری بکه ون پیمان دهوتری (شیع) خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ

مِنْ قَبْلُ﴾ (سبأ: ۵۴) واته: به هاوشیوه یان، له و ئوممه تانه ی، که رابردون.^۱

له کتیبی (مصباح المنیر) دا هاتووه، که بیژهی شیعه مانای: شوین که وتیه و دوست ده گه یه نی، هه رگه لیکیش کۆبینه وه له سه ر کاریک ئه وا شیعه یان پی دهوتری، پاشان شیعه بویته وه سفیک بو کومه له لیک دیاری کراوو تاییه ت، کویه که شهی (شیع) وه کو (سدره و سدر)، (أشیاع) یش (جمع الجمع) وشیعت رمضان بست من شوال)، واته: له دوایی مانگی ره مه زان شه ش رۆژی مانگی شوال وه ک پاشکویه ک دیت.^۲

پیناسه ی شیعه به پیی چه مکه زمانه وانیه یه که ی هه ریه که له واتای قه وم و دوست و یارمه تی ده رده گه ینی، ئه م واتایه ش له هه ندیک ئایه تی قورئانی پیروژدا هاتووه، ههروه ک

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾

(القصص: ۱۵) له ئایه تیکی تریش ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ (الصفات:

۸۳) بیژهی شیعه له ئایه تی سوپه تی (قصص) به مانای قه وم دیت، له سوپه تی

(صفات) یش ئاماره به و دوست و شوین که وتوانه ده کات، که له سه ر یه ک پابویر کۆکن و به شداری تیدا ده که ن.^۳

۱- الصحاح للجوهري، ولسان العرب: شيع.

۲- المصباح المنير: شيع.

۳- المصباح المنير: ب ۱- ۲۲۹.

وشه ی شیعہ مانایه کی (اصطلاح) ی سہر بہ خوی وہ رگرتوہو بہ سہر کومہ لیک دادر اوہو گوتراوہ، کہ بیروباوہ پریمان وابوو ئیمامت لہ بہرژہ و ہندیہ گشتیہ کان نیہ بؤ ئہ وہی بگہ پرتہ وہ لای بیروپراو دیدی ئوممت بؤ ئہ وہی ہہ لیبزیرن و دەست نیشانی بکن، بہ لکو پروکنیکی ئاین و بنچینہ یہ کی ئیسلامہ و بؤ ہیچ پیغہ مبریک نیہ ئہم مہ سہلہ یہ فہراموش بکات یان بیگہ پرتیئتہ وہ لای ئوممت، بہ لکو لہ سہر ئیمام پیویستہ بہ خوی دەست نیشانی بکات بؤ ئوممت.^۱

أبو الحسن الأشعري له میانی باسکردنی شیعہ دا وتویہ تی: شیعہ بویہ بہم ناوہ ناوبراون، چونکہ عہ لیبیان خوش ویست و پیشیان خست لہ سہر سہر جہم هاوہ لہ کانی پیغہ مبریک.^۲

عبدالرحمن بن خلدون وتویہ تی: بزانه کہ پیناسہ ی شیعہ لہ زماندا بہ واتای دوست و شوین کہوتہ دیت، لہ نہرییتی شہر عزانانہ کان و موتہ کہ لمینہ کان لہ خہلف و سہلہ ف بہو کہ سانہ دہ وتریت: کہ شوینی عہلی و کورہ کانی کہوتن، جا پرتہ وو مہ زہہ بی ہہ موویان ئہ وہ یہ، کہ ئیمامت ناکہ ویئہ ناو بہرژہ و ہندیہ گشتیہ کان، بؤ ئہ وہی بگہ پرتہ وہ لای بیروبوچوونی ئوممت، بہ لکو لہ سہر پیغہ مبریک پیویستہ ئیمامیان بؤ دەست نیشان بکات و دہ شبی دور بیت لہ گوناہی گہ ورہ و بچوک، عہ لیش پیغہ مبریک خوی دەست نیشانی کرد بہ بہ لگہ ی چہ ند دہ قیک، کہ بہ گویرہ ی مہ زہہ بہ کہ ی خویان دہ یہینن و پاقہ ی دہ کەن، کہ ئہو دہ قانہ زانا بلیمہ تہ کانی سوننہت و شہریعت نایناسن، بہ لکو زورینہ ی ہہ لہ ستر اوہ یان بہر پیکایہ ک داہاتووہ، کہ تانہ ی لیدراوہ و پہ خنہ ی لیگیر اوہ، یان دوورہ لہ پاقہ گہ ندہ کہ یان.^۳

۱- بروانہ: کتیبی مقدمہ ابن خلدون لا ۱۹۶- ۱۹۷.

۲- مقالات الإسلامیین: ب ۱ / ۶۵.

۳- بروانہ: کتیبی مقدمہ ابن خلدون لا ۱۹۶- ۱۹۷.

دوووم: پیناسه‌ی رافضة: الرفض له زماندا به مانای وازلیهینان دیت، وتراوه رَفَضَهُ، واته: وازی لیّهینا، ئەصمه‌ی وتویه‌تی: بۆیه به رافضة ناوبراون، چونکه وازیان له زهیدی کوری عه‌لی هینا.^۱

که‌واته وشه‌ی رَفَضَ له زماندا به مانای وازیهینان له شتیك دیت.

به‌لام له زاراوه‌دا: به کۆمه‌لیک له شیعه‌کان ده‌وتریت ، بۆیه‌ش ئەوها ناونراون، چونکه وازیان له زهیدی کوری عه‌لی هینا، ئەصمه‌ی زانایی پایه به‌رز وتویه‌تی: پیشتر ئەوانه به‌یعتیان دابوه زهید، پاشان پییان وت: حاشا له أبوبکر وعمر بکه له‌گه‌لت شه‌رده‌که‌ین، ئەویش رازی نه‌بوو وتی: ئەم دووانه وه‌زیری باپیره‌م بووینه و قه‌ت حاشایان لی‌ناکه‌م، ئەوانیش وازیان لیّهینا و ناونران به‌رافضة^۲

عبدالله ی کوری ئەحمه‌د وتویه‌تی: به‌باوکم وت: رافضي کئی‌یه؟ وتی: رافضي ئەو که‌سه‌یه، که جوین به ئەبویه‌کرو عومه‌ر ده‌دات.^۳

سی‌یه‌م: هۆی ناوانیان به‌م ناوه:

کاتیك زهیدی کوری عه‌لی کوری حوسیینی کوری عه‌لی بن ابی طالب یاخی بوو له ژیر ده‌سه‌لاتی هیشامی کوری عبدالملك له ناو سوپاکه‌ی هی وای تیدا هه‌بوو جنیویان به ئەبویه‌کرو عومه‌ر ده‌دا ئەویش به‌م کاره رازی نه‌بوو قه‌ده‌غه‌ی کردن، ئەوانیش ره‌فزیان کرده‌وه و وازیان لیّهینا که‌سی له ته‌ک نه‌مایه‌وه، ته‌نها دوو سه‌د سوار چاک نه‌بی‌ت، زهیدی کوری عه‌لی له‌وده‌مه پییانی وت: رَفَضْتُمُونِي واته: وازتان لی هینام ، وتیان: به‌لئ، هه‌ر له‌و کاته‌وه ئەو ناوه‌یان به‌سه‌ردا‌راو مایه‌وه^۴، ئەمه‌ش له سالی (۱۲۲) ی کۆچی بوو، پیشه‌وا ابن کثیر له میانی باسکردنی پووداوه‌کانی ئەم سالا‌ه‌دا وتویه‌تی: زهیدی کوری عه‌لی کوری حوسیین کوری عه‌لی بن ابی طالب کوزرا، هۆیه‌که‌شی ئەوه بوو، که کاتیك ئەه‌لی کوفه ئەوانه‌ی به‌یعتیان پيدا فه‌رمانی پیکردن له‌سه‌ره‌تایی ئەوساله‌ خویان ئاماده بکه‌ن و

۱- الصحاح للجوهري ب ۲ / ۱۰۷۸، ولسان العرب / ب ۷ / ۱۵۷ مادة رَفَضَ.

۲- لسان العرب ب ۷ / ۱۵۷.

۳- مناقب الإمام لأبن الجوزي.

۴- إعتقادات فرق المسلمين والمشرکين لا ۵۲.

دەربچن، كە خۆيان ئامادە كرد، لە ناويان پياويك بە ناوی سولهيمانی كورپی سوراڤه ئهوه ههوالهه زهیدی گهيانده یوسفی كورپی عومەر، كه له عیراق بریکار بوو له شوینیک به ناوی (حیره) یوسفی كورپی عومەر ناردی بۆ ئهوهی چاوی به زهید بکهوئ، به لام کاتیك شیعه به مەیان زانی چوونه لای زهیدو پێیان وت: رهحمهتی خوات لیئی رات چیه و چ دهلیی ده ربارهی ئهبو به کور عومەر؟ وتی: خودایان لیخوش بیئت، نه م زانیوه له ئههل و بهیتی من یه کیك هه بیئت حاشای لیکردبن و به خراپه ناوی هیئابن، منیش هه ر به باشه ناویان ده به م، وتیان: ئه ی بۆچی داوی تۆله و خوینی ئههل و بهیت ده کهیت؟ وتی: ئیمه شایه نترین کهس بووین بۆ ئیمامهت به لام کۆمه لیک خۆیان پێش ئیمه خست و ئیمه یان له و کاره دوور خسته وه، به لام ئه وان سه ره پای ئه و کاره ی کردیان له لای ئیمه کافر نه بووینه، چونکه کاتیك حوکمیان کهوته دهست دادگهریان کردو کاریان به قورئان و سوننهت کرد، وتیان: ئه ی بۆچی شه پریان له گه ل ده که ی؟ وتی: ئه وانه وه ک ئه وان نین، ئه وانه سته میان له خۆیان و خه لک کردو منیش بانگه شه بۆ قورئان و سوننهت ده که م وه ولده ده م بۆ زیندوو کردنه وه ی سوننه ته کان و مراندنی بیدعه کان، ئه گه ر گوپرایه ل ده بن ئه و بۆ من و ئیوه باشته ر، ئه گه ریش سه رپێچی ده که ن، ئه و له ئیوه کوجا مه رحه با، ئه وانیش ره فزیان کرده وه له ده ور به ریه وه نه مان و په یمانه که یان له گه لی هه لوه شانده وه و ازیان لیهینا، بۆیه هه ر له م رۆژه وه ناوئران به رافضة

جا هه ر لییره دا هۆی ناوانیان به رافضة روون ده بیته وه، چونکه ره فزی زهیدی كورپی عه لییان کرد، که قه ده غه ی کردن جنیو ئه بو به کور عومەر بده ن و وای لیهات وشه ی رافضة به و که سانه وترا: که زیاده رۆییان له مه زه به ی شیعه ده کردو پێیان به جنیو و تانه وته شه ردان ده دا به هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ر ﷺ.

چوارهم: سه ره تاي سه ره ه لدانی شیعه گه رایه تی:

کتیبه میژوویییه کان باس له وه ده که ن، که یه که مین کهس بیرو هزری شیعه گه رایه تی چاند له ناو ئوممهت پیاویکی جوله که بوو پێیان ده وت: عبداللهی كورپی سبأ، که بۆ تانه و

ته شهر لیدان له ئیسلام، ئیسلامه تی خۆی ئاشکرا کرد، ئەمەش له سەردەمی خەلیفە ی راشید عوسمانی کوری عەفان بوو، ناوہ ناوہ عبدالله دەگەرا له مەدینە و بەسەرە و کوفە و میسر و شام ، هەتا کاتیکی تێک دەردو داخ له دلەکان له مونا فیق و نەفامەکان بە حەقیقەتی دین له دەورە ی کۆبوونەو، ئەو عبدالله یە ناسرا بوو بە ابن سوداء ، زۆر زیڕە ک و ژیرانە توانی دوو بیروکە ی بنەرەتی بلۆ بکاتەو بۆ هینانە دی ئامانجە یە هودیە کانی:

یە کەم: بانگە شە کردنی بۆ گەرانە وە ی **پیغە مەبر** و دە بیوت: سە یرم بە و کە سە دی، کە گومان دەبا عیسا دە گەریتەو، بە لام باوەر ناکات محمد دە گەریتەو، خودای گەرەش دە فەر مویت ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ **القصاص: ۸۵.**

دووەم: بانگە شە کردنی بۆ بیروباوەر ی ئەوە ی، کە هە موو **پیغە مە بریک** شوین گریکی هە یە و عە لیش شوین گری مو حە مە دەو، مو حە مە دیش کۆتایی **پیغە مە برانە** و عە لیش کۆتای شوین گرانە و کە سیش لە و کە سە ستە م کارتر نیە شوین گری **پیغە مە بر** قە دە غە بکا و ئەو هە قە ب فە و تینێ و بۆ خۆی زەوت بکا و کاروباری ئوممەت بۆ خۆی بگرته بەر.

ئین سبأ هاوہل و شوین کە و توە کانی نارد بۆ شوینە جیا جیاکان بۆ ئەوە ی درۆو بوختان بنوسن و بلۆ بکە نەو و بۆ ناشیرین کردنی والی و کار بە دە ستە کان و، نیسبە تی ئەوە شیان دا پال خە لیفە ی موسلمانان و رای سپاردن، کە له دەوریان کۆببنە وەو، چە ند نامە یە کیشیان تە زویر کردو دایانە پال عوسمان بۆ ئەوە ی کە لێن بخە نە نێوان ئوممەت و خە لیفە کە ی و نێوانیان تێک بدەن، چە ند شوینیک یاخی بوون و خە لکی بە سەرە و کوفە و میسر بە دە م بانگە وازە کە ی ابن سبأ هاتن و قە بو لیان کرد، ئەمەش بۆ هینانە دی چە ند ئامانجیک ، کە یە کیک لە پیلانە هەرە گلاوہ کانی کوشتنی خە لیفە ی راشید عوسمانی کوری عە ففان بوو، کە بە زولم کوشتیان.

شیخ الإسلام ابن تیمیة: پوونی کردۆتەو، کە یە کە مین کە س رَفَض و زیادەرەوی داهینا ابن سبأ بوو، ابن تیمیة له میان ی باس کردنی بۆ ئە م مە سە لە یە و تویە تی: بنچینە ی رَفَض مونا فیقە کان و زیندە قە کانن دایان هینا، چونکە بیروکە کە ابن سبأ دورستی کرد ،

ئىمامە تىشى كرده ھەلىك بۆ ئوھى زىادە پۆيى تىدا بكات و وتى: على دوره له گوناھو
مه عصومه.^۱

ھەروھەا وتويەتى: بەراستى ئىبن سەبەئى مونافىق و زەندىق ويستى ئاينى ئىسلام تىك
بدات و بشيويىنى، ويستى ئوھى بۆلص بەسەر نەصرانىھە كانى ھىنا ئوھىش ئاوا بەسەر
موسلمانان بىنى، بەلام ئوھى بۆ بۆلص پىككەوت و چوھە سەر بۆ ئىبن سەبەئ نەچوھە
سەر، چونكە نەصرانىھە كان عەقلىكى سادەيان ھەبوو، كاتىك عيسا-عليه السلام- بەرز
كراوھ بۆ ئاسمان خەلكىكى كەم دوای كە وتبوون و فيرە ئاينەكەى بىوون، جا ئوھى
بۆلص داھىنا له زىادە پۆيى له عيسا خەلكىكى زۆر دوای كە وتن و زىادە پۆيىيان له خوش
ويستنى عيسا كرد، بەلام ئوھى حەق لىيان ھەلسان و ئوھەيان پرت كردهو دژيان وھستان
ھەتا كارەسات بەوھ گەيشت، ھەندىك پادشا يەكتر بكوژن، ھەندىكىش گوشە گىربوون له
كەنيسەو دىرەكان، بەلام سوپاس بۆ خوا ئەم ئوممەتە بەردەوام كۆمەلىكى له نىودايە، كە
له سەر ھەقە، بە جۆرىك ھىچ بى باوھرو بىدعە چىك ناتوانى تىكى بدا، يان بىھوى خوى
زال بكات بەسەر ھەقدا، بەلام ئوھەسەى بىھوى گومرا بى ئوھا شوين ئوھ گومرايە
دەكەوى.^۲

له بەر پىسى و نگرىسى و فىل و دوژمنايەتى سەختى بۆ ئىسلام و موسلمانان كەس له
ئوھلى ئىمان بە باش ناوى ابن سبأى نەبردوھە، بەلكو بەوھ وھسفىان كردهو، كە يەكەمىن
كەسە سەرشۆرو دۆراوھەكانى فيرى جنىو تانەو تەشەردان كرد بە ئوھوبەكرو عومەرو
ھەروھەا وھسفىان كردهو بەدرۆ و نىفاق و بى باوھرى و گومرايى.

ئىبن حەجەر له ريگايى أبى إسحاق الفزارى باسى كردهو، كە سوھىدى كورپى غەفلە له
سەردەمى پيشەوايەتى عەلى چويتهلاى و پىي وتوھ: بەلاى چەند كەسك تىپەپىم باسى
ئوھوبەكرو عومەريان دەكردو دەشيان وت: كە تۆش له دەروونەوھ قسەيان پى دەلىيى،
عەلى وتى: من زۆر زۆر دوورم و لەو پەوشتە پىسە، پاشان وتى: پەنا بەخوا من له باشە
بەولاوھ ھىچم له ناو دل دانىھ بەرامبەريان، پاشان عبداللہى كورپى سەبەئى پەرگەندەى

۱- مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية ب/ ۴ / ۳۴۵.

۲- منهاج السنة ب/ ۳ / ۲۶۱.

مه دائين كردو، وتيشى: لى مه گهرين له هيچ شوينيك بمينيته وه، پاشان كاتيك خه لكى كؤبوونه وه هه لسا رويشت به رهو لاي مينبه ره كه يو سه ركه وته سه رى و مه دح و سو پاس گوزاربه كى زورى ته بوبه كرو عومهرى كردو له كوتايى وتاره كه شى وتى: هه والى هه ركه سيك له ئيوه م پى بگات من به باشتر بزاني له ته بوبه كرو عومهر ته وا حه ددى دروزنى لى ده رده كه م.^۱

هه نديك سه رچاوه ي تريس باس له وه ده كه ن، كه عه لى ويستى بيكوژى و شمشيريشيان بو هينا پاشان وتى: دووريكه نه وه ليم، دوايى په رگه نده ي مه دائينى كرد.^۲ ابن عساكر يش به سه نه ديك له ابي الجلاس رپوايه تى كردو وه و تويه تى: گويم له عه لى بوو به عبدالله ي كورى سه به ئى وت: كه سى دروزن پهيدا ده بن توش له روى قيامه تدا يه كيكي له وان.^۳

عه لى رايگه ياند، كه ئيبن سه به ء توخمى كى پيسه و، ويستيشى بيكوژى، به لام كاتى په شيمان بووه له كوشتنى په رگه نده ي مه دائينى كرد رپوونيشى كرده وه، كه يه كيكه له پياوه هه ره دروزنه كان.

پيشه وا زه هه بى له باره ي ابن سه به ء وتويه تى: عبدالله ي كورى سه به ء يه كيكه له هه ر زه نديق و گومراو گومراكه ره كان، وا بزانه عه لى به ئاگر سوتاندى، نه و عبدالله يه گومانى برد قورئان پيك هاتووه له نو جزم، كه عه لى به مه ي زانى يه كسه ر ده رى كرد پاش ته وه ي، كه ويستى بيكوژى.^۴

ابن حجر پاش ته وه ي چه ند رپوايه تى كى هيناوه له زه م كردنى وتويه تى: هه وال و ده نگوباسى عبدالله ي كورى سه به ء زور باوه له ميژووه كان، سو پاس بو خوا، كه هيچ رپوايه تى كى نيه و، چه ند شوين كه وته يه كى هه يه پييان ده لين: سه به ئيه كان ته وانه

۱- بروانه: بروانه تلبیس إبلیس لا ۱۰۰- ۱۰۱.

۲- تاریخ دمشق لابن عساكر. ب ۳۴ / ۶

۳- میزان الاعتدال ب ۲ / ۴۲۶.

۴- لسان المیزان ب ۳ / ۱۲۲- ۱۲۳.

بیروباوه‌ریان وایه، که عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب خواجه، عه‌لی له خیلافه‌تی خو‌ی به ئاگر سوتاندنی^۱.

ده‌لیم: سزادان به ئاگر له شه‌رعدا قه‌ده‌غه‌کراوه، ده‌یتوانی ته‌نها به شمشیر بیان کوژی^۲، به‌م شیوه‌یه بو‌ خوینه‌ری سه‌نگین پوون ده‌بیته‌وه، که ئیبن سه‌به‌ئی یه‌هودی یه‌که‌مین که‌س بوو، که بیروکه‌ی شیعه‌گه‌رایه‌تی چاندو وتیشی، که محمد وه‌ک عیسا ده‌گه‌ریته‌وه و شوین گری پیغه‌م‌بریش عه‌لیه، جا شوینکه‌وته‌کانی و هه‌ندی‌ک له‌و زانیانه‌ی، که به‌شکیکی ئه‌وتویان له‌عیلم و هیدات به‌رنه‌که‌وتبوو باوه‌ریان به‌و درۆ بوختانانه کردوو بلاویان کرده‌وه^۳.

ئه‌وه‌ی له میژوو بکولیتته‌وه و دیراسه‌تی بکا بو‌ی ده‌رده‌که‌وی، که کاتیک ئوممه‌ت جوله‌و خو‌ریه‌یه‌کی به‌هیزده‌کا، ئه‌وا هۆیه‌که‌ی چه‌ند که‌سیکی داخ له‌ دلّه له ئیسلام، که خو‌یان شار‌دۆته‌وه له‌نیوه‌ندی موسلمانان و هیچ ماندوو بوون و بی‌زاری پوویان تی‌ناکا له‌ بلاو‌کردنه‌وه و چاندنی توی هزره‌نگریس و شه‌یتانیه‌کانیان، که دژ به‌عه‌قیده‌ی ئیسلامیه، ئه‌و عه‌قیده‌یه‌ی له‌کتیبی خواو سوننه‌تی پیغه‌م‌بره‌که‌ی ﷺ هه‌لقولاوه.

۱- لسان المیزان ۱۲۲/۳، ۱۲۳.

۲- له‌ ناو‌بردن به‌ ئاگر له‌ شه‌رعدا قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه به‌ لکو سزادان قه‌ده‌غه‌ کراوه جیاوازیه‌کی زۆریش هه‌یه له‌ نیوانیان، به‌لگه‌شمان ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌م‌بره‌ که ده‌فه‌رموی: ((پیغه‌م‌بریک له پیغه‌م‌بران چوو له ژیر داریک پشوو بدات جا میرووله‌یه‌ک گه‌ستی ئه‌ویش فه‌رمانی کرده ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون میرووله‌کانی ناو‌شاره میرووله‌که هه‌مووی ده‌ریینن و پاشان هه‌مووی بسوتینن خوی گه‌وره‌ش سروشی بو هه‌ناردوو فه‌رمووی هه‌ریه‌ک میرووله‌ت له‌ناو‌ب‌ردبایه)) رواه الامام أحمد و غیره و إسناده صحیح علی شرط الشیخین. پاشان عه‌لی خوا لی‌ی رازی بی‌یه‌کیکه له‌ خوله‌فای راشدین که فه‌رمانمان له‌لاین پیغه‌م‌بره‌وه پیکراوه شوین سوننه‌ته‌کانی بکه‌وین ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌ سوننه‌ته‌کانی، پاشان ئه‌وانه‌ گه‌وره‌ترین تاوانیان ئه‌نجامدا به‌وه‌ی عه‌لیان کرده خوا بو‌یه ئه‌ویش گه‌وره‌ترین سزای دان بو‌ ئه‌وه‌ی که‌س جو‌رنه‌تی ئه‌وه نه‌کات شتی وا بلیت چونکه زه‌مه‌نه‌که زه‌مه‌نی فیتنه‌ بوو عه‌لیش ویستی ری له‌و جو‌ره کوفرو شیرکانه بگریت. والله أعلم. وه‌رگیز

۳- ابن سبأ حقیقه لا خیال (سعد الهاشمی).

ته‌وه‌ره‌ی دووهم : پیناسه‌ی گرنگ‌ترین گروپه‌کانی شیعه :

له راستیدا ئه‌و زانایانه‌ی له کۆمه‌ڵ و مه‌زه‌به‌کانیان کۆلیته‌وه، ئه‌وا کتیبیکی زۆریان داناوه له سه‌ر گروپه‌کانی شیعه، له‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه وام به‌باش زانی هه‌ندیکیان باس بکه‌م بئێ ئه‌وه‌ی درێژه‌ی پێده‌م ته‌نها باطنیه‌کان نه‌بی‌ت، چونکه ئه‌وان حوکمی باکوری ئه‌فریقیان کرد، له‌گه‌ڵ شیعه‌ی دوانزه ئیمام، چونکه ئه‌وانه ئه‌مپۆ ده‌وله‌تیان هه‌یه و هه‌لده‌ستن به‌ بلاوکردنه‌وه‌و یارمه‌تی دانی مه‌زه‌به‌ی شیعه، هه‌روه‌ها نوصه‌یریه‌کانیش، چونکه هه‌ر له سه‌ره‌تای هه‌فتاکاته‌وه هه‌تاوه‌کو ئیستا حوکمی سووریا ده‌که‌ن.

ئه‌وگروپه‌ شیعه‌نه‌ی، که زانایانی گروپ ناس باسیان لێوه‌کردوه ئه‌مانه‌ن:

١- السبئية. ٢- الغرابية. ٣- البياتية. ٤- المغيرية. ٥- الهاشمية. ٦- الخطابية. ٧- العلبائية. ٨- الكيسانية. ٩- الزيدية الجارودية. ١٠- السليمانية. ١١- الصالحية. ١٢- البترية.

هه‌ندیك له‌و گروپانه‌ زیاده‌پۆیی زۆر گه‌وره‌یان کردوه، هه‌ندیکیان که‌متر، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ زياترو فراوانتر زانیاریان له‌ باره‌یه‌وه‌ بزانی ئه‌وه‌ با بگه‌رێته‌وه‌ بۆ کتیبی (مقالات الإسلاميين لابي حسن الأشعري) و (الملل والنحل للشهرستاني) و (الفرق بين الفرق بن طاهر البغدادي)

یه‌که‌م: النصيرية:

ئه‌م گروپه‌ یه‌کیکه‌ له‌ هه‌ره‌ گروپه‌ توندپه‌وه‌و زیاده‌پۆکانی شیعه‌ په‌چه‌له‌کیان ده‌چیتته‌وه‌ سه‌ر محمدی کوری نصرالمنیری، ئه‌و گروپه‌ هه‌لقولای شیعه‌ی دوانزه ئیمامی رافزییه، که‌ زیاده‌ پۆییان له‌ عه‌لی کوری ئه‌بو طالب کردو کردیان خا.

ئه‌م گروپه‌ ناوسراوه‌ به‌ دژایه‌تی کردنی ئیسلام و موسلمانان، هه‌روه‌ها به‌ یارمه‌تیدانی نه‌صارا داخ له‌ ده‌کان و یه‌ك هه‌لوێستی له‌گه‌ڵ ته‌هره‌ تیکده‌رکان، هه‌روه‌ها ناسراون به‌ په‌تکردنه‌وه‌و ته‌حریف کردنی ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خوا و ئایه‌ته‌کانی و لادانی فه‌رمایشتی خوا و فه‌رمایشتی **پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی** له‌ شوینی خۆی، ئیستاش وا له‌ خواره‌وه‌ وه‌لامی شیخ الإسلام ده‌خه‌ینه‌ پوو سه‌باره‌ت به‌ پرسیاریک، که‌ لێی کرا ده‌رباره‌ی نوصه‌یریه‌کان، شیخ الإسلام وتی: سوپاس بۆ خوای فره‌جیهان، ئه‌و گروپه‌ی ناوئراون به‌ نوصه‌یریه‌ و له‌گه‌ڵ

چینی قه رامیته باطنیه کان ئەوانه زۆر کافرترن له جوله که و فه له کان، به لکو زۆر کافرترن له زۆربه ی موشریکه کان و، زهره ریشیان له سه ر ئومه تی موحه ممه د صلی الله علیه وسلم زۆرگه وره تر و ترسناکتره له زهره ری کافره شه پکه ره کان، وه ک ته ته ره کافره کان و فه له کان و جگه له وانه ش، چونکه ئەوانه له لای موسولمانه نه فامه کان خۆیان به لایه ن گرو خۆشه ویستی ئەهل و به یت نیشان ده دن ، که له راستیدا نه باوه رپان به خواو نه به **پینغه مبه رو** نه به کتیا به که ی نیه، هه روه ها باوه رپان نیه به ئەمرو نه ی و به پاداشت و سزاو به هشت و ئاگرو نه به یه کێک له و موسولمانانه ی پینش ئومه تی موحه ممه د نیه، به لکو ئەوانه به درۆ بوختان وته ی خواو **پینغه مبه ره که ی** ده گۆرن و لاده دن به به هانه ی ئەوه ی ئەوه عیلمی باطینه و، که له وه ش هیچ سنوریکیان نیه له لای راوه ستن له ره تکرده وه ی ناوو ئایه ته پیروژه کانی خواو لادانی وته ی **پینغه مبه ره که ی** له شوینی خۆی، پاشان فه رمویه تی: زانراویشه له لای ئیمه، که فه له کان به یارمه تی نوصه یرییه کان توانیان که ناره کانی شام داگیری بکه ن، ئەوانه هه رده م له گه ل دوژمنی موسولماناندا دوستن و یارمه تیان ده دن و، هه رده میش له گه ل فه له کانن دژی موسولمانه کانن و، یه کێک له هه ره چورتمه^۱ گه وره کانیشیان سه رکه وتنی موسولمانانه به سه ر ته ته ره کانداو، خۆشته رین چه ژنیشیان ئەوه یه کاتیک فه له کان زال ده بن به سه ر زه وی موسولماناندا.. کاتیک ئەو دوژمنانه ی خواو **پینغه مبه ر** ژماره یان زۆر بوو له سه ر که ناره کان ئەوا فه له کان توانیان به سه ر ئەو که نارانه زال ببن، پاشان هه ر به هۆی ئەوان توانیان زال ببن به سه ر قودسی پیروژ و چند شوینیکی تر، پاشان، که خوای گه وره کاروباری موسولمانه موجهیده کانی ریک خست به هۆی که له پیاوانی وه ک: نورالدين الشهيد و صلاح الدين الأيوبي و شوین که وتوه کانیان ئەوا توانیان که ناره کان پرگار بکه ن و زه وی میسریش بسه ننه وه و رزگاری بکه ن له ژیر چه پۆکی نوصه یرییه کان پاش ئەوه ی دووسه د سال له ژیر ده ستیان بوو، جا ئەوان له دژی موسولمانان له گه ل فه له کان ریککه وتن، به لام موسولمانان کۆلنه ده رانه به ره و پووین وه ستان و جیهادیان له گه ل کردن هه تا فه تحیان کردو پرگاریان کرد... پاشان

۱- چورتم واته: المصیبة والبلاء.

ته ته ره كان هه رگيز نه يان ده توانی بيينه ناوی زهوی ئيسلام و خه ليفه ی به غداو چه ند خه ليفه يه کی تر بکوژن، نه گه ر به يارمه تی و رپگه خو شکردنی نه و نوصه يريانه نه بوایه ... نه و نوصه يريانه له لای موسولمانان به چه ند نازناوو و ناویک ناسراون وهك (الباطنية) و (الإسماعيلية) و (الخرمية) (المحمرة).

نه و ناوانه جاری وا هه يه هه مووی ده يانگريته وه، جاری واش هه يه به يه ك چينيان دهوتری: گومانی تيدانیه، كه جهاد کردن له گه ل نه وانه و ده رکردنی حه د لیيان له هه ره کرده وه باشه كان و واجبه گه وره كانه، جهاد کردن له گه ل نه وانه باشتره له جهاد کردن له گه ل نه وانه ی، كه موشریکن و نه هلی كتابن ، به لام شه ر له گه ل موسولمانان ناكه ن، جهاد کردن له گه ل نه و جو ره كه سانه ده چپته نیو جهادی (مرتدين)، نه بوبه كر و تيكرای هاوه له به رپزه كان پيش نه وه ی جهاد له گه ل كافره كانی نه هلی كیتاب بكه ن جهاديان له گه ل (المرتدين) كرد، چونكه زه ره ی نه وانه زور زور زیاترو دژواتره له وانیترا، پیویسته له سه ر هه موو موسولمانیكیش به و كار هه لبستی نه وهنده ی له توانايدایه و به هیچ شیوه يه كیش دروست نیه كه سيك بیان ناسی پاشان باسیان نه كاو بیشاريته وه، به لكو ده بی بلاوی بكاته وه، ناشكرای بكات، بو نه وه ی موسولمانان حه قیقه تی حالیان بزنان و دروستیش نیه بو هیچ كه سيك بيدهنگ بیته له مه ر ناشكرا كرنی فه رمانی خواو پیغه مبه ره كی ﷺ له سه ریان ... نه وه ی له موسولمانیش له شه ری نه وانه كه م بكاته وه یان ببیته مایه ی هیدایه تیان نه وهنده ی له توانای دایه نه واهه ر خوا ده زانی چه ندو نه جرو پاداشتی جنگ ده كه وئ.

نه م گروهه پیس و نه گریسه له سه رده می نه مپو دا ناویان له خو ناوه (العلویین) نه م گروهه له ماوه ی داگیرکاری فه ره نسی بو و لاتانی شام يه كه هه لو یست بوون له گه ل فه له داخ له ده كان و يارمه تی ده ریان بوون به جوړیك ئیستعماری فه ره نسی له سوریا نه چوه ده ری هه تاوه كو نه وانه ی پیگرو قایم نه كرد، كاتیك كاروباری ولاتیان كه وته ده ست به جوړیك تو له یان سه نده وه له نه هلی سوننه، كه کاریگه ری دیمه نه كان و ترسناکیان سه ری مندالی

سپی ده کردوو، هه موو خاوهن زگیکیش زگه که ی خوی داده نا له درندایه تی کوشتن و سزاو ئه شکه نجه یان و هه تکردنی شه پره فی ئافرته ته داوین پاکه کانی ئه هلی سوننه و به ندکردنیان له گه ل پیاوه کان له به ندیخانه کان، **به رده و امیش ئه وانه وا حوکمی پایته ختی ولاتی شام ده که ن**، داوا له خوی گه وره ده که یین چه ندی زوو کۆتاییان پی بیئیت و ئه هلی دین و شه ریه ته که ی پی قایم و جیگیر بکات.

ئییستاش ئه وانه له سوریا له لای چیا ی لاذقیه به ربلاون و به زوری له شاری حه ما و حیمصدا جیگیر بویینه، له تورکیاش له لیوای ئه سنکه نده ریه و طه رطوس و ئه دهنه و هه ندیکیشیان له کوردستاندا ده ژین.^۱

هه ندیک ئه و بیروباوه ره گه ندانه ی هه یانه ئه مانه ن:

۱- به خوا کردنی پیشه واهه لی کوری اُبی طالیب، که وا گومان ده به ن له هه وره کان نیشته جییه و، گه واره ش ده نگه که یه تی و، بروسکیش پیکه نینه تی، له به ر ئه مه زور ریژی هه ور ده گرنه و به گه وره ی داده نین، هه ندیکیشیان بیروباوه ری وایه، که له رۆژو مانگدا نیشته جییه.

۲- تناسخ الأرواح بیروباوه ریکه له عه قیده که یان، ده لین: ئه وانه ی عه لی ناپه رستن سه ر له نوئ له سه ر شیوه ی وشتره که ره له دایک ده بنه وه ، به لام ئه و باوه ردارانه ی عه لی ده په رستن، ئه و لای ئه وان حه وت جار گۆرانکاری به سه ردا دیت، پاشان جیگای خوی له نیو ئه ستیره کان ده کاته وه، ئه وه ی له لای ئه وانیش لاری بیّت^۲، ئه و سه ر له نوئ له دایک ده بیته وه، بۆ ئه وه ی پاک بیته وه و که فاره تی گونا هه کانی بدات.^۳

بگره شتی تریش له عه قیده گه ندو پیسه کانیان.

چه ند چه ژنیکیان هه یه بۆ رابوردان، که تیادا ئاره ق پیشکه ش ده که ن و گونا هه ی گه وره ی له نیویدا ئه نجام ده دن ، ئه و چه ژنانه ش چه ژنی (غطاس) و (برباران)، که دوو چه ژنی

۱- بروانه: کتیبی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل و القفاري.

۲- لاری: واته: منحرف.

۳- بروانه: کتیبی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل و القفاري لا ۱۲۸.

فهله كانن، له گه ل (نیروژ) ، که چه ژنی مه جوسه کانه^۱ ، ئەم دینداریه گندهش به یه کیک له نهینیه کانیه کانی خویان ده زانن، واش ده پرواننه ئافره ته کانیان، که هیچ ئاینیکیان نیه، چونکه وا سه یریان ده کهن ، که کهم هۆش و بیرن و ناتوانن نهینیه کان بپاریژن، پیاویش ئاشنا نابیت به نهینیه کانی ئاینه که ی ههتا ته مه نی نه گاته نۆزده سال، ئەو کات له چه ند کۆریکی تایبه تدا و له نیو چه ند کاریگه ریه کی زۆر و توقاندنیکی هزری و چه ند نه ریتیکی ئایینی سه یر جۆش ده کړی به عه قیده ی نوصه یری ، دریزه ی ئەم باسه ش هه موو ده دۆزییه وه له کتیبی (الباروکه السلیمانیة)، که هی (سلیمان الأردنی)یه که پیشتر نوصه یری بوو دواتر هه لگه رایه وه و بوو به نه صرانی و ئەم کتیبه ی دانا خزم که سانیشی هه ر له دوا ی گه ران هه تا ده ستیان گه یشتی و به خراپترین شیوه به زیندوی سوتاندیان.^۲

ئهو هی شایه نه ناگادار بین لیبی ئه وه یه، که ده وله ته نه صرانیه کان وه ک ئه مریکا و به ریتانیا و فه رهنسا و ئیسرائیل هتد... هه ولده دن به و خه نجه ره ژه راویانه تانه و ته شه ر له م ئومه ته به دن و له که داری بکه ن به وه ی ئه وانه به هیز بکه ن و له گه لیان بن هه تا ده یانگه یه ننه سه ر حوکم، چونکه واده زانن ئەمه باشتین ریکایه بو لاوازکردنی ئومه تی

ئیسلام ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ الأنفال: ۲۰

دوووم : شیعه ی دوانزه نیمام : ئەمانه چه ند ناویکی تریشیان هه یه له ناو خه لکی پیی ناسراون له وانه الإمامیه ، چونکه ئه وانه إمامه به ده قی ئاشکراو ده ست نیشان کردنیکی راست به واجب داده نین، خاوه نی کتیبی أعیان الشیعة وتویه تی: ئەو ناوه تانه و ته شه ریکه ئەو که سانه به کاری دینن، که عه لی پیش ده خه ن بو خیلافه ت و زیاتریش به کار دیت بو دل خو شکردن و تۆله سه ندنه وه.^۳

به لام کوله ینی شیعه له کتیبه که ی به ناوی کافی که کتیبیکی سه ره که یه له مه زه به که یان، به لکو گرنگترین و باشتین کتیبه له لایان به جوړیک ده یهیننه ریزی صحیح البخاری له لای

۱- نیروژ: واته: نه ورۆز

۲- سه رچاوه ی پیشو لا ۱۲۹۹ .

۳- بروهانه: کتیبی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل والقاري لا ۱۲۷.

۴- أعیان الشیعة لمحسن الأمين: ب ۱ لا ۲۰.

ئەھلى سوننە، چەند پىروايەتتىكى زۆر دىئىتەو، كە ئەوان پازىنە بەو ناوو نازناو، كە بەمەش درۆ بەرامبەر خوا دەكەن و بوختان دروست دەكەن و دەلئىن: خودا ناوى رەوافضى لى دامالئىنە^۱ ئەوانە بە بەدو دزىو ناوبانگانىان دەرکردو و هيچ گوى نادەنە ئەوھى درۆ بوختان بە خواو بە دورستكراوھ كانى بكن.

لەو ناوانە، كەوا ناوبانگانىان پىدەركردوہ الإثنا عشرية چونكە پىروباوھ پىان وايە، كە

دوانزە ئىمام ھەنە، كە لە خوارەو بە رىز دەياننووسىن:

- ۱- أبو الحسن علي بن أبي طالب (ت ۵۴۰)
- ۲- الحسن بن علي بن أبي طالب (ت ۵۵۰)
- ۳- الحسين بن علي بن أبي طالب (ت ۶۱ ھ)
- ۴- علي بن زين العابدين بن الحسن بن علي (ت ۹۵ ھ)
- ۵- محمد الباقر بن علي (ت ۱۱۴ ھ)
- ۶- جعفر الصادق بن محمد (ت ۱۴۸ ھ)
- ۷- موسى الكاظم بن جعفر (ت ۱۸۳ ھ)
- ۸- علي بن موسى الرضا (ت ۲۰۳ ھ)
- ۹- أبو جعفر بن علي (الجواد) (ت ۲۲۰ ھ)
- ۱۰- أبو الحسن علي بن محمد (الهادي) (ت ۲۵۴ ھ)
- ۱۱- أبو محمد الحسن بن علي (العسكري) (ت ۲۶۰ ھ)
- ۱۲- أبو القاسم محمد بن الحسن (المهدي) (ت ۲۵۶ ھ)^۲

ئا ئەوانە ئەو دوانزە ئىمامەن لە لای شىعە ئىمامىھەكان، ئەو شىعە دوانزە ئىمامىانە ھەندىك پىروباوھ پىان بەرامبەر بەو ئىمامانە ھەيە، كە ھەمووى زىادە پۆيىيە و ھەر خۆيان دايانناوھ و خوداى گەورە دايىنە بە زاندو، يەككە لەو پىروباوھ پىانە ھەيانە بەرامبەر ئىمامەكانىان ئەوھەيە، كە ئەو ئىمامانە ھەر لە تەمەنى مندالىيەو ھەتا دەمرن پاكى و دوورن لە ھەموو خراپ و بەدپەشتىھەكى ئاشكراو ناديار، جا چ بە ئەنقەست بىيان بەبى ئاگايى، ھەروھكو واجبىشە دوورىن و پاك بن لە ھەلەو لە پىرچوون، چونكە ئىمامەكان

۱- الفروع الكافي ب/ ۸ / لا ۲۸۱) حديث رقم ۶ من كتاب الروضة

۲- بروانە: پىروباوھ پى ئىمامىھەكان محمد رضا مظفر لا (۶۲- ۶۲)

پاريزهري شهرعن و شهرع بهوان راوه ستاوه و له م كارهدا حاليان وهك پيغهمبهري
خوايه عليه السلام.^۱

ئهوانه ئيمامه كانيان به هه نديك وه سف ناوبردوه، كه له مه نقول و مه عقول تيبان
په راندوه و لايان داوه، جا وهك نمونه يهك ده يهينينه وه، كه كليني له كتبه كه ي به ناوي
الكافي، كه لاي ئهوان ناو زهند ده كريت به اصول الكافي چنده كو باسيكي داناوه، كه پيك
هاتوه له چنده فرموده يهك كه به دروو بوختان هه ليان به ستووه له سه رزيده پويي له
ئيمامه كانيان.

جا هه نديك له ناو نيشاني ئه و كو باسانه ئه مانه ي خواره وه يه:

(باسيك له باره ي ئيمامه كان، كه كار به دهستي خوانه و خه زينه ي زانستي ئهون)^۲ (باسيك
له باره ي ئيمامه كان كو له گه ي زهوين)^۳ (باسيك له باره ي ئيمامه كان، كه هه موو ئه و
كتيبانه ي له لايه ن خوا هاتونه ته خوار له لاي ئهوانه هه يه و دهيزانن به پيي جياوازي
به لگه كانيان)^۴ (باسيك سه باره ت به قورئان، كه هه ر ئيمامه كان كو يان كردو ته وه)^۵ (باسيك
سه باره ت به وه ي ئيمامه كان هه موو عيلمه كان ده زانن، كه له فريشته و **پيغهمبه ر** عليه السلام و
په مامبه ره كانه وه ده رچوه)^۶ (باسيك سه باره ت به وه ي ئيمامه كان ده زانن كه ي ده مرن و
ناشمرن ته نها به سه ريشكرني خو يان نه يي)^۷ (باسيك سه باره ت به وه ي ئيمامه كان ئه وه ي
پوي داوه و پوي نه داوه دهيزانن و هيج شتيك له وان ناديار نيه)^۸ (باسيك سه باره ت
به وه ي، كه خواي گه وره **پيغهمبه ره كه ي** فيره هه ر عيلميك كردبي ئه مريشي به امير

۱- عقائد الإمامية محمد رضا مظفر لا (۵۱)

۲- الكافي (ب/۱/۱۹۲)

۳- الكافي (ب/۱/۲۲۷)

۴- الكافي (ب/۱/۲۲۸)

۵- الكافي (ب/۱/۲۵۵)

۶- الكافي (ب/۱/۲۵۸)

۷- الكافي (ب/۱/۲۶۰)

۸- الكافي (ب/۱/۲۶۳)

المؤمنين يش كرده رايبگه يني و ئه و يش هاوبه شيه تي له عيلم) ^١ (باسيک سه بارهت به وه ي، كه ئيمامه كان نه گه ر شتيكيان لي بشارييه وه پيت ده لئين، كه چي بو هه يه و چي له سه ره) ^٢ (باسيک سه بارهت به وه ي ئيمام ده زاني ئه و ئيمامه ي له دواي دي كييه) ^٣ (باسيک سه بارهت به وه ي، كه نه گه ر ئيمامه كان به ده ركه وتن ئه وا به حوكمي داود و شوين كه وتواني داود حوكم ده كهن و داواي پروون كردنه وه ش ناكهن) ^٤ (باسيک سه بارهت به وه ي، كه نه وه هه قه ي له لاي خه لكيه ئه وا سه رچاوه كه ي هي ئيمامه كانه وه رشتيكيكيش له لاي ئه وان وه سه رچاوه نه گري ئه وا پوچ و نار ه وايه) ^٥.

ئا به م شيوه يه خوينه ري سه نكينم زياده پرويي بي سوود ده بينيه وه له لاي زاناياني شيعه ي دوانزه ئيمام، نه گه ر بگه رپيه وه بو كتيبي (مرآة العقول للمجلسي) ده بيني، كه كه وتوته ناو زه لكاو يكي لي ل و ناسازگار، كه گوماني بردووه عيصمه تي ئيمامه كان له سه رووي عيصمه تي **پيغه مبه رانه**، چونكه ئه وان پله يان به رزتره ^٦، سه بارهت به ئيمامي هاوچرخ و مه رجه عي گه وره يان و نايه تي گه وره يان، كه به سه ركرده ي شوپوشي ئيراني ناسراوه ئه وا تو زيك پيوستي به رو نكرده وه و ئاشكرا كردن هه يه، چونكه كاره كه له لايه ن گه نجاني ئه هلي سوننه تيكل به يه كتری بووه، به لكو هه تا بانگخوازه كانيش و هه نديك له زانايانيش ئه وان هه له تاون به چه ند دروشميكي شيعه ي دره وشاوه بو كه سب كردني ئه هلي سوننه، كه هيچ گوي ناده نه ئه و به لئين و په يمانانه ي، كه خو يان به ستويانه، به لكو له ئيران غه دريان ليكردن و كوشتنيان و به نديان كردن و ماله كانيان رو خاندن، نه گه ر بيتو بگه رپيه وه بو كتيبي (وجاء دور المجوس) ^٧ ئه وا شتي سه يرو سه مه ره و نامو ده بينيت له كرده وه نگر يس و به ده كانيان، ئه و كتيبه به شيوه يه كي زور به ر فراوان و باش وه سفی

١- الكافي (ب/١/٢٦٤)

٢- الكافي (ب/١/٢٧٦)

٣- الكافي (ب/١/٢٩٧)

٤- الكافي (ب/١/٢٩٩)

٥- بروانه: كتيبي (مرآة العقول) ي (مجلسي) به رگي دووه م لا ٢٨٩

٦- بروانه: كتيبي (مرآة العقول) ي (مجلسي) به رگي دووه م لا ٢٨٩

٧- ناوي دانه ره كه ي (عبدالله محمد الغريب)

کردینه و ئابپوی بردینه و ئه و هۆکارانه ی پوون کردۆته وه، که خۆیان پێده شارده وه، ههروه ها باسی ئه و په یوه ندیه به هیزه ده کات له گه ل سهرجه م گروپه کانی تری شیعه، که چۆن یارمه تیان ده دن و شان به شان له گه لیان پاده وهستن له دژی ئه هلی سوننه .

به راستی شیعه ی دوانزه ئیمام ریزیان له عه قل نه گرتووه و هیچ شه رعیکیان به پیروژ دانه ناوه و پابه ند نه بووینه به هیچ نه قلیک و هیچ ریزیکیشیان دانه ناوه بۆ زاناو شیخه کانیان به پیچه وانیه ئه هلی سوننه، که زۆر ریزی ئیمامه کانی خۆیان گرتووه و له شوینی شیایوی خۆیانیان داناون ، جا لیژده دا زۆر سه رسامم به وته ی پیشه وا نه بی ره حمه تی خوی لیبی که باسی بیروباوه ری ئه هلی سوننه ده کاتو له باره یانه وه ده لی: گه وره مان عه لی له و خه لیفه راشیدیانیه، که مژده ی به هه شتی پێداوه و زۆر خۆشمان ده وی و ناشلیین: نه ئه و نه ئه بوبه کر مه عصومن ، کوره کانیشی هه سه ن و حوسین کچه زای پیغه مبه ری خوانه و گه وره ی گه نجانی ئه هلی به هشتن، ئه گه ر بوبانه خه لیفه ئه و ئه هل بوون شایسته بوون.

زین العابدینیش زۆر به ریزه و یه کیکه له زانا هه ره باشه کان و ئیمامه تیشی پێده کراو شایسته ی بوو ، ههروه ها کوره که ی جعفر الباقر پیشه وا بووه و فه قیه یکی زیره ک بووه و بۆ ئیمامه ت شایه ن بووه .

ههروه ها کوره که ی جعفر الصادق یه کیکه له زانایه پایه به رزه کان و له پیشتر بووه بۆ ئیمامه ت له ئه بو جعفر المنصور، کوره که شی موسا زۆر پایه دار بووه و زۆر زانا بووه و له پیشتر بووه بۆ خیلافه ت له هارون الرشید و ئیدیکه ی وه کو ئه وانه ش هه بووینه وه ک ئه وانه به قه در و ریز خانه دان.

کوره که شی موسی الرضا زۆر پایه دارو زانایه کی گه وره و قسه کانی زۆر جیگایی خوی کردۆته وه له ده روونی خه لکیدا ، مأمون له به رگه وره یی ئه م که له پیاوه کردیه وه لی عه هدی خوی، له سالی (۲۰۳) ی کۆچی وه فاتی کردوه .

کوره که شی، که ناسراوه به الهادی قه در گران و خانه دان بووه .

ههروه ها کوره که شی هه سه ن بن علی العسکری رحمهم الله تعالی^۱.

۱- سیر أعلام النبلاء ب ۱۳ / ۱۲۰ - ۱۲۱

سەبارەت بە ئىمامى دانزەھە مېنىش وتوئەتى: ئەو محمد مەھدییە، كە گومان دەبەن خەلەفە و حوجەيە و خاوەنى رۆژگارە و خاوەنى سېردابە لە سامەرا، كە زیندووە و نامرئە هەتا دەرنەچئ، كە دەرىشچوو زەوى پەر دادگەرى دەكات، هەر وەك، كە پېشتەر پەر زولم و ستەم بووبو، ئىمەش سوئند بە خوا ئەو مان پى خۆشە، ئەو (٤٧٠) سالە^١ چاوەرپى دەكەين و وتراشە، كە ئەوئە پەوانەى لای ناديارىكت بكات مونسيف نەبوە لەگەلت چ جاي ئەوئەى پەوانەى لای شتىكى ئەستەمت بكات! ئىنصافيش شتىكە دەگمەنە پەنا بە خوا لە نەفامى و هورپنە.^٢

بەردەوام بوونی شیعەى دانزە ئىمام ئەم سەدەيەدا

ئىمامى شیعەى ئەم سەدەمەدا و ئەو دەوئەتەى بنیاتی ناو:

جیهانى ئىسلامى تەفاعولى كرد لەگەل تەزوى شیعەگەرايەتى پاش ئەوئەى، كە گەيشتە دەسەلات لە ئىران و نىزامى شای رووخاند.... دەزگاكانى راگەياندى شیعەى دانزە ئىمام توانیان خەلكىكى زۆر لە موسلمانان هەلبخەلئتن لە تەرحى ئەمروئاندا، لەمەشدا دەزگاكانى راگەياندى رۆژئاواش پشتمى گرت و يارمەتى دا، خومەينى توانى زۆر لىزانانە رۆلئىكى فيلاوى بنوئى، لىرەدا چەند نوسەر و رۆژنامەنوس و بانگخوازىك ئەوانەى لە سەر ئەهلى سوننە حىسابن لایەن گىرى خومەينيان كردو سۆزبان بۆ جولاً وەسفىشان كرد بەوئەى، كە وەك شىخ الإسلام ابن تيمية و محمد بن عبدالوهاب و عبدالحميد باديس و محمد بن على السنوسى و حسن البنا موجه دىدووە و چاكسازە.

ئەم راپۆرت و نوسراوەش كەوتنە زاكیرهى مئزوو بوو هۆيەكيش بۆ بە فيرۆدانى زۆر حەقىقەت بۆ چەند سەدەيەكى موسلمانان بۆيە وام بينى و وام بەباش زانى وەكو ئامۆزگارەك بۆ ئوممەت و نەوئەكانى پوونى بكەمەو، كە خومەينى درئىژە پىدەرى قوتابخانەى شیعەى دانزە ئىمامى، كە خاوەن بىروباوەرئىكى گەندە و لارپىيە لە رېبازى خودا، بەناو شوپرشە ئىسلامىەكەى و كۆمارە ئىسلامىەكەى تەنها خەنجەرئىكى ژەهراویە

١- مەبەست رۆژگارى ئىمامى زەھەبىيە، كە تئيدا ژياو، لە سالى (٧٤٨)ى كۆچى وەفاتى كردو.

٢- سیر أعلام النبلاء (ب٣ / ١٢٠)

هیناویه تی بدات له هەر هەولدانیک بیهوی بەدلسۆزی تەتبیقی شەریعەتی خوا بکات، بەلکو جیهان ئەو کارە ی بۆ شۆرشێ ئیسلامی رەخساند بۆ ئەوەی وێنە ی ئیسلامی ساف و بیگەرد بشیوینێ ئەوەی، که **پێغەمبەر ﷺ** هیناویه تی.

بە و پێیە ی، که دەولەتی ئێرانی سەری هەلدا له جیهانی ئیسلامی و بیروباوەرە گەندو پیسهکە ی خۆی له ئەفریقا و ئاسیا و کۆمارەکانی سەر بە اتحادالسوفیتی و باکوری ئەفریقا و ئەوروپا و ئوسترالیا و ئەمریکا بلۆکرده وەو زۆریش له خەلکی رەش و پوتی موسلمانان ئەوانە ی تیگەیشتن و زانستیکی ئەوتویان نیه و باش له حەقیقەتی ئەمری خۆیان ورد نەبوینە وە، ئەوا کاریگەر بوون بەم بانگەشە یە بۆیە بەباشم زانی بیروباوەری قدیس خومەینی و ئەوە ی له دوا ی هاتوون پوون بکە مە وە بۆ ئەوە ی نە وە کان ناگادار بکە ی نە وە له و قوتابخانە شەیتانییە ی، که بونیاتی ئوممەتی گۆرپی و پوکاندیە وە و، بەردە و امیش و بەبێ ماندو بوون درێژە دەدا بە م کارە بە دو نە گریسه .

له و بیروباوەرە گەندانە ی، که ئیمامی خومەینی له کتیبە کە ی الحکومة الإسلامیة دا باسی کردو وە ئەوە یە، که دەلێ: له شتە گرنگ و پێداویستیەکانی مەزەهبی ئیمە ئەوە یە، که ئیمامە کانمان مەقام و پلە و پایە یەکیان هە یە که هیچ فریشتە یەکی نزیک و هیچ **پێغەمبەرێکی** خاوەن پە یام نایگاتی.^۱

ئە مە دان پیا نانیک ی پوون و ناشکرایە له وە ی شیعی ی دوانزە ئیمام ئیمامە کان گە و رە ترو بەر پێزتر دە گری له **پێغەمبەرە کان**، ئە مەش که مەزەهبی غولاتی رە و افیزە کانە له حوکم دان بە سەر گە و رە پیا وانی ئیمامە کان ی سوننە .

عبدالظاهر البغدادي و توویە تی: رە و افیزە توند رە وە کان گومان دە بەن، که ئیمامە کان باشترن له **پێغەمبەرە کان** ئیمەش دە زانین، که ئە مە پوچوو نارە وایە.^۲

قاضي عیاض و توویە تی: بە پێی و تە ی رە و افیزە توند رە وە کان ، که وتویانە ئیمامە کان باشترن له **پێغەمبەرە کان** ئە وای بێ گومان کافر بوونە و بە کافر یان دادە نیین.^۳

۱- الحکومة الإسلامیة لا ۵۳ .

۲- أصول الدین لا ۲۹۸ .

۳- الشفاء ب/ ۱ لا ۲۹۸ .

شیخ الإسلام ابن تیمیة: وتویه تی: ره وافیزه کان دوانزه ئیمامه کان به باشتر داده نین له پیشینه یه که مه کانی موهاجیر و نه نساره کان، توندیره وه کانیشیان ده لئین: هه تا باشترن له پیغه مبه ره کان.^۱

محمدی کوری عبدالوهاب وتویه تی: هه ره یه کیك که سیك به باشتر بزانی له پیغه مبه ره کان یان بلی وه ک یه کن نه وا کافر ده بیته، نه مه ش ئیجماعی زانایانه، که باسیان لیوه کردوه.^۲ به راستی بیروباوه پرو دیده شیعه که ی خومه ینی سه رچاوه که ی، چه ند ماموستایه که، که له پیغه خوی بوونه و هه ره نه وان نه و ریپیره لاری و گومرایه یان داهیناوه، نه و کتیبی الکافی للکلینی و کتیبی الاحتجاج للطبرسی و جگه له وانه ش زور به گه وره داده نی و له کتیبه کانی زور به باشه باسی حسین النوری ناگر په رست ده کات، که خاوه نی کتیبی فصل الخطاب فی اثبات تحریف کتاب رب الأربابه، هه روه ها ده بینی، که کتیبیک پشت راست ده کات وه به ناوی دعاء علی صنمی قریش که مه به سستی نه بوبه کر و عومه ره، هه ره له ناو نه و کتیبه باسی نه و دوو شیخه ده کات، که کتیبی خویان ده ستکاری و تحریف کردوه و چه ند ته فسیرکی باطینیش ده کات بو چه ند ئایه تیک له وانه خوی گه وره ده فه رمویته: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ (النساء: ۵۸) ده لئیت: خوی گه وره فه رمان به پیغه مه ره که ی ده کات، که ئیمامه ت بگه ریئیته وه بو نه هلی خوی، که مه به ستیان عه لیه و، نه ویش له سه ریته تی بیگه ریئیته وه بو نزیکه کانی، به لام بیروباوه ری سه باره ت به هاوه له کان، نه وا وه ک بیروباوه ری شیعه ی دوانزه ئیمامیه، که هیچ شیعه یه ک ویلایه تی نیه، نه گه ر رقی له دوژمنه کانی نه بیته وه، وه ک نه بوبه کر و عومه رو نه وانه ی به چاکه ش شوینیان که وتوون هه تا رژی دوی.

خومه ینی وتویه تی: ده بی پشت له و پیاوانه بکه ن و حاشایان لی بکه ن و له بری نه مانه ش روو بکه نه دوانزه ئیمامه که هه تا به جوړیک خومه ینی به ره وای ده بینی، که

۱- مناهج السنة ب/۱ لا ۱۷۷.

۲- الرد علی الرافضة ب/۱ ۲۹.

۳- مسألة التقريب بين أهل السنة والشيعة ب ۲ لا ۲۳۷.

۴- مسألة التقريب بين أهل السنة والشيعة ب ۲ لا ۲۳۷. له و به شه زور سودم له و کتیبه وه رگرتووه.

نوێژکەر له کړنوشه که ی بلّیت: الإسلام دینی، و محمد نبی، و علی و الحسن و الحسين — که ههژماره یان دهکات ههتا دواپی — اُئمتی بهم اُتولی و من اُعدائهم اُتیراً.^۱

ههروهها تانه و ته شه ره له هاوه له کانی ش ده دات، چونکه وا گومان ده بهن نه وان پیچه وانیه ئه و ئایه ته یان کردوه، که باسی ئیمامه تی عه لی دهکات و ده لّیت: **پیغمبر ﷺ** له حه جی مالّ ئاواپی له شوینیک به ناوی غه دیرخه م عه لی ده ست نیشان کرد وه ک حاکمیک له دواپی خو ی، هه ره له و کاته وه دووبه ره کی دزه ی کرده نیو هاوه له کان.^۲

کتیبه که ی خومه ینی، که ناوی الحکومة الإسلامیة یه وه ی تریشی پره له لاپیوون له ریگای راست، چونکه خومه ینی بیروباوه ره که ی وه ک بیروباوه ره ی ره وافیزه کانه ئه گه ر توند تریش نه بی، خومه ینی پیش وه فات کردنی کاری ده کرد بو ئه وه ی به زور شیعه گه ری به سه ره گه له که ی بسه پینئ و ده وله ته که شی هه لسان شو پشه که یان هه نارده کرد، له مه دا شیعه کان زور پشتیان به مراوه غه و دروو هه لئه تاندن به ست، ئه و شیعه مؤدیرنانه هیچ جیاوازیه کیان نیه له گه ل شیعه کانی دوینئ له مه ر مراوه غه و فرت و فیلّ و زیاده رو ی.

ههروهها پشت ده به ستن به ریبری^۳ توقیه بو کو کردنه وه ی خه لکی له ده وری خو یان ئیستاش له گه لم به بو وته یه کی خومه ینی، که له یه کیک له وتاره کانی وتویه تی: خه لکی یه ک یه ک له خو تان دوور مه که نه وه و، تو مه تباریان مه که ن جاریک به وه هابی و جاریک به کوفر، چونکه ئه گه ر ئه و شیوازه تان به کار هیئا کئ له ده ورتان ده مینئ؟^۴

بویه خومه ینی فه رمانی به حاجیه ئیرانیه کان کرد، که له گه ل ئه هلی سوننه دا نوێژ بکه ن، ئه مه ش وه ک توقیه یه ک و فیلّ کردنیک له خه لکی، ههروه ک، که سه ره کرده کانی شیعه نوێژیان له پشت ده کردن و پاشان نوێژه کانیان ده کرده وه، ئه مه ش یه کیک له زانایانی ئه و سه رده مه ی خو یان ئاماژه ی پیکردوه، که بوغز و رق و قینی شیعه له سه ر موسلمانان به تاییه ت ئه هلی سوننه گه یشتو ته ئاستیک، که خوین و ناموسیان حه لال بکه ن و له

۱- الخميني تحرير الوسيلة ب ۱ ۱۶۹۷.

۲- الحکومة الإسلامیة لا ۱۳۱

۳- ریبری: واته: مبدأ

۴- فرق معاصرة للخواجي ب ۱ لا ۲۶۲.

ماله کانی خویان هه پره شه له ئاسایشیان بکهن، جا بۆی هه یه ئه وهی سالی ۱۴۰۷ کۆچی کردیان گه وره ترین شاهید بیته له سه ر بوغزو کین و رقیان، کاتیك له حه ره می خوا کردیان له نزیك مه ککه نزیکه ی (۱۵۰) هه زار که س خۆپیشانیان کردو هیرشیان کرده سه ر مالی خوا، که له مه دا ده یانویست پیلانیکی زۆر ترسناک بهیننه دی، که به پیاو ژنه وه دروشم و وینه ی گه وره که یان به رزکردبووه و ده یانویست بیته ناو حه ره م و تیکیش گیران له گه ل موسولمانان و پاسه وانه کان، که کوشتاریکی زۆری لی که وه ته وه، له حه جی سالی ۱۴۰۹ ش به دارو ده سته به کری گه راوه کانی خویان راگه یاند بۆ ئه وه ی مادده ی (متفجر) له ده وری حه ره می مه ککی دابننن ئه مه ش له پۆزی (۷) ی (ذی الحجة) بوو، که زۆر له و حاجیانه ی هاتبوونه ئه و شوینه پیرۆزه بۆ به جیهینانی حه جیان بوونه قوربانی.^۱

سه باره ت به سزادانیشیان بۆ ئه هلی سوننه له ئیران ئه و عبدالله محمد الغریب له کتیبه که ی أهل السنة فی ایران جۆره ها شیوازی سزاو هه تک و کوشتن و ده ست دریزی کردنه سه ر ناموسی باس کردوه، لیخه ته نها ئاماژه به هه ندیک له و شیوازو سزاو کوشتنانه ده که ین، که ئه و به د ناوانه له ئیران به رامبه ر ئه هلی سوننه کردویانه

۱- به ستنه وه ی پییه کان به گوریس ولیدانیان به قامچی.

۲- به ستنه وه ی ده سته کان له دواوه و دانانی به ندکراو له سوچیکی به ندیخانه که و، پرشتنی ئاو به سه ری، یان نه وت کردنه بنیه وه، ئه و شیوازه یان له گه ل ژماره یه ک موسولمانان به کارهیناوه.

۳- به ستنه وه ی به ندکراو ولیدانی له شوینی جیاجیا له جه سته که ی بگره له ده قامچی تا سه دویه نجا... تا پانزه پۆژ ئه م لیدان و کوتانه یان بۆکراوه.

۴- به ندکراوه که یان له ته ویله ی ئاژه لآن به جیده هیشت هه تا ده مرد.

۵- جۆریکی تر له جۆره کانی سزادان ئه وه بوو، که پیستی سه ریان که ورده کردو کون کونیا ن ده کرد له گه ل کون کردنی چاو به ئامیری کونکه ر، پاشان سوتاندنی به زیندویی، هه روه ها پارچه پارچه کردنی ئه ندامه کانی و هه لکیشانی نینۆنه کانیشی.^۲

۱- سه رچاوه ی پیشو ب ۱ لا ۲۶۳

۲- أهل السنة فی ایران لا ۵۴.

ئەمەش مشتیکە لە خەروانیک، ئەوان زۆر هاووەڵەکان دەبوغزینن و لە قورئانیش بەگومانن و تانەو تەشەریش لە سوننە دەگرن، جا چاوەرپیی چ لەوانە بکەین؟؟!

بەپراستی هەموو ئەو هەولانەیی ئەنجام درا لەمەپ نزیك بوونەو هەیی سوننەو شیعە پوچەڵ بوویەو، چونکە خیلاف لە نیوان ئیمەو ئەوان لەئۆسولە نەو هەك فروع.

بەهیچ جۆریکیش سوننەو شیعە پیکەو هەیک ناگرن، مەگەر یەکیکیان دەست بەرداری بیروباوەرەکەیی خۆی بیئت.

زانایانی شیعە حەزیان لێیە لەگەڵ ئەهلی سوننە لیک نزیك ببەو هە بە مەرجیک، ئەگەر ئەهلی سوننە جوین بە هاووەڵەکان بەدەن و بیروباوەرە پوچەکەیی ئەوان هەلیگرن، هەر ئەمەشە، کە شیخ مصطفی السباعی لە ئەزمونەکەیی لەگەڵ ئەم بابەتە لەگەڵ یەکیک لە شیخەکانی شیعە عبدالمحسن شرف الدین الموسوی گەیانده ئەنجام، چونکە مصطفی السباعی زۆر گەرم و گورپ بوو بۆ بیروکەیی نزیك بوونەو هەو پەیوەندی زۆر بەستا لەگەڵ سیاسەتمەدارو ئەدیب و بازرگانەکان و پەیمان و قسەیی هەنگویناویان زۆر پێدا، لە سەروی هەموانیشەو هە شیخ عبدالمحسن الشیعی، کە ئەویش زۆر بە گەرمی باوەرپی بەو نزیك بوونەو هەیی هەبوو، ئەو شیخ موسەویە کتیبیکیی دەرھینا لە بارەیی ئەبوهوریرە، کە پڕبوو لە جنیودان هەتا ئەو هەیی تێدابوو، کە ئەبوهوریرە دوو پروویەکی کافر بوو، **پێغەمبەریش** هەوالی داو، کە یەکیکە لە ئەهلی ناگر.^۱

مصطفی السباعی دەلیت: سەیرم بە هەلۆیستی عبدالمحسن هات لە بارەیی قسەکەیی و کتیبەکەیی، کە ئەمە هەلۆیستیکە بەلگە نادا لەسەر حەزلییوون لە نزیك بوونەو هەو لە بیروکردنی پابردوو.^۲

ئامانجی شیعەش لە مەسەلەیی نزیك بوونەو هەو ئەو هەیی، کە هەلیان بۆ بڕەخسی بۆ ئەو هەیی زەوی سوننیەکان بیروباوەرپیان بلۆبکەنەو هەو، بەردەوامیش بن لە تانەو جنیودان بە هاووەڵان و ئەهلی سوننەش بیدەنگ بن لە پروون کردنەو هەیی حەق، ئەگەریش پەوافیزەکان

۱- السنة ومكانتها في التشريع للسباعي لا ۹.

۲- سەرچاوەیی پێشو لا ۱۰.

گوئیان له دهنگی حه قیش بوو ئهوا توپه دهبن و بهدهمی خوئیان هاوار دهکن، که یهک ریزی ئیسلامی له مهترسی دایه.

ئهزمونی شیخ موسی جارالله:

موسی جارالله خه لکی تورکستانه قازانیه و روسیه، یه کیکه له هه ره شیخه گه وره کانی روسیا، ئه مهش له کۆتایی عه هدی قه یسه ری و سه ره تایی حوکمی سوڤیه تی بی باوهر، له روسیا خاوه نی وشه ی سه ره تاو کۆتابوو له کاروباری موسلمانان، که ژماره یان زیاتر له سی ملیۆن که سه، پاشان گه رده لولی شو عیه ت هه لی کوتایه سه ریان و به هۆیه وه له ولاتی خۆی دوور که وته وه، زۆر نووسین و کتیبی هه یه و زۆر له نیوان هیندو حیجازو میسرو عیراق و ئیران هاتوو چۆی کردوه، به خۆی له باره ی خۆی ده لی: ئه گه ر ده ست به ردار ی باوهر که م بووبام ده م توانی بیمه نوسه ری روسیای یه که م و بیمه یه کی که له سه رکرده کانی، به لام من به دونیا ناخیره تی خۆم کری...

ئه و زانا به ریزو به حورمه ته شاره زایه کی زۆری هه بوو له زمانی فارسی و تورکی وته ته ری و پووسی و له زمانی عه ره بیه هه مه پرسه، چونکه شاره زای ئوصول و سه رف و نه حو بوو په وان بیه کی قول و به رفر اوانی هه بوو، ئه گه ر هه ر بابه تیکی زمانی عه ره بی له پیشی باس بکرا با، ئه و یه که سه ر وه لامی ده دایه وه، که له قورئاندا هه یه یان ناو چه ند جار یه پیی ده گوتن هاتوه و له فلانه سو په تیه شه، چونکه زۆر شاره زا بوو.

ئه و زانا به ریزه ویستی ئوممه ت له سه ر یه ک وشه کۆبکاته وه و، ئه هلی سوننه و شیعه ش یه ک بخت، که له مه دا هه ولکی زه به لاهی سه رف کرد، سه ره تا ده ستی کرد به دیراسه کردنی کتیبه کانی شیعه و زۆر به گرنگیه وه موتالای ده کردن، هه روه ک خۆی باس ده کات، که موتالای (أصول الکافی وفروعه) و (من لا یحضر الفقیه) و (واقی) و (مرآة العقول) و (بحار الأنوار) و (غایة المرام) و چه ند کتیبیکی تری زۆر یه جگه له م کتیبانه

۱- مسألة التقريب بين السنة والشیعة ب ۲ لا ۲۰۱

۲- مجلة المجمع العلمي العربي ب ۴ لا ۲۶۶.

۳- مسألة التقريب بين السنة والشیعة ب ۲ لا ۲۰۱

پاشان سەردانی شوینە شیعه‌کانی کردووە زیاتر لە حەوت مانگ تێادا ماوێتەو، کە سەردانی پەستگاو مەشاهیدەکان و قوتابخانەکان و مەحافیل و حەفەلاتەکانی کردووە و لە خوۆشی و ناخوۆشی لەمالەکان و حوجرە و مزگەوتدا ئامادەیی بازنەیی وانەکان بوو ، پۆژانی(محرم)یش چوویتە نەجەف و هەموو ئەو شتانەیی دیو، کە شیعه دەیکەن وەك ماتەمێك لە پۆژی عاشورا.

ئەو زانا بەپۆزو بلیمەتە گەیشتە ئەنجامیکی زۆر راست و پەوان ئەویش کتیبەکانی شیعه هەمووی یەك پان لەسەر چەند شتیك، کە ئوممەت ناتوانی بەرگەیی بگری و پیکیش کەوتوو نە لەسەر چەند شتیك، کە ئوممەت پیی پازی نیە و بەرژەو نەندی ئیسلام ناخوۆزی، بەلکو زۆربەیی دژی بەرژەو نەندیەکانی ئوممەت، پاشان چەند شتیکی بەدو خراپیان تێدایە، کە نەدەبا لەو کتیبە شیعیانە هەبێ و گومانیش ناکرێ ئەمە بیروباوەری ئیمامەکان بێت ، کە ئەم قسانە نە عەقل و نە وێژە قەبولی ناکا، پەرو پاگەندەیی پیکەوێ ژیانیشیان لەگەڵ ئەهلی سوننەتەنە ئەنھا ئاگری دوزمنایەتی بەهێز دەکات، ئیستا پیووستە لەسەر زانایە موحتەهیدەکانی شیعه ئەم جۆرە بیروباوەرانی دەربهینن لەو کتیبانە بۆ ئەوێ لە دلەکان تۆوی بپیتەو ، ئەگەریش وەنەکەن ئەو قسەکانیان هەلیت و پەلیتەو ئەو کۆنگرانەیی دەبیەستن تەنھا بۆ دوزمنایەتیە.

شیخ بەچاوێ وردبینیەکی و زانستە چپو پپەکی وای بینی، کە پەخنە گرتن لە بیروباوەری شیعه دەستیکی قونایەیی کگرتنی دلەکانی ئوممەت، کە بەبێ ئەمە یە کگرتن نایەتەدی.

شیخ دلێ پپ خەفەت بوو لەو شتە خراپ و بەدانەیی بەدی کرد لە کتیبەکانی شیعه، یە کەم هەولیش، کە سەرفی کرد لە مەسەلەیی پیکەوێ ژیان و نزیک بوونەوێ چاوپیکەوتنی بوو لەگەڵ شیخی شیعه محسن الامین لە تاران، کە لە نیوانیان وت وێژ کرا، پاشان شیخ موسی وەرەقەییکی بچوکی پپش کەش کرد ، کە ئەم خالانەیی خوارەوێ لە نیو تۆمار کرابوو.

۱- دەبینم مزگەوتەکان لە ولاتی شیعه کەس نوێژی جەماعەتی تێدا ناکات، کاتەکانی نوێژیش موارعات ناکرێ و نوێژی جومعەش هەر بەتەواوەتی وازی لیهینراو، هەر وەها دەبینم، کە مەشاهیدەکان و قەبرەکان لە لای ئیوێ دەپەستری، هۆی ئەمانە چنە؟

۲- نابینم له نیو مندالان یان خویندکاران یان له نیو زانایان یه کیك هه بی قورئانی پیروزی له بهر بیټ یان له به چاکی بتوانی بیخوینی، ده بینم که وازتان له قورئانی پیروژ هیناوهو، هوی چیه ولاتتان گه یشتوته پله یه کی زور نزم؟، هوی ئەم هه موو ئیهمالیه چیه؟ ئایه له سهرتان پیویست نیه له نوسینه کانتان و خویندنگانانتان و مزگه و ته کان گرنگی به قورئان بدهن؟

۳- پووت و ره جالی ئافرهت و هه تک کردنی حورماتی ئیسلام له شه قامه کانی ولاته کان گه یشتوته سنوریک، که مرؤف جگه له ولاتی ئیوه نه بی ههستی پی ناکات! .

میژووی ئەم نامه یه ش له ۱۹۳۴/۸/۲۶ زاینی بوو، پاشان نامه یه کیشی نووسی بو زاناکانی نه جه فو هه ر هه مان نامه شی نارد بو زاناکانی کاظمیه.

له و نامه یه دا نووسی بووی: ئەمه چه ند مه سه له یه که پیشکه شی مامۆستایانی نه جه فی ئەشرف ده که م به سوپاسه وه، به هیوای سود لی وه رگرتن به دلئیکی پاک و راستگویانه، که هه مووی چه زو خواسته له پیکه وه ژیان و یه کخستنی هه ردوو جیهانی ئیسلام: جیهانی شیعه ی ئیمامی و جیهانی ئەهلی سوننه و جه ماعه هیوام وایه له لایه ن هه موو مامۆستایان وه لامی هه بیټ، یان هه ریه که به ته نیا پونکردنه وه یه کی پوون و ره وان بدات و به دهستی خووشی واژووی له سه ر بکات، له نامه که دا باسی له هه ندیک مه سه له ی ترسناک کردبوو، که له کتیبه کانی شیعه دا هه یه، که ریگره له به رده م ئوممهت بو ئە وه ی بیه وی یه ک بگریټ، له وانه:

۱- کافر کردنی هاوه لان.

۲- ناردنی له عنهت بو سه ده ی یه که م.

۳- ته حریف کردنی قورئانی پیروژ.

۴- له کتیبه کانی شیعه حوکه مه ته ئیسلامیه کان و قازی و زاناکان به تاغوت له قه له م دراون.

۵- هه موو کومه له ئیسلامیه کان کافرن و نه فره تینه و ده چنه نیو ئاگر ته نها شیعه نه بی.

۶- له کتیبه کانی شیعه جیهاد کردن به بی ئیمامی خویمان و گوپرایه لی کردنی وه ک گوشتی

مردارو به راز چه رامه، که سیش شه هید نیه ته نها شیعه نه بی، شیعه ش ئە گه ر له سه ر جیی

خۆشى بمرى شههیده ، ئەوانەى له پیناوى خواش دەجەنگین له غەیری شیعە ئەوا بەپەله دەپۆن بۆناو ئاگر.

پاشان شیخ ئەو مەسەلانەى ، که له کتیبە باوەر پیکراوەکانى شیعە نقل کردبوو بە شیخەکانى شیعەى راگەیاندا ، که ئەو شەش مەسەلەیه بیروباوەرپیکى جەخت کراوە له لایان ، ئایە هیچ هیوایهک هەیه بۆ یەکگرتنى وشەى موسولمانان له جیهانى ئىسلامى له کاتیک ئەمە بیرواوەرى شیعە بیئت؟

ئایە پاش ئەو جۆره بیروباوەره هیچ شوینەواریک دەمینى له دللى ئەوانەى عەودالى یەکگرتن و نزیک بوونەوهن؟ ئایە کاتیک ئەو بیروباوەرى ئوممەتى ئىسلام بیئت هیچ پیکایهکى له بەردەم دەمینى بۆ سەرکەوتن له دواپۆژدا؟

پاشان چەند مەسەلەیهکى تری جگە له وانه له لاپیوووهکانى شیعە باس کردو ، پاشان وتى: فەرموون مامۆستا بەرپزەکان وه لām بدەنهوه بۆ ئەوهى ئىسلام ببیته یەک وشەو ، موسلمانانیش کۆببنهوه له سەر کیتابى خوا ، شیخ سالیک زیاتر چاوه پروانى وه لāmى کرد ، بە لām که سیان وه لāmیان نه بوو ، تهنه موجههیدى گورهى به سەر نه بیئت ، که هه لسا بوو به کارى خۆى وه هه موو وه لāmەکانى دابۆوه له کتیبک ، که له (۹۰) لاپه ره زیاتر بوو ، که هه مووى تانهو ته شه ربوو له سه دهى یه که م و توند ره و تر بوو له کتیبه کانى تری شیعە له جنیودان ، ئینجا شیخ موسی جارالله کتیبه به ناوبانگه ی نووسى و ناوى نا (الوشیعة فى نقد عقائد الشیعة) تیایدا وتى: من بهمه بهرگرى له شه ره فى ئەو ئوممەته و حورمهتى ئەو ئاینه و سه دهى یه که م ده که م و ، ده یکه مه پیویستیه کیش له سەر خۆم وه هه موو تاکه کانى ئوممەت.

ئەو شیخه بهرپزە له سالى ۱۳۶۹ ه وه فاتى کرد هه زاران ره حمهت و بهزه یى خوا برژیت به سه رى و خودا له گه لیدا کۆمان بکاته وه له گه ل پیغه مبه ران راست گۆیان و شه هیدان و پیاو چاکان.

۱- پروانه: کتیبى (الوشیعة) لا (۳۹) له راستیدا له مەسەلەى نزیک بوونەوه (تقریب) باشرتم نه خویندۆته وه له به یامیکى جامیعی به ناوى (مسألة التقريب بين أهل السنة والشیعة).

بۆيەش ئەوھا درېژەم بەم باسەدا، چونكە لە سەدەي ئەمرۆ شيعە ترسناكيەكى زۆرى ھەيە، بە جۆرئىك، كە ھاوپەيمانه لەگەڵ نوصەيرىەكان لە سورىەو، حزبى ئەمەلىش لە لوبنان، بەنەينىش ھاوپەيمانه لەگەڵ جولەكەو فەلەكان بۆ لەناو بردنى ئەو ئوممەتە بەپىزۆ گەرەيە، ھەرەھا من تاگام لە گرنكى دانئىكى زۆر ھەيە، كە بە باكورى ئەفرىقىا و باشورەكەي دەدەن بۆ ئەو ھى دەسەلاتيان بگاتى و كارىشى بۆ دەكەن بۆئەو ھى خانە خوئىيە كۆنەكەيان بگەپىننەو.

لەمەغرىبى عەرەبى سەرکەوتنىان بەدەست ھىنا بەو ھى چەند گەنجىكان لە جەزائىر مەشق پىكردو لەو ولاتى تونسىش ھەر كارىگەريان تىكردو ھاوپەيمانىشان بەست لەگەڵ لىبىيا ، لەئامانجە ئىستراتىجەكەيان لە جەنگى عىراقدا.

بەلكو جەخت كراو ھەتەو لە ھەبوونى كۆمەلئىك، كە ژمارەيان كەم نىە لە كورانى باكورى ئەفرىقى لە ئىران بۆ ئەو ھى لە سەر دەستى مامۆستا و شىخەكانيان پى بگەن، پاشان بەو ھزرە ژەھراوئى بگەپىننەو ولاتى الفاتحىن العظام كە لەمەدا بە پىكخستنىكى وردو بە نەينىەكى تەواو كارىان بۆ كرد.

ئەو پوداوە خوئىناوئىيە جەزائىرىشان بە ھەل قۆستەو لە نىوان حوكمەت و برا موسولمانەكان، كە راگەياندى ئىرانى سۆزو خۆشەويستى خۆى بۆ بزوتنەو ھى ئىسلامى لە جەزائىر نىشاندا، جا زۆر جار لە براكانمان ئەو راگەياندى ساختە و فىلاوئىيە كارى تىكردن.

ھەر يەكئىك دەيەوئى لە كورانى ئەم رابوونە پۆشەنىرى و زانىارى خۆى زياد بكات لەم بابەتەو بە بگەرئىتەو بۆ ئەو كئىبەى، كە سعید الحوى نوسىوئىتە بەناوئى **(الخمینیة شذوذ في العقائد والمواقف)** ھەرەھا كئىبىسى أحمد عبدالعزیز الحمدان بەناوئى **(مايجب أن يعرفه المسلم عن العقائد الروافض الإمامية)**.

خوای گەرەش دەفەر موئىت: ﴿سَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ القلم.

سئى يەم: **شيعەى ئىسماعىلى**: پاش مردنى ئىمام جعفر بن محمد الصادق شيعە بوون بە دوو

کۆمه له:

کۆمه لیک ئیمامه تی دا به کورپه که ی موسی الکاظم نه وانه ش شعیه ی دوانزه ئیمامین ، کۆمه له که ی تریش ئیمامه تی موسی الکاظم ی رت کرده وه و وتی: ئیمامه ت پاش جعفر بو ئیسماعیلی کورپه تی، هر له و کاته وه نه و کۆمه له ناسرا به شیعه ی ئیسماعیلی.

عبدالقادیر البغدادی له باره ی الإسماعیلیه وتویه تی: نه وانه ئیمامه تیان پالدا وه ته لای جعفر و گومانیش ده بن، که ئیمامه ت له دوا ی نه و بوخوی و ئیسماعیلی کورپ ی بیت.^۱

شه هرستانیش وتویه تی: ئیسماعیلیه کان به وه جیا ده کرینه وه له موسه وییه وه و شیعه ی دوانزه ئیمامی، که ئیمامه ت ده دهنه پال ئیسماعیلی کورپ ی جه عفر، که کورپه گه وره یه تی و له سهرتا نه و بو نه م ئیمامه ته ئاماژه ی بو کراوه .

ده لێن: جعفر الصادق ژنی به سهر دایکی ئیسماعیل دانه هینانه وه و، هیچ که نیزه یه کیشی نه کپیوه نه مه ش وه ک سوننه تیکی **پیغه مبه ری** خوا ﷺ، که ده رحه ق خه دیجه ی کردو عه لیش، که ده رحه ق فاطیمه ی کرد.^۲

جا ئیسماعیلیه کان یه کیکن له گروپه کانی شیعه و، خویان ده دهنه پال ئیسماعیلی کورپ ی جعفر الصادق و زور ناوی تریشیان هه یه که پیی ناسراون ، له وانه الباطنیه ، بویه ش نه وها ناو نراون، چونکه وتویانه: هه موو ظاهریک باطنیک ی هه یه و هه موو ده قیکیش ته ئویلکی هه یه، هه روه ها قه رامیته شیان پیده گوتری: نه م دوو نازناوه زیاتر له عیراقدا پیی ناسراون، هه روه ها له خوراسان پییان ده وتری: التعليمیه والملحده به لام نه وان هه ز ناکن به م نازناوه بناسرین، به لکو ده لێن: ئیمه ئیسماعیلین، چونکه به م ناوه جیا ده کرینه وه له گروپه کانی تری شیعه.^۳

۱- ترسناکی مه زه بی باطینی: نه ی برای به ریزم بزانه ، که مه زه بی باطینی له و هۆکارانه بوو، که ئوممه تی دارزانو شه که ت و ماندوی کردو، نه هله که ی تووشی جوره ها بیروباوه ری پوچ و گه ند کرد، که نه م بیروباوه رنه له بنه رته وه بنیاتنرا بوو له سهر

۱- الفرق بین الفرق لا ۶۲.

۲- الملل والنحل ب ۱ لا ۱۹.

۳- الملل والنحل ب ۱ لا ۱۹۲.

فلسه فہی کون و نوصولی ئیلحادی، جا کہم عہقلہ کانیان فریوداو ئوانہش، کہ ہیچ به شیکیان نہبوو له مہنہ جی خوی می تین، خاوه نی ئو مہ زہہ به پوچہ له دژی ئیسلام و موسولمانان هاوپه یمانیان به ست له گه ل جولہ که و فہ له و تہ تہ رہ کان ، کاتیک به ہیژ بوون دهولہ تی به حرینیان داگیر کردو کہ وتنه خوین رشتن و دزی و تالان و دست دریزی کردن بو سہر خہ لکہ کہی، کہ ئو وہی بیخوینی تہ وہ یان بیبیستی موچرکی پیدا دادیت و سہری سپی دہبی له تاو ئو تاوانہ گہ ورانہ، ہر ئو و ہش نا، به لکو ہہ لیان کوتا سہر حاجیانی مالی خواو أبوطاھر الجنابی کاری زور خراپ و دزیوی کرد بہ رامبہر حاجیہ کان، کہ ژمارہ یہ کی زور له و حاجیانی کوزران له بیری زہم زہم ناشت و ہندیکیشی ہر له حہرم و مزگہ وتی حہرام ناشت.

کاتیکیش، کہ له باکوری ئہ فریقیا دهولہ تہ کہ یان دامہ زرانند ئو ہا بیروباوہر پوچہ کہی خویان دیارو ئاشکرا کردو دستیان کرد بہ کوشتنی زانایان و ئہ ہلی سوننہ یان سہرشوړو زہبوون کرد، ئہ مہش کہ دواتر دہیزانین و باسی لیوہ دہ کہین.

العلامة البغدادي دژایہ تی کومہ لی باطینی سہ بارہ ت بہ ئیسلام و موسولمانان کورت و پوخت کردوتہ وہ وتویہ تی: خوا بہ ختہ و ہرتان بکات، بزائن، کہ زہرہری باطنیہ کان له سہر موسولمانان بہ گشتی گہ ورہ ترہ له زہرہری جولہ کہ و فہ له و ئاگر پہ رستہ کان، بہ لکو گہ ورہ ترہ ہہ تا له دہریہ کان و زوریہی کافرہ کانی تر، بہ لکو زہریان گہ ورہ ترہ له (دجال)، کہ له ئاخیری زہمان بہ دیار دہ کہ وی، چونکہ ئوانہی گومرا بوون بہ بانگہ شہی باطینی له کاتی بہ دیار کہ وتنی بانگہ وازہ کہ یان ہہ تاوہ کو ئہ مرؤ زیاترہ له وانہی، کہ بہ ہوی (دجال) وہ له کاتی بہ دیار کہ وتنی گومرا دہ بن ، چونکہ فیتنہی (دجال) کاتہ کہی له چل رۆژ تینا پہ ری، بہ لام کارہ بہ دو خراپہ کانی باطنیہ کان ژمارہ یان له ژمارہی دہنکی لم و باران زیاترہ^۱.

این کثیر باسی له خراپہ کانیا نی کردوہ، یہ کیک له توند رہ وہ کانیا نی کہ ناوی أبوطاھر الجنابی الباطنیہ کاتیک گہ یشتہ مہ ککہ سہ ربازہ کانی مالہ کانیا نی بہ تالان بردن و خوینی

حه لال کردن جا له ده وروبهری مه ککه و دولله کانی و له مزگه وتی حه رام و ناو که عبه حاجیه کی زوری کوشت ، نه میره که شیان ابوطاهر به نه فرهت بی له لایه ن خوا له به رده رگای که عبه دانیشت، له کاتیک که خه لک له بن ده ست و پیی به رده بوونه وه و ده کوژران له مزگه وتی حه رام و له مانگی حه رام له پوژی ته رویه که پوژیگه له پیروژترین پوژه کان ده یوت:

أنا اللّهُ وباللّهُ أنا **أنا أخلُق الخلق وأفنيهم أنا**

جا خه لکی له بهری هه لده هاتن و خویمان هه لده واسی به په رده کانی که عبه، به لام نه م کاره هیچ دادی نه ده دان و به و شیوه یه ده کوژران، به لکو که ته وافیان ده کرد له کاتی ته و اف کردنیان ده کوژران، هه تا که ده لئ: کاتیک نه و نه فره تیه نه وه ی کردی کردی به حاجیه کانی مالی خوا، که لیبوه وه فرمانی کرد نه و کوژراوانه بنیژن له بیری زه م زه م، زوربه شیان هه ر له حه ره م له شوینی خویمان نیژران، نه و نه فره تیه قوببه ی زه مزه میشی پوخاند و فرمانیشی کرد ده رگای که عبه له بنچینه دا هه لکیشن و په رده کانیشی لیبکه نه وه و له نیوانه خویمان پارچه پارچه ی بکه ن...^۱ هه ندیک له زانایان ژماره ی نه و که سانه ی کوژران دیاریان کردوه، که ده گاته (۱۳) هه زار که س هه ندیکیش ده لئین: ده گاته نزیکه ی (۳۰) که س^۲ نه مه ش میژووه که ی ده گه ریته وه بو سالی (۳۱۷) کوچی.

به لام سه باره ت به وه ی، که ئایه که ی مه زه به ی باطینی سه ری هه لداوه نه و زانایان له م باره یه وه رایان جیاوزه ، هه نیک ده لئین: له سالی (۲۰۵) کوچی، هه ندیکیش ده لئین: سالی (۲۵۰) کوچی جا به پیی نه و نه یینه ی، که فه رز کرابوو له سه ر شوین که وتوانی نه و مه زه به نه سته مه سالی دروست بوونیان به شیوه یه کی ورد دیاری بکری، نه گه رچی وته ی زانایان زیاتر له سه ر سالی (۲۰۰) ی کوچی، جا پاش بلاوبونه وه ی ئیسلام و عه زیز بوونی نه هله که ی و کوژانه وه ی ئاگری ئاگر په رسته کان و پووخانی جوله که کان و، نه مانی بتی بتیه رستان و، دوړانی نوممه تی خاچ په رستی، حه سادته دللی نه وانیه ی، که له ئیسلام ده رچوبوون ته قاندو سوتاند ، بویه به نه یینه کی زور ورد پیلانیان داده ناو خویمان خه نیکرد

۱- البداية والنهاية ب ۱ لا ۱۶۰

۲- كشف الأسرار الباطينية لا ۳۹، سير أعلام النبلاء ب ۵ لا ۳۲

به‌وهی جنیو به ئیسلام و نه‌هله‌که‌ی بده‌ن و ئالای شه‌یتان و حیزبه‌که‌ی بلن‌د بکه‌ن ، بۆ هینانه‌دی ئه‌و ئامانجه‌ پیس و نزمه‌ چهن‌د قیناعیکیان کرده‌ سه‌ر بۆهینانه‌دی ئه‌و ئامانجان‌ه‌ی مه‌به‌ستیان بوو له‌وانه‌ :

۱- پشت به‌ستیان به‌ ته‌ئویل کردنی ده‌قه‌کان، ته‌ئویل کردنیك، که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بوو، که ئیسلام بریاری له‌سه‌رداوه‌و فه‌رمانی پیکردوه‌.

۲- دیارخستنی مه‌زه‌بی شیعه‌گه‌رایه‌تی له‌گه‌ل زانینیان به‌وه‌ی، که مه‌زه‌بی شیعه‌گه‌رایه‌تی زۆر تیک ناکاته‌وه‌ له‌گه‌لیان، به‌لام ئه‌وان نه‌گه‌ر هیچ ریگه‌یه‌کیان نه‌دیته‌وه‌ بۆ چوونه‌ ناو ئیسلام ئه‌وه‌ لایان ئاساییه‌ خۆیان بده‌نه‌ پال مه‌زه‌بی شیعی و ده‌ری بخه‌ن، ئه‌و مه‌زه‌به‌ش دروست بووه‌، هه‌روه‌ک، که‌غه‌زالی بۆمان باس ده‌کات و ده‌لیت: ئه‌و مه‌زه‌به‌ له‌ کۆبونه‌وه‌یه‌ک دروست بوو، که پیک هاتبوون له‌ کورانی ئاگرپه‌رست و ئه‌و بی باوه‌رانه‌ی که له‌ گاورو بته‌په‌رسته‌کان پیک هاتبوون، که پیمان ده‌وترا: المزدکیه‌، هه‌روه‌ها له‌ کۆمه‌لیکی تریش له‌ گاوره‌ فه‌یله‌سوفه‌ کۆنه‌کان، وه‌ک زاد الدیلمی و هه‌ندیک له‌ پاش ماوه‌ی خوره‌میه‌کان و جوله‌که‌کان، که پیاویک به‌ناوی نادوشنو کۆی کردنه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ فروفیڵ و ته‌له‌که‌بازی بینه‌ ناو ئیسلام، چونکه‌ ئه‌وان وتیان: به‌راستی محمد زال بۆته‌ سه‌رمان و ئاینه‌که‌ی ئیمه‌ی بو ده‌ل کردۆته‌وه‌و، خه‌لکیکی زۆری هه‌یه‌ شوینی که‌وتون، که ناتوانین به‌رانگژیان بینه‌وه‌و ناش توانین ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی موسولمانانه‌ به‌ شمشیر به‌ده‌ستی بینین ، چونکه‌ به‌هیزن و سه‌ربازیان زۆره‌، هه‌روه‌ها ناتوانین به‌گفتوگۆ و توویژ به‌رامبه‌ریان ببینه‌وه‌، چونکه‌ زاناو بلیمه‌ت و زیره‌کیان زۆره‌، هیچ ریگا چاره‌یه‌کیش نیه‌ ته‌نها په‌نا بردنه‌ به‌ر فیڵ و ته‌له‌که‌بازی نه‌بیته‌، پاشان ریکه‌وتن له‌سه‌ر دانانی چهن‌د فرت وفیلیک و دانانی چهن‌د پیلانیک بۆ ئه‌وه‌ی ئامانجه‌کانیان بیننه‌دی.

بۆ هینانه‌دی ئامانجه‌کنیان یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانیان چوونه‌ ناو موسولمانه‌کانه‌ له‌ ریگایی شیعه‌گه‌رایه‌تی له‌سه‌ر مه‌زه‌بی رافیضة، ئه‌گه‌ر چی ئه‌و باطنیانه‌ ره‌وافیزه‌کان به‌ نه‌هلی گومرا داده‌نین و ده‌لین: ئه‌وانه‌ له‌ هه‌موو که‌س که‌م ژیرترین و له‌ هه‌موو که‌س پریان سه‌خیف تره‌و زۆر خۆش باوه‌رن و زۆر به‌په‌له‌ باوه‌ر به‌درۆ ده‌که‌ن، له‌ هه‌موو که‌س ساویلکه‌ترن له‌ باوه‌رکردن به‌ ریوایه‌تی درۆو شتی پرپوچ و توربه‌هات، به‌و خۆپال‌دانه‌

بۆلایان خۆیان شارده وه بۆ ئه وهی بگه نه خه لکه ساده و ساویلکه کان، که پواله تیان (رفض) بوو باطنیشیان کوفریکی ته واو بوو، ههروهک غه زالی و چه ند زانایه کی تر باسی لیوه کردون و ده لاین^۱: ئیمامیه کان وهک رپرهبویک وانه بۆ باطنیه کان، ئه و راقه کردنه ش راقه کردنیکی مه عقوله، چونکه ئه وهی تیبینی ده کری نزیك بوونه وهیه کی زۆر ههیه له نیوان باطنیه کان و رافضة کان^۲

این کثیر له پروداوه کانی سالی (۲۷۸) ی کوچی دا وتویه تی: له و سالدادا قرامیطة کان، که گروپیکن له گاوره بی باوه ره کان و شوینکه وته ی فارسه کانن ده ستیان به جوله کرد، که بیروباوه رپیان به **پیغه مبه رایه تی** زه رداشت مه زدک ههیه، ئه وانه حه رامه کانیان حه لال کرد، ئه وانه هه ریه ک دۆل بکوئی بۆ شتی ناوه رپوا و پرپوچ ئه و شوینی ده که ون، زیاتریش مل که چی (روافضة) کان و له ریگی ئه وان ده چنه ناوشتی پرپوچ و نارپه و، چونکه له هه موو که س گه مژه ترن و پیشیان ده وتری: الإسماعيلية له بهر خۆدانه پالیان بۆلای إسماعیل الأعرج ی کوری جعفر الصادق.^۳

ب - بیروباوه ری پوچی باطنیه کان: به راستی ئه وهی شاره زای کومه لی باطنیه کان و مه زه به کانی بیته ئه و دزایه تیه کی زۆر پوون و ئاشکرا به دی ده کات، ئه وهش ده گه ریته وه بۆ ئه هلی ئه و گروپه باطنیه پیسه بۆ ئه وهی ئه و قسه و باسانه ی له لای خه لکی له سه رپان ههیه هه مووی یه ک نه بیته و (تضارب) ی هه بیته، به م هه لویسته ئه وهی بیانه وی ره تی ده که نه وه و ئه وهی بیانه ویش ده یکن، بنچینه ی مه زه به که شیان هه مووی له سه ر درۆو حیه و فروفیله بنیات نراوه، مه زه به که یان له سه ریپیه کانی خۆی پاناوه ستی، مه گه ر به و هه مه رهنگیه زۆره نه بیته، بۆیه غه زالی وتویه تی: ئه وشتانه ی له باره ی مه زه به ی باطنیه کان باسما ن لیوه کرد - بی گومان - واده خوازی که گواستنه وه لیانه وه یه ک نه بیته و په رته وازه یی تیدابیت، چونکه ئه وان به یه ک جوړو شیواز قسه له گه ل خه لکیدا ناکه ن، ئامانجیشیان له مه دا فیله کردنه، جا بۆیه قسه یان هه مووی یه ک نیه و گواستنه وهش له

۱- فضائح الباطنية لا ۲۷

۲- بروانه: کتیبی: فرق معاصرة للعواجی

۳- البداية والنهاية ب ۱۱ لا ۶۱.

مەزھەبەكەيان ھەمووی ۋەك يەك نىه.^۱

ھەر بۆيە بۆ لىكۆلەر دەردەكەوئى، كە بىروبواوهرى باطنىيەكان پىك ھاتووہ لە كۆمەلە ئەفكارىكى گۆراوو لاپئ بوو لە چەند مەزھەبىكى جىاواز، كە ھەمووی تىكچون و لادان و جىاوازی و شىپرزەبىيە، ھەندىك جارىش بەلگە بە فەرمودەى ھەلبەستراو درۆ دىننەوہو ئايەتەكانىش لە مانا رەواكەى خۆى لادەدەن و دەردىنن.

بىروبواوهرەكەشيان دەگەرپىتەوہ بۆ چەند خالىك:

۱- ئىنكارکردنى بوونی خودا.

۲- رەتکردنەوہى ناو وسىفەتەكانى خودا.

۳- گۆرپىنى شەرى پىئغەمبەران و پەيامبەران.

۴- ئەوشتانەى، كە ئەنجامى دەدەن ھەنجهتيا نئوہىيە، كە ئەوان خۆ دەدەنە پال(آل البيت) و خوشيانيان دەوئت، يان شتى نوئ دىننەكايەوہو، توانايەكى ئىجگار سەيريشيان ھەيە لە دروستکردنى دروشم و ھەلبەستانى درۆ.

بابەتەكەش زۆر لەوہفراوان ترە، لەو كتیبانەى، كە لەو باسەوہ بەسوودن كتیبى فضائح الباطنية للغزالي و فرق معاصرة للعواجي.

تەوھرى سى يەم : بانگەوازی باطنیه کان له باکورى نه فریقیا

أبو عبدالله الشيعي

وا رېكەوت ولاتی يەمەن بېیتە چەقیك بۆ بانگەوازی شیعەى ئیسماعیلی، چونكە دوور بوو له بەر چاوی دەولەتی عەبباسی، هەر لەوی بە نهینی دەستیان کرد بە ئامادەکردنی هیزی سەربازی، که دەبیتە زەخیرهى دورۆژیان، سەرکردایەتیش پیاویك له يەمەن گرتیه دەست پیی دەوترا: رۆستەمی کورپی حەوشەب که توانی هەندیک له فارسەکان له دەوری خۆی کۆبکاتەوه، که دژی موسلمانان بوون، بەلام رۆستەم وای بینی، که زەوی پۆژئاوا زۆر بە پیتە بۆ چاندنی شیعەگەرابی، هەر بۆیه له يەمەن دوو پیاوی له ئەنساری خۆی بەناوی سوفیان و حەلەوانی نارد بۆ تەرابلەس و تونس بۆ بلاوکردنەوهی مەزەهەبی شیعەى، جا توانیان بە ئەفکارەکانی خۆیان هۆزی بەرانس تێوه گلینن، که هۆزیکى بەهیزو خاوەن دەسەلات بوون، که دەچوون بۆ دامەزراندنی ولاتیك له پۆژئاوا له سەر پێرەوی ئەداریسەکان له ناخیری پۆژئاوا، هەر وهه ئه غالیبه کان، که پایتەختەکیان تونس بوو.

له وانهی، که ابن الحوشب له يەمەن هەلیبژاردن: أبو عبدالله الشيعي حسن بن أحمد بن محمد زکریا الشيعي بوو، که خەلکی صەنعاء بوو، بۆیه ابن حوشب ئەو پیاوهی هەلبژارد، چونكە سیفاتی سەرکردەى لى بەدی دکردو زانستیکى زۆریشی هەبوو، زۆر زیرەك و لیهاتو بوو توانایهکی سەیری هەبوو له هەلس و کەوت کردن له گەل خەلکی، أبو عبدالله الشيعي وا دادەنری، که دامەزینەری فیعلیه بۆ دەولەتی عوبەیدی له پۆژئاوا، ابن حوشب له پاش مردنی حەلەوانی و ئەبو سوفیان، أبو عبدالله الشيعي نارد بۆ مەغریب و پیی وت: حەلەوانی و ئەبو سوفیان زەوی که تامەیان له ولاتی مەغریب ئامادە کردوه، ئیستاش ئەوان مردن و، که سیش وهك تۆ بۆ ئەو شوینە گونجاو نیه، بۆیه به په له پرۆ بۆ ئەوی، چونكە شوینیکه بۆت خۆش و ئامادە کراوه.^۱

له نیوان سالی ۲۸۸ تا سالی ۲۸۹ کۆچی أبو عبدالله الشيعي ئەو پیاوه بلیمەت و موراوین

۱- بڕوانه: کتیبی: موسوعة المغرب العربي ب ۲ لا ۵۷ دکتۆر عبدالفتاح الغنيمي

و فيلّ بازه گه‌يشته مه‌ككه، گه‌پا له دواى وه‌فدى مه‌غاريبه‌كان، كه هاتبون بۆ حه‌جى مالى خوا توانى حاجيه‌كانى كه تامه بناسى و، خوڤى لىيان نزيك كرده‌وه به‌وهى، خوڤى به پياوڤكى دیندارو زانا نیشان‌دان و، توانى جىڤى خوڤى بکاته‌وه له ناو دلى شيخه‌كانى كه تامه و له‌گه‌ليشيان گه‌پاوه به جوړيک وای حالى كردن، كه مه‌به‌ستى ميسره بۆ ئه‌وهى منداله‌كانيان فير قورئان خوڤندن بکات، له ريگا پييان وت: وه‌ره له‌گه‌لمان بۆ مه‌غريب، به‌لام ره‌زامه‌ندى نیشان نه‌دا، پاشان به‌سياسه‌ته فيلاويه‌كه‌ى له‌گه‌ليان پويشت و داوايه‌كه‌ى به‌دى هيئان، هه‌تا له قه‌يره‌وان لاياندا بۆ ئه‌وهى له خالى لازو بگه‌ري له ده‌وله‌تى نه‌غالبه‌كان و زانيارى كوڤكاته‌وه له‌سه‌ر به‌هيترين هوزو زانينى نه‌و هوكاران‌ه‌ى به‌سودن بۆ چونه ژوره‌وهى ولاتى مه‌غريب، پاش ئه‌وه‌ى دنيا بوو، كه به‌هيترين هوز له مه‌غريب كه تاميه‌كانن، برپارى دا بچيته ئيكجان، كه شوڤنيك بوو، كه وتبووه چيايه‌كى دژوارو سه‌خت، زانى كه ئه‌و شوڤنه شوڤنى هوزى سه‌كتاته‌يه، كه تيره‌كن له هوزى كه تاميه‌كان^۱، ابو عبدالله خوڤى به ماموستايه‌كى په‌روه‌رده‌كه‌رو خواناس نیشان داو، ريگاي زوهدى گرت‌ه‌به‌ر هه‌تا دليانى داگير كردو، به پياوڤكى ماقول ناوى ده‌ركرد، هوزگه‌ليك له‌به‌ربه‌ريه‌كان پويان تيكرد، ئه‌ويش هه‌لسا به گوش كردنيان به مه‌زه‌به‌ى شيعى و تىي گه‌ياندن و فيرى كردن، پاشان چووه ناو كاروبارى سياسه‌ت و نيزامى حوكم و پوڤلى حوكم كردن به شورا، حه‌قى به‌عه‌له‌ويه‌كانيشدا، كه له هه‌موو كه‌س له پيشترن بۆ وه‌رگرتنى حوكم.

به‌هوى ئه‌و سته‌مه‌ى، كه ده‌وله‌تى نه‌غالبه‌كان له خه‌لكيان ده‌كرد هه‌نديك هوز وه‌لامى داعيه‌ى شيعه‌يان دايه‌وه، كه وايران زانى زور دلسوزه، لي‌ره له‌گه‌ل نه‌غالبه‌كان پوو به‌پوو بوونه‌وه پويدا، ابو عبدالله الشيعى چوو بۆ ناو قه‌لايه‌كى به‌هيز له چياى توپاس له شوڤنى تازروت له‌وى ليدانى يه‌ك له دواى يه‌كى ئاراسته ده‌كرد بۆ ده‌وله‌تى نه‌غالبه‌كان و هه‌روا بلاوكرده‌وه‌ى زولم و سته‌مه‌كانيان و پوونكرده‌وه‌ى ئه‌وه‌ى، كه حوكميان له ئيسلام و شه‌ريعه‌تى خوا ده‌رچووه، هه‌روه‌ها هه‌لسا به وروژاندنى چه‌ند رقوقينه‌يه‌كى كوڤن له نيوان

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۲ ۵۶.

دهولته ئه غالبه كان و هه نديك هوز، به ئينيشي دا به پياوه كان و سه ركرده ي هوزي كه تامه، كه دواروژ و دهولته و پيگيري بو ئه وانه، جا هوزه كان هه موو سه ريان بو دانواندو شوينه كانيش يه كه له دواي يه كه ده پوخان و تواني غه نيمه تيكي زوريش بگريته، گروتين بو شوين كه وتوه كانى زيادى كرد، نه وه ي يارمه تيشيدا له هه لوه شانوه وه لاوازي دهولته ئه غالبه كان نوqm بونيان بوو له رابواردن و خووش گوزه رانى، له لايه كي تريش بيئزاري خه لكى بوو له ئه ميره سته مكاره كانيان، ابو عبدالله موكرى و نازايه تي و توانستى سياسى و كه فائهي سه ربازي نيشان داو واي كرد ئه وانه ي ده وروبه رى له سه ركرده و سه ربازگه كان متمانه ي پييكه ن، نه مه ش نه وه ي پييه خشي، كه كاتي نه وه هاتوو بو كه شف كردنى بانگه وازه كي به وه ي دوعاي په زامه ندى بوآل البيت النبي بكات، كه به م زووانه به ديار ده كه وي و حوكم ده گريته ده ست.

به و پييه ابو عبدالله الشيعي تواني ده ست بگريته به سه ر هه موو خاله جه نگيه كان له نيوان قه لآكه ي له چيائى توراس هه تا پايته خي ئه غالبه كان.

له سه ره تاي مانگي جمادالاولى له سالى ٢٩٦ ي كوچي به رامبه ر سالى ٩٠٩ زايى شويني الأدريس رووخاو و كه وته ژير ده سه لآتى ابو عبدالله الشيعي نه و شوينه ش كليلى چونه ژووره وه ي قه پره وان بوو، كه پايته ختي سياسى ولات بوو، هه ر به په له زياد الله الأخير له مانگي جمادالاولى له سالى ٢٩٦ چوو بو ميسرو ابو عبدالله ي شيعيش چوو ناو قه پره وان.^١ ابو عبدالله له مياني نه و سه ركه وتنه گه وره يه ي له سه ر دهولته ئه غالبه كان به ده ستى هينا رايگه ياند، كه ئيمامى حقيقي موسولمانان عبيدالله المهديه و هه ر له و زووانه ده گاته ولآتى مه غريب و دادگه رى و يه كسانى دابين ده كات، هه نديك له هيئى ئه غالبه كان چوونه ريز هيئزه كه ي و ژماره ي هيئزه كه ي گه يشته هه زار شه ركه ر بو نه وه ي به رگري له مه زه به ي شيعه ي ئيسماعيليه كان و دهولته ئى نوئى بكه ن، زانراو يشه له ميئزوو، كه خه لكى په شو رووت و نه زان به سه ركه وتنه كان هه لده خه له تيئو واگومان ده به ن، كه نه و كه سه ي سه ركه وتوو نه و حقه، له گه ل پروپاگه نده يه كي به هيئى شيعه كان و سه ركه وتنه

١- موسوعة المغرب العربي ب ٢٥ ٦٠

به رچاوه كانيان و باوه پكردنى خه لكى به مه هدى چاوه پروان كراو، خه لكى به سهر كرده و سهر بازه وه واى ليّهات هيچ راو بپرو بؤ چون و عه قلى نه بئ، به لكو وهك ناميره كان بيت له جئ به جيكردندا، ابو عبدالله الشيعى هه ولى دا پشت ببه ستئ بؤ بلاو كرده وهى مه زه به كهى به پروپاگه نده و ميژگرد بؤ ثيقناع كردنى زانايانى نه هلى سوننه و جه ماعهت وهك عثمان بن سعيد الحداد، به لام كاتيك ثيقامهى حوجه يان له سهر خوى و شوين كه وته كانى كرد، هيچى له دهست نه ما، بويه برابى عبدالله الشيعى ابوالعباس له پايته ختى باكورى نه فريقيا هيژى به كارهيئا بؤ ريشه كيئش كردنى مه زه بى نه هلى سوننه و جه ماعهت و، له گه ل زانايانى نه هلى سوننه جوړه ها نه شكه نجهى دان وهك ليّدانى فقيهه كان به قامچى و بپرينى زمانى هه نديكيان و مل په لدانيان و پارچه پارچه كردنى له شى هه نديكيان و له خاچ دانى فقيهه كان و دهست به سهر داگرتنى مال و سامان و خه لكيان له سهر زگ و پشت راكيئشاو فرمانيان به دارو دهسته كانيان كرد، كه به پئ به سهر يان بكهون، ليّره كيئشهى مه زه بى توندتر بوو، ده ولّه تى تازه له دايك بوو شله ژاو ابو عبدالله الشيعى هاته ناو كيئشه كه و موناظرهى قه دهغه كرد بؤ نه وهى كيئشه كه بپرينئته وه و برايه كه شى له ويلايه تى قه يره وان لا دا.

به راستى ابو عبدالله الشيعى سهر كه وتنى به دهست هيئا له قايم كردنى كو له گه كانى حوكم له قه يره وان به هوى سهر كرده كانى هوزى كه تامه به تايبه تيش گه وره كه يان غزويه بن يونس و برايه كهى و قه ومه كهى، ابو عبدالله الشيعى بانگهيئشتى عبیدالله المهدي و قاسمى كورى كرد بؤ نه وهى بيّنه قه يره وان، عبیدالله له شامه وه خوى ناماده كرد له شوينئ سه لميه بؤ ميسرو له ويئش بؤ به رقه و له ويئش بؤ طرابلس، كه خوى به پوشاكي بازرگانه كان شار دبؤوه، چه ند به سهرهاتى درؤوشى گيپراوه ته وه له سهر رزگار بوونى له كار به دهستانى دوه له تى عه باسى، به لام له ريگا له لايه ن بنى مدرار، كه نه ميره كانى سچلماسته بوون به دليل گيرا.^۱

له سالى (۲۹۷)ى كوچى به رامبه ر سالى (۹۱۰)ى زايى ابو عبدالله الشيعى توانى سوپا يه ك ناماده بكات و دوه ولّه تى بنى مدرار بپروخيئى و عبیدالله المهدي و كوره كه شى له به نديخانه

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۲ ۶۵

پرزگار بکات، له ږیځای گه پانه وهشی سوپا به لای تاهرت تیپه ری و ده وله تی بنی روستمیان له سالی (۲۹۷) ی کوچی به رامبه ر سالی (۹۱۰) ی زاینی له ناو برد به و پییه مه غریبی ناوړاست هه تا ته لمه سان بوو به ده وله تی عوبه یدی.

جا عبیدالله المهدی ئیعلانی دروست بوونی ده وله تی فاطمی کردو، نیسبه تی ولاته که شی دا پال فاطیمه ی زه هرا کچی پیغه مبه ری خوا عليه السلام بو هه لځه لتاندنی خه لکی و گومرا کردنیان. به ره به ره ده وله تی فاطمی هه ولی دها بو نه هیشتن و پروخاندنی ده وله تی عه بیاسی به تایبه تی پاش نه وهی کۆتاییان به ده وله تی بنی میدرار هیئا له سه جلماسه و ده وله تی روستم له تاهرت و ده وله تی نه غالبه کان له نه فریقیا (تونس)

به یعه تی عبیدالله المهدی له قهیره وان له سالی (۲۹۷) ی کوچی به رامبه ر سالی (۹۱۰) ی زاینی بوو، ویلایه تی ابو عبدالله الشیعی پاش نه وهی (۱۰) سال به رده وام بوو کۆتایی پیهات، ههروهک هه ندیک میژوونوس باسیان لیوه کردوه.^۱

ههروهک سروشتی هه موو شوپره شه کان عبیدالله المهدی توانی ابو عبدالله الشیعی و برایه که ی ابوالعباس و غزویه بن یونس و هه موو نه وانه ی له گه لیان بوون له ناویان بیات به چه ند پیلانیکی به ک له دوا ی به ک.

نه مه ش به هه مان شیوه تیبینی کراوه له دیراسه کردنی میژووی کۆن ونوی، نه ویش که نه و دوست و براده رانه ی ته قوایان نیه و له خوا ناترسن، نه و ته نها چه ند به رژه وندیبه ک و پییره کی گه ند کوی کردونه ته وه بو نه وهی له پشت یه کتری بن، نه مه ش که پرویدا له شوړشی فرنسی له سالی ۱۸۷۹ زاینی و شوړشی جه زائیری و، شوړشی سوری و میسری و لیبی و عیراقی.

بوم دهرکهوت، که نه مه سوننه تیکه له سوننه ته کانی خوا له سه ر کومه لگاگان ((من أعمان ظالماً سلط الله عليه)) خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ﴾ الأنعام: ۱۲۹

۱ - موسوعة المغرب العربي لا ۷۰

۲ - زور گه رام نه م فه رموده یه م به م بیژه یه نه دیته وه. وه رگپږ

میژوو نووسه کان باسیان کردوه، که خیلایک دروست بوو له نیوان عبیدالله المهدي و أبي عبدالله الشيعي له سهر ئه و مال و سامانهی عبیدالله المهدي چنگی که وتبو، هه نديکيش وا ده ليين، که ابو عبدالله الشيعي گومانی هه بوو له عبیدالله المهدي، که مه هدی چاوه پروانکراو بییت.

خاوهنی موسوعة المغرب العربي دکتور عبدالفتاح مقلد الغنيمي هه ردوو هوی باس کردوه، به بی ئه وهی یه کیکیان په سند بکات، پاشان به رگری کردوه له نه سه بی **عوبه یدییه کان** و له سهر بیرو بوچونی خوی نه سه بیان ده گریته وه سهر فاطمة الزهراء و هییشکیکی توندیشی کردوته سهر ئه وانهی، که تانه وته شهر، له نه سه بی **عوبه یدییه کان** ده دن به وهی، که جوله که نه، یان ناگریه رستن، ئه وانهی به وه تومت بار کردوه، که دوستی خیلایه تی عه بباسینه له به غدا، یان خیلایه تی ئه مه وی له ئه نده لوس، هه ردوو خیلایه تیش هییشکیکی دژوریان کردوته سهر نه سه بی **عوبه یدییه کان**.

ده لیم: به راستی ابن کثیر رحمه الله، که نه قلی وتهی زانیانی کردوه له البداية والنهاية له بارهی تانه وشهر دان له نه سه بی **عوبه یدییه کان** ئه وا به لگی به هیزتره و سه نه ده که ی پته و تره و، زانتره به حقیقه تی ده ولته کان و دامه زینه ریان و زور به راست گوئی و ئه مانه تیکی بی سنور زانیویه تی و قسه کانیشی زور پوون و ناشکرایه، به لام ابن الأثیر جه ختی نه کردوه به لام نه سه بی بویان جیگیر کردوه، به بی ئه وهی ئاماژه بکات ئه مه ش له کتیبی الكامل في التاريخ^۲. ابن الأثیر ناسراوه به خوش ویستنی شیعه، ابن تیمیه له کتیبی الفتاوی جه ختی کردوته وه و به راشکاوی وتویه تی: که نیسه تی ئه وان بو فاطیمه جیگیر نیه و راست نیه، ئیستاش ئه وه شایه دی ئه و میژوونوسه به پیزه یه ابن خه له کان، که ده لی: موحه قیقه کان ره تی ده عواکه ی ده که نه وه له بارهی نه سه ب و ده ليين، که ئه وانهی به نه سه ب خو ده ده پال فاطیمه و به فاطیمه کان ناسراوان ئه وه ته نها پروپاگه نده یه، به لکو له ره چه له کیکی جوله که ن به ناوی سه لیمه ، که له شام هه نه، باوکیشی نازناویکی هه بوو ناسرا بوو به القداح، چونکه چاوپرژ بوو کلی له چاوان ده کرد، عبیدالله له سالی

۱- بروانه: موسوعة المغرب العربي لا ۷۰

۲- بروانه: الكامل في التاريخ ب ۵ لا ۱۱۷

(۳۲۲) کۆچی له ناچوو، له پاشه خۆی نهوه کهی موعیز توانی دهست به سهر میسر دا بگریت.... مولکی **عوبهیدییه کان** نزیکه ی دوو سه ده بهرده وام بوو ههتا، که پالئهوانی ئیسلام صلاح الدین الأیوبی توانی له سالی (۵۶۴) کۆچی له ناویان بیات و هه موو شوینه واری **عوبهیدییه کان** رامالی و کۆتایشی به شهرو نهگبه تیه کانیا ن هینا و خوی گه وره به هوی نهوه وه بهنده کانی خۆی له کۆلی نهوانه کرده وه.^۱

هه رچۆنیک بیات کرده وه و بیروبا وه ره کانیا ن به لگه ده دا له سه ر نه وه ی، که نه وه ی موسولمانان له ره چه له کی پیغه مبه ری پیرو زو زانایه خواناس و پاکه کان و فه قیه ه هه لباژرده کان دوورن له و قسه سوک و ناشیرینانه و نه و کارو کرده وه قیزه ونانه، خودی خۆم من پام وایه، که ابو عبدالله الشیعی بۆی ده رکه وت، که عبیدالله المهدی بۆ مولک و ده سه لات چلیسه و هه روا زۆرداره و هه ول بۆ سه روه ری خۆی ده دا، ابو عبیدالله ویستی له و شوینه لای بدات و هه ولیشی دا له ناوی بیات، کاتیکی ویستی ده ورو به ره که ی خۆی با وه ره بیانی، که نه و که سه نه و مه هدیه چا وه پروان کرا وه نیه، که پیشتر با سی بۆ ده کردن، به لام عبیدالله المهدی له وی خیراتر بوو توانی کۆتایی به دوژمنه کانی بهینی، سه باره ت به نه سه به که شی راستر وایه، که ته نها پرو پا گه ندیه و، هیه چ په یوه ندیه کی به نه هل و به یته وه نیه، نه وه ش، که له با سکردنی ژیا نی ده یسه لمین ان شاء الله.

۱- فرق معاصره ۱ لا ۲۸۹.

ته وهره‌ی چواره‌م: خلیفه‌ی شیعی رافیزی یه‌که‌م عبیدالله المهدی

۲۹۷-۲۲۲/۹۱۰-۹۳۴.

پیش‌ه‌وا ذه‌ب‌ی باسی ژیانی عبیدالله المهدی له سیر‌اعلام النبلاء کردوه و تویه‌تی: عبیدالله باوکی محمد یه‌که‌م خلیفه‌ی خه‌واریجه عوبه‌یدییه باطنیه‌کانه، که ئیسلامیان سه‌راوژیر کردو ئیعلانی ره‌فضیان کردو مه‌زه‌بی ئیسماعیلیه‌که‌ی خو‌یان به‌دیار نه‌خست و بانگ‌خوازه‌کانی خو‌یان بلا‌وکرده‌وه بو سه‌ر لی‌شواندن و گوم‌راکردنی شاخ نیشنه‌کان.^۱

له‌باره‌ی نه‌سه‌بیشی و تویه‌تی: موحه‌قیقه‌کان له سه‌رئه‌وه‌ن، که نه‌سه‌بیان ناگه‌ریته‌وه بو فاطیمه و نه‌وه‌ی باسی ده‌که‌ن ته‌نها پروپاگه‌نده‌یه، چونکه کاتیک ابن طباطبا له‌باره‌ی نه‌سه‌بی له موعیزی پرسسی وتی: به‌یانی بو‌ت دینمه‌ده‌ری، بو‌به‌یانی کو‌مه‌له‌ زی‌ریکی فری‌داو، دواتر نیوه‌ی شمشیر‌ه‌که‌ی له کالانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، وتی: نه‌وه نه‌سه‌بی منه و فه‌رمانیشی کرد، که زی‌ره‌که به‌تالان بیه‌ن، پاشان وتی: نه‌وش ره‌چه‌له‌کی منه.^۲

موفتی لیبیا شیخ طاهر الذاوی رحمه الله له‌باره‌ی ژیانی عبیدالله المهدی و تویه‌تی: دامه‌زین‌ه‌ری ده‌وله‌تی عوبه‌یدییه و یه‌که‌مین حاکمیش بووه تیادا، به‌خوی له بن‌چینه‌دا عیراقیه و له سالی (۲۶۰) کوچی له کوفه له دایک بووه، خوی له شاروچکه‌ی سه‌لیمه شاردو‌ته‌وه، که له باکوری شام بنکه‌ی ئیسماعیلیه باطنیه‌کانه، هه‌ر له وکاته‌ی له دایک بوو هه‌تا، که له سه‌لیمه جیگیر بوو نه‌وانه به‌ناوی سعید بن أحمد بن محمد بن عبدالله بن میمون القداح ناسرابوو.

له شوینی سه‌لمیه بنکه‌ی ئیسماعیلیه‌کان علی بن الحسین بن أحمد بن محمد بن إسماعیل بن جعفر الصادق کوچی دوا‌یی کرد، ئیسماعیلیه‌کان چه‌ند مه‌زاریکی نه‌ینیان بو‌دورت کردو، برپاریشیان دا ئیمامه‌تی بگوازنه‌وه له نه‌وه‌ی إسماعیل بن جعفر الصادق بو‌ کوره‌که‌یان به‌نیکاحی روحی^۳، پاشان وتی: نه‌وه ره‌چه‌له‌کی عبیدالله المهدی و ره‌چه‌له‌کی

۱- بروانه: سیر‌اعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۴۱۷

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ۱۵ لا ۱۴۲.

۳- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ۲۵۳

ئەو عوبەيدىيانەيە، كە پال دەدرىنە لاي.

پاش ئەوھى عبىدالله المھدى دوژمنەكانى لە ناو برد ويستى لە قەيرەوان مەزھەبەكەى بۆلۆبكاتەوھ، پاشان بۆ باكورى ئەفريقياش بيبات، بەلام ديدەوانى زاناينى ئەھلى سوننەو جەماعە ريبان لى گرت و بەرپەرچيان داوھو، خەلكيشيان قەناعەت پيكرد بەوھى، كە دەولەتى **عوبەيدىەكان** دەولەتئىكى كافرەو دوورە لە شەريەتى ئىسلامى، لە نيوان **عوبەيدىەكان** و ئەھلى سوننە چەند شەريكى توندو دژوار رووى دا، عبىدالله المھدى پويشت بو مەھديه پاش ئەوھى، كە مال و سامانئىكى زورى سەرف كرد لە دامەزاردنى، **عوبەيدىەكان** لە باكورى ئەفريقيا هيمنى و ئارامى لەژيانيان نەما لە بەر توندو سەختى ئەو بەرگريەى زاناينى ئەھلى سوننە پيشەوايەتيان كرد لەدژيان، شارەكان بەزەبرى هيژ چۆكيان دا، عبىدالله بىرى كردهوھ بۆ ميسر بچيئتو، چەند شاللاويكىشى بو برد، بەلام بەرامبەر لەشكرى عەباسيەكان دۆراندى ، كە مۇنس الخادم پيشەوايەتى دەكرد.

لەھەموو هيژشەكان خەتەرناكتر بۆ سەر ميسر هيژشى سالى (۳۲۱) كۆچى بوو، كە عەباسيەكان توانيان راي بگرن بيوھستين و ئەوھش بەھۆى ھەول و ماندووبوونى محمد الأخشيدى.^۱

عبىدالله بەردەوام بوو لە حوكم كردن ھەتا، كە لە سالى (۳۲۲) كۆچى لە ناوچوو تەمەنى شەست و دوو سال بوو دەولەتەكەشى بيست و پينج سال و چەند مانىگ تەمەنى بوو. ليئەوھ تيبينى دەكەين، كە ھۆزى مصاديد و كەتامە پشتگيرى دەولەتى عوبەيديان كرد، چونكە گومانيان وابوو، كە مەھدى چاوەروانكراوھ، ئەگەر پروانيە ميژوى ئىسلامى دەبينى زۆربەى شۆرەشەكان و ئەو دەولەتانەى دامەزراون ئەوا پشتيان بەو جۆرە بيروباوھرە بەستووه، بۆيە بە گرنگو باشم زانى بۆ دامەزراندنى پەرژينئىكى عەقيدەيەكى راست لە سەر بنچينەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت بيروباوھرى ئەھلى سوننە لەو مەسەلەيە پوون بکەمەوھ لە مەسەلەى مەھدى چاوەروانكراو ، بۆ ئەوھى خەلكى درۆزن و دەجالەكان باش بناسن، بيروباوھرى ئەھلى سوننە لە بارەى مەھدى چاوەروانكراو باسى ليئوھ دەكەم لە

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۷۶ لا ۷۶

پاش ژيانى عبیدالله.

ههروهكو دهبينين، كه عبیدالله المهدي پشتى به و جوره پروپاگه ندهيه بهست، ههتا، كه ابو عبدالله الشيعي توانى متمانهى بهراپيرهكان له بارهى عبیدالله بشله ژينى، گه ورهى هوزى كه تامه چووه لای عبیدالله و پيى وت: ئيمه گومانمان له تو ههيه، بهلگه يه كمان نيشان بده، عبیدالله وهلامى هه نديكيانى دايه وه، ئه ويش باوه رپى پيكرد، عبیدالله وتى: ئيستا خو يه قينتان هات يه قينيش هه ر به يه قين لاده چي نهك به گومان.

مهسه له گوماناو يه كان له بارهى مهدي، كه ابو عبدالله الشيعي بو گه وره پياوانى هوزى كه تامه باسى ليوه ده كرد ئه وه بوو، كه وتى: ئه وشتانهى پيش ئه وهى رپو بدن ئه وا ئيمام ده يانزانى، ئيستا ئه وه به خو به دوو كورپوه هاتوته ئيره برپاريشى داوه، كه له پاشه خوئى حوكم بو كورپه بچوكه كه ي ده بيت، كورپه كه شى پاش ئه و قسه يه بيست روظ ژياو پاشان مرد، كه گه وره پياوى هوزى كه تامه پرسيارى له عبیدالله المهدي كرد له بارهى ئه و منداله عبیدالله المهدي وتى: ئه و منداله نه مردوه و، وا له به رامبه رته، بهلكو ئيمامه كان خويان ده گوازنه وه، ئه و رويشتوه بو چاكسازى شوينه كى تر، گه ورهى هوزى كتامه وتى: باوه رپم كرد.

ابو عبدالله الشيعي وتى: ئيمام ئاوريشم و زيپر له بهر ناكات، به لام ئه و له به ريان دهكات، هه روا ناشى له گه ل كه سى تر جيماع بكات ته نها له گه ل ئافره ته كه ي نه بى، به لام ئه و جيماعى له گه ل ئافره تى زياده الله التغلبي كردوه، گه ورهى هوزى كتامه پرسيارى له عبیدالله المهدي كرد له بارهى ئه مه، ئه ويش وهلامى دايه وه و وتى: من جيگرى شه رعم ئه وهى بمه وئى بو خمومى حه لال ده كه م زياده الله كابرايه كى گونا هبارو سه ر پيچى كه ربوو.

مه به ستيشم له نه قل كردنى ئه وشتانه ئه وه يه، كه دروزن و ده جاله كان عه قل سوك و نه فامه كانيان وهك هه ليك قوستيته وه بو هه لئه تانديان و فيل ليكرديان، هه روه ها پشتيان به چه ند بيروباوه رپك به ستوه له بارهى ئيمامه كان له گه وره كردنى آل البيت و باوه رپكردن به مه دي چاوه رپوانكراو جگه له مانه ش، بويه شوينه كه گه نجاوه بو رپوون

کردنه وهی بیروباوهری نه هلی سوننه له باره ی مه هدی چاوه پروانکراو.

ته وهری پینجه م : بیروباوهری نه هلی سوننه ت و جه ماعت له باره ی مه هدی^۱

چهند فهرموده یه کی راستی پیغه مبر عليه السلام پوونی نه وه یان کردوته وه، که خوی گه وره و بالاده ست له ناخیری زه مان پیاویک له آل البيت ده نریت و ثانی خوی پی به هیز ده کات، حه وت سال ده مینیتته وه و زه وی پر دادگه ری و ناشتی ده کات، هه روه کو پری زولم و سته م بوو بوو، نوممه ت له سه رده می نه و نازو نيعمه تیک ده چیژی، که قه ت نه ی دیوه و تامی نه کرده، زه ویش به چروپری پوهه کی خوی دهر دیني و ناسمانیش بارانی خوی دهباریني و مال و سامان بی ژمار زور ده بییت ده به خشریت.

این کثیر ره حمه تی خوی لیبت و تویه تی: له سه رده می نه و به روه بووم زور ده بییت و پوهه ک مال و سامان به رفراوان ده بییت، کاربه ده ستیش رولی خوی ده بینیت، ناینیش جیگیره و، دوزمنیش مل که چ و سه رشوره و، خیرو بیریش له رۆژگاری نه و به رده وامه^۲.

ناوو کونیه که ی:

مه هدی چاوه پروانکراو ناوه که ی وه ک ناوی پیغه مبره عليه السلام ناوی باوکیشی وه ک ناوی باوکی پیغه مبره عليه السلام، ناوه که ی محمد یان احمدی کوری عبدالله یه و، له نه وه ی فاطیمه ی کچی پیغه مبره عليه السلام، پاشان له حوسه یه نی کوری عه لی یه.

این کثیر ره حه تی خوی لیبت: له باره ی مه هدی و تویه تی: ناوی محمد بن عبدالله العلوي الفاطمي الحسيني یه ناکارو سیفه ته کانیشی باس کراوه، که موی نیوچه وانی که مه و، نیسقانه کانی لوتی به رزه.

شوننی دهرچونی:

دهرچونی مه هدی له لای رۆژ هه لاته وه یه، ثوبان ده لی: پیغه مبره عليه السلام خوا عليه السلام فهرمویه تی: ((يُقْتَلُ عِنْدَ كَنْزِكُمْ ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ابْنُ خَلِيفَةٍ، ثُمَّ تَطْلُعُ الرَّايَاتُ السُّودِ مِنْ قِبَلِ الشَّرْقِ فَيَقْتُلُونَكُمْ))

۱- نه م باسه ی مه هدی چاوه پروانکراو هه مووم پوخت و کورت کردوته وه له کتیبی (أشراط الساعة) که نامه یه کی ماجستیره، یونس و ابل نوسیویه تی.

۲- النهاية الفتن والملاحم ۱ لا ۲۱ تحقیق د طه زیني

مَثَلًا لَمْ يَقْتُلْهُ قَوْمٌ) واتە: لەلای خەزینەكەتان سێ كەس دەكوژرێن هەموویان كۆپى خەلیفەنە، پاشان لەلای پۆژەهلاتەوہ ئالای رەش دەردەكەوێ بەجۆریك دەتانكوژن، كە هیچ قەومیك ئەو جۆرە كوشتارەى نەكردوہ.

پاشان ئوبان وتی: **پێغەمبەر ﷺ** شتیكى تری باس كرد من لە بێرم نەماوہ، پاشان فەرمووی: ئەگەر بینیتان بەیعتی بدەنئى با لە سەر بەفریش گاكۆلەتان كردبیت، چونكە ئەومەھدیەو خەلیفەى خوايە.^۱

إبن كثیر رەحمەتى خوائى لیبیت: وتویەتى: مەبەست لەو خەزینەيەى هاتووہ، ئەوا خەزینەى كەعبەيە، سێ لە كورانى خەلیفە شەپى لە لا دەكەن بۆ ئەوہى دەستیان بكەوێ، هەتا ئاخیری زەمان دیت، ئینجا مەھدى بە دیاردەكەوێ دەركەوتنەكەشى لە لای پۆژ هەلاتەوہ دەبیت نەك لە سێردابى سامەرا، ھەرودەكو، كە رافىضە گەوجەكان گومان دەبەن، كە ھەتاوہكو وا ئیستا لەوێیەو ھەتا ئاخیری زەمان چاوەرپى دەكەن، ئەمەش جۆریكە لە ھورینەو، بەشیكى گەرەشە لە سەر شۆپى لە لایەن شەیتانەوہ، ئەمەى، كە دەیلین نەلە قورئان و نەلە سوننەت نەلە ھۆش و بیریكى تەواو راستدانیەو هیچ بەلگەشى لەسەر نیە. دوایى إبن كثیر وتویەتى: پاشان مەھدى پشت گىرى لیدەكړئ لە لایەن خەلكى پۆژەهلات، كە سەرى دەخەن و دەيكەنە حاكم وكۆلەگەكانى دادەمەزرینن، ئالایەكەشیان رەشەو ھەببەت و گەرەبى پێوہ دیارە، چونكە ئالای **پێغەمبەرى خوائى ﷺ** رەش بوو پى دەوترا عیقاب.

ھەر إبن كثیر لە درێژەى باسەكەى وتویەتى: مەبەست لەو مەھدیەى، كە سوپاس كراوہو بەئینى پیداوہ، بىت لە ئاخیری زەماندا ئەوا سەرەتای بەدیار كەوتنى لە لای پۆژەهلاتەوہ دەبیتو، لە لای كەعبە بەیعتى پى دەدریت، ھەرودەك، كە ھەندىك فەرمودە بەلگەدەدا لە سەر ئەمە.^۲

۱- ئىمامى بوخارى لە صحیحەكەى خۆیدا باسى كردوہ، كە ابو ھوریرە **رضی اللہ عنہ** فەرمویەتى:

۱- أخرجه إبن ماجة كتاب الفتن، باب الخروج المهدي، ومستدرک الحاكم، وقال هذا حدیث صحیح علی شرط الشیخین، ووافقہ الذهبی.

۲- النهاية للفتن والملاحم ۱ لا ۳۱۶.

پیغہ مبریٰ خوار ﷺ فرمویہ تی: ((کیف أنتم إذا نزل ابن مریم فیکم وإمامکم منکم)) ئیوہ دەبی چی بکن کاتیک کوری مریم دادە بە زیت ئیوہش ئیمامتان هەر له خۆتانە.^۱

۲- جابر رضی اللہ عنہ وتویہ تی: گویم له **پیغہ مبریٰ خوا بوو** ﷺ فرموی: ((لا تزال طائفة من أمتي یقاتلون علی الحق ظاهرين إلى يوم القيامة)) بەر دەوام کۆمە لیک له ئوممە تی من له سەر حەقە و شەر دەکن هەتا پوژی دواپی.^۲

ئەو فرمودانە ی له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو بە لگە له سەر دووشت دەدا.
یە کە میان: له کاتی هاتنە خوارەوہ ی عیسی کوری مەریەم له ئاسمان ئەوہ ی کار بە دەستی موسولمانانە پیاویکە له خۆیان.

دووە میان: نامادە بوونی ئەمیر و پێش نوژی کردنی بو موسولمانان و داوا کردنی له عیسا، کە بیٹ پێش نوژی بکات بە لگە یە له سەر باشی و چاکی ئەو ئەمیرە.
چەند فرمودە یە کە تریش له کتیبی سونەن و مەسانیدە کان و جگە له وانەش هاتوو، کە پاقە ی ئەو فرمودانە دەکان، کە له هەردوو صەحیحدا هاتوو بە لگە دەدەن له سەر ئەوہ ی کە، کە ئەو پیاوہ چاکە ناوی محمد بن عبداللہ و پپی دەوتری مەهدی سوننە تیش هەندیکیان پوون کەرەوہنە بو هەندیک.

۱- ابو سعید الخدری وتویہ تی: **پیغہ مبریٰ** ﷺ فرموی: ((مَنَّا الَّذِي يَصْلِي ابْنِ مَرْيَمَ خَلْفَهُ)) له ئیمە یە ئەو کە سە ی عیسی کوری مەریم له دوا ی نوژی دەکات.^۳

۲- جابر وتویہ تی: **پیغہ مبریٰ خوار** ﷺ فرموی: (ينزل عيسى ابن مريم فيقول أميرهم المهدي، تعال صل بنا، فيقول لا، إنَّ بَعْضَهُمْ أَمِيرٌ بَعْضُ، تَكْرِمَةُ اللَّهِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ) عیسی کوری مەریم دادە بە زیت، جا ئەمیری موسولمانان له وکات مەهدیە دەلیت: وەرە پێش نوژییمان بو بکە، ئەویش دەلی: نە خیر ئیوہ هەندیکتان ئەمیری هەندیکتان، ئەوہش پیزو پلە و پایە ی خوا یە بو ئەو ئوممە تە.

۳- ابو سعید الخدری وتویہ تی: **پیغہ مبریٰ** ﷺ فرموی: ((المهدي مني أجلي الجبهة أقتنى

۱- صحیح البخاری کتاب أحادیث الأنبياء باب نزول عیسی ابن مریم ب ۶ لا ۴۹۱ مع الفتح.

۲- صحیح مسلم کتاب الأیمان، باب نزول عیسی ابن مریم ب ۲ لا ۱۹۳ مع شرح النووي.

۳- رواه أبو نعیم فی (أخبار المهدي) صصحہ الشیخ الألبانی رحمہ اللہ صحیح الجامع الصغیر ب ۵ لا ۷۱۷.

الأنف، يملأ الأرض قسطاً وعدلاً، كما ملئت جوراً ويملك سبع سنين))

مهدي له منه هه نديك مووي نيوچه واني كه مه و نيسقاني لوتي به رزهو زهوي پرده كات له دادگري هه روهك پيشتر پر ببوو له ستم، حوت سالان ده مينيته وه.

يه كه م: فهرموده كاني باسي مهدي ده كه ن به ريگاي ته واتور^۲ هاتون.

۱- نيمام شه و كاني وتويه تي: نه و فهرمودانه ي له باره ي مهدي هاتون په نجا فهرمودن له نيوان صه حيح و حه سن و زه عيف و مونجه بير^۳ له هه موو بواره كان هه ر موته واتيرن هه روهك، كه له زاراهي ثوصوليه كان داهاتووه، سه باره ت به وتي هاوه لانيش له باره ي مهدي نه وا گه ليك زوره و، هيچ بواري نيجتياهو تي دانيه.^۴

۲- صديق حسن خان وتويه تي: نه و فهرمودانه ي له باره ي مهدي هاتون به پيي جياوازي ريوايه ته كاني گه ليك زورن، ده گاته پله ي ته واتوري مه عنه وي، كه له سونه ن و ده واويني نيسلام و مه عاجيم و مه سانيدكاندا هه يه.^۵

۳- شيخ محمد بن جعفر الكتاني وتويه تي: به هه ر حال نه و فهرمودانه ي له باره ي مهدي و دجال وعيساي كوري مهريم هاتون هه مووي موته واتيرن.^۶

نه و كتيبانه ي تايبه تن به فهرموده ي **پينغه مبر** وهك السنن الأربعة و مه سانيدكان وهك موسنده ي نه حمه د و موسنده ي به زار و موسنده ي أبي يعلى و موسنده ي الحارث بن أبي أسامة و مستدرک الحاكم و مصنف أبي شيبه و صه حيح ابن خزيمة و جگه له وانه ش، كه باسي مه هديان كردوه، زاناي تريش به جيا كتيبان داناوه و كومه ليكي زور له و فهرمودانه يان كو كردوته وه، كه باسي مهدي ده كه ن.

دووه م: به رپرچ دانه وه ي نه وانه ي نكولي ده كه ن له و فهرمودانه ي باسي مهدي ده كه ن:

۱- سنن أبي داود، كتاب المهدي ب ۱۱ لا ۲۷۵ الحديث رقم ۴۲۶۵

۲- ته واتور واته: نه و ريگايه ي نه و فهرمودانه ي پيهاتووه، نه ستمه نه و كه سانه ي گيراويانه ته وه كو ببنه وه له سه ر دروو هه له ي تي دا بكن.

۳- فهرموده ي (منجر) واته: نه و فهرموده ي به فهرموده يه كي تر پينه ده كر يت و پشت راست ده كر يتته وه.

۴- التوضيح في تواتر ماجاء في المهدي المنتظر والدجال المسيح.

۵- الأذاعة لما كان، وما يكون بين يدي الساعة لا ۱۱۲.

۶- نظم المتناثر من الحديث المتواتر لا ۱۴۷.

جیگایی داخه، که کۆمه لێک له نوسهران وهك شیخ محمد رشیدرضا له تهفسیره که ی به ناوی مهنار وهسفی ئه و فرمودانه ی کردوه له باره ی مه هدی به دژیه ک و به پوچی داناون و وتویه تی، که مه هدی ته نها ئه فسانه یه که شیعه دایان هی ناوه و پاشان چویته کتیبه کانی ئه هلی سوننه.^۱

یه کیکی تریش، که فرموده کانی مه هدی رته کردۆته وه خاوه نی دائره معارف القرن العشرين^۲ محمد فرید وجدیه و رۆیشتوه له سه ره مان پیره وی احمد امین له کتیبه که ی به ناوی ضحی الإسلام.

وا دیاریشه، که ئه و نوسه رانه کاریگه ر بوونه به وه ی ابن خلدونی میژوو نووس باسی کردوه له لاواز کردنی فرموده کانی مه هدی، زانراویشه ابن خلدون له سوارچاکی ئه و گۆره پانیه بۆ ئه وه ی قسه ی وه ربگیری له باره ی (تضعیف) و (تصحیح) کردن، له گه ل ئه وه ش تویه تی: پاش ئه وه ی چه ند فرموده یه کی له باره ی مه هدی هی ناوه و تانه وته شه ری زۆری له سه نه ده کان داوه، ئه وه چه مکیکه له و فرمودانه ی باس له مه هدی ده که ن و نیمامه کان (تخریج) یان کردوه، که له ئاخیری زه مان دیت، ئه وه ش وه ک بینیت زۆرینه ی قوتاری نابیت له ره خنه و تانه و ته شه ردان.^۳

یوسف الوابل له کتیبی أشراف الساعة دا وه ک ته علیقیک له سه ر قسه ی ابن خلدوندا وتویه تی: ئه گه ر یه ک فرموده له باره ی مه هدی راست بیت، ئه وابه سه بۆ به لگه هی ناوه، چ جای ئه وه ی، که ئه و فرمودانه ی له باره ی هاتوون راستن و به ریگایی ته واتوره هاتوون.^۴ شیخ احمد شاکریش به رپه چی ابن خلدون ده داته وه و ده لیت: به راستی ابن خلدون باش له وته ی فرموده ناسه کان نه گه یشتوه، که وتویانه الجرح مقدم علی التعديل ئه گه ر بگه رابایه وه سه ر وته کانیا ن و تی بگه یشتبایه، ئه وه ی وتویه تی نه ی ده وت، بۆی هیه خویندبیتیه وه و زانیبیشی، به لام له به ر پای سیاسی ئه و سه رده م ویستویه تی فرموده کانی

۱- تفسیر المنار ب ۹ ۴۹۹۷- ۵۰۴.

۲- دائره معارف القرن العشرين ب ۱ لا ۴۸۰

۳- مقدمة ابن خلدون ب ۱ لا ۵۷۴

۴- أشراف الساعة للوابل لا ۲۶۷

مهدي لاواز بکات^۱، پاشان پرووني کردۆتهوه، که ئهوهی ابن خلدون له بارهی مهدي نوسیویهتی پریهتی له ههلهکاری له ناوی پیاوهکانی فرموده و گواستنهوهی (علل)کان، من له باتی ئهوه عوزری بو دینمهوه بهوهی، که بۆی ههیه خهتایه که هی له بهرگهوهکان بیته و راست که رهوهکانیش (المصحیح) که م ترخه میان تیدا کرد بیته.

ئهوهی محمد رشید رضا و ابن خلدون و محمد فرید خوا لییان رازی بیته بۆی چوونه راست نیه، به لکو به لگهیه ئهوهیه که له قورئان و سوننه تدا بیته، ئهوه ریوایه تانهی له هاتنی مهدي دا هاتوه راستن وته واتوری مهعنهوین، ئه مهش کافیه، سه بارهت به وهش، که هه ندیک ئیسرا ئیلیات تیکه ل به هه ندیک فرموده بووه، هه ندیکیش شیعه توندره وهکان دروستیان کردوه ئهوه راسته، به لام پیشه وایانی فرموده ئهوهی راسته، جیایان کردۆتهوه له لاواز هه لبه سترا و کتیبی تاییه تیشیان داناوه له بارهی فرموده هه لبه سترا وهکان و پروون کردنه وهی ریوایه ته لاوازه کان و چه ند بنه مایه کی وردیشیان داناوه بو حوکم کردن له سه ر ئه و پیاوانه ی گپراویانه ته وه، هه تا که س نه ماوه له خاوه نی بیدعه و درۆزن ئیلا به دیاریان خستوه، خوی گه وره سوننه تی پاراستوه له گالته چی و بیدعه چی و لاده ره کان و بو ده له کان، ئه وهش یه کیکه له پارستنی خوا بو ئه م نایینه.

ئه گه ر ریوایه تی هه لبه سترا وه بیته له باره ی مه دي وه ک ده مارگیره یه ک ئه وه و امان لیناکت ئه و ریوایه ته راستانه ی له باره ی هاتوون وازی لیینن، چونکه ریوایه ته راسته کان باسی سیفهت و ناوی خۆی و باوکی کردوه، ئه گه ر بیته و پیاویک که سیکی ده ست نیشان کردو گومانی برد، که مه دیه بی ئه وهی فرموده یه کی راست پشتی بگریته، ئه مه ئه وه ناگه یه نی ئینکاری مه دي بکه یین، که به فرموده ی راست جیگیر بووه، پاشان مه دي راسته قینه پیویست ناکات که س پروپاگه نده ی بو بکات، به لکو خوی گه وره که ی ویستی له سه ریته بو خه لکی به دیاری دپخی و خه لکیش به و نیشانانه ده یناسنه وه، که له فرموده ی راست و په واندا هاتوه.

سه بارهت به و ریوایه تانه ی دژیه کن و یه ک ناگر نه وه ئه و له و فرمودانه دایه، که راست

۱- تعلیق أحمد شاکر علی مسند أحمد ب ۵ لا ۱۹۷ - ۱۹۸.

نینه، بەلام فەرمودە راستەکان سوپاس بۆ خوا هیچ دژبەکی تێدانیه .
 ھەر ھەتا ئەو خەلافەتی شیعە، کە لە گەڵ ئەھلی سوننە ھەیانە ھیچ ھیسابی بۆ ناکرێ،
 بە لکو حوکمی دادگەر ھی قورئان و سوننەتی راستی **پێغەمبەرە**، سەبارەت بە شتە
 پڕوپوچەکانی شیعە و ئەفسانەکانیان ئەوا ناکرێ بێتە کۆڵەگە یەك بۆ پەت کردنە وەھى ئەو
 فەرمودە راستانەھى لە **پێغەمبەرە** دەرچوہ .^۱

زنای پایە بەرز ابن القیم لە میانى باس کردنى مەھدی وتویەتی: سەبارەت بە (رافضة)
 ئیمامیەکان، ئەو قسە یەکی تریان ھە یەو دەلێن: مەھدی ناوی محمدی کوری حسن
 العسکرییە و، یەکیکە لە کورانی حسین بن علی نەو ەك کوری حەسەن، کە باورپیان وایە لە
 ھەموو شوینیک بوونی ھە یەو لە بەر چاوان بزرەو، حوکم دەگریتە دەست، نزیکە ی پینچ
 سەد سالە بە مندالی چۆتە ناو سێردابی سامەرا ، لە پاش ئەو ھە یچ چاویک نە یبینیو ەو،
 نەزانراو ەش ھە یچ ھە وال و دەنگ و باسی ھە بیّت، کە تا ئیستا و ھەموو رۆژ چاوە پوانینە، کە
 رادەو ەستن بە سواری و لاغ لە بەردەرگای سێرداب و ھاوردە کەن، بیّتە دەر بۆیان و دەلێن:
 گەورە مان وەرە دەرێ! پاشان بە نا ئومیدی ەو ە دە گریتە و ە، ئەو پششە و کاری
 ھەردووکیانە، بە راستی ئەو کە سە راستی وتو ە، کە دەلێ:

ما آن للسرداب أن یلد الذی
 کلمتموہ بجهلکم ماآنا؟
 فعلى عفولکم العفاء فإنکم
 ثلثتم العنقاء، والغیلانا

بە راستی ئەوانە بووینە جیگای عەیب و شەرمە زاری بۆ نەو ەکانی ئادەم و ھەروا بووینە
 جیگای گالته و گە پو ھەموو خاوەن ھۆش و بیریک گە مە یان پیدە کات .^۲
 تا ئیرە با بەس بیّت لە بارە ی پوون کردنە و ەو باس کردنى مەھدی لە لای ئەھلی سوننە
 و جەماعە، بە مە بۆ خوینەری بەرپز ئەو تەرازو ە راستە پوون دە بیتە و ە بۆ ھە رکە سیک ، کە
 بانگە شە ی مەھدی بکات .

یەکیک لە ھۆکارەکانی ئەو نە گبە تە گە و رە یە ی، کە پوویدا لە ھۆزەکانی باکوری ئەفریقی
 ئەو ەبوو، کە نە فام بوون بە راستی ئەو شتانە ی وەرگێرابوون لە قورئان و سوننەت، ھەر

۱- بڕوانە: أشرط الساعة، لا ۲۶۷.

۲- بڕوانە: المنار المنيف لا ۱۵۲- ۱۵۳

بۆيە بۆ ابو عبدالله الشيعى ئاسان بوو ھۆزى كە تامە گۆش بىكات بە بيروباوھېرى گەندەلى
رافىزە باطنىھەكان.

باسی دووہم:

کیشہی نیوان

دہولہتی عوبہیدی و

خہلکی باکوری تہ فریٹیا

تەوهرەي يەكەم: شۆرشى ھۆزى ھەوارە لە تەرابلەس:

پاش ئەوھى عبيدالله المهدى تەرابلەسى داگير كرد دەست نيشانى(ماكنون بن ضبارة اللحياني الكتامي) كرد بۆ ئەوھى بيبته والى ئەوئى، جا ھۆزى ھەوارە لەبەر نەبوونى بارودۆخىكى گونجاو شۆرشيان دژى والى تەرابلەس كردو ھەوليشياندا ئەو ھەلە بقۆزنەوھ، چونكە كاروبارى ولات لە باكورى ئەفريقا ھىشتا نەكەوتبوە سەر پىي خۆى.

چەند ھۆزىكى تىرش وەك زناو لەمايەو جگە لەوانەش لە ھۆزە بەرپەريەكان ھاتنە تەك پىزى ھۆزى ھەوارە ، ئەو شۆرەش لەتەرابلەس، كە ھەلگىرسا ئەوا بە سەرۆكەياتى ابو ھارون الھوارى بوو،كە توانيان تەرابلەس ئابلوقە بەدەن و ماكنونيش لە قەلایەكانى شاركەى خۆى ھەشاردا.

عبيدالله المهدى بەلەشكرىك كە سەركردەكەى تمام بن معارك بوو برازای ماكنون بوو بەھانای ھات.

عبيدالله المهدى ئاماژەى بۆ ماكنون بن ضبارة كرد بۆ لە ناو بردنى تمام بن معارك بە گومانى ئەوھى پىلان لەدژى دەگىرئى، ماكنون لە مانگى(ذى الحجة) لە سالى ۲۹۸ كۆچى تەمامى برازای كوشت بەم جۆرە ماكنون ھەستى بە ئارامى و ھۆگرى كردو تەمەنى درىژ بوو لە حوكم و پىگاشى بە پىاوانى گەلەكەى خۆى دا بۆ دەست درىژى كردنە سەر مال و ناموسى خەلك و خۆھەلقوتاندن لە كاروبارىان، ئەھلى تەرابلەس لە دژى وەستان و لە سالى (۳۰۰)ى كۆچى شاربەدەريان كرد، ئەویش چووھ لای مەھدى لە شوينىك بە ناوى رقادة ئەھلى تەرابلەس ئەوانەى دارو دەستەى ماكنون الكتامى بوون ھەموويان كوشتن و لە ناويان بردن، دەرگای قەلای شارەكەشيان داخست، عبيدالله المهدى سوپايەكى لە دەرياوھ بۆ ناردن ، بەلام سوپای دەريايى تەرابلەسىەكان توانى ھى ئەوان بسوتىنئى، ئەم جارە عبيدالله المهدى سوپايەكى پىادەى سەرسەختى ئامادەكرد بە سەرۆكايەتى قاسمى كورى لەپىگا ھۆزى ھەوارە لىي ھاتنە دەستان، بەلام توانى بيان بەزىنئى و بگاتە قەلای شارەكەو ئابلوقەشى ھاويشتنە سەرئ ھەتا ئەوھى لە رزق و زەخىرە ھەبوو، كۆتای پىھاتو، وايان لىھات لە برسيتيان گۆشتى مردارىان دەخوارد، چىتر ابن إسحاق نەى توانى بەرگرى بكات،

گه وره پياوانى ته رابلس ههستان دانوستانيان له گه ل ابو قاسم الشيعي كردو داواى سهلامه تيان ليكرد، ئه وپش رازى بوو به مهرجى ئه وهى محمد بن إسحاق و محمد بن نصر و پياويكى تريش به ناوى هه وحه ههى ته سليم بكن، ئه وانيش ئه وسى پياوه يان ته سليم كرد، ابو قاسم الشيعي چوو ه ناو ته رابلس و خه لككهى تووشى باجيك كرد، كه ئه ندازه كهى سى سه ده زار دينار بوو، توانيشى كو تايى به ئه غالييه كان بينى به گوماني ئه وهى ئه وان ئه و فيتنه يان هه لگيرساند.

ئه وهى سه ره رشتى خه زينهى باجه كه شى ده كرد پياويك بوو به ناوى خليل بن إسحاق، كه له كوراني سه ربازى ته رابلس بوو، هه ر ئه و پياوه له سه رده مى **عوبه يديه كان** بيناي مزگه وتى ته رابلسى گه ورهى ته واو كردو بيناي مناره كه شى كرد، پاشان له سه رده ستى ابن كيداد اليفرنى كوژرا كاتيك ده ستى گرت به سه رقه يره وان له سالى (۳۲۲) كوچى.

پاشان، كه هيمنى و ئارامى و به رقه رار بوو له ته رابلس ابو قاسم چوو ره قاده و ئه و سى پياوهى ته سليمى كرابوون وهك سو كايه تيهك گيرانى به ناو شه قامه كانى قه يره وان ، پاشانيش له ناوى بردن.^۱

له و شو رشه سه ره تايهى دژى **عوبه يديه كان** وا رپون ده بيته وه، كه خه لكى ته رابلس هه ريان به حوكمى **عوبه يديه كان** نه كرد، به لام به زه برى هيز به سه رياندا سه پاندى.

كتيبه كانى ميژووش جه خت له سه ر رپولى زاناو شهرع زانه كان ده كه نه وه له مه ر تيكو شانيان بو روو به روو بونه وهى فيكرى شيعى و شه پولى رفض و بيرو باوه رى باطينى، كه ده ولتهى بني عوبه يد گرتيه ئه ستوى خوى بو ئه وهى له باكورى ئه فريقا بلاويان بكاته وه.

ته وه رى دووهم : خشانى عوبه يديه كان بو به رقه

كاتيك بارودوخى ته رابلس هيمنى و ئاسايشى به خويه وه بينى عبيدالله المهدي سه ربازه كانى خوى به ره و به رقه برد به سه ركرادايه تى حسبته بن يوسف الكتامي ئه و پياوه زور توند بوو سو زو به زه يى له دليدا نه بوو، له سالى (۳۰۱) كوچى به ره و شو ينى سه رت رپوى، چونكه هيشتا له ژير حوكمى ئه غالييه كان بوو، به بى شهر چوو ناويه وه و هه رچى له

۱- بروانه: تاريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۶- ۲۴۷

عەبباسیەکان و ئەغالیبەکان ھەبوو دەریکردن، خەلکی شارەکه داوای ئەمانیان لێکرد، ئەویش ئەمانی دانسی و بەبێ شەپ چوو ناویبەو، دواتر شاری بەرقەشی داگیر کردو سەربازی **عوبەیدیەکانیش** بەرەبەرەو بەبێ پچران بەرەولای حەباسە دەھاتن.

ئەو حەباسە یە هیچ بەلینیکی خۆی بە جی نەدەگەیاندا، ھەركاتیک شوینیکی داگیر بکردایە خەلکەكە ی دەكوشت و مالەكە ی دەبردن و ئافرەتەکانیان بۆ خۆی حەلال دەکرد، یەكێك لە كردهو بەدەكانی، كە كتیبەكانی میژوو باسیان لێو كردهو ئەو یە، كە رۆژیکیان كۆمەلێك خەلك لە بەرقە یاریان بە كۆتر دەکرد ئەویش فەرمانی كرد بیان هیئن و پاشان دانینیشانندن لە دەوری ئاگر، ئەجا فەرمانی كرد پارچە پارچە گوشتیان لێبکەنەو و بە ئاگرەكەش بیبرژینن، دواتر فەرمانی كرد فرییان بدەنە ناو ئاگرەكە، بەراستی ئەو كردهو وەحشیگەریانە بەلگە یە لەسەر دژایەتی **عوبەیدیەکان** بۆ ھەر كەسیك بۆنی سوننی لێو بی، بەلكو بە بیركردنەو سەقەت و پوچەكە یان خۆیان بەو كردهوانە لە خوا نزیك دەكەنەو.

یەكێکی تر لە كردهو قیزەونەكانی ئەو بوو، كە لە بەرقە رای گەیاندا ، ئەو ی دە یەو ی بەخشیش لە ئیمەو وەربگری بابیت، بۆبەیان ی ھەزار پیاو ھاتن، ئەویش فەرمانی كرد ھەموویان بكوژن، پاشان تەرمەکانیان ھەموو لەسەر یەك دانا، پاشان فەرمانی كرد كورسیەك بینن و كورسیەكە ی لە سەر تەرمەكان داناو لە سەری دانیشت، پاشان فەرمانی كرد پیاو ماقولانی شارەكە بینە لای، كە ھاتن بەندی كردن و ئیھانە ی كردن، ھەندیکیان ھەر لەبەر تەماشای كردنی ئەو دیمەنە ترسناكانە مردن، پاشان پێی وتن: ئەگەر بەیان ی سەد ھەزار میسقال زێرم بۆ نەھینن ھەمووتان دەكوژم، ئەوانیش بۆیان ھینا.

یەكێکی تریش لە كردهو بەدەكانی ئەو بوو، كە تۆلە ی سەندەو لە حارث و نزار، كە كورپی جمال المزاتی بوون بە یارمەتی چەند كەسیك لەبەر قە ، كە ھەر ئامۆزای خۆیان بوون ھەروەھا ئافرەتەكانی فرۆشتن و مال و سامانیانیشی بەتالان بردن، خەلکی بەرقە بەو كردهو قیزەونانە زۆر غەمبار بوون بۆیە عبیدالله المهدی یان لەو مەسەلە یە ئاگادار كردهو، بەلام ئەو نەفرەتیە سویندی بە درۆ خوارد، كە ھیچ كاریکی لەوانە ی درایتە پالی

نەیکردو، پاشان نامەیهکی بۆ نووسی بۆئەوێ بەرقە جی بهیلت و بەرەو میسر بپوات، لە میسریش کاری زۆر دزیوتری کرد.^۱

لە سالی (۳۰۲)ی کۆچی لەشکرتاریەتی ابو القاسم هیرشی برد بۆ ئەسکەندەر، بەلام ئەوێ ویستی بۆی نەهاتەدی و بەمل شۆری و سەر شۆری گەرایەو، ابو القاسم پارچە هۆنراوێهکی نارد بۆ بەغدا لە نیویدا شانازی کردبوو بەو مولکە، دەسەلاتیان گەشتبوو صولې شاعیریش بەهەمان وەزن و قافیە ی هۆنراوێهکی بە بەرپەرچی دایەو:

فَلَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا مِثْلًا لَطَائِرٍ لَكَانَ لَكُمْ مِنْهَا بِمَا حَذَمَ الذَّنْبَ

واتە: ئەگەر دونیا بە بالندەیهک بچوینین ئەوا ئیو تەنھا کلکە کە تان بە دەست کەوتوو.

ابو القاسم لەو دێرە هۆنراوێه زۆر تورپەبوو وتی: وەلاهی ئەو نەدی پیم بکری دەبی سینگێ بالندە کە بە دەست بینم، یان لە پیناویدا سەرم دادەننم.^۲

شۆرشێ خەلکی بەرقە لە دزی عوبەیدیەکان:

هەر لە سالی (۳۰۲) کۆچی خەلکی بەرقە تۆلەیان لە عوبەیدیەکان سەندەو و کارگیرە کەیان و زۆریە ی پیاوانی هۆزی کە تامەیان کوشت، عبیدالله المهدیش لە سالی (۳۰۳) کۆچی سەربازی خۆی نارد بۆ ئاقل کردنیان و تۆلە سەندەو لیبیان، رابەراییەتی کردنی ئەو سوپایەش پیاویک بوو ناوی ابومدینی ابن فروخ اللهيفي بوو، کە ماوێ هەژدە مانگ ئابلۆقە ی بەرقە ی دا، پاشان لە سالی (۳۰۴) کۆچی بەبی شەر چوو ناوی و زۆریە ی خەلکی ناوچە کەشی کوشت و خانوو کانیانی سوتاندن و ناموس و شەرەفی ئافرەتەکانی هەتک کردو دیلەکانیشی رەوانە ی لای عبیدالله المهدی کرد بۆ ئەوێ لە ناویان بیات، ابو مدینی هەر لە بەرقە مایەو هەتا، کە لە سالی (۳۰۶) کۆچی تییدا مرد.^۳

لە سالی (۳۰۴) کۆچی عوبەیدیەکان بە شەر هاتن لە گەل خەلکی صقلية هەر وها لە سالی (۳۰۶) کۆچی لە مانگی (ذي القعدة) میسریان داگیردو دەستیشیان بە سەر أسکندریة و زۆریە ی صەیدا گرت ، بەلام تییدا جیگیر نەبوون و گەرانەو.

۱- بروانه: تاریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۷

۲- بروانه: تاریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۷

۳- بروانه: هتمان سترضاوة لا ۲۴۸.

له سالی (۳۰۸) کۆچی بینای مههدیه ته واو بوو عبیدالله المهدی چووه ناوی، له سالی (۳۱۰)ی کۆچی نه فوسه شوورشیان بهرپاکرد دژی عبیدالله جا له له شکره که پیاویکیان نارد ه پیشه وه به ناوی أبابطة ، که بهم بهم که له پیاوه به هیزه پشت قایم تربوون مهزه به که شیان أباضي بوو، عبیدالله المهدیش سوپایه کی نارد به سه رکردایه تی علی بن سلیمان الداعی به لام سوپای **عوبه یدییه کان** تیک شکاو عه لیش به ره و ته رابلس رای کرد ، پاشان جاریکی تریش هلی کوتایه وه سه نه فوسه و ئابلوقه ی دا .

له ته رابلس محمد بن عمر النفطی به قازی دهست نیشان کرا، ده وله تی **عوبه یدییه کان** له ژیر حوکی عبیدالله المهدی توانی هه ر خوی به ته نی و به زه بری چه ک به سه ر ئه فریقاو ته رابلس و به رقه و دورگی صقلیه زال بی .

ته وه ره ی سی یه م : ده رچوونی ابی یزید الخارجی له دژی عوبه یدییه کان

ابو یزید ناوی مخلد بن کیداد الیفرنی بن سعد الله بن مغيث بن کرمان بن مخلد بن عثمان بن یفرن، (یفرن) یش برای، (مغراوه)، که هوزی (مغراوة)ی ده دریته پالی، دایکیشی ناوی سیکه یه، که شوینیکه له ولاتی سودان، که باوکی هاموشوی ئه و شوینه ی ده کردو، دواتر کردیه که نیزه یه ک بو خوی.^۱

ابوزید زور به هه ژاری گوزه رانی به سه ر برد، مهزه بی خه واریجه کانی له ناو مهزه به کان هه لبژاردو له سه ر دهستی نه کارایه کان^۲ فییره زانست بوو، یه که م جا ابو یزید بوو به ماموستای له به رکردنی قورثانی پیروزو زوربه ی کاته کانی له زانست و زانیاری به سه ر ده برد ، سه ره تا ابو یزید خوی به پیاویکی دنیا نه ویست نیشان دا، که به سواری گوی دریژیک ده گه را له نیوان هوزه شاخاویه کان و نازناوی به خاوه نی گویدریژ (صاحب الحمار) ده رکرد، هه ندیک له کتیبه کانی میژوو باس له وه ده که ن ، که کاتییک سه رکردایه تی شوورشی دژی **عوبه یدییه کان** کرد، ته مه نی له نه وه ده کان بوو، ابو یزید هه لی دوژمانایه تی نیوان زه نات ه و **عوبه یدییه کانی** قوسته وه هه روه ها نه وسته مه شیان قوسته وه، که ده وله تی ره وافیضة کان نه نجمیان ده دا له وه رگرتنی باج هه تا نه غالبه کان له وسته مه به ئاگاهاتنه وه، دژیایه تی

۱- بروانه: تاریخ الفتح العربي فی لیبیا لا ۲۴۸

۲- سه رچاوه ی پیشوو لا ۲۴۹.

به رابیره کانیش زیادى کرد، پاش ئه وهى ره وافيضة كان له سهر مينبه رو يانه و بازنه كانى وانه وتنه وه و تارى ههينى دژايه تى خويان راگه ياند به رامبه ر به ئه بوبه كر و عومه ر، ليّره ابو يزيد دهستى کرد به ئاماده کردنى كه رسته له ناوچهى جهريدو باكورى ئه فريقياشى به چه ند جهنگيكي خويناوى سه رقالكرد، سه ره تاي شوپرشه كه شى له ته رابلس بوو، كه به رابيره كان له بهر سته مى محمد بن عبیدالله المهدي بو ئه هلى سوننه و سزاو ئه شكه نجه دانيان زوريان شوينى كه وتن ، زانايانى ئه هلى سوننه له دژى عوبه يده يه كان واين به باش زانى بچنه پال ابويزيدو وتيان: هه ر هيچ نه بيت ابو يزيدو هاوه لاني ئه هلى قيلبه ن، به لام ئه وان ئه هلى قيبله نين و دارو دهستهى دوژمانى خودان^۱، ابو يزيد ناوى له خوئى نا شيخي باوه پرداران و له ناو دليدا زور رغن بوو به رامبه ر ئه هلى سوننه، به لام دهيشارده وه و ئاشكرائى نه ده كرد، چونكه يه كيك بوو له نه كاربه كان^۲ كه مال و سامان و ئافره تى ئه هلى سوننهى به حه لال ده زانى، ابو يزيد رق و قينى ئه هلى سوننهى قوسته وه، كه به رامبه ر عبیدالله المهدي هه يان بوو، بيروباوه رى خوئى لى شارده وه و دوستايه تى خوئى بو نيشاندان، كاتيك دهستى خوئى ديت و به هيز بوو، كه وته گيان ئه هلى سوننه و رپى دا به عبیدالله المهدي بو ئه وهى بيان كوژئ و ئافره ته كانيان حه لال بكات و ماله كانيشيان به تالان ببات، ابو يزيد ئه گه ر له بهر ترسى ئه وه نه بوايه، كه گوايه خه ليفه و داروده سته كهى خوئى ده كوژئ و نه وهك خه لكى لى دوربكه ونه وه ئه وا سته مى سه ير سه يرى به رامبه ر ئه هلى سوننه ده كرد.

به لام له گه ل ئه وهش ريسوا بوو، خه لكى له چوارچيوهى نه مان، ئه و ابو يزيده كابرايه كى زور دل رهق و عينادو دزيو بوو، شيخ الطاهر الزاوي وتويه تى: كرده وه كانى نيشانه ن له سه ر په ت كردنه وهى بو دينه كان و هه روه ها رپزنه گرتنى بو مافى مروؤف، كه چووه ناو قه يره وان، پاش تيك دان و خاپور كردنى هه لسا به كوشتنى پياوه كان و حه لال كردنى ئافره ته كانيان وهه تك كردنى عه وره تيان، هه روه ها زگى دووگيانه كانى هه لدرى و، خه لكيش به پيى خواسى و پوت و ره جالى به ره و قه يره وان رايان كرد، كه زوريان له بهر برسياه تى و

۱- سير اعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۵

۲- نكارى گروپيكه له گروپه كانى خه واريج

تینوہ تی مردن، ھەندیك كەس گلەیی و گازەندەیان لە لاكرد لەوہی بەسەر ولاتدا ھاتووہ لە وێران بوون و گەندەلێ، ئەویش بەگالته و گەپەوہ وتی: ئەی چ دەلێن، ئەگەر مەككە و بیت المقدس وێران كرد.^۱

بەم شیوہیہ، ئەگەر بیروباوہری راست ون بوو تیگە یشتنی راست نەماو رپیازی خوا کاری پینەکرا ئەوا مروؤ دەبیته ئازەلێکی درەندە، چونکە رپیازیك نیە لە سەری بپراو عەقلێك نیە، بیگە رپینیتەوہ و شەرعیك نیە ئاراستە ی بکات.

بە راستی بیروباوہرە گەندەکە ی ابو یزید الخارجي وای لیکرد ببیتە زۆرداریکی کە لەرق و تیكدەر، کە هیچ پەیمان و بەلینیکی بۆکەس لە لانەبوو، ئەمەش بەلگە یە لە سەر کوژانەوہی فیطرە و، نوqm بوونی لە قورپو لیتە ی زۆرلکاوہ بۆگەنەکان و دوور لە پووناکی ھەر دوو وەحی، کە کتابی خواو سوننە تی **پیغە مہرن** ﷺ.

عوبە یدەہ کان لە سەردەمی محمد المہدی کە نازناوی مەنصور بوو، توانیان کۆتایی بە شۆرشە کە ی ابوزید بەینن ، مەنصور توانی زەرەریکی ئیجگار کوشندە لە مال و سامان و پیاوہکانی بدات، ھەر بەوہش پانەوہستا، بەلکو پاش ماندو بوونیکی زۆر توانی لیتی بدات و برینداری بکات، جا ھەر بەھوی برینە کە ی گیانی لە دەست داو، مەنصوریش پیستە کە ی کەول کردو پری کرد لە کاو پاشان لە خاچیدا.^۲

عوبە یدەہ کان لە و مەوقیفە چەند دێرہ ھونراوہ کیان رپکخست، رپکخەرە کەش علی بن محمد الأیادی بوو، کە دەلێ:

فأرتقى الملعون من خيقته	في ذرى أعيط عال مصعد
في ذرى حلقاء ملساء على	ذالك المعقل ليست ليصد
معتقل من فوقه الله ومن	تحته المنصور في جيش معد
فأرتقى المنصور بالسيف له	يوم طعن كشأبيب البرد
فاذا مخذلني كف الردى	موثق الجيد بحبل من مسد
فأبى الله سوى إعاجاله	وعذاب الله للجسم أهد

۱- بروانہ: تاریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ۲۵۱

۲- سیر أعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۷.

كان قد أسرف فيه ومرد

ريحه جرد منه فانجرد

ماليا ما بين كعب وكند

باسق أجرد مافيه أود

فنفى عنه أيد ما دنسا

كأديم التيس لما لم يطب

وحشاه سالخوه سعفاً

ثم أقاه على مستحصداً

ئینجا ابو یزید ھەر بە خاچ کراوی مایەو ھەتا لە شی پارچە پارچە بوو با بردی، ئەمەش لە مانگی (محرم)ی سالی (۲۳۶) کۆچی بوو، لە دواى خۆی کۆرەکەى درێژەى بە شۆرشە کە دا بۆ تۆلە سەندنەو ھى باوکى، بەلام مەنصور یەکیک لە سەرکەردەکانى خۆى بۆ نارد، کە زىرى بن مناد بوو، کە توانى لە ناوى بیات، بەم جۆرە کاروبارى ابو یزید وکۆرەکەى کۆتایى پێھات.

بەراستی شۆرشەکەى ابو یزید خاوەنى پلانیکى پوون و ئاشکرانە بوو، ھىچ ئامانجیکىشی نەبوو بۆ دروست کردنى دەولەت، بەلکو ئەو توانى زەرەریکی زۆر و زەبریکی کوشندە لە **عوبەیدیەکان** بدات، توانى لە مەھدیە ئابلقەیان بدات مولکیان لى بسەنتەو ھو، زۆر بەخرایى دەرھەق ھۆزەکان مامەلەى کرد بۆیە متمانەى لە دەست داو کەس لە دەورووبەرى نەما، ئەو ھى دەدەردەکەوئ لە شۆرەشەکەى ئەوا تۆلە سەندنەو ھو پرشتنى خوینە بەرامبەر نەیارەکانى، کە بە رێگایەکی وەحشى گەریانەو دل رەقانە بەردەبوو ھو گیانى نەیارەکانى، ئەمەش نیشانەى دل رەقى ئەو کابرایە دەنوینى، ئەو شۆرشە ئاگرینە چوار دە سالی خایاند، کە دەولەتى **عوبەیدیەکان** پێیەو ھو سەرقال بوون.

ئەو ھى بۆى ھەبە سوننەتیکى خوا بیّت لە زال بوونى ھەندیک ستەم کار بەسەر ھەندیکى تر، کە لە شوین کەوتوانى ھەردوولا ھەزارەھا کەس بوونە قوریانى، کە بەم ھۆیەو ھىمنى و بەرقەرارى و ئاسایش لە باکوری ئەفریقى نەما.

ته وهره چوارهم : خه ليفه دووهه رافىضى القائم بأمرالله ابوالقاسم نزار بن عبیدالله

۳۲۲- ۵۳۳۴- ۹۳۴- ۹۴۵ز

ناوى ابو القاسمى محمد بن عبیدالله المهديه، له سالى ۲۷۸ كۆچى له سليمة له دايك بووه، له سالى ۳۲۲ كۆچى وهك خه ليفه يه كى رافىضى به يعه تيان پيدا.

ابو القاسم پياويكى نازاو به ترس بوو، زور پشت و به خيل بوو، خاوون بيروباورپكى گنده يش بوو، له سالى ۳۰۲ كۆچى ابو يزيد مخلص بن كيداد البربري دژى وهستا، له نيوانياندا شه ريكي زور هه لگيرسا، كه مخلص توانى له مهديه ثابلقه ي بدات و تهنگى پيهه لچنى و ولاته كه ي داگيربكات، پاشان ابو القاسم خه رفاو عه قلى له دهستدا، كه شه يتانيك و زه نديقيكي زور به دبوو بوو به ئاشكرا جنيوى به **پيغه مبه ران** دهدا، به شوينكه وه كانى دهوت: **العنوا الفار وما حوى** واته: له عننه بكن له نه شكهوت و نه وهى له نيوى دايه، كه مه به ستيان له **پيغه مبه رو** نه بوبه كرى پاست گويه.

پاشان زور له زانايانى له ناو بردو، له گه ل قه راميته كانى به حرينيش ريككهوت و فه رمانى پيكرن به سوتاندى قورئان و مزگه وته كان.

ابويزيد الخارجي كوفره كانى ابو القاسمى وهك هه ليك قوسته وهو هه لسا به هاندى اباضية كانى مه غريب و له گه ل هه نديك له هوزه كان و زانايان و خواناسه كانى قه يره وان، هه تا نزيك بوو مه غريب هه موو بكه ويته ژير چنگى، ابو يزيد ئالاي ليوايه كانيشى له لاي مزگه وتى قه يره وهان جيگير كردبوو ببوو له سه رى نوسرابوو **لا اله الا الله لاحكم الا الله** دوو ئالاي ترى زه رديش له سه رى نوسرابوو **نصر من الله وفتح قريب**، ئالايه كى تاييهت به خوشى هه بوو له سه رى نوسرابوو: **اللهم أنصر وليك على من سب نبيك**^۱.

ابوالقاسم العبيدى به ئاشكرا جنيوى به هاوه له به ريزه كان دهداو تانه و ته شه ريشى له **پيغه مبه ر** دهدا، هه تا فه رمانى كرد له سه ر حانوت و خواردنگه كان كه لله ي به رانه كان هه لبواسنو، له سه ريشى نوسرابوو نه مه كه لله ي هاوه لانه، به هوى كوفرو زيده روييان شاعيريك له باره ي بنى عوبيد وتويه تى:

۱- سير اعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۲- ۱۵۶.

شَرُّ الذنادقة من صحب وتباع

بسحر هاورت من كفر وإبداع

أو لليهود لسدوا صمخ أسمع^١

الماكر الغادر الغاوي لشييعته

العابدين إذا عجلا يخاطبهم

لو قيل للروم أنتم مثلهم لبكوا

ته وهری بینجه م: خه لیفه ی سییه می رافیضی له باکوری نه فریقیا المنصور بن نصرالله ابو

طاهر إسماعیل

۳۳۴ ک - ۳۴۱ ک - ۹۴۵ ز - ۹۴۶ ز

ناوی ابو الطاهر إسماعیل بن القائم المهدي العبيدي الباطني صاحب المغرب، ابوالطاهر له پاش باوکی بوو به خه لیفه ی ره وافیزه کان، له سه رده می خوئی توانی کو تایی به شوپشه که ی ابو یزید الخارجي بهینیت.

پیشه واهبی له باره یه وه وتویه تی: پیاویکی زور نازو به جهرگ بووه و قسه زان و ره وان بیژبووه، به گشتی نیسلامه تی پیوه دیار بووه جیاواز له باوکه زه ندیقه که ی.

هه روه ها زه بی باسی له هه ندیک سه خاوه تو دست کراوه یی کردوه و ده لیت: جاریک مندالی سه ربازو که له که ی کو کرده وه، که ژماره یان ده که یشته ده هه زار مندال، هه ریه که یان جل و بهرگیکی جوان وگران به های له بهرکردن و، خوانیکی خواردنیشی بو ناماده کردن، که نمونه ی که م بوو، هه موانیشی سوننه ت کردن، پاشان هه ریه که سه دوپه نجا دیناری وه ک به خشیش فریدایه پیشیان.

یه کیکی تریش له کاره باشه کانی نه بوو، که محمد أبي المنصور الأنصاري کرده قازی قهیره وان، که پیاویک بوو له گه وره زانایانی زانستی فهرموده و چاویشی که وتبو به إسماعیل القاضي و حارث بن أبي أسامة پیانی وتبو: من به مه رجیک نه م کاره ده که م، که هیچ شت له که س وهرنه گرم، نه وانیش کردیانه قازی و، که له گه ل خه لکی زور نه رم و نیان بوو، جاریک جوله که یه کیان هی نایه لای جنیوی دابوو نه ویش له سه رده م دایناو لیی دا هه تا له ژیر لیدانه که مرد، چونکه ده یزانی، نه گه ر کاروباره که ی بچوو بایه لای مه تصور نه یده کوشت، قازی وای نیشانی خه لکدا، که لیدانه که ی بو ته می کردنه هه تا، که کوشتی.^۲

۱- هه مان سه رچاوه ی پیشو ب ۱۵ ل ۱۰۶۷.

۲- سیر أعلام النبلاء ب ۱۵ ل ۱۰۸۷

ابو الطاهر له سالی (۳۴۱) کۆچی به هۆی باو سه رماو سو له یه کی سارد وه فاتی کرد، که خۆی و دارو دهسته که ی بو سه یرانگایه ک ده رچوبوون.

ابو الطاهر زۆر به به زه بیانه له گه ل گه له که ی مامه له ی ده کردو ته نها شیععه گه ریه تی ناشکرا ده کردو زه ره ری له که س نه ده دا، له دوا ی خۆشی موعیزی کوری هاته جیی^۱.

ته وه ره ی شه شه م: الموعیز لدین الله ابو نعیم سعدا ۳۴۱-۳۶۲ هـ

ناوی مه عدی کوری ئیسماعیلی مه نصوره نازناویشی ئه بو ته میمه، له سالی (۳۱۹) کۆچی له (۱۱) ی مانگی ره مه زان له مه هدیه له دایک بووه، باوکی له پاشه خۆی ده ست نیشانی کرد بو خه لیفایه تی، له سالی (۳۴۱) کۆچی له سه ر ته ختی حوکم دانیشته، که خه لیفه ی عوبه یدی چواره مه حوکمی باکوری ئه فریقی کرد بیته.

ئهو خه لیفیه توانی له باکورو باشوری ولات ده سه لاتی خۆی در یژبکاته وه و بچه سپینیت، له سالی (۳۴۲) کۆچی باسیل الصقلی له سه رت کرده والی، ابن کافى التکامیشی کرده والی له سه ر ئه جداییه، له صقلیه له سالی (۳۵۴) کۆچی مال و سامان و زه وی و زاریکی زۆری چنگ که وت، پاشان هاته ئه فریقاو سنوری میرنشینی گه یشته سنوری میسر، پاشان هه ر له نزیکه وه ئاگای له کاربه ده ست و ئه میره کان هه بوو له میسر به دوا داچونی بو ده کردن، پاشان هه ر به خۆی ری به خۆی دا بو ئه وه ی ده ست به سه ر میسر دا بگریته، به مردنی کافور الأحشیدی له سالی (۳۵۵) کۆچی ولاتی میسر شله ژاو تیک چوو، موعیز ئه م هه له ی قۆسته وه و لیته گه را هه ر ئه وها به فیرو بروات، بویه عه زمی جه زم کردو پلانی دانا بو هه لکه ندنی روباو دروست کردنی کۆشک و ته لار له قه یره وانه وه هه تا سنوری میسر و پاشان سوپایه کی به هیزی ئاماده کردو پاره یه کی ئیجگار زۆریشی کو کرده وه، جوهر الصقلیشی هه لبژارد بو سه ره رشتی کردنی ئه و سوپایه ی، که ژماره ی له سه ده ه زار زیاتر بوو، موعیز فه رمانی به هه موو ئه میره کانی کرد، که وا گو یه رایه لی جوهر الصقلی بکه ن، سوپای عوبه یده یه کان به ریکه وت بو گواستنه وه ی مه زه بی باطینی بو میسر بو ئه وه ی

۱- هه مان سه رچاوه ی پیشو لا ۱۵۹.

پرزگاری بیټ له و تهنگ و چه له مه و شوپرش و کیشه توندانه ی، که زانایانی نه هلی سوننه ماوه ی سهد سالی به رده وام دژی **عوبه یدیه کان** له باکوری نه فریقی به رپایان کردو پیښه نگی بوون، **عوبه یدیه کان** په تی مه زه به ی نه خشیدیان ده رکرده وه، که پاشکوی ده وله تی عه بباسی بوو له میسر، توانی تیره ژه هراوه یه کانی به اویته ناو میسرو، پالی نا به سوپا هاره که یو داوای له دارو دهسته و شه یثانه کان کرد، که خیلافه تی عه بباسی خوږاگر له ناوبه ن، که ناراسته یه کی سوننی هه بوو.

هه روه ها موعیز هه ولی دا نه ده لوسی سوننیش داگیر بکات و بیخاته ژیر چه پوکی ده وله تی خو ی، به لام پیاوه نازاو چاونه ترس و نه به رده کانی ریگر بوون له وه ی نامانجه که ی بیته دی، له سالی (۳۵۸) کوچی له مانگی جمادی الآخرة سوپا که ی موعیز به هو ی سه رکرده خزمه تکاره که یان جوهر الصقلي توانی بجیته ناو میسره وه ، که نه م پیاوه بی ماندو بوون توانی میسر بخاته ژیر چه پوکی **عوبه یدیه کان** و بیته مولکیان، هه ر نه و پیاوه له سه رده می خو ی له سالی (۳۶۱) کوچی نه زه ری دروست کرد بو نه وه ی بیته مینه ریگ له مینه ره کانی **عوبه یدیه کان** بو نه وه ی له ریگایه وه بیرو باوهر پوچه که و مه زه به باطینی ه گه نده که یان بلاوبکه نه وه، پاشان به فه زلی خواو دواتر به هه ول و کوششی صلاح الدین الأیوبی توانی کوتایی به **عوبه یدیه کان** بینیت و نه زه ریش بوو به قه لایه ک له قه لاکانی نه هلی سوننه، له سالی (۳۵۸) به سه رپه رشتی کردنی جعفر بن خلاف سوپایی **عوبه یدیه کان** توانی بجیته ناو دیمه شق.^۱

گه شته که ی موعیز بو میسر:

پاش نه وه ی ریگا بو موعیز له میسر خوش بوو به خوو به مال و مندال و که س و کارو ده ست و پیوه ندو سوپایه که ی باکوری نه فریقایان به جیهیشت و به ره و میسر به ریکه وتن بو نه وه ی کاروبار بگریته ده ست. سه رکرده تی باکوری نه فریقاشی بو نه میر بلکین ابن زیری الصنهاجی به جیهیشت، موعیز توانی طرابلس و سه رت و به رقه بداته پال میسر، له گه لیدا

۱- بروانه: الفتح العربي في ليبيا لا ۲۶۲.

شاعیره بئ باوه په که ی محمد هانی الأندلسی له گه لدا بوو، که زیاده پوی له مه دحی موعیزی ده کرد، له یه کیك له شيعره کانی وتویه تی:

فكأنما أنت النبي محمد
ما شئت أنت لا ما شئت الأقدار
وكأنما أنصارك الأنصار
هذا الذي تجدي شفاعته غداً
فاحكم فأنت الواحد القهار
حقاً وتخدم أن تراه النار

له شيعرېكى تريش له باره ی موعيز وتویه تی:

النور أنت وكل نور ظلمة
فارزق عبادك فضل شافعة
والفوق أنت وكل فوق دون
ههروه ها وتویه تی:

تدعوه منتقماً عزيزاً قادراً
أقسمت لولا أن دعيت خليفة
عفراً موبقة الذنوب صفوحاً
شهدت بمفخرك السموات العُلا
لدعيت من بعد المسيح مسيحاً
وتنزل القرآن فيك مديحاً

ههروه ها وتویه تی:

عَلِمْتَ من مكنون سرالله ما
لوكان آتى الخلق ما أوتيته
لم يؤت في الملكوت ميكائيلاً
لم يخلق التشبيه والتأويلاً

موعيز به خوئی و باب و باپیرانی گوئیان له و کوفرو شیرکانه ده گرت و قه ده غه یان نه ده کردو په تیان نه کرده وه، به لکو به پیچه وانه وه خاوه نه که یان هانده دا له سه ری.

گه شته که ی موعيز به ره و میسر له سالی (۳۶۲) کوچی بوو، هه ر له م ساله محمد هانی الأندلسی بئ باوه پ له به رقه کوژرا، که له ته مه نی چل و دوو سالی دابوو، که بینرا بوو ته رمه که ی وه کو سه گ له که نار ه کانی پووباری به رقه فریدرا بوو.

موعيز به کوشتنی زور دل ته نگ بوو وتی: به م پیاوه له سه ر هه موو شاعیره کانی روزه لات شانازیمان به خو مان ده کرد، به لام بو مان نه چوه سه ر، موعيز له گه شته که ی

۱- بروانه: الفتح العربي في ليبيا لا ۳۶۲.

بەردەوام بوو ھەتا گەشتە سنوری میسرو لە ساڵی (٣٦٢) کۆچی پۆژی (٢٣)ی شەعبان گەشتە ئەسکەندەریە، کە لە میسر نوینەریکی زۆر لە سەرکردە و کاربەدەستەکان پیشوازیان لیکرد.

مولکی موعیز لە سەبتە ی پۆژئاواو ھەتا مەککە ی پۆژھەلات درێژبوویەو ھەو فراوان بوو ، ھەتا دانیشتوانی کەنارەکانی زەریای اطلنطیش ھەر بە فەرمانی ئەو دەجولانەو ھ.

موعیز دوو ساڵ و نیو لە میسر مایەو ھ، لە ساڵی (٣٦٥) کۆچی لە (٧)ی مانگی ربیع الأول لە قاھیرە وەفاتی کرد، کە ویلایەتەکە ی لە ئەفریقیە و میسر (٢٣)ی ساڵی خایاند.^١

شیخ طاهر الزاوي رحمه الله وتویەتی: دەوڵەتی فاطمیەکان ماو ھ (٢٦٠) ساڵ بەردەوام بوو (٥٢) ساڵ لە (مغرب) و (٢٠٨) ساڵیش لە میسر، ژمار ھ ی خەلیفەکانیشی چوار دە خەلیفە بوو، یەکە میان عبیداللە المەدی بوو کۆتایشیان عاضید بوو، کە لە میسر لە ساڵی (٥٦٧) لە پۆژی عاشورا وەفاتی کرد، بە مردنی عاضید دەوڵەتی فاطمیەکان لە پۆژھەلات و پۆژئاوا کۆتایی پێھات و لە ناوچوو، مولکیش تەنھا بوو خوا ی پەرەردگار ھو بە ویستی خۆی دەیداتە ھەندیک و، بە ویستی خۆشی لە ھەندیکی دەسینتەو ھ.^٢

ذہبی رحمہ اللہ وتویەتی: لەو کاتەو ھ رەفص سەری ھەلدا، کە لە میسر و شام و حیجاز و مەغریب شانازی بە خۆی کردو بە دەوڵەتی عوبەیدی بە ناو بانگ بوو لە عیراق و جەزیرە و عەجەم بە ناوی بنی بویتە خۆی ناساند، خەلیفە مطیع لە لایەن بنی بویتە پلە یەکی نزمی ھەبوو، پاشان نەخۆشکەوت و لایان دا، کورپەکە ی طائع للہ یان لە شوینی دانا، کە ئەویش کاروباریکی کە میان دایە دەست بویتە مەملەکە تی موعیز زۆر گەورەترو جیکیرتر بوو.^٣

موعیز شاعیر بوو ئەمە یەکیکە لە شیعەرەکانی:

تلك المحاجر في المعاجر^٤

لله ماصنعت بنا

الخناجر في الخناجر

أمضى وأقضى في النفوس

١- ھەمان سەرچاو ھ ی پیشو لا ٢٦٢.

٢- ھەمان سەرچاو ھ ی پیشو لا ٢٦٢.

٣- سیر اعلام النبلاء ب ١٥ لا ١٦٤

٤- معاجر: پۆشاکیکە ئافرەت لە سەری دەکات.

ذهبي رحمه الله له باره‌ی موعیز وتویه‌تی: چل و شه‌ش سال ژیاوه و له مه‌هدیه له دایک بوه و له سالی (٦٦٥) کۆچی له موعیزیه‌ی سه‌ربه قاهره نیژراوه.^٢

ته‌وه‌ری جه‌وته‌م: تاوانی عوبه‌یدییه‌کان له باکوری نه‌فریقیا

به‌راستی شیعه‌ی رافزیه باطنیه‌کان ده‌رحه‌ق خه‌لکی باکوری نه‌فریقی تاوانیکی به‌کجار قیزه‌ون و به‌دیان نه‌نجام دا، که مندال له تاوان سه‌ری سپی ده‌بی و هیچ عه‌قلیکیش باوه‌ر ناکات، به‌تایبه‌تیش جامی غه‌زه‌ب و توپه‌بیان رشت به‌سه‌ر زانایان:

١- کاتیك عبیدالله داوای **پیغه‌مه‌رایه‌تی** بوخوی کرد، دوو شه‌رع ناسی له قه‌یره‌وان بانگ کردو خووشی له سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتیبوو ئاماژه‌ی بو‌یه‌کیك له خزمه‌تکاره‌کانی کرد، نه‌ویش به‌وه‌ردوو شه‌رع زانه‌که‌ی وت: ئایه‌گه‌واهی ده‌ده‌ن، که عبیدالله **پیغه‌مه‌ری** خوایه؟ نه‌وانیش به‌یه‌ک ده‌نگ وتیان: سویند به‌خوا، نه‌گه‌ر رۆژ بیته‌ده‌ستی راستی و مانگیش بیته‌ده‌ستی چه‌پی و بلین: نه‌وه **پیغه‌مه‌ری** خوایه، نه‌وا وانالین و باوه‌ر ناکه‌ین، عبیدالله فه‌رمانی کرد هه‌ردووکیان سه‌ریپرن^٣، نه‌و دووشه‌رع ناسه‌ش به‌کیکیان این هذیل و نه‌وی تریان این البردون بوو.

پیشه‌وا ذه‌بی له باره‌ی این بردون وتویه‌تی: پیشه‌واو شه‌هیدو موفتی ابو إسحاق بن البردون الضبی، که مالیکی مه‌زه‌ب بوو قوتابی ابو عمشان الحداد بوو^٤ کاتیك ویستیان این بردون بکوژن داوایان لی‌کرد: ئایه له مه‌زه‌به‌که‌ی خو‌ت په‌شیمان ده‌بیته‌وه؟ نه‌ویش وتی: ئایه له ئیسلام په‌شیمان بیمه‌وه؟

به‌راستی عبیدالله المه‌دی هه‌ر به‌داواکردنی **پیغه‌مه‌رایه‌تی** رانه‌وه‌ستا، به‌لکو پ‌ییدا به‌شوین که وتوه‌کانی بو نه‌وه‌ی له‌کوفره‌که‌یان نو‌قم ببن هه‌تا به‌جوړیک کردیانه‌خوا، چونکه به‌کیك له سوینده‌گه‌وه‌ره‌کانیان نه‌وه‌بوو، که ده‌یان وت: وحق عالم الغیب والشاه‌ده‌ مولانا

١- سیر‌اعلام النبلاء ب ١٥ ل ١٦٣-١٦٤

٢- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ١٥ ل ١٦٦.

٣- سیر‌اعلام النبلاء ب ١٥ ل ٢١٧

٤- سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ١٤ ل ٢١٥.

الذي برقادة يه كيك له هره شته ترسناكه كان نه وه بوو، كه ده يوت: من په نهان و غهيب وده زانم، غهيب و په نهانيش ته نها هر خواى په روه ردگار ده يزاني و يه كيكه له تاييه تمه ندى خوايه تى و، هر يه كيك بو غه يرى خوا بيداته پال كه سيك نه وا ده كه ويته ناو شيرك و كوفريكي كه وره، خواى كه وره ده فه رموى: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الأنعام: ٥٩.

هه روه ها ده فه رموى: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ النمل: ٦٥

خوسويڼديش نابى بخورى به هيچ دروست كراويك به لكو ده بى بخورى به خواى به ديهينه ريان، **پينغه مبهري خواجه** فه رمويه تى: ((من كان حالفاً فليحف بالله، أو ليصمت)) هه روه ها فه رموده ي ترش هاتون، كه قه ده غه ده ي سويڼد خواردن ده كات به باو باپيران. به راستى شاعيره كانى ده ولته تى عوبه يدى مه دحى خه ليفه كانى خويان ده كرد، هه تا كه يشته سنورى كوفرى ناشكرا، دواتر له نيوان خه لكى بلاويان ده كرده وه، نه مه ش، كه دهرده كه وي له شيعرى ابن هانى الأندلسي، كه يه كيك بوو له شاعيره كانيان و له يه كيك له شيعره كانى له باره ي مه دح كردنى مه هدى دا وتويه تى:

حل بها آدم ونوح

حل برقادة المسيح

فكل شئى سواه رايح^١

حل بها الله ذوالمعالي

هه روه ها شاعيره كانيان مه هديه به مه ككه ي پيروزو ده چويڼن كه عبه ش له مه هديه كورت هه لديڼن:

كما بتهامة البلد الحرام

هي المهدية الحرم الموتى

لنا بعراض قصركم التثام^٢

وأن لثم الحجيج الركن أضحى

١- مدرسة الحديث في القيروان ب ١ لا ٧٢

٢- البيان المغربي ب ١ لا ١٨٤.

۳- جهنگی دهورنیان له گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌دا ده‌کرد به هۆی هه‌لواسینی سه‌ری به‌ران و گۆی درێژ له‌سه‌ر ده‌رگای خواردنگه‌کان و، ناوی هاوه‌له به‌ریزه‌کانیان له‌سه‌ر ده‌نوسی و به‌ ئاشکرا جنیوو تانه‌و ته‌شه‌ریان له‌ هاوه‌لان ده‌داو خه‌لکیشیان وا تیده‌گه‌یاند، که هاوه‌لان پاش پیغه‌مبه‌ر له‌ ئاین هه‌لگه‌راینه‌وه‌و بو ئه‌م نیازه‌ گلاوه‌شیان چه‌ند بانگخوازیکیان تاییه‌ت کردبو بو ئه‌وه‌ی له‌ بازار و شوینه‌ گشتیه‌کان هاوار بکه‌ن.

هه‌ر یه‌کیک ناوی هاوه‌لانی به‌ باشه‌ ببردایه‌، یان له‌سه‌ر عه‌لی به‌ گه‌وره‌تری بگراته‌یه‌ ده‌کوژرا، یان به‌ند ده‌کرا.^۱

۴- عوبه‌یدییه‌کان کاریان کرد بو نه‌هیشتنی شوینه‌واری هه‌ندیک له‌ خه‌لیفه‌ سوننیه‌کانی پی‌شه‌ خو‌یان، بۆیه‌ عبیدالله فه‌رمانیکی ده‌رکرد به‌ لابرندی ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی، که مزگه‌وت و قه‌لاکانیان دروست کردبوو وای کرد، که ناوی خو‌ی له‌ جیگای ئه‌وان دابنی و هه‌روه‌ها ئه‌و رافزیه‌ نگریسه‌ ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ما‌ل و چه‌کی قه‌لایه‌کان و، ئه‌و خواپه‌رست و پاسه‌وانانه‌شی ده‌رکرد^۲، که له‌ کۆشکی زیاد الأغلبی بوون و هه‌لسا کردی به‌ عه‌مباری چه‌ک.

۵- عوبه‌یدییه‌کان به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یان ده‌هیشت خه‌لک کۆبیته‌وه‌ له‌ ترسی شو‌پش کردن و ده‌رچوون له‌ فه‌رمانیان، بۆیه‌ له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی شه‌و زوورنایه‌کیان لیده‌دا، ئه‌وه‌ی له‌ دوای ئه‌وه‌ ببینرایه‌ له‌ ملیان ده‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌وان خه‌لکیان په‌رته‌وازه‌ ده‌کرد، کاتی‌ک کۆده‌بوونه‌وه‌ بو مردنی یه‌کیک له‌ زاناکان.^۳

ئه‌و کاره‌ تا ئیستاش نه‌چراوه‌و به‌رده‌وامه‌ له‌ناو سیسته‌مه‌ داپلۆسینه‌رانه‌ی، که ئه‌وه‌ی

حاکم و تاغوت و فیرعه‌ونه‌کانیان ده‌ببینن ئه‌وا هه‌ر ئه‌وه‌ پاسته‌ و حه‌قه **﴿مَّا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا**

أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ غافر: ۲۹

۱- مدرسة الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۲

۲- پاسه‌وان: واته‌: مرابط

۳- بروهانه‌: رياض النفوس ب ۲ لا ۵۶

۶- کتیبه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌یان له‌ناوبردو، قه‌ده‌غهی خه‌لکیشیان کرد له‌وه‌ی بیخویننه‌وه، هه‌روه‌ک، که کتیبه‌کانی زانای پایه به‌رز محمد بن اُبی هاشمی تجبیان برد، که ئه‌ندازه‌که‌ی حه‌وت ئۆقیه بوو، هه‌مووشی له‌نووسینی خۆی بوو، پاشان بردیانه لای کاربه‌ده‌سته‌که‌ی بني عبید ئه‌ویش بردی و لینه‌گه‌را خه‌لکی بیخویننه‌وه و سودی لیوه‌ر بگرن ئه‌مه‌ش وه‌ک رق وقینیک به‌رامبه‌ر ئیسلام و ئه‌هلی سوننه.^۱

۷- رییان له‌شهرع زانه‌کان گرت فه‌توا به‌مه‌زه‌بی پیشه‌وا مالیک بدەن، ئه‌و کاره‌شیان وه‌ک تاوان له‌قه‌له‌م داو ئه‌وه‌ی وای بکردایه لیی دهررا، یان به‌ند ده‌کرا جاریش وابوو ده‌کوژرا، له‌پاش ئه‌وه خه‌لکیان ده‌تۆقاند له‌لایه‌نی دهروونی به‌وه‌ی لاشه‌ی کوژاراه‌که‌یان ده‌گیڤا له‌بازاره‌کانی قه‌یره‌وان و بانگ ده‌کرا، ئه‌وه سزای ئه‌و که‌سه‌یه، که فه‌توا به‌مه‌زه‌بی مالیک ده‌داو لیش نه‌ده‌گه‌ران فه‌توا بدری ته‌نیا به‌مه‌زه‌بی خۆیان نه‌بوایه، هه‌روه‌ک، که وایان کرد له‌گه‌ل شهرع زانی پایه‌به‌رز ابو‌عبدالله محمد بن العباس بن الولید، که له‌سالی (۳۲۹) کۆچی وه‌فاتی کرد.^۲

۸- زانایانی ئه‌هلی سوننه‌یان قه‌ده‌غه‌کرد له‌مزگه‌وته‌کان وانه بلینه‌وه و کۆبینه‌وه له‌گه‌ل قوتابیه‌کان، هه‌تا وای لیّهات له‌ترسی عوبه‌یده‌یه‌کان کتیبی ئه‌هلی سوننه ته‌نها له‌مالان ده‌خوینرایه‌وه، هه‌ردوو قوتابی ابو بکر بن اللباد و ابو محمد بن التبان و جگه له‌م دوانه‌ش ده‌هاتنه لای ابو محمد بن التبان، که گه‌وره زانایانی ئه‌هلی سوننه بوون له‌قه‌یره‌وان، به‌نهینی ده‌هاتنه لایان و کتیبه‌کانیشیان له‌نیوان خۆیان ده‌شارده‌وه هه‌تا ئاره‌قه ته‌پری ده‌کرد ئه‌مه‌ش له‌ترسی **عوبه‌یده‌یه‌کان**.^۳

ئو شیوازه تاكو ئیستاش هه‌ندیك ده‌وله‌تی داپلۆسینه‌ر له‌جیهانی ئیسلامی له‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی موماره‌سه‌ی ده‌کان، هه‌ندیکیان به‌گشتی قه‌ده‌غه‌ی کردوه، هه‌ندیکیش ریگا به‌هه‌ندیکی ده‌دات، که دژی به‌رژه‌وه‌ندی ولّات نیه.

۱- بروانه: ریاض النفوس ب ۲ لا ۴۲۳.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ب ۲ لا ۵۶.

۳- مدرسة الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۶

۹- زۆریان له خه لکی ده کرد بۆ ئه وهی به پیل بانگه وازه که یان بێن و، ئه وهی وه لایمی دابانه وه وازیان لیده هینا، به لکو جاری وا هه بوو هه ندیک مه ناصیبیان دها ده ست و، ئه وهی په تیشی بکردبایه وه له ناویان ده برد، وه ک ئه وهی وایان کرد له کاتی سازدانی یه که م وتار، که عبیدالله له رۆژی جومعه له قه پره وان خویندی هه وه، ئینجا له پاشان له نیوان ده وله تی عوبهیدی و خه لکی قه پره وان شه پکی خویناوی پوویدا، عبیدالله الشیعی فه رمانی کرد واز له خه لکی په شو و پووت بهینن و کۆرکی مونا قه شهی هه ر به ناوه سازدا، که له مه دا زانایانی ئه هلی سوننه تووشی تا قی کردنه وه یه ی دژوارو ده ردو به لایه کی سه خت هاتن و، به هه زارانیا ن لی کوزرا، چونکه ده ستیا ن گرتبوو به ئیسلام و تامردن به رگریان له ئه هلی سوننه و جه ماعه ده کرد، قایبسی وتویه تی: له سه رده می عبیدالله هه تا وه کو ئه و که سانه ی له دار البحر مردن، که به ندیخانه ی **عوبهیدی هه کان** بوو، ژماره یان چوار هه زار که س بوو، که هه موویان له ژیر ئه شکه نجه و ئازار گیانیا ن له ده ستدا، که له نیویاندا زانا و خوا په رست و پیاوی چاک هه بوون،^۱ بیجگه له و که سانه ی له ده ری بی به ندیخانه ده کوزران و پاشان به شیوه یه کی ناشیرین له بازاره کانی قه پره وان ته رمه کانیان ده سو پراندنه وه، ئه م ده ردو به لایه زۆر کاری کرده سه ر ژیا نی عیلمی، بۆیه هه ندیک زانا خو یان له م فیتنه یه به دوور گرت، وه ک ابو محمد الوردانی، به لام له گه ل ئه وه ش ئه و میحنه ت و چه رمه سه ریه زیاتر ئارامی و خو پراگری و عه زیمه تی به ئه هلی باکوری ئه فریقیا به خشی و زیاتر ده ستیا ن به بنچینه کانی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ته وه گرت.^۲

۱۰- شه ریعه تیا ن له کار خست و، فه رزه کانی شیا ن نه هیشت و، ئه وهی شوین که وته ی بانگه وازه که ی ئه وان بوایه له شوینکیان ده کردن، که ناوی داموس بوو، ئینجا عبیدالله ده چووه لایان و فه روه یه کی به ره واژیشی له به رده کردو، به چوار پیانی ش بۆ لایان ده پۆیی، پاشان ده یوت: به ح پاشان ده یهینانه ده ری و پا قه ی ئه و کرده وانه ی بۆ ده کردن و ده یوت: سه باره ت به هاتنم به چوار پیان بۆ لاتان بۆ ئه وه بوو، که پیتان را بگه ینم، که ئیوه وه ک ئاژه ل وانه نه ده ست نو یژ و نو یژ و زه کات و هیچ فه رزیکتان له سه ر نیه و

۱- ریاض المفوس ب ۱ ۵۷۴.

۲- ریاض المفوس ب ۱ ۵۰۴.

هه مووتان له سه ر لادراوه، سه بارهت به له بهرکردنی فهروه که به بهره واژی بو ئه وه م بوو بزائن، که ئیوه ئاینتان گۆریوه، سه بارهت به وتنم بو وشه ی به ح بو ئه وه م بوو، که بزائن هه موو شتیك له زیناو ئارهق خوارده نه وه .. هتد.. بو ئیوه حه لاله .^۱

لیره زۆرم پیخۆشه هۆنراوه ی شاعیری ئه هلی سوننه و جه ماعه له باکوری ئه فریقا (قاسم الغزاري) بیئمه وه، که زه می بنی عبید دهکات و دهلیت:

عبدوا ملوکهم وظنوا أنهم	نالوا لهم سبب النجاة عموماً
وتمكن الشيطان من خطواتهم	فأراهم عوج الضلال قوياً
رغبو عن الصديق والفاروق	في أحكامهم لا يسلموا تسليماً
وإستبدلوا بهما ابن أسود نابحاً	وأباً قدرة واللعين تميماً
تبعوا كلاب جنهم وتأخروا	عن أصارهم الإله نجوماً
ياليت شعري من هم إن جهلوا	ديناً، ومنهم إن عدت صميماً
أمن اليهود؟ أم من النصارى أم هم؟	دهرية جعلوا الحديث قديماً
أم هم من الصابین أم من	عبدوا النجوم وأكثروا التنجيماً
أم هم زنادقة معطلة رأوا	أن لا عذاب غداً ولا تنعيماً؟
أم عصبة ثنوية قد عظموا	النورين عن ظلماتهم تعظيماً؟
من كل مذهب فرقة معلومة	أخذوا بفرع واعواه أروما

شاعیری به ناوبانگ قاسم العزای له هۆنراوه رائیه که ی، که دواتر دهیهنینه وه زه می بنی عبید دهکات و ههروه ها باس له وه دهکات، که چۆن خودای گه وره قوتاری کرد له دهستیان.

۱۱ - له بانگدا حی علی خیر العمل یان زیاد کردو له بانگی نویژی به یانیش الصلاة خیر من النوم یان لاداو، خه لکیشیان قه دهغه کرد له نویژی ته راویحی په مه زان، چونکه بنی عبید به قه دهیچ شتیك رقیان نابیتته وه ئه وه ندهی رقیان له م نویژه ده بیته وه و پیی قه لسن، ههروه ها قه دهغه ی خه لکیان کرد له وه ی نویژی چیشته نگاو بکه ن، له بهر فیتنه ی

۱- هه مان سه رچاوه ب ۲ ۴۵۴ - ۴۹۵

خەلكىش نوپۇزى نيوەپۇيان پېش خست، لە وتارى ھەينىش بە ئاشكرا جنىويان بە ھاوەلان دەداو كوفرى ئاشكراشيان دەگوت بۇيە خەلكى وازيان لەم جۆرە وتارانە ھىناو بۇ نوپۇزى ھەينى نەچوونە مزگەوت ، لەسەردەمى ئەوان مزگەوتەكان كەس نوپۇزى تىادا نەدەكرد، ھەندىك لە پېش نوپۇزەكانيان پوويان لە رەقادە دەكرد، كاتىكىش عبىدالله چوو بۇمەھدىە پوويان لەوئى كرى،^۱ زۆرجار زۆريان لە خەلكى دەكرد پېش ئەوھى مانگى يەك شەوھى شەوال^۲ ببىنن بىكەنە چەژن ، بەلكو زاناي پايە بەرز محمد بن الحبلى كە قازى و فەقىھى بەرقە بوو كوشتيان، كە فەتواى دا چەژن نايەت ھەتا مانگى يەك شەوھى شەوال نەبىنرى.

پېشەوا زھبى لە بارەى ژيانى ئەو زانايە وتويەتى: ئىمامى شەھىدو قازى بەرقە جارېكيان ئەمىرى بەرقە ھاتە لاي و پىي وت: بەيانى چەژنە، ئەوئىش وتى: نەخىر ھەتا مانگ نەبىنرى چەژن نىە و خەلك دەبى ھەر بەرپۇژوو بن، چونكە من گوناھى كەس ناخەمە ئەستوى خۇم، وتى: ئاخەر نوسراوى مەنصور لەم بارەيەو ھاتوو، چونكە بە بىروپاي **عوبەيدىەكان** دىتنى مانگ مەرج نەبوو بۇ ھاتنى چەژن، بەلكو بەحىسابى فەلەكى ئىشيان دەكردو، ھەر بەوحىسابەش دەيان كرده چەژن، ئەو ئەمىرە ھەلسا بەدۆل لىدان وەك خۇ ئامادە كرىدىك بۇ چەژن، بەلام قازى وتى: نەدەچمە دەرەو ھو نە نوپۇزىش بۇ كەس دەكەم، ئەمىرىش فەرمانى بە يەكك كرىد وتار بخوئىنئەو ھو ئەونوسراوھى خوئىندەو، كە لە مەنصورەو ھاتبوو لە دواى قازىشى نارد بىت ، كە ھات فەرمانى كرىد لە بەر ھەتاودا ھەلىبواسن ھەتا وەكو دەمرى، قازى لە تىنوھتياں ھاواری دەكرد ئاوم بۇ ببىن، بەلام بۇيان نەھىناو، پاشان لە سەردارىك لە خاچياندا. نەفرەت لەستەم كاران بىت.^۳

۱۲— لە تاوانەكانى عبىدالله ئەو ھو، كە جارېك ئەسپەكەى ھاتە ناو مزگەوت جا بەخاوەنەكەيان وت: چۆن ئەسپ دىننە ناو مزگەوت؟ وتيان: ئەو ھەسپى عبىدالله المەھدى يە، مىزو تەرسى خاوينە، خاوەنى مزگەوت ئىنكارى ئەو كارەى كرىد، ئەوانىش برديانە لاي عبىدالله و دەم و دەست فەرمانى كرىد بىكوژن.

۱- بىروانە: مدرسة القبروان ب ۱ لا ۷۲

۲- ھەمان سەرچاوە .

۳- سىرأعلام النبلاء ب ۱۵ ۳۷۴

ابن عذاري وتويه تي: خودای گه وره عبیدالله ی له دوا ته مهنی تاقی کرده وه به نه خوشیه کی زور قیزه ون، کرمیک له کومی ده هاته ده ری و هه ناوی ده خوارد به م جور هه تا له ناوچوو.^۱

به راستی نه وه ی موسلمانان نه وانه ی میژووی **عوبه یدیه کان** ده خویننه وه ته نها میژووی سیاسی نه و ده وله ته ده زانن، که فلان رویو فلان جیی گرت هه، هه روه ها به وه ی ده وله تیکه عیلم و زانستی خوش ویستوه هه نه وانه ی باسی سیره ی زانایانیاں کرده باسی زه برو زهنگی نه و سته م کارانه یان کرده، که ده ره ق به زانایانی نه هلی سوننه یان کرده به لکو نه و قوتابیانیه ی میژووی نیسلامی ده خوینن باس له معد بن اسماعیل ده که ن، که ناسراوه به موعیز، که پالنه وانیک بووه له پالنه وانه کانی میژوو.^۲

نه مه ش هه مووی له نه نجامی نه بوونی ته فسیری بیرو باوه ری نیسلامیه بو میژووه که مان، به لکو نه و میژوونوسانه ی میژوویان بو نیمه نوسیوه ته وه به قوتابخانه کانی پوژه لات ناسی (مدارس الإستشراق) یان هزی شیعیه کاریگر بوونه و، یان ره شوه یان وه رگرتووه بو داپوشینی نه و راستیانه ی، که هه رده بی بو نه وه کانی داها توو پوون بکریته وه بو نه وه ی بزانی دوژمن و دوستی کییه، هه روا بو نه وه ی بزانی، که هزره کان نامرن، به لکو شیوه و پوخساریان ده گوریت، هه روا نه و نه فره تیانه ی، که دوژمنی نیسلامن به رده وام به نه ینی و به ناشکراو به شه و به پوژ کارده که ن بو له ناوبردنیه عه قیده ی پاک و خاوین و دره وشاوه ی نه هلی سوننه، که عه قیده ی خوشه ویستمان محمد ﷺ و هاوه له به ریژو پاک و نه به رده کانی **پیغه مبه ره ﷺ**، خودای گه وره له هه موویان رازی بیته.

ته وه ری هه شته م: هه نویستی زانایانی نه هلی سوننه و شیوازه کانی به رگری کردن

به راستی زانایانی نه هلی سوننه دژی شه پۆلی عوبه یدیه رافزیه کان به هه موو شیوازیک پاره ستان و به رگریان کرد بگره به عیلم و بانگه واز و هه لگرتنی چه ک دژی نه و مل هوره سته م کارانه، شیوازی به رگری کردنیشیان له چه ند ته وه ره یه ک پیک هاتبوو له وانه:

۱- خوڤاگری زانایان و شه رع زانه کان دژی کرداری **عوبه یدیه کان** و به رگری کردنیان

۱- أیعد التاریخ نفسة؟ محمد العبدۃ ۳۹۷

۲- أیعد التاریخ نفسة؟ محمد العبدۃ ۴۰۷

له سەر ئەشكەنجەو ئازارو بەندیخانەو كوشتن ، كه ئەمە يارمەتی دەرپوو بوو خۆپراگری و نەشلەژانی خەلكە موسلمانەكه له سەرعه قیدەهێ ئەهلی سوننە، **عوبەیدیەكان** شیوازی جۆراو جۆریان بەکارهینا بوو چۆل کردنی گۆرەپان له زانایان، ئەمەش بوو ئەوهی وره و غیرهتی خەلك داببەزینن.

۲— زانایان په یوه نەدی خۆیان له گەل دام و دەزگاكانی دەولەتی عوبەیدی بچراندو کاروباریان نەدەبرده لای قازیه كان و نووژیان له دواي ئیمامه كانیان نەدەکردو نە له خووشی و نە له ناخووشی سەرەخووشیان لینه دەکردن و ژن و ژن خوازیشیان له گەل نەدەکردن.^۱

له و کاره پیرۆزه دا په که م جار زاناو فه قیهی پایه بهرز ابو یوسف بن محمود جلبه بن عبدالرحمن دەست پێشخه ر بوو، كه له په که م وتاری **عوبەیدیەكان** له مزگه وتی قهیره وان په یوه نەدی له گەلیان بچراند ، كه ئەوهی نەدەبوو گوویی لیبی گوویی لیبو، بۆیه هه لسا عه مامه که ی له سەرکرده وه هه تا خەلك هه مویان بینیان و بوو بهر دەرگایی مزگه وت پۆی و خەلكیش سهیریان دەرکرد هه تا له دەرگا هاته دهری و ئینحا وتی: بچراندیان خوا بیان بچرینئ، هه ر له و کاته وه زانایان به شداریان نەکرد له وتاره كانیان و په که مین که سیش بوو، كه خەلكی له وپاره یه وه ئاگادارکرده وه.^۲

۳— زانایانی ئەهلی سوننە خەلكی باکوری ئەفریقیان جۆش کرد به چه ند فه توایه ک، كه کوفری دەولەتی عوبەیدی پوون و ئاشکرا دەرکردو وتیان، كه ئەوانه ئەهلی قبیله له نینو، ئەوکه سانه شیان به کافر له قه له مدا، كه به ره زامه نەدی خۆیان چونه ناو مه زه به که یان، ئەو فه توایانه ش به جۆریک بلاو بوونه وه، كه خاص و عام زانی و له هه مان کاتدا بوو به به ره به سستیکی به هیزو بته و له نیوان خەلكی ساده و نیوان وه رگرتنی بانگه وازی رافیزه کان.^۳

له و سەرده مه دژواره ی ئەو کات په کیك له دیارترین ئەو زانایانه ی، كه ئوممه تیان پاراست به مه نه جی ئەهلی سوننە و جه ماعه له باکوری ئەفریقا شیخ ابو إسحاق السبائی بوو ، كه پای وابوو خه وارچه کان ئەهلی قبیله له ن بۆیه له گه لیان وه ستا دژی عوبەیدی به کافره کان.

۱- مدرسة أهل الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۸.

۲- ریاض النفوس للمالکی ب ۲ لا ۴۷

۳- هه مان سه رچاوه ب ۲ لا ۳۴۰

فه قیہی به ناوبانگ شیخ ابو بکر عبدالرحمن الخولانی وتویه تی: ابو إسحاق السبائی و شیخه کانی تری نه فریقیه ده رچوون بو شهر له گه ل دارو ده سته ی دوزمنی خوا، که گه وره ی سوپاکه ناوی ابو یزید بوو، ابو إسحاق به ده ست نامازهی بو سوپاکه ی ابو یزید ده کردو ده یوت: نه وانه نه هلی قبیله ن و نه وانی تریش نه هلی قبیله نین — که مه به سته ی سوپای **عوبه یدیه کان** بوو— پیویسته له گه ل سوپاکه ی شهر بکه یین دژی نه وانه ی نه هلی قبیله نین، نه گه ر به سهریان دا زال بوین، نه و ناچینه ژیر ده سه لاتی ابو یزید، چونکه خه واريجه . خوی گه وره هه ر له نیوانه خوومان نیمامیکی دادگر هه لده بژیژی و به سه ری دا زال ده کاو له کول نیمه ی ده کاته وه .

له و فه قیهو زانا خواناسانه ی له گه لی ده رچوون: ابو العرب بن تمیم وابو عبدالملك و مروان بن نصران و ابو إسحاق السبائی و ابوالفضل المسمی و ابو سلیمان ربیع القطان بوون^۱ له وانه ربیع القطان به که مین که سیان بوو بانگه شه ی بو جهاد کرد دژی **عوبه یدیه کان** و هه لسا به هاندانی خه لک له سه ر جهاد کردن.

که کاتی نویژی هه ینی داهات أحمد بن محمد بن ابو الولید چوه سه ر مینبه رو وتاریکی زور به هیزو کاریگه ری خوینده وه و خه لکی هاندا له سه ر جهادو باسی پاداشته که ی بو کردن و نه و نایه ته شه ی خوینده وه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ النساء ۹۵ پاشان فه رموی: خه لکینه جهاد دژی نه وه بکه ن، که کوفری به خوا کردو خوی به خوا داناو هه لسا به گوپینی نه حکامی خواو، جنیوی به **پیغه مبه رو** هاوسه ره کانی و هاوه له به پریزه کانی دا.

خه لکی به گریانیکی زور به کول گریان، پاشان له دریژه ی وتاره که ی وتی: خودایه نه و کافره ی ناسراوه به عبیدالله نه و بانگه شه ی خویه تی ده کاو، نیعمه ته کانت ره ت ده کاته وه، تو به خوا نازانیت و، تانه و ته شه ر له **پیغه مبه رو** کانت ده داو، محمدی په یامبه رو چاکترین دروست کراوت به دروده خاته وه و خوینی نوممه ته که ت ده پریژی و حورمه تی میلله تی **پیغه مبه ره که ت** له که دار ده کا، که له مه دا درو له باره ته وه ده کات و به نه رم و

۱- ریاض النفوس للمالکی ب ۲ لا ۲۴۳

نیانیت هه‌لخه‌له‌تاوه، خودایه بهر نه‌فره‌تی خۆتی بیخه‌و تاماوه سه‌رشو‌پ و زه‌لیلی بکه‌و له‌به‌یانی تا ئیواره بیخه‌ره بهر غه‌زه‌بی خۆتو، بیخه‌ره ناو دۆزه‌خ و واش بکه‌ی له‌دونیاش بییته په‌ندو خه‌لکی سه‌رگوزشته‌که‌ی بگێرنه‌وه، خودایه دارو ده‌سته‌که‌ی له‌ناو بیسه‌ی و کۆمه‌له‌که‌ی په‌رته‌وازه بکه‌ی و سوپاکه‌ی بشکینی و، وا بکه‌ی باوه‌رداران که‌یف خۆش ببن، ئینجا له‌سه‌ر میبه‌ره‌که‌ی هاته‌ خوارو دوو رکعات نوێژی هه‌ینی کردو پاشان سه‌لامی دایه‌وه‌و ئینجا وتی: به‌یانی، که‌ ده‌کا رۆژی شه‌مه‌ إن شاءالله ده‌رده‌چین.^۱

بۆبه‌یانی ربیع القطان سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو، که‌ هه‌موو ئامیری جه‌نگی له‌سه‌ر پشت بوو، له‌گه‌رده‌نیشی قورئانیك هه‌لواسرابوو، له‌ده‌ورو به‌ریشی کۆمه‌لێك له‌خه‌لکی قه‌یره‌وان، که‌ له‌ئاماده‌ باشی دابوون بۆ جیهاد کردن دژی دوزمنی خوداو هه‌موشیان ئامیری جه‌نگیان هینابوو، قطان زۆر که‌یف خۆش بوو سه‌یریک‌ی کردن و وتی: سوپاس بۆ خوا، که‌ زیاندمی هه‌تا گه‌یشتم به‌ کۆمه‌لێکی باوه‌ردار، که‌ کۆبینه‌وه بۆ جیهادکردن له‌گه‌ل دوزمنانت و هه‌لساینه‌ بۆ به‌هیزکردنی ئاینه‌که‌ت، خودایه ئه‌وه به‌چ هۆکاریك گه‌یشته ئه‌مرۆ؟ پاشان ده‌ستی کرد به‌گریان هه‌تا فرمیسک به‌سه‌ر پێشی هاته‌ خوار، پاشان پێی وتن: ئه‌گه‌ر **پێغه‌مبهری** خوا ئیوه‌ی بینیا زۆر دل خۆش ده‌بوو، له‌شوینیکی تریش، که‌ پاش

ئه‌وه‌ی خه‌لك بیده‌نگ بوو وتی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ **التوبة: ۱۲۳**، پاشان وتی: ﴿أَلَا

تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُواكُمْ أَوْلَىٰ

مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ

بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنْكُمْ وَيُنْزِلُ عَلَيْهِمُ السَّلْطَانَ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ

قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾ **التوبة: ۱۳- ۱۵**

پاشان به‌ده‌ست ئاماژه‌یه‌کی کردو وتی: ﴿أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ﴾ ئینجا خه‌لكه‌که هه‌موو به‌یه‌ك ده‌نگ وتیان: الله أكبر جا رۆیی هه‌تا گه‌یشته مزگه‌وت و له‌وی چووه ناو جه‌نگ له‌گه‌ل

۱- ریاض النفوس للمالکی ب ۲ لا ۳۴۳ - ۳۴۴.

دورژمنانی خوا هتا له سالی (۳۳۴) کۆچی به خۆی و چهند به ریزیکی تر له پیاو چاکان شه هید بوو.

۴- زانایان په یوه ندی خویان پچراند له گه له نه و فه قیهانه ی له **عوبه یدییه کان** ده چوونه پییش، نه گه رچی با نه چووبانه ناو بانگه وازه که شیان، بویه زانایان فه توایاندا که س کتیبه کانی ابوالقاسم البراندی^۱ نه خوینیتته وه وفریشی بدهن.

۵- زایان و فه قیهه کان ده رگای ماله کانی خویان والا کرد بو خه لکی بو پووجه له کردنه وه ی بیروباوه ری عوبه یدییه باطینییه کان، له وانه ابو إسحاق السبائی ده رگایی مالی خوی والا کردبوو زه می **عوبه یدییه کانی** ده کردو خه لکی ناگادار ده کرده وه له شه رپان و زوریش باسی گه وره یی هاوه له به ریزه کانی ده کردو مه دحی ده کردن، ماله که شی له بهر زوری قوتابیان وه ک مزگه وتی لیها تیبوو، هه روه ها کاتیک **عوبه یدییه کان** مزگه وتیان قه ده غه کرد له هه ردوو زانا أحمد بن نصر الهواری و أحمد بن یزید الدباغ نه و ماله کانی خویان کرده مزگه وتو، به نهینی بیروباوه رو بنچینه ی نه هلی سوننه یان ده چاند له دللی خه لکی باکوری نه فریقیا.^۲

هه رچه نده تاغوت وسته مکارو مل هوپه کان ریگه یان گرتو ته سکیان کرده وه، نه واهه ر ده بی بانگخوازو فه قیهو زانایه خواناسه کان ریگه یه ک بدوزنه وه بو فییرکردنی خه لک و ری نیشان دانیان.

۶- زانایانی نه هلی سوننه زور خویان ماندوو کرد له چاندنی مه نهه جی نه هلی سوننه له نه وه ی که تامیه کان و سه نهاجیه کان و نه و به ربه ریانه ی که یارمه تی ده ری **عوبه یدییه کان** بوون، نه مه ش، که زانایی پایه بهرز ابو إسحاق السبائی و هی تریش پیی هه لسان و ده ستیان کرد به فییرکردنی مناله بچوکه کان و باسی هه لمه تی بانگه وازی **عوبه یدییه کان** یان بو ده کردن و ناشیرنیان ده کردن له لایان، بی نه وه ی پاداشت له یه کیکیان وه ریگرن نه مه ش بو نه وه ی ببیتته هانده ریک بو نه وه ی بینه وه لایان.^۳

۱- مدرسة أهل الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۸.

۲- هه مان سه رچاوه ب ۲ لا ۷۹.

۳- مدرسة أهل الحديث في القيروان ب ۱ لا ۸۰.

لەمەو دەردەكەوئ، كە گرنگى دان بە نەوہى سياسەتمەدارو بىرمەندە عەلمانىەكان و
وہزىرو بەرپرسەكانى دەولەت لە ھەموو شوئىنىك پىوئىستىەكى شەرىعى و ھەرەكىە بۆ
دامەزاندنى شەرىعى خواو جىگىرکردنى، بەلام دوژمنایەتى و پىگرتن بە ھەر جورىك بۆ
گەشتنە ناو ھىلانەى عەلمانىەكان و گەراننەوہى منالەكانىان لە ژىر ھىزى شەیتانەكان
ئەوہ كارىكە ناوہشیتەوہ لەو كەسانەى، كەئەھلى سوننەنە و بانگەشەى بۆى دەكەن.^۱

۷- لەو ھۆكارانەى، كە زانایانى ئەھلى سوننە بەرگريان لە عەقىدەى سەلەف دەكرد
ھۆكارى وتووئىژو گفتوگۆ دەم كوتکردنى بەرامبەر بوو لە بەردەم خەلكى، لەو
گفتوگۆیانەى، كە كتیبەكانى مئژوو بۆ ئىمەیان تۆماركردوہ گفتوگۆى زاناو فەقىھى
بەناوبانگ ابوبكر القمودىيە، كە لە گفتوگۆيەك لەگەل ابو العباسدا لىى بردەوہو دەم كوتى
كرد.

ھەرەھا إبراهيم بن محمد الضبي پىاوئىكى چاك و فەقىھىكى بلىمەت بوو، كە
عوبەيدىەكان ستەمیان لىكردو بە ناھەق كوشتیان.

زانایەكى تریش لەم بوارە بە دیاركەوت، كە ناوى (ابو محمد بن عبدالله بن التبان) بوو،
بەلام زانای پایە بەرز ابو عثمان سعید بن محمد الحداد لە ھەموویان لەم بوارە بە تواناتر
بوو، ئەو بەرگرى و سەرخستنانەى ئەنجامى دەدا بۆ ئىسلام و ئەھلى سوننە ئەوا زۆر
جىگای رىزو سوپاسە.

بەناوبانگترین گەفت و گۆیەكانى پىشەوا ابو عثمان سعید بن الحداد

عبدالله پۆژىك لە دواى ابو عثمان سعید بن الحدادى ناردو باسى فەرموودەى غەدىر
خەمى كرد، كە فەرموودەيەكى صەحیحە و دەفەرموئ: (من كنت مولاه فعلي مولاه) واتە:

۱- گشتاندنى ئەو بنەمايە بە شىئوہەيەكى رەھا لەگەلئىدا نىمە، چونكە زۆرىك لە زانایان و پىاوچاكان لە ئەھلى
سوننەت و جەماعەت شۆرپشيان كردوہ لەسەر كار بەدەستە زالم و گومرايەكان، چ جاي كار بەدەستە عەلمانى و
ئىشتراكىەكانى ئەمرو، كە لە ئىسلام دەرچوینەو، ھەموو ئاینە ئاسمانىەكان رەت دەكەنەوہ، بەئى يەكەم جار
دەبى دەست پى كرى بەرپىگای نەرم و نىان و لە سەرخۆ بۆ سەندنەوہى ھەمو ئەو كەل و پەل و مال و سامان
و... ھتد كە لە لایەن ئەوانەوہ زەوت كراوہو ھى موسولمانانە، شتىكى جەغت كراوئشە، كە ئەو ھۆكارانە
سەردەگرئ و بەروبوئى دەبى و ھەر ئەوہشە دەبیتە رىخۆش كردنىك وسەرەتايەك بۆ جىھاد كردن بە چەك دژى
ئەو زالم و بى دىنانە. وەرگىر.

ئەگەر من گەرە ئىبۇم عەلىش گەرە ئىبۇم، عەبىداللە خۇيدا پال ئەوان و بە ابو عثمانى وت: بۇ چى خەلك نەبنە بەندە ئىمە؟ ابو عثمان پىئى وت: گەرە مان محمد ﷺ مەبەستى لە وشەى ولایە بەندە كردنى كەس نىە بۇ كەس، بەلكو مەبەستى پىئى وىلايەتى دینە، خوای گەرە دەفەرموئى: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٦﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ ﴾ (آل عمران)

ئەگەر ئەم كارە خوای گەرە نەى دابىتە هىچ پىغەمبەرئىك ئەوا بۇ غەبرى پىغەمبەران بەپلەى يەكەم رەوانىە، عەلىش خۇ پىغەمبەر نەبوو، بەلكو وەزىرى پىغەمبەر بوو، عەبىداللە پىئى وت: برؤ كەس لەتو ناباتەو، هەرەها باس كراو، كە ابو عەبىداللە الشىعى جارىكىان پىئى وت لە قورئاندا هاتو، كە پىغەمبەر ﷺ كۆتايى پىغەمبەران نىە، وتى: لە كامە ئايەت وتى: لە و ئايەتە ﴿ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾ الأحزاب ٤٠ كەواتە بەبەلگەى ئەو ئايەتە پىغەمبەر ﷺ كۆتايى پىغەمبەران نىە.

سعيد پىئى وت: پىئى (و) لە و ئايەتە بۇ (ابتداء) نىە، بەلكو واوى عەتفە وەكو وتەى خوای گەرە، كە دەفەرموئى ﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ الحديد: ٢ كەس هەيە لە غەبرى خوا بە و سىفەتانه وەسف بكرى؟

رؤزىكىش لەلاى بوو قسەيەكى كرد جا يەكيك لە هۆزى كەتامە، كە ناوى ابوموسى بوو زۆر لە و قسەيە پەست بوو بۆيە بەرمەكەى بۆى هەلسايەو، بەلام ابو عەبىداللە نەى هىشت، پاشان پووى كرده ابو عثمان و پىئى وت: يا شىخ تورە مەبە، ئايە دەزانى ئەگەر ئەو پياو، تورەبوو چەند كەس لە بەر تورەبوونى تورە دەبى؟ دوانزە هەزار كەس.

ابو عثمانىش وتى: بەلام من خودا لە بەر تورەبوونم تورە دەبى، كە گەلى عادو سەمودو أصحاب الرس و زۆرى تریشى لە ناو بردو.

شىخ سعيد خوای گەرە زۆر نىعمەتى دەرەق كردبوو، كە دەنگىكى گەرەى هەبوو

خاوهن مهنتیق و پرهوان بیژیه کی پروون بوو زۆریش له قه واعیدی عه ره بی شارازا بوو، ئه گهر هه له یه کیشی بگردایه هه ر زوو ده یوت: أستغفرالله ئه گهر شیعریشی بوتبایه زۆر جوانی داده پشت.

رۆژێک له مال ده رچوو بوو گفتم و گوگردن له گه ل ابو عبیدالله الشیعی که خیزان و منداله کانی له گه ل بوون و بووی ده گریان، پێیانی وت: وامه کهن هه رخیر ده بی ئه وه به سه، که من بوو خوا ده رچوومه و به رگری له ئاینه که ی ده که م، جا که له کۆشکی ابراهیم بن احمد چوو له ی ابو عبیدالله که له ده ورپشتی حاشیه ی خۆی و کۆمه لێکی تر، که به ناو زانا بوون دانیشتبوون جا سه لامی لێیان کردو، پاشان دانیشتم، ابو عبیدالله وتیه: ابراهیم بن یونس که پیشتر هه والیان دابوو، که ئه و شیخه قازی ئه و شوینه بووه، پێی وت: به چ شتی که قه زاوه تت ده کرد؟

ابراهیم پێی وت: به کیتاب و سوننه ت.

ابو عبیدالله وتی: سنة چیه؟

ابراهیم وتی: سوننه یانی سوننه .

ابو عثمان وتی: که گویم لیبوو وتی: السنة... السنة به ابو عبیدالله م وت: ئه و کۆره تایبه ته یان گشتیه؟

گوئی: گشتیه.

ابو عثمان وتی: بنچینه ی وشه ی سنة له لای عه ره ب به واتای نمونه هینانه وه دیت، شاعیریش ده لیت:

تریک سنة وجه غیر مقرفه **ماساء لیس بها خال و لاندب**

سنة لیره به مانای نمونه هاتوو وه واته نمونه ی ده م و چاو یکت نیشان ده ده م، که هیچ که م و کوری نیه.

سوننه تیش له سی شت کورت هه لێنراوه:

یه که م: هه لسان به جیبه جیکردنی ئه و فه رمانانه ی خوا، که به **پێغه مبه ری** راگه یانده وه.

دووهم: وازهینان له و شتانه ی قه ده غه ی کردوه.

سی یه م: شوین پێ هه لگرتن له و شتانه ی کردویه تی.

ابو عبدالله وتی: ئەگەر دوو فەرموودهی **پینغەمبەر** جیاوازی هەبوو لە لات چۆن ئیشیان پێدەکەی؟

پیم وت: سەیریان دەکەم کامەیان پاستربوو ئەو وەردەگرم، پاشان دەگەریم لە دوا بەلگە هەق لە هەر دوو فەرمووده وەکو ئەوێ دوو شاهیدی راست گو لە شاهیدیدانە کدا یەك رانەبن، بۆیە هەر دەبی لە هەردوو شاهیدیدانە کە لە بەلگە هەق بگەرین.

ابو عبدالله وتی: ئەگەر دوو فەرمووده کە لە پاستی وەك یەك بوون.

پیم وت: ئەوا ئەوکاتە یەکیکیان ناسیخە و ئەوی تریان مەنسوخە.

وتی: ئیوه ئەو قسەتان لە کوئ هیناووە و چۆن قیاس دەکەن .

پیم وت: لە کیتابی خوا.

وتی: لە کامە ئایەت؟

وتم: خوای گەرە لە کیتابە کە دە فەرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ

قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۖ الْمَائِدَةُ ٩٥

خودی وشەى صەید لەو ئایەتەدا زانراوە، بەلام ئەو سزایەى دروست دەبێت لە سەر ئەو صەیدە ئەو دەقى لە سەر نەهاتوو، لەووەو زانیمان، کە خوای گەرە فەرمانمان پێدەکات، کە بەقیاس و ئیجتهااد ئەو شتە بدۆزنەو، کە دەقى لە سەر نەهاتوو بۆیە خوای

گەرە لەم بارەیهو دە فەرموئ: ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۖ الْمَائِدَةُ ٩٥

بۆیەش خوای گەرە ئەو کارەى نەگەراندۆتەو بۆ حاکمیک، بەلکو بۆ دوو کەسى گێراووەتەو بۆ ئەوێ قیاس و ئیجتهااد بکەن.

ابو عبدالله وتی: ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ بەکێ دەوترئ؟ پاشان سەریکی باداو وتی: بە دەقى ئەو

ئایەتە ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ چەند کەسیکی تاییەتن.

منیش وتم: ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ ئەو کەسانەن، کە خوای گەرە لە ئایەتەى: (مراجعة) باسى لیو

کردوون، کە دە فەرموئ: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ الطلاق: ٢ بۆ جیگیرکردنى

(قیاس) یش فەرمویەتەى: ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ

يَسْتَنْبِطُونَهُ ﴿النساء ٨٢﴾ (استنباط) يش دياره، كه ده قى له سهر نه هاتوه.

پاشان ابو عبیدالله پرووی له موسی القطان کردو پیی ووت: له کتابی خوا حه ددی ئاره قتان له کوئی هیناوه؟

موسی پیی ووت: **پیغه مبری خوا** ده فهرموئی: (من شربها فاضربوه بالأردیه١، ثم إن عاد فاضربوه بالأیدی، ثم إن عاد فاضربوه بالجرید)٢

ابو عبیدالله به تورهیی وتی: ئەمە چ پە یوه نندیه کی به م مه سه له یه هه یه؟ من ده لیم سزای ئاره ق کوانی له کتابی خوا، تۆش ده لئی: (اضربوه بالأردیه و بالأیدی، ثم بالجرید)؟ ابو عثمان وتی: پیم ووت: سزاکه ی قیاس کراوه له سهر سزای بوختان چی، چونکه ئە گهر ئاره قی خوارد بیهوش ده بی، ئە گهریش بیهوش بوو ئاگای له خو نامینی، ئە گهریش ئاگای له خو نه ما بوختان ده کا، به و پییه سزای بوختان کهری لیده رده کری.٣

ابو عبیدالله به موسی القطان ی ووت: ئە ی **پیغه مبری** نه ی فهرموه (أقضاکم علی)؟ ابو موساش ته واوی فهرموده که ی بو باس کرد، که **پیغه مبری** خوا فهرمویه تی (أعلمکم بحلال الله وحرامه معاذ، وأرفأکم ابو بکر، وأشدکم فی دین الله عمر) خوی گه وره له هه مویان پازی بیئت.

ابو عبیدالله پیی ووت: چۆن ده بی عومه ر له هه موویان توندو تۆل تریبی بو دینی خوا له کاتیك له پۆژی حونه ی پرای کرد؟

ابو موسی پیی ووت: ئە وه مان نه زانیوه و نه شمان بیستوه.

ابو عثمان وتی: عومه ر خوی دا پال کۆمه لیک هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِلَّا

مُتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ﴾ الأنفال ١٦.

ئوه ی له شه ر پای کرد بو ئه وه ی خوی بداته پال کۆمه لیک ئه وا به هه لاتو له قه له م نادرئ. ابو عبیدالله پرووی له حاشیه که ی خوی کرد وتی: گویتان لی بوو شیخ چی ووت: وتی: به

١- أردیه واته: شوپک

٢- جرید: په لکی خورما.

٣- بروهانه: ریاض النفوس ب ٢ لا ٧٩

فهرمانی خوا کاری کردو خوی دا پال کومه لیک، پاشان وه لایمی ابو عثمانی دایه وه، که به دهستیش ناماژهی کردو وتی: چ کومه لیک له کومه لئی پیغه مبری خوا گه وره تر نه بووه و له گه ل نه وهی خوی نه دا پال هیچ کومه لیک، نه م وه لایمه شی زور به کزی دایه وه، که نه وانهی له نزدیکی بوون گوئیان لیبوو.

ابو عثمان پیی وت: پیغه مبر ﷺ فهرمویه تی: (عمر فئه فمّن تَحِيْزٍ اِلَى عَمْرٍ فَقَدْ تَحِيْزٌ اِلَى فِتْنَةٍ). لیره ابو عبیدالله بیده نگ بوو.

نه م جاره ابو عبیدالله پرسیاریکی له ابو عثمان کردو وتی: نایه خوی گه وره بریاری نه داوه، هه روه کو ده فهرموئی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَايْنِ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ﴾ آل عمران ۱۴۴.

به وهی هاوه لانی محمد ﷺ هه لگه رایه وه.

ابو عثمان پیی وت: نه خیر، به لکو مانای نایه ته که نه وهایه نه گه ر(محمد) مرد، یان کوژرا به ته مای هه لگه رانه وهن له سه ر پاژنه ی پیتان، چونکه مانای ﴿اَفَايْنِ مَّاتَ﴾ بو ئیستفهامه مانای ﴿اَنْقَلَبْتُمْ﴾ یش یانی نایه هه لده گه ریئه وه، نه رگه ر دوو ئیستفهامیش پیکه وه له یه ک مه سه له دا هاتن نه وایه کیکیان له باتی نه ویتریان کافیه و جیی ده گریته وه، نه و ئیستیفهامه ی له و نایه ته دا هاتوه ماناکه ی بو ته قریره به وهی نه گه ر محمد مرد له سه ر پاژنه تان هه لمه گه ریئه وه.

ابو عبیدالله وتی: نه وهی وت هاوشیوهی هه یه له کیتابی خوا، بو نه وهی بییته به لگه و پشتی بگریت؟

وتی: به لئی، خوا گه وره ده فهرمویت: ﴿اَفَايْنِ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ الأنبياء: ۳۴

واته: نه گه ر تو مردی نه وانیش ده مرن و نامینه وه، نه گه ر دوو ئیستیفهام پیک گه یشته نه وایه کیکیان به سه له باتی نه ویتر باس بکری، مه به ستیش له و ئیستیفهامه بو ته قریره، واته:

ئەگەر تۆمردى نەمايەوہ ئەوہ ئەوانیش دەمرن و نامینەوہ.^۱

ئا بەم شیوہیہ ابو عثمان سعد الحداد بەو گفوت و گۆیانە بەرگری دەکرد لە عەقیدەى ئەھلى سوننە و جەماعە.

کە وەفاتى کرد شاعیرەکان شیعیریان بەسەردا ھۆنیەوہو سەرەخۆشیان لیکرد لەوانە سەھل بن إبراهیم الوراق، کە دەلی:

وقالوا قضی نحبہ ذاق منیة	فیالك من خطب یحل عدی
وكم مارق عادى سعیداً وسبہ	وضاق بہ ذرعاً وبداه بالهجر
یود بقلب ذاب ہما ذا غصۃ	لو أن أبا عثمان فی ظلم القبر
وأن أمر منكم تمنى وفاتہ	ولیس لە عذر ففی واسع الغدر
فلیت الذی أمسى شجی فی حلوقہم	یمد لە حبل الحیاة إلى الحشر
ألیس لسان المسلمین وسیفہم	إذا کادہم أهل الضلال والکفر
ألیس ہلال الأرض بل شمس دجنہا	ویدر دجاها حین أمسیت بلا بدر
یحیب وما ضاعت دقائک فکرة	جواباً فی أدق من السحر ^۲

ئەوہ ھەندیک بوو لەو ھۆکارو شیوازو گفتوگۆیانەى، کە زاناىانى ئەھلى سوننە پىی ھەلسان بو بەرگری کردن لە بیروباوہرى موسلمانان لە خواوہ رەحمەت بپرژى بە سەریان و لییان رازى بیٹ لەو جیھادو بانگەوازو فیداکارەىەى ئەنجامیان دا.

۸— شاعیرانى ئەھلى سوننە بە ھۆنراوہکانیان ھەلسان بەھیرشیکی زۆر دژوار دژى **عوبەیدیەکان**، کە لە شمشیری برہرو تیژ سەخت تر بوو لە لایان، سەرچاوہى سەرەکیش لەم بارەىەوہ شاعیری پایەبەرزابوالقاسم بوو، لە بەناوبانگرتین شیعرەکانى ھۆنراوہ رائیەکەىەتى، کە لە ھەموو کون و کەلەبەریک و شوینیک بلاو بوویەوہ، کە دەلیت:

عجبت لفتنة أعمت، وعمت	یقوم بہاد أو کفور
تزلزت المدائن، والبوادي	لها وتلونت منها الدهور
وضاقت کل أرض عرض	ولم تغن المعائل والقصور

۱- بروانہ: ریاض النفوس ب ۲ لا ۸۳

۲- ریاض النفوس ب ۲ لا ۱۱۵

فنجى القبروان وساكنيها
أحاط بأهلها علما وخبرا
وجللهم بعافية وأمن
وأثبت جلة العلماء فيها
ومنها سادة العلماء قدما
وفيهما قوم عباد خيار
هم سلكوا سبايا الأرض
كفيناهم عظامها جميعاً
وسلكنا قلوباً خافقات
وأويننا وأسينا وكنا
فبات طعامنا لهم طعاماً
وكان لنا ثواب الله ذخراً
ولولا القبروان وساكنوها

پاشان هەرله درێژهی هۆنراوهکهی دا ده لێت:

وليس لنا كما لهم حصون
ولاسور أحاط بنا ولكن
ولا نأوى إلى بحر وإننا
ولكننا إلى القرآن نأوي
وسم في أعاليهن شهب

ههروهها ده لێت:

وإننا بعد من خوف وأمن
رسول الله والصدیق حياً
بعدهما نحب القوم طراً

إله دافع عنها قديد
وميزاناً ما أكنته الصدور
وأسبل فوقها سترستير
بحار لاتعدلابحور
إذا عدوا وليس لهم نصير
فقد طاب الأوائل والأخير
وفادوا ما استبد به المغير
فزالت منهم ذلك الشرور
أما عروقتها ضرّ ضرير
لهم أهلاً وأكثرهم شطير
هناك ودورنا للقوم دور
وقام يشكونا منهم شكور
لغاب طعامهم والمنع ري

ولا جبل أعاليه وعور
لنا من حفظ رب العرش سور
إذا قضى القضا تنحى البحور
وفي أيماننا البيض الثغور
بها ظمأ مواردنا النحور

نحب إذا تشعشت الأمور
به ترجى السعادة والحبور
وما اختلفوا فربهم غفور

محمد البشر لنا النذير
مع الركبان ينجد أو يغور^١

ألا بأبي وخالصي وأمي
سأهدي ماحييت له ثناء

باسی سیه م:

ده وله تی صه نه اجی

له

باکوری نه فریقا

دەولەتى سەنھاجى

رى خۇشکردن:

خەلىفەكانى دەولەتى عوبىيەدى لە باتى ھۆزە كە تامىھەكان ھۆزە بەربەرىيە سەنھاجىيەكانىيان بۇ لاي خۇيان پاكىشاو زۆر كاروبارى گرنكىشيان لە دەولەت دانە دەستى، پلەو پايەى سەنھاجىيەكان لە سەر دەستى خىزانى ابو الفتوح الخارجى بەرز بوويەو... بۇيە **عوبەيدىھەكان** بە ديارى حوكمى ئەفرىقىياو مەغرىبىيان دايە دەستىيان، دامە زرىنەرى دەولەتى سەنھاجىش ابو الفتوح يوسف بن زبرى بن مندادى سەنھاجىيە، كە ماوھى حوكمرانى كردنى دەست پىكرد بە لە ناوبردنى شۆرپىگىپھەكان و ولاتى لى پاكردنەو.

تەوھرىيە كەم : ابو الفتوح يوسف بن زبرى بن منداد بن منقوش الصنھاجى

(۳۶۲ - ۳۷۳ ك ۹۷۲ - ۹۸۳)

يوسف بەلكىنى كورى زەبرى بوو بە والى ھەموو ناوچەكانى ئەفرىقىيەو، بوو بە يەكەمىن حاكمىش پاش فەتخ كردنى ئىسلامى بۇ ولاتانى مەغرىب، كە لەرەچەلەكىكى بەرپەرىيە ، يوسف خۇى بەخت كرد بوو بۇ خزمەتكردنى **عوبەيدىھەكان** و فراوان كردنى مولكىيان، كىشەيەكى سەخت پەيدا بوو لە نىوان ھۆزە سەنھاجىيەكان و ھۆزى زەناتەكان، دەولەتى ئەمەوى لە ئەندەلوس تۈانى ئەو ھەلە بقوزىتەو ھەو سوود لەم كىشەيە وەرېگرى و تۈانى زەبرىكى كوشندە بوەشىنى لە **عوبەيدىھەكان** و بە ھەموو تۈانايەو ھەمەتى ھۆزە زەناتەكانى دا ھەتا تۈانى لە پۈوى سەنھاجىيەكان بوەستى، سىياسەتى سەنھاجىيەكان لەگەل زەناتەكان لەسەر توندوتىژى بنىاتنرابوو ھەوليان نەدا نەرم نىيان بن لەگەلئان و بۇخۇيانىيان پاكىشەن، بۇيە دەولەتى ئەمەوى ئەوكىشەيەى قۈستەو ھەتا تۈانى مەغرىبى سەرو لە دەسەلاتى بنى زبرى داپېرى .

ئەمىر بەلكىن چالاكىيەكى بەرفراوان و كارىكى بى وچانى كردو، زۆرىش پاشكۆيەتى خۇى بۇ عوبەيدىھەكانو، خۇشەويستى بۇ مەزھەبى باطينى دووپات دەكردەو، بەلام بەخۇى و ئەو ئەمىرانەى لە دۈاى ھاتن زۆر توند نەبوون لە سەر بەشيعەكردنى خەلك، بۇيە بواریكى باش پەخسا بۇ زانايانى ئەھلى سوننە بۇ ئەوھى سوننە بۇلۇبكەنەو، ژيانى عىلمىش گەپاوه

ناو مزگه و ته كان، به لام ئه و ديارده فهريانهى ئه نجام ده درا بۆ كار به دهسته ميسريه كان له دوعا كردن بۆيان له سهر مينبه ره كان ئه وا زانايانى تووشى نا ئارامى كردو، له لايهكى تريش يارمهتى ده ربوو بۆ دروست بوونى كه لينيكي قول له نيوان خويان و كاربه دهسته كانى بنى زيرى، بۆيه بهرده وام بوون له دژايهتى كردنى ئه و كاربه دهستانهى، كه گهرم وگور نه بوون بۆ مه زه بهى ئيسماعيلى، ئه هلى باكورى ئه فريقيش له دهورى زانايه كانى خويان خر بوونه وه، بهرده وام بوون له پچرانى په يوه ندى له گه ل ده ولته، به لام ئه و كاربه دهستانه نه يان توانى هاو هه لويستى خويان رابگه يه نن له گه ل زانايانى ئه هلى سوننه ، چونكه ده ترسان ده سه لاتيان له كيس بچى، خه لكى قه يره وانيش هه ستيان به مه كرد، بۆيه زانايه كانيان كو شيشكى زوريان كرد بۆ بلاو كردنه وهى سوننه و راو بۆ چوونه كانى سه له فى صالح، جا باز نهى وانه كانى زانايان له قه يره وان سهر له نوئى جمه ي هات له قوتاييان و زور كيتاب نوسران له پوون كردنه وهى ئيسلامى راست و دروست، له سه رده مى ئه ميرى سوننى و شمشيرى بره پو چيائى مه تين ئه مير موعيز بن باديس به يه كجارى ئه هلى سوننه له باكورى ئه فريقيا سه ركه وتن به سه ر ره و افيزه كان.

ته وه رى دووهم: موعيز بن باديس الصنهاجى ٤٠٦ - ٤٤٩ هـ

پيشه وا ذهيبى له و باره يه وه و تويه تى خاوه نى ئه فريقيه موعيز بن باديس بن منصو بن بلكين بن زيرى بن مناد الحميرى، الصنهاجى المغربى شرف الدوله بن امير المغرب.^١
له رۆژى سى شه ممه ٣ى مانگى ذى الحجه له سالى (٤٠٩) كوچى له پاش باوكى به سى رۆژ بوو به ئه مير.^٢

هه نديك له فه قيهه كانى سه ر به مه زه بهى ماليكى توانيان بچنه ناو ديوانى حوكم له ده ولته تى سه نهاجى و توانيان هه نديك وه زيرو ئه مير بگورن، كه پاش فه زلى خوا رۆليان هه بوو له سو ك كردنى پاله په ستوى ده ولته له سه ر زانايانى ئه هلى سوننه، به تاييه ت زانائى پايه بهرز ابو الحسن الزجال كه توانى ئه مير موعيز بن باديس له سه ر ريره وى ئه هلى سوننه و جه ماعه په روه رده بكا، ئه و په روه رده يه ش به رو بوومى خوى بوو كاتي ك موعيز كاروبارى

١- سير اعلام النبلاء ب ١٨ى ١٤٠

٢- تاريخ الفتح العربى فى ليبيا لا ٢٨٦.

ئەفریقیە ی گرتە دەست، ابوالحسن ئەو کارانە ی دە یکرد هەمووی بە نھینی بوو لێنە دە گەرا
 کەس لەو شیعانە پیی بزانی، کە دەولەت دەولەتی خۆیانیش بوو، ئەو زانایە زانایەکی زۆر
 پەسەن بوو خاوەن پەوشت و ئاین و بیروباوەرێکی راست بوو، زۆر پقیشی لە مەزھەبی
 ئیسماعیلی شیعی بوو، ئەو زانایە توانی زانست و زانیاری راست دروست بچنی لە دەروون و
 ھۆش و ھزری موعیز بن بادیس، کە لە سەر دەستی ئەو لە باکوری ئەفریقیە کۆتایی ھات
 بە مەزھەبی ئیسماعیلی شیعی.

ئەمەش وانە یە کە بۆ ئیمە ی بانگخواز لە گرنگی دان بە پیاوانی دەولەت و کۆرەکانیان
 ئەوانە ی خاوەن پرسیری عەلمانین و دوورن لە ھیدایەتی خۆی گەرە، بادروشمی
 بانگخوانیش لە م بوارەدا ئەم ئایەتە ی خۆی گەرە بیئت: ﴿وَلِيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ
 أَحَدًا ۝١٩ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا
 أَبَدًا ۝٢٠﴾ **الكهف.**

میژوونوسەکان موعیز بن بادیسیان بە جوانترین و قەشەنگترین شیۆە وەسف کردووە،
 زھبی لە بارە یەو و توو یەتی: پادشایەکی بە ھەببەت بوو، شاعیران زۆریان بە سەردا گوتووە،
 لە سەردەمی ئەو خەلکی زۆرکاری بە مەزھەبی ابو حنیفە دەکرد، بە لام ئەو وای کرد
 خەلکی ناوچە کە بڕۆنە سەر مەزھەبی مالیک ئەمەش بۆ ئەو ی خیلاف و دووبەرەکی
 نەمیتنی و لە ھەموو کارەکانیشی بە پیی ئیسلامە کە ی خوا ھەنگاوی دەناو زۆر بویرانەش
 گوێپرایە لی **عوبەیدیەکانی** نە دە کردو، و تارێکیشی لە سەر قائم بأمرا لله العباسی خویندەووە و
 موستە نصیریش ھەر شە ی لی کرد، بە لام ئەو گوئی نەدایە و نە ترسا.^١

مستنصر لە و نامە یە ی، کە ھەر شە ی لە موعیز کردبوو و تبووی: بۆ پەوشتی باو
 و باپیرانت لە وە لائو گوێپرایە لی ھە لئاگری، موعیزیش لە وە لامدا پیی وت: پییش ئیۆە باو
 و باپیرانی من پادشای مغرب بوون و، ھەر لە خزمەتیان گە لە کە ی خۆیاندا بوونەووە و
 بە شمشیرەکانیان ئامادە بوونە بۆ سەر خستنیان.^٢

١- سیر أعلام النبلاء ب ١٨ ی ١٤٠
 ٢- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ٢٨٩.

کتیبه کانی میژوو بو ئیمه یان پوون کردۆته وه، که موعیزه نگاوه به ههنگاو دۆژمنایه تی ئیسماعیلیه کان و فه رمان په وایانی میسری ده کرد، ئه مه ش زیاتر له سالی (٤٣٥) کۆچی به دیارکه وت، کاتیك دیوانی ده وله ته که ی و سوپاکه ی پا کردنه وه له بیروباوه ره کوفریه کان و ئه وانه ی چیژ وه رده گرت له جنیودان به هاوه لآن، موعیز به سه ربازه کانی راگه یاند، که ئه وه ی جنیوی دا به ابوبکر و عمر بیکوژن، خه لکی باکوری ئه فریقیش به په له هه لسان به له ناوبردنی پاشماوه ی **عوبه یدییه کان** بو ئه وه ی باکوری ئه فریقی پاک ببیته وه له وه بیروباوه ره گه ندو بیگانانه ی هاتبوه نایه وه.

زاناو فه قیهه کان هه لسان به مه دح کردن و باسکردنی ئه وکاره پیرۆزه ی، که موعیز بن بادیس پیی هه لسا، شاعیرانیش هه لسان به هۆنراوه کانیا ن مه دحی موعیزیا ن کردو ئه و سه ره تابه شیان تدوین کرد، قاسم بن مروان له م پوداوانه وتویه تی:

**وسوف یقتلون فی کل أرض
کما قتلوا بأرض قیروان**

یه کیکی تریش ده لیت:

یا موعیزالدین عش فی رفعه	وسرور واغتباط و جدل
أنت أرضیت النبی المصطفی	وعتیقاً فی الملاعن السفلی
وجعلت القتل فیهم سنة	بأقصی الأرض فی کل الدول

موعیز بن بادیس به رده وام بوو له نزیک بوونه وه له زاناو فه قیهه کانی ئه هلی سوننه و، پیلانیشی به رده وام بو ئه وه داده نا، که به یه ک جاری جودا بیته وه له **عوبه یدییه کانی** میسرو، واشی کرد مه زه به بی مالیکی ببیته مه زه به بی فه رمی ده وله ت و راشی گه یاند، که ئه و سه ر به ده وله تی عه باسیه کانه و ئالو دروشمه کانی ده وله تی عوبه یدیشی سوتاندو، فه رمانیشی کرد، که ئه و دره م ودینارانه ی ماوه ی (١٤٥) سالان وینه ی **عوبه یدییه کانی** له سه ربوو بیسپرنه وه و سکه یه کی تریان دروستکرد، که له سه ر لایه کی نوسرابوو لاله إلا الله له سه ر

لایه که ی تریشی نوسرابوو ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿ آل عمران: ٨٥.

١- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ٢٨٩.

ههروهه موعیز بن بادیس ههلسا به له ناوبردنی مهزهه بی صفریه و نکاریه و معتزله و أباضیه نهوانه ی دژی مهزهه بی سوننی بوون.

له سالی (۴۳۳) کوچی به رقه هه مووی هاته ژیر رکئی موعیز بن بادیس پاش نه وهی، که نه میره که ی جبارة بن مختارة گوپراهه لی خوی بو پراگه یاند.

یه که مین کهس له ته پابلس ، که قیاده ی شالوی پاکسازی کرد له سهر ئیسماعیلیه کان و دزایه تی نه ریه پوچه که یان و بانگ شه گومراهه که یانی کرد زانای پایه به رز علی بن محمد المنتصر بوو، که ابو الحسن بانگ ده کراو له سالی (۴۳۲) وه فاتی کردوه.

رقو کین له ده روونی باطنیه کان وه ک گرکان ته قیه وه بویه پریاریان دا تۆله بسه ننه وه له سه رکرده ی نه هلی سوننه و نه و خه لکه ی دل خوش بوون به گه پانه وه ی ولاتیان بو باوه شی نه هلی سوننه ، بویه له قاهره دانیشتنیکی رافضی سازدرا به قیاده ی خه لیفه ی عوبه یدی، که له سهر رایه کی شه یسانی ریکه وتبوون ناوه پۆکه که ی نه وه بوو، که هۆزه کانی بنی سلیم و بنی هلال به گژ سه نه اجیه سوننیه کان بنین، نه گه ر ده ولته تی سه نه اجی سه رکه وت نه و ده ولته تی عوبه یدی ئیدی قوتاری ده بیّت له جه نگ نه و هۆزه سه رسه ختانه، نه گه ر بنو سلیم و بنو هلالیش سه رکه وتن نه و تۆله یان سه نده وه له دوزمنه سه رسه خته که یان موعیز بن بادیس ، نه وه ی دامه زینه ری نه و بیروکه یه بوو وه زیریکی عوبه یدی که ناوی ابو محمد بن علی الیازوری بوو، که دهستی کرد به ده م چه ورکردنی نه و هۆزانه ی نیشته جیبوون له سهر که ناره کانی نیل و ههلسا به پیدانی چه کو بیداویسته کانی جهنگو ، به رقه و قه یروان و نه وه ی که وته چنگیان وه ک: دیاریه ک پیشکه شیان بیّت ، **عوبه یدیبه کان** ههلسان به په یوه ندی کردن به هه موو نهوانه ی دژی موعیز بوون و به مال و چهک و نه وه ی له توانیاند بوو یارمه تیان دان، جا بازنه ی کیشه که له نیوان موعیز بن بادیس و هۆزه عه ره بیه کان دهستی پیکرد ، که له لایهن **عوبه یدیبه کانه وه** یارمه تی دهران.

تەۋرەھى سى يەم : خىشانى ھۆزەكانى بنى سلېم و بنى ھلال و ھى تىرىش بۇ باكورى نە فرىقى .

پى خۆشكردن: ھۆزەكانى بنى سلېم و بنى ھلال لە دوورگەھى عەرەبى نىشتە جىببون و، خىوھت و پەشمالەكانيان لە دەرەۋەھى مەدىنە و مەككە و طائف و نەجد ھەلدابوو، قەرامىتەكان تۋانىان لە جەنگەكانيان بەكارىان بھىنن دژى خىلافەتى عەبباسى و دەلەتى عوبەيدى، سەركردەھى ھەندىك لە ھۆزانە كارىگەر بون بە ھەندىك لە ھىزو بىروباۋەرى قەرامىتەكان، بەلام كارىگەرەھىكى زۆر قوول نەبوو، بەلكو چەند ھۆكارىكى ئابوورى و گوپراپەلى نەبون بۇ دەولەتى عەبباسى بوو، لە جەنگى قەرامىتەكان دژى **عوبەيدىەكان** ئەو ھۆزانە لە شام كە خاۋن ھىزىكى زۆر چەكو كە رستەھىكى زۆر بون پۆلىكى بەرچاۋيان بىنى .

لەمىسر ئەمىرى **عوبەيدىەكان** تۋاناي ئەو ھۆزانە بەمال و سامان و دىارى رابكىشەت و لە خۆى نىك بكاتەۋە، ئەوانىش زۆر بەكارەھى خەلىفەھى عوبەيدى پازى بون ، كە زۆر موكر بوو لەسەر ھەبوونى توخمىكى عەرەبى لە دەولەتەھى، دەولەتى عوبەيدى لەسەر كەنارەكانى نىل زەۋىھىكى بەپىتى پىدان و ئەو ھۆزانەش خۆشەۋىستى و دوستايەتۋان بۇ دەولەتى عوبەيدى دەرپى و لە بەر نەفامىش بە حەقىقەتى دىنەكەيان دروشمەكانى ئەوانىان ھەلگرت و دىسۆزى خۆيان بۇ خەلىفەھى عوبەيدى نواند، ئەو خەلىفەھى بەرپارەيدا بە ھۆى ئەو ھۆزانە كە خاۋن ھىزو تۋان و شارەزايەكى جەنگى باش بون تۆلە لە موغىز بن بادىس بسەنتەۋە، بەتايىبەتى ، كە دەولەتى عوبەيدى لە بەر سەرقال بوونى بە قەرامىتەكان و پىرۆزەكانىان بەگشتى لە شام و پۆزەلەت نەھى تۋانى لە شكرى خۆى بنىرى، ھەروا لە بەر ئەۋەھى ھەندىك كۆمەل لە لە شكرەھى لە مەغارىبەكان بون، بەلكو لەسەركردەكانىان تىيدا ھەبوو لە ھۆزى موغىز بن بادىس بون، كە دەولەت ھەر لەسەردەھى خەلىفەھى عوبەيدى عزىز ئەو سەركردە و سەربازانەھى فەرامۆش كىردبوو .

ھەندىك لە ھۆزە عەرەبىەكان لە صەئىدى مىسر دەگەرئىنەۋە بۇ فەتھى ئىسلامى ، كە ژمارەيان زىادى كىرد پاش ئەۋەھى دوورگەھى عەرەبىان بەجى ھىشت و لەسەردەھى العزىز العبىدى ھاتنە مىسر .

ھۆزە عەرەببەكان ھەندىكىيان، كە لە سەردەمى العزیز العبيدى ھاتبوونە صەعيدى مىسر كە بەكارى شيواندن و تىكدانى بارى ئاسايش بەناوبانگ بوون، بۆيە ئەم جارە ھەلىكى زىپىنە بۆ لەناو بردنيان و تۆلەسەنەوہ لە دوژمنى سەرسەختى دەولەت.

وتەيەك ھەيە، كە درايتە پال مستنصر دەلييت: وەللأھى دەبى سوپايەكيان بۆ ئامادە بكەم، كە خۆم ھىچ پىيى ماندوو نەيم، جا عەرەبەكانى بانگ كردو مەغريبىش نىلى دا بەردەستيان، كە پىشتر لىيان قەدەغە كرا بوو جا بەم جۆرە خەلكىكى زورىان پەپىنەوہو ھاتن.^۱

ئەمىر مستنصر كۆبويەوہ لەگەل گەورە پىياوانى ھۆزە عەبەرەكان و يارمەتى ماددى و مەعنەوى دانو، ئەسپ وچەك و ھەموو كەل وپەلىكى جەنگى و مالى پى بەخشىن.

بۆ ئەوہى ئامانجە گلاوہكانى بىنئىتە دى ئەفرىقىەشى دانئ، كەچى لى دەكەن بىكەن و پىي گوتن: من ئەفرىقىە و مولكى ابن باديسم دانئ ئىتر باش ئەوہ ھەژارى بە خۆوہ نابىنن.^۲

كاتىك عەرەبەكان لە سالى (۴۴۲) كۆچى بەرامبەر ۱۰۵۰ زاینى ھەموو كۆبوونەوہ، وەزىرى پق ھەلساوى عوبەيدى نامەيەكى بۆ ابن باديس نارد، كە پىي وتىبو: (أما بعد فقد أرسلنا خيولا فحولا وحملنا عليهم رجالا كهولا ليقضي الله أمرا مفعولا^۳)

ئەو ھۆزانە توانيان بە بى بەرگرى دەست بەسەر بەرقە دابگرن و، بەرقەش پىشتر لەسەر دەستى **عوبەيدىەكان** وىران كرابوو، لە سەردەمى مستنصر گوى راپەلى خوى راگەياندبوو بۆ موغىزو، ئەو مینبەرەنەشى سوتاند، كە **عوبەيدىەكان** وتاريان لەسەر دەخويندەوہ و ئالايەكانىشى سوتاندن و راشى گەياند، كە ئەو سەر بەدەولەتى عەباسىيە.^۴

جا ھۆزە عەرەبەكان پۆيشتن بۆ تەرابلس و دەوروبەرى تونس، كە ژمارەيان چوارسەد ھەزار كەس دەبوو، لە دواشيانەوہ وەك يەدەگەكىك ھىزىكى گەورە ھەبوو بۆ يارمەتى

۱- ظهور الخلافة الفاطمية وسقوطها، عبدالمعجم ماجد لا ۲۲۳.

۲- بروانہ: تاريخ الفتح العربي لا ۲۴۹.

۳- ظهور الخلافة الفاطمية وسقوطها لا ۲۴۳

۴- ھەمان سەرچاوە لا ۱۴۴.

دانیان، هندیك میژوو نووس دەلین: هه موویان ژماره یان دهگه یشته ملیون كهس، كه دابهش كرابوونه به سهر چند قوناغیک، ئه و هۆزانه، كه جیگیربوون له بهرقه یه كیک له شیخه كانی خۆی، كه ناوی مونس ابن یه حیا بن مرداس بوو ناردی بو ئه وهی ببیته میوانی موعیز، جا مونس سه رسام بوو به و نازو نیعمه ته ی، كه موعیز تیسی دابوو موعیز زور پیزو حورمه تی گرت و پاشان رایگه یاند كه له نه وهی مامی ریاح پیاوانیک ناماده بكات بو ئه وهی ببه سه ربازو بیینه ژیر ده سه لاتی، به لام مونس ناماژه ی بو كرد ئه و كاره نه كات و هۆیه كه شی بووون كرده وه، كه له بهر په رته وازه بیان و كۆنه بوونه وه یان له سه ر یه ك را به ده م بانگه وازه كه ته وه نایه ن، به لام موعیز قه ناعه تی به قسه ی مونس نه هات.

مونس به موعیزی وت تو دره قه تی ئه وانه ناییت.

موعیزیش پیی وت: ئه وانه له وه كه مترن، كه باسیان ده كه ی، مونس ئه مه ی وه ك سه رزه نشتیك بو عه ره ب لیكدایه وه، موعیزیش به راشكاوی پیی وت، كه: ناته وی جگه له خۆت كهس گه و ره ی گه له كه ت بی.

جا مونس كه گه رایه وه بو لای گه له كه ی هانی دان و باسی خیرو خیراتی ئه فریقیه و ئه و نازو نیعمه تانه ی كرد، كه موعیز له نیوی دایه ئه وانیش هه رزوو كوچیان كردو ژماره یان ئه وه نده زۆربوو، كه سه رو بنی دیار نه بوو.

له به ناو بانگترین ئه و هۆزه عه ره بانه ی چوونه لای موعیز بنو سلیم بن منصور و بنو هلال بن عامر بوون كه هه ردووکیان له عه شیره تی مضر بوون، له موضه ره عه دنانه كانیش هۆزی زغبه و اثیح و عدی و ریاح ئه وانه ی له هلال بن عامر صعصعه و بنی هاشم بن معاویه ن.

هه روه ها كه هلانیش كه قه حطانی بوون و چه نده هۆزیکه تریش، كه ناودار نه بوون.

كاتیک بنو ریاح و اثیح و بنو عدی بو ئه فریقیه چوون، ده یان ویست بگه نه قه پره وان، مونس پییانی وت: ئه وه ی ئیوه برپارتان له سه رداوه ته واو نیه و پیویستی به بیر كرده وه یه کی تۆكمه هه یه، پییان وت: ئه ی چی بکهین؟ وتی: به رمالیکم بو بیخن ئه وانیش بویان هینا، ئه ویش رای خست و پییانی وت: کی ده توانی بجیته ناوه پراستی

۱- بروهانه: تاریخ الفتح العربي لا ۲۹۵.

به‌رماله‌که بی‌ نه‌وه‌ی به‌سه‌ری دا بپروات؟ جا وتیان: کئی ده‌توانی و ابکات؟ وتی: من، به‌رماله‌که‌ی لولدا نه‌جا هاته لایه‌کی و به‌ نه‌دازه‌ی بستیک کردیه‌وه‌و نه‌جا له سه‌ری پاره‌ستا، پاشان لایه‌کی تریشی کرده‌وه‌و چووه سه‌ری و وتی: نه‌وها به‌ ولاتانی مه‌غریب بکن، به‌ش به‌شی بکن و بیکه‌نه مولکی خوتان ته‌نها قه‌یره‌وان نه‌بی و دواتر برۆن نه‌ویش ده‌بیته مولکی خوتان، رافع بن حماد که یه‌کیک بوو له سه‌رکرده عه‌ره‌به‌کان پی‌ی وت: مؤنس تو پاست ده‌که‌ی وه‌لاهی تو شیخ و نه‌میری عه‌ره‌بانی، نه‌وا به‌ پیش خومانمان خستی و، هیچ کاریک به‌بی فه‌رمانی تو ناکه‌ین.

هۆزه‌کان تیروپشکیان کرد له سه‌ر ولاته‌کان، پۆژه‌لاتی مه‌غریب وه‌ک به‌رقه و چوارده‌وری به‌به‌ر بنی سلیم که‌وت، که ده‌کا طرابلس و قابس، بنو جه‌شمیش هاته پال بنو هلال.

جگه له بنو هلال و بنو سلیم، که عه‌ره‌ب بوون و هه‌روه‌ها جشم بن معاویه بن بکر بن هوزان و سلول بن مرة بن صعصعة بن معاویه و معقل که له تیره‌یه‌کی یه‌مه‌نی بوون، هه‌مووشیان له ژیر حوکی بنی هلال بوون به‌تایبه‌تیش له ژیر حوکی اثیج بوون، چونکه براگه‌وره‌یی هه‌ر بو بنی هلال و اثیج بوو، بویه چوونه ناویان. اثیج ژماره و تیره‌یان زیاتر بوو، هه‌ر نه‌وانیش له‌پیشه‌وه‌ی هه‌لمته‌کان بوون، تیره‌کانیشیان وه‌ک ضحک و مقدم و عاصم و لطیف و درید و کرفة بوون هه‌روه‌کو له ره‌چه‌له‌که‌که‌یان نه‌وها ده‌رده‌که‌وی.

نه‌وانه زۆر به‌ هیز بوون و له‌و هیلالیانه بوون، که هاتبوونه نه‌فریقیه، یه‌کیک له‌هه‌ره‌ پیاوه‌ خانه‌دانه‌کانیان حسن بن سرحان و برایه‌که‌ی بدرو فضل بن ناهض بوون، که نه‌وانه له‌ دریدی کوری اثیج بوون. ماضی بن یقرب و سلامة بن رزق له‌تیره‌ی کرفة بوون، زیاب بن غانم و موسی بن یه‌حیا له بنی صقر بوون که تیره‌یه‌کن له مرداس ریاح. زید بن زیدان و فارس بن ابی الغیث و برایه‌که‌ی عامرو فضل بن ابی علی نه‌وانه له شیعه‌ره‌کانیان باسیان لیوه‌ کراوه.

ته‌وه‌ری چواره‌م: به‌گژدایه‌کچوون له نیوان موعیز بن بادس و هۆزه عه‌ره‌به‌کان.

له پووداوه‌کانی سالی (٤٤٢) کۆچیدا ابن‌ال‌أثیر باسی هاتنه ژووره‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کانی کردووه بو نه‌فریقیا و وتویه‌تی: پاشان نه‌میره عه‌ره‌به‌کان هاتنه لای موعیز بن بادیس و نه‌ویش کردنیه براگه‌وره‌و مال سامانیکی زۆریشی پی‌به‌خشین، که له‌لای پۆیشتن پاداشتی کاره چاکه‌که‌یان نه‌دایه‌وه، به‌لکو هیرش دوا‌ی هیرشیان کرده سه‌رو پیگریان کردو کشت و

کال و بهروبومه کانیاں له ناو بردو، ئابلوقه ی شاره کانیشیان داو خه لکیش گوزه رانیان لی تال بوو بزویان لی تیک چوو نه یان توانی سه فەر بو هیچ لایه ک بکه ن، به لاو به لایه کی یه کجار ته نگ توشی ئه فریقیه هات، که هیچ جار به خووه ی نه بینیبوو، لی ره موعیز خو ی ئاماده کردو سه ربازه کانی کو کرده وه، که ژماره یان سی هه زار سوارچاک و پیاده شیان له گه لدا بوو، جا رۆیشت به ره و قهیره وان، ژماره ی عه ره به کانیش سی هه زار سوار چاک بوو، راستیش وایه، که ژماره یان وه کو ژماره ی سه ربازه کانی موعیزبووه هه ره وه کو خاوه نی موسوعة المغرب العربي باسی کردوه، کاتی که عه ره به کان سه ربازه کانی سه نه هاجه و عه بیده کانیاں بینی زور ترسان و شله ژان و له رزین، جا مؤنس بن یحیی پیی وتن: ئه مه چیه له م رۆژه پاده کهن؟ وتیان: چۆن بتوانین له وانه بدهین له کاتی که زریو کلاوی ئاسنیاں له سه ر کردوووه؟ وتی: نیشانه بگرن و له چاویان بدهن، بویه ئه م رۆژه ناوی لینرا (یوم العین)، ئه نجا هه ر دوولا گه یشتنه یه ک و شه ریکی توندو خویناوی له نیوانیاندا روویداو سه نه هاجه دؤراو رووخا، به لام عه بیده کان هه ر له گه ل موعیز مانه وه و خه لکیکی گه له ک زوریان لی کوژرا... دؤرانه که له سه نه هاجه هه ر به رده وام بوو خه لکیکی یه کجار زور کوژراو، موعیز له گه ل ئه وه ی ژماره شیان زوریوو به دؤراوی گه راوه ناو قهیره وان و، عه ره به کانیش ئه سپ و ره شمال و ئه وه ی هه بوو بوخویانیاں برد.

کتیبه کانی میژوو ئه و رووداوه یان به دژوارترین شیوه وه سف کردیه، چونکه جه نگیک بووه کوشتاریکی زوری لی رووداوه، ئه مه ش له ئه نجامی خو پراگرتنی هه ردوو سوپا به رامبه ر یه کتری له پیناوی له ناو بردنی به رامبه رکه ی و کوتایی پیهینانی، شاعیری عه ره بی علی بن رزق البراحی چه ند دیره شیعیکی وتوه له سه ر ئه و جه نگه ی روویدا له نیوان موعیز و عه ره به کان:

ولكن لعمرى مالدیه رجال

ثلاثین ألفا إن ذا لنکال.

وإن ابن باديس لأحزم مالك

ثلاثة آلاف لنا غلبت له

١- الكامل في التاريخ ب ٦ لا ١٥٢.

ھەر لە ساڵی (٤٤٢) کۆچی لە پۆژی چەژنی قوربان موعیز حەوت ھەزار سوارچاکی
 کۆکردەووە لە ناکو ھێرشی کردە سەر عەرەبەکان، کە لە نوێژی چەژن دابوون،
 عەرەبەکانیش ھەلسانەووە و سواری ئەسپەکانیان بوون و ھێرشیان کردە سەر سەربازەکانی
 موعیزو تێکیان شکاندن و خەلکی زۆریان لێ کوشتن، پاشان موعیز لە صەنھاجە و زەناتە
 خۆی کۆکردەووە بە خۆی و کۆمەلێکی زۆر دەرچوون، ھێرشیان کردە سەر عەرەبەکان لە
 مالەکانی خۆیان بەلام ھیزو شەوکەتی صەنھاجە شکا، زەناتەش پشتی لە پاش کرد،
 موعیزو ئەو عەبیدانە لە گەلی بوون بە جۆریک خۆیان راگرت و مانەو، کە قەت نمونە
 نەبوو و پاشان موعیز دۆراو بۆ مەنصورییە گەراپەو، عەرەبەکان ھاتن ھەتا لە مزگەوتی
 قەیرەوان جیگیربوون و چەند جەنگی خۆیناویش لە گەل موعیز کرا، کە لە مەنصورییە و
 رەقادە خەلکی زۆر کوژرا، پاشان، کە موعیز ئەم کارەساتە بینی پێی بە خەلکە کە دا
 بچنە قەیرەوان بۆ کپینی پێداوێستییەکانی ژیانان، کە چونە ناویەو خەلکی لێیان ھاتنە
 پێشو بوو بە شەر، ھۆی شەرە کەش فیتنیە ک بوو لە نیوان پیاویکی عەرەب و یەکیکی تر
 روویداو عەرەبەکان تیایدا سەرکەوتن، لە ساڵی (٤٤٦) کۆچی موعیز وتیە گەلە کە کۆچ
 بکن بۆ مەھدیە ئەمەش لە بەر عەرەبان، کە نەیتوانی گەلە کە ی لێیان بپاریزی.

پاش ئەو ھەوێ کاروباری پایتەختی نوێ زیریە ی ریکخست موعیز لە ساڵی (٤٤٩) کۆچی بۆ
 مەھدیە چوو لەوێ تەمیمی کۆری پێشوازی لیکرد، عەرەبەکانیش دەستیان بە سەر
 قەیرەوان داگرت و قەلاو کۆشکەکانیان وێران کرد و ھەرچی بەروبومی کشتوکالی ھەبوو
 لێیان کردەووە، جۆگە و رووبارەکانیان وێران کرد، ئەو رووداوی جەنگانە ی موعیز لە گەل
 عەرەبەکان بە خۆیەو ھە بینی وانە یە ک بوو بۆی دەرکەوت و قەناعەتی کرد، کە وا تاقەتی
 عەرەبەکانی نیو و پێیان ناوێری و ھەروا ھاتە قەناعەت، کە **عوبەیدیەکان** فیلکی باشیان
 لیکردو، یەکیک لە ھۆکارەکانی ئەو دۆرانە یە ک لە دوا یەکانە ی تووشی موعیز ھات ھیزو
 ئازایەتی و چاوەترسی عەرەبەکان بوو، لە گەل سەرشۆری سەربازە بەرابەرەکان ئەوانە ی
 بەردەوام خیلاقەتی **عوبەیدیەکانیان** بەرز پادەگرت و بەگەرەیان دەزانی، کە موعیزیان
 زیاتر لە جەنگی بە دۆراندندا، ھەروا ھۆیەکی تریش ئەو بوو، کە موعیز ئەو عەبیدانە ی لە
 خۆی نزیک کردەو، ئەمەش بوو ھۆی ئەو ھەوێ خەلکی صەنھاجە و زەناتە رقیان لیببیتەووە

خوښيان نه وئ، کاتيک موعيز له مه هديه جيگريبوو کاروباري ده ولت و حوکمپاني دايه ده ست ته ميمي کورې، که باوکی ليی راده ديت و به شايه ني ده زانی بو نه م کاره .
نه و مواهيده گه وره يه له ميوانداری کوره که ی بوو، هه تاوه کو خوی گه وره له سالی (۴۵۳) کوچی گیانی سپارد.

به راستی میژووی نیسلامی به پر به ری گه واهی ده دات، که له پاش فزل و چاکه ی خوا هه ر نه وان بوون توانیان بیروباوه ری نیسماعیلیه باطینیه کان له ناو ببه ن، هه روه ها میژوو گه واهی بو موعيز بن باديس نه و به رابیرانه ی شوینی که وتبون ده دات، که نه هجی نه هلی سوننه ت وجه ماعه تیان گرتبوه به رو په پره ویان ده کردو، باکوره نه فریقیه که ی خوښان به خیلافه تی شهرعی له به غدا به سستبووه، هه روه ها میژوو گه واهی بو موعيز ده دات، که به یداخیکه له به یداخه کانی نیسلام و هیمايه که له هیماکانی و له فراوانترین ده رگاکانی هاتته ناو میژوویان ، که زور کارو کرده وه ی گرنگ و گه وره ی تیدا تومارکرد، داوا له خوی گه وره ده که ین، که بیخاته ته رازووی چاکه کانی له پوژیک ، که مال و منال سودی نیه ته نها نه وه ی به دلکی پاک و دوور له گوناھو تاوان هاتیته لای په روه رگار.

إبن الأثیر له روداوه کانی سالی (۴۵۳) ی کوچی باسی له مردنی موعيز بن باديس و ویلايه تی کوره که ی کرده، که ده لیت: نه و ساله موعيز بن بادس خاوه نی حوکمی نه فریقیه به نه خوشی کزی جگر وه فاتی کرد، ماوه ی حوکمی (۴۷) سال بوو، کاتيک هاته سه ر حوکم ته مه نی (۱۱) سالان بوو، هه ندیکیش ده لین: (۸) سال و شه ش مانگ بوو.

موعيز زور دل نه رم و ملکه چ بووه و، خوی زور له خوین پرشتن ده پاراست ته نیا مه گه ر مه سه له که سنوریکي خوی گه وره بوايه نه و ا جی به جی ده کردو، زور به باشیش مامه له ی له گه ل دوست وهاوه لانی ده کردو زوریش پیزو حورمه تی نه هلی عیلمی ده گرت وپاره وپولی زوری پیده به خشین، جاریک هه زار دیناری به خشیه مسنتصر الزناتی که له لای دانیشتبوو نه ویش پیی زور بوو، موعيز فه رمانی کرد کیسه که له پیشی هه لپریژن نه وانیش وه یان کرد، پاشان وتی نه مه بو خوت ، پییان وت: بوچی فه رمانت کرد پاره که له کیسه که هه لپریژن، وتی: نه وه ک بوتری: نه گه ر نه یدیتبایه پیی رازی نه ده بوو.

کاتیك موعیز وه فاتی کرد شاعیره کان سه ره خووشیان لی کردو شیعیان به سه رداهونی وه، له وانه ابوالحسن بن رشیق که وتویه تی:

لكل حي وإن طال المدى هلك
ولي الموعيز على أعقابه فرمى
مضنى فقيدا وأبقى في خزانته
ماكان إلا حساما سله قدرمه
كأنه لم يخض للموت بحر وغي
ولم يجد بقناطير مقنطرة
روح الموعيز وروح الشمس قد قبضا
فانظر بأي ضياء يسعد يصعد الفلك^١

لاعز مملکه بیقی، ولا ملك
أوكاد ينهد من أركانہ الفلك
هام الملوك، وما أدراك ما ملكوا
على الذين بغوا في الأرض وانهمكوا
خضر البحار، إذاقيست به، برك
وقدأرخت بأسمه إبريزها السكك

ته وه ره ی پینجه م کو رو نه وه کانی موعیز

یه که م ته میمی کوری موعیز:

تمیم له مه نصوریه له سالی (٤٢٢) کۆچی له سی ی ره جه ب له دایک بووه، باوکی له سالی (٤٤٥) کۆچی کردیه والی له سه ره مه هدیه پاشان هه ره له باوکیه وه ویلایه تی نه فریقیایی پی سپێردرا، ته میم له گه ل خه لکی دا به مامه له یه کی باش هه لسوکه وتی ده کردو، نه هلی عیلمیشی زۆر له خو ی نزیك ده کرده وه و نازاو چاونه ترسیش بوو خاوه ن هیمه تیکی به رز بوو به زیره کی و بلیمه تی و سیاسه ته هه کیمانه که ی توانی شوینی باوکی بگریته وه، هه روه ها به هو ی پیدانی مال و سامان توانی دل ی سه رکرده کانی عه ره ب بو خو ی رابکیشی و خزماتیان له گه ل بکات و تیکه لیان بیست، زۆر بویرانه و زیره کانه ش هه ندیکی کردنه سه ربازی ده وله ته که ی و توانیشی له سالی ٤٥٥ ده ست بگریت به سه ر شاری سوسه پاش نه وه ی، که زال بوو به سه ر نه و به رگریه چه کداریه ی پوو به پوو ی بوویه وه^٢.

له سالی ٤٥٧ کۆچی ناصر بن علناس الحمادی سه رکرده ی ده وله تی حمادیه ویستی مه هدیه داگیر بکات و ته میمی پاشا بکوژیت، جا سوپایه که ی له سه نه اجه و زه ناته و بنی

١- تأریخ الفتح العربی لا ٢١٤.

٢- الکامل إبین الأثیر ب ٦ لا ٢٣٤.

هیلال ناماده کرد، ته میم توانی هۆزه عه ره به کان بو خۆی رابکیشی و مال و چهك و تفاقى پیدان و، توانیشی به سه ر سوپای ناصردا زال بیت و (۲۴) هزار که سیشی لیکوشتن و غه نیمه ت و پاره و پولیشی بو عه ره به کان به جیهیشت، که به وه زور ده وه له مه ند بوون، ته میم وتی: نه نگه بو من غه نیمه تی کوره مامه کانم ببه م و عه ره به کان به وه رازی بکه م.^۱

له سالی (۴۸۴) کۆچی ته میم شاری قابسی گه رانده وه ژیر ده سه لاتی خۆی، پاش ئه وه ی، که عمرو بن الموعیز کاروباری گرتبووه ده ست، له پیش عه مریش قاضی إبراهیم بن بلمونه کاروباری هه لده سوراند، به سوپایه کی به هیزو گه وره ئه وشاره ی گه رانده وه، هاوه له کانی پییان وت: کاتیک قاضی له وى بوو گرنگیت پینه داو نه ت گه رانه ده وه، به لام کاتیک براکه ت کاروباری شاره که ی هه لسوراند سوپات ناماده کرد. وتی: کاتیک کورپک له عه بیده کانی ئیمه ی لیوو لابردنی سوک و سانا بوو، به لام که من له مه هدیه کورپ موعیزم کورپکی تریشی له قابس بیت ئه و نا کرئ له سه ر ئه وه بیده نگین.

له فه تچ کردنی ئه و شاره إبرن خطیب سوسه هۆنراوه به ناوبانگه ی وت: که له سه ره تاکه ی

دا وتویه تی:

لما فتحت بعد سيفك قابسا	ضحك الزمان، وکان عابسا
إلا وکان ابوك قبل الغارسا	الله يعلم ما حويت ثمارها
كانت له قتل البلاد عرائسا	من كان في رزق الاسنة خاطبا
تركت من أكناف قابس قابسا	فابشر تميم بن الموعيز بفتكة
ومقاصرا و مخالدا، ومجالسا	ولوا فكم تركوا هناك مصانعا
جاء اليقين، فزاد عنه وساوسا ^۲	فكانها قلب، و هن وساوس

له سالی (۴۹۳) کۆچی ته میم توانی به زه بری هیژ شاری سه فاقس له حاكمه زورداره که ی

حمو بن فلفل البرغواطي بسه نته وه .

وا داده نری که سه رده می ته میم له چاو باوکی باشترو پیشکه وتوو تر بووه چونکه هۆزه

عه ره بیه کان هاتنه ناو ده وه له ته که ی .

۱- سه رچاوه ی پیشو.

۲- الكامل في التاريخ ب ۶ لا ۲۶۷

تەمىم پېشەنگ بوو لە دەست بىلاوى و ئازايەتى و ريزو بەخشين و نمونەى پيڤدەهينراوه. ابن كثير له بارهيهوه وتويهتى: يهكيك بووه له باشتريين ئه و پادشايانهى، كه خوى به چەند سيفهتيكى بهرز رازاندبووه وهك نهرم نياني و ريزو حورمهت و چاكسازى (٤٦) سال حوكمى كردو، تەمەنيشى (٩٩) سال بووهو، نزيكهى (١٠٠) كورپيشى له دواى خوى به جيھيشتوهو له كچانيش (٦٠) كچ، له پاشه خووشى يه حيا هاتوته جيگهى. له باشتريين ئه و هونراوانهى به سەر تميم و تراوه هونراوهى شاعيره، كه وتويهتى:

أصح وأعلى ما سمعناه في الندى
من الخبر المروي منذ قديم^١
أحاديث ترويهها السيول عن
البحر عن كف الأمير تميم^٢

تەمىم زانايەكى گەورە بووه و شاعيريكى ناسكيش بووه، له يهكيك له شيعرهكانى وتويهتى:

فإما الملوك في شرف و عز
على التأريخ في أعلى السريير
و اما الموت ظبا العوالي
فلمست بخالدا ابدأ الدهور^٢

ابن الأثيريش وتويهتى: تەمىم پادشايەكى دليرو به جهرگ و ئازاو زيرهكو و هوشيار بووهو، زور نهرم ونيان بووه و ليبورده بووه به رامبه ر تاوانه گه وره كان، شيعرى زور چاك و به پيزيشى ههيه له وانه، كاتييك جهنگييك پروويدا له نيوان دوو هوزى عدى و رباح له عه ره به كان، جا له رباح پياويك كوژرا، پاشان ههردوولا سولحيان كردو خويني كابرارى بكوژيان حهلال كرد، ئه گه ر چى ئه و سولحه زهره رى هه بوو بو تەمىم و لا ته كهى به لام، چەند ديڤه شيعيريكى وت: كه تييدا داواى خويني خوى ده كرده وه، كه وتويهتى:

متى كانت دما نكم تطل
أما فيكم بئأر مستقل
أغانم ثم سالم إن فشلتهم
فما كانت أوائلكم تذل
ونتمم عن طلاب الثأر حتى
كان العز فيكم مضمحل
وما كسرتم فيه العوالي
ولا بيض تفل، ولا تسئل.

جا برابه كانى كوژراوه كه ئه ميره كيان له عهدى كوشت، به مهش شه ر له نيوانياندا هه لگيرساو، خه لكيكى زور كوژراو، سه ره نجام توانيان بنى عهدى له ئه فريقتا ده ريكه ن.^١

١- البداية و النهاية ب ١٢ لا ١٨١

٢- تأريخ الفتح العربي في ليبيا ص ٣٠٢

له و ته به نرخه کانی موعیز که ببوه نمونه له نه فریقیه أسرار الملوك لا تذاع^۲ واته نهینیه کانی پادشا پاریزراوه و نابی بلاوبکریته وه .

پاشان دواى نه وهى دهوله تی زیری هه بیهت و گه ورهیی بو گه پاره ته میم له سالی (۵۰۱) کۆچی دواىی کرد .

دووم: یحیی بن تمیم بن الموعیز بن بادیس:

له سالی (۴۹۷) کۆچی له (۶) ی مانگی ذی الحجة باوکی، که هیشتا له ژیاندا مابوو ویلایه تی دا پیی، که ته مه نی (۴۳) سال و شهش مانگ و بیست پوژ بوو نه میریکی زور چاپوک بوو.^۳

کاتی که یه حیا هاته سهر ته ختی حوکم که شتییه کی زوری ناماده کرد بو دوورگه ی جریه ، هویه که شی نه وه بوو که خه لکه که ی ریگریان له بازرگانه کان ده گرت و دهست به سه ریان ده کردن، نه ویش نابلو قه ی دان و جیگه یانی به رته سک کرده وه، نه وانیش ته سلیمی بوون و، برپاریاندا واز له خراپه کاری بهینن و ریگایی چاک سازیشیان گرت بهر^۴.

یه حیا زور گرنگی به دهنگ و باس و هه وال و میژوو پزیشکی ده داو، زوری ش عه ودالی زانستی کیمیا بوو شاره زا بوو لیی، پوژیک سی له باطینیه کان، که وایان ده زانی شاره زانه له زانستی کیمیا هاتنه لای ویستیان بیکوژن، به لام خوی گه وره پاراستی و نه یان توانی بیکوژن .

ذهبی وتویه تی: سی غه ریبه هاتنه لای یه حیا که وایان پیشاندا شاره زانه له زانستی کیمیا ، نه ویش شوینی بو ناماده کردن بو نه وهی سه ریان بکاو، له گه لیشی گه وره ی سوپاکه ی ابراهیم و شریف ابو الحسن دانیشتبوون، یه کی که له و سی که سه چه قویه کی ده رهینا و له پاشای دا، به لام هیچی پینه کرا و پادشا لیی داوه و دهست به جی له وی هه ستا چوه شوینیکی ترو ده رگای له سه رخو داخست، نه مجاره یه کیکی تریان له شه ریفی داو کوشتی،

۱- الکامل ب ۶ لا ۴۸۵

۲- هه مان سه رچاوه .

۳- تاریخ الفتح العربي فی لیبیا ص ۳۰۲

۴- التذکار لا ۳۹۹

به لام إبراهيم شمشير كهى دهرهيناو له پويان پاره سستا، نه نجا مه ماليكه كان هاتن نه وسى كه سه باطينيه يان كوشت، واش گومان ده به م، كه الامرا العبيدي نه وانى ناردى^۱.

يه حيا زور حه زى له خویندنه وه بووه و جيهاديشى زور له لا خوشه ويست بووه ، كه چه ند قه لايه كى فته ح كرد كه باوكى نه يتوانى فته حى بكا، زور ميهره بان و به زه بيش بووه بو بى نه وایان و هه ژاران و له روزه سهخت و دژواره كان خواردنى دها پييان و، نه هلى عيلم و عه قلى زور له خوى نزيك ده كرده وه، به سياسه تيكي حه كيما نه ش له گه ل عه ره به كان ده جولايه وه ، نه وانيش زور لى دهرسان و وای كرد كه چليسيان كوتايى پى بهينى...
شاره زاييه كى باشيشى هه بوو له زانستى نه ستيره كان و، دم و چاويكى گه شى شينى هه بوو و خاليكشى له رووى هه بوو له دريژيان كه ميك به لادا هاتبوو، لاقه كانيشى باريك بوون^۲.

زور شاعيرى هه بوونه، كه لاي دانيشتوننه و به شيعره كانيان مه دحيان كردوه و له كتیبه كانيشان توماريان كردوه، له كوى نه و شاعيرانه ابو الصلت بن عبدالعزيز أمة بن أبي الصلت نه و شاعيره ی، كه به رده وام له لاي بووه و به هونراوه كانى زور به باشى مه دحيان كردوه ، جا له كوى نه و مه دیحانه ی وتويه تى نه وهونراوه يه يه: كه ده لیت:

فالمجد أجمع بين البأس و الجود	فارغب بنفسك إلا عن ندى و وغي
ميت الرجاء بأنجاز المواعيد	كدأب يتحيا الذي أحييت مواهبه
جرد الصلادم والبزل الجلاعيد	معطي الصوارم والهيف والنواعم
على أشم بفرع النجم معقود	أشم أشوش مضروب بسرادقه
رأيت يوسف في محراب داود	إذا بدا بسرير الملك محتبيا

پاشان هه ر له دريژه ی هونراوه كه دا وتويه تى :

و ذا الطريق إليها غير مسدود	هذي موارد يتحيا غير ناضبة
فالسيف قضاء غير مردود ^۳	حكم سيوفك فيما أنت طالبه

۱- سير اعلام النبلاء ب ۱۹ لا ۴۱۴

۲- وفيات الأعيان ب ۶ لا ۲۱۴.

۳- وفيات الأعيان ب ۶ لا ۲۱۵

ئەمىر يەحيا لە سالى (۵۰۹) كۆچى بەھۆى نەخۆشيهك وەفاتى كرد ، كە باطينيهكان هيرشيان كرده سەرى بۆ ئەوھى بيكوژن، جا بە ھۆى ئەو نەخۆشيه وەفاتى كرد^۱. ابن الاثير وتويه تى: لە رۆژى چەژنى قوربان لە ناكاوى وەفاتى كرد، تەمەنیشى پەنجاو دوو سال و پانزە رۆژ بوو، ماوھى حوكم كردنیشى ھەشت سال و پينج مانگ و بيست پينج رۆژ بوو، لە دوای خۆشيشى (۳۰) كورپى بە جيھيشت، عبدالرحمن بن محمد بن حميس الصقلى بە شيعريك سەرەخۆشى ليكردوھو پيرۆزبايشى لە كورپەكەى كردوھ بەبۆنەى بوونى بە پادشا، كە وتويه تى:

ولا إختفى القمر حتى بدا قمر

حتى إذا ما عليه جاءهم نشروا

و عينها من أبيه دمعها همر

في كل أفق عليه الأنجم الزهر

فكل حزن عظيم فيه محتقر

إن المنية لا تبقي ولا تذر^۲

ما أغمد الغضب إلا جدد الذكر

بموت يه حيا أميت الناس كلهم

إن يبعثوا بسرور من تملكه

شقت جيوب المعالي بالأسى

و قل لابن تميم حزن مادهما

قام الدليل و يه حيا لاحياة له

سپهه م: ئەمىر عەلى كورپى يە حياى كورپى تەمىمى كورپى موعىز:

لە رۆژى (۱۵) مانگى (صفر) لە سالى (۴۹۹) كۆچى لەدايك بووھ ، باوكى كرده والى لە سەر صەفاقس و پاش مردنى باوكى كاروبارى حوكمى گرتە دەست. پاش دوو سال لە حوكم پانى عەلى كەشتى گەليكى لە دەريا ئامادە كردو رەوانەى شارى قابسى كردو ئابلۆتەى لە سەر دانان، ابن الاثير باسى ھۆكارى ئەمەى كردوھو وتويه تى: ھۆى ئەم ھيرشە ئەمە بوو، كە حاكمى ئەو شارە رافع بن مكن الدھمانى كەشتيهكى ئامادە كرد بۆ ئەوھى بازرگانەكان ھەلبگرى ئەم رۆژەى ئەو پووداوھشى لى پوودا دواين رۆژى مەليك يە حيا بوو، ئەم كارەشى قەدەغە نەكرد، ئەمەش وەك نەريتى خۆى لە مامەلە كردندا، جا، كە عەلى لە پاش باوكى كاروبارى حوكمى كەوتە دەست، سەر لە نووى ئەم كارەى قەدەغە كردو وتى: نابى كەس لە خەلكى ئەفريقيە وەكو من كەشتى ھەبيت و بازرگانەكان سوار بكا، رافع كە ترسا لەوھى

۱- ابن عذاري ب ۳۰۶.

۲- الكامل ب ۵۲۴ لا ۶

عه لی ریّ لی بگرت هانای وه بهر ره جاری نه فره تی برد بو ئه وه ی سه ری بخاو یارمه تی بدا
له رویشتنی که شتی که ی له ناو ده ریادا، جا دم و دست که شتی گه لیکی ناماده کرد بو
قابس و به لای مه هدیه ش دا روّی، لی ره عه لی به ریکه وتنه که ی نیوانیانی زانی.

کاتی که شتی گه لی ره جار له مه هدیه تیپه ر بوو، عه لی که شتی گه لی خو ی به گه ر خست و
شوین پیّ ئه وان روّی و، هه تا گه یشته قابس، کاتی که شتی گه لی فاره نجیه کان
موسولمانانیا ن بینی که شتی که ی خو یان به گه ر نه خست و که شتی که یان گه رانه وه و،
که شتی گه لی عه لیش ماویه وه و، رافعی شتی له قابس ئابلو قه داو، دوایی گه رانه وه مه هدیه^۱
پاش ئه و رافیه ویستی ئابلو قه ی مه هدیه بدات بوّیه هه لسا به کو کردنه وه ی عه ره به
په رته وازه کان و سوپایه کی ناماده کرد و واشی نیشاندا، که ئه و ده یه وی بجیته ژیر فره مان
ئه میر عه لی به لام ئه میر به و فیله ی زانی گو ی پی نه داو شه ری له گه ل کرد و پوتی شکاند هه تا
هه ندیک له عه ره به کان و هه ندیکی تر هاتنه ناو کی شه که و سولحیا ن له نیواندا کردن.^۲

ئه میر عه لی ههستی به تر سناکی ره جار کرد، که گه وره ی صقلیه بوو فره مان ده کرد بو
نو ی کردنه وه ی که شتی که ی و ناماده ی کردنی که ل و په ل و که رسته ی شه ر بو له
ناو بردنی هیزه ده ریاییه که ی ره جارو نامه شی بو ئه و مورابیطانه ش نووسی، که له مه راکش
بوون بو ئه وه ی له گه لی کو بینه وه و بچه نیو صقلیه، ره جار که به مه ی زانی وازی له شه رو
شو ره که ی خو ی هیئا، ئه میر عه لی بن یه حیا خاوه نی ئه فریقیه له ده روژی ئه خیر له مانگی
ربیع الآخر دا وه فاتی کرد، که جه نگه کان و کرده وه کانی تری به لگه بوو له سه ر هیمه ته
به رزی، که وه فاتی شتی کرد حه سه نی کو ری له جیگه ی خو ی دانا، به لام ئه وه ی کاروباری
ده وله ته که ی هه لده سو راند صه نده ل الخسی بوو، چونکه ئه وکات حه سه ن ته مه نی دوانزه
سالان بوو به ته نیا نه یده توانی کاروباری ولات به ریوه بیات، صه نده ل به با شترین شیوه به و
کاره هه لسا به لام ته مه نی له م کاره زور در یژ نه بوو، که وه فاتی کرد جیا وازی که وته نیوان
هاوه لان و گه وره پیوانی و هه موویان ده یانوت: من له هه موویان له پیشترم و حهل و عه قد
به دهستی منه، ئه وان هه ر ئه وها مانه وه تا کاروباره که که وته دست سه ر کردیه که له

۱- الکامل ۶ لا ۵۴.

۲- الکامل ۶ لا ۵۲۴.

براده‌رانی باوکی، که ناوی ابو عزیز موفق بوو، به م جوړه جیاوازی نه‌ماو بارودوڅخه ئاسایی بوویه‌وه.^۱

چوارهم: نه‌میرحه‌سه‌نی کوږی عه‌نی کوږی یه‌حیای کوږی ته‌میم:

له سوسه له سالی (۵۰۲) کوچی له دایک بووه، باش باوکی کاروباری ولاتی گرتنه ده‌ست و له سه‌رده‌می نه‌و چنه‌د روداویک پروویدا، که باسکردنی دريژه ده‌کیشی، ده‌وله‌تی حه‌سه‌ن بیه‌یز بوو وای لی‌هات بووه ئامانجی فه‌له داخ له‌دله‌کانو، زانیان، که بارودوڅخه‌که له باره بو داگیرکردنی باشوری ده‌ریای ناوه‌راست و سه‌رشوږکردنی موسلمانان، ره‌جاریش توانی طرابلس و مه‌هدیه‌ داگیر بکات.

کاتیک حه‌سه‌ن بن علی له مه‌هدیه‌ ده‌رچوو ده‌یوت: سه‌لامه‌تی موسولمانانم پی‌باشتره له کوشک و ته‌لارو مولک.

حسه‌ن ویستی بو‌لای **عوبه‌یدییه‌کانی** میسر بچیته، به‌لام دوایی وازی له‌م بیروکه‌یه هی‌ناو چوو بو‌لای کوږه‌مامه‌که‌ی، که سه‌روکی ده‌وله‌تی حه‌مادیه‌ بوو له مه‌غریبی ناوه‌ند جا کوږه‌مامه‌که‌ی به‌ندی کردو ئیقامه‌ی جه‌بری له‌سه‌ر دانا له ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک په‌یوه‌ندی به‌ عبدالؤمن بن علی خه‌لیفه‌ی موه‌حیدینه‌وه بکات، به‌لام حه‌سه‌نی کوږی عه‌لی هه‌ر توانی په‌یوه‌ندی به‌ خه‌لیفه‌ی موه‌حیدین بکات و بچیته ژیر ده‌سه‌لانی و دواتر پی‌که‌وه کاریان کرد بو‌رزاگرکردنی زه‌وی موسلمانان و نه‌و که‌نارانه‌ی له بن ده‌ستی نه‌صرانیه‌کان بوو رزگاریان کردو ژوریش به‌ خیلافه‌تی موه‌حیدینه‌کان رازی بوو. له‌راستیدا جیاوازیه‌کی ژور هه‌یه له باره‌ی نه‌م سالی حه‌سه‌نی تی‌دا مردوه، به‌لام شتیکی جه‌خت کراوه، که له پاش سالی (۵۵۵) کوچی وه‌فاتی کردوه، کاتیک ده‌چوو بو‌پایته‌ختی موه‌حیدین له پی‌گا وه‌فاتی کرد.

به‌که‌وتنه‌ ده‌ستی مه‌هدیه‌ له‌لایه‌ن نه‌صرانیه‌کان به‌ سه‌رکردایه‌تی رجار الصق‌لی له سالی (۵۴۳) کوچی ده‌وله‌تی بنی‌زیری کوتایی پی‌هات، پاش نه‌وه‌ی مولکه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی نه‌فریقیه‌و مه‌غریبی ناوه‌ند نزیکه‌ی (۱۸۰) سالی خایاند له دامه‌زیننه‌ری یه‌که‌مه‌وه

۱- موسعة المغرب العربي ب ۴ لا ۸۲- ۸۳.

به لکین که ده کا سالی (۳۶۲) کۆچی ههتا وه کو حه سه نی کورپی عه لی که ده کاسالی (۵۴۳) ی کۆچی. پيش ئه وه ی بچینه ناو هۆکاره کانی پوو خانی ده ولته تی زیری به تاییه تی ده ولتی عوبه یدی ئه وا پوونی ئه و شته ده کینه وه ، که له ته رابلس پوویدا له و هیرشه درندانه یه ی، که له لایه ن نه صاری کرایه سه ریان و هه روا باس کردنی ئه و پووداوانه ی له و ماوه یه دا پوویمان داوه .

أ- والیی ته رابلس له سه رده می ئه میر حه سه نی کورپی عه لی سه نه اجی:

ناوی محمدی کورپی خزرونی کورپی خلیفه ی کورپی وروه .. پاش شاه عبد الملك والیی ته رابلس بووه . شیخه کانی بنی مطروح زۆر لیی نزیك بوونه وه چونکه ئه وان له ته رابلس خاوه ن ده سه لات بوون ، ئه ویش کاروباری سه ربازی دایه ده ستیان و هه ر به گوئی ئه وانیشی ده کردو چیدیکه گوپرایه لی حه سه نی کورپی عه لی نه کردوو، پاره و پولی بۆ نه ناردوو راشیان که یاند که ئیمه گوپرایه لی **عوبه یدی کانی** له میسر.

ب - ره جار هیرش ده کاته ته رابلس:

له سالی (۵۳۷) کۆچی ره جار هیرشی کرده سه ر ته رابلس و به که شتیه کانی ئابلۆقه ی داو دیواره کانی شاره که شیان کون کرد، خه لکه که ی تامردن به رگریان له شاره که یان کردو داوایی یارمه تیشیان کرد له عه ره به کانی ده وروبه ریان ئه وانیش به دهم داواکاریه که یان هاتن و یارمه تیان دان، ره جار نه یتوانی بچیته ناو شاره که بۆیه به دۆراوی و سه رشۆری به ره و صقلیه گه رایه وه ته رابلسیه کانیش توانیان هه ندیک چهک و که ره سته ی سه ربازی به غه نیمه ت بگرن و ابن خزرونیش به ته نی له ته رابلس ماوه ، که پلانی داده پرشت و کاروباری شاره که ی به پیره ده بردو گوپرایه لی **عوبه یدی کانیش** بوو له میسر.

ج - گرانیه که ی ته رابلس:

له سالی (۵۰۴) کۆچی ته رابلس تووشی برسیه تیه کو گرانیکی کوشنده بوو، هه ندیک خه لکی ناوچه که ناچار بوون ولاته که یان به جیبه یلن و چۆلی بکه ن و محمد بن خزرونیش

لهسه ر دانیشتوانی ولات زۆر توند بوو، ژبانی خه لکی ناخۆش و تهنگ کردبووه و روژ به پوژیش توندو تیژییه که ی له زیادبووندا بوو.

بنو مطرووحیش له پیاو ماقولان و کاربه دهستانی ته رابلس بوون و زۆریش یارمه تی محمد بن خزونیان ده دا، به لام له بهر توندوتیژی رقیان لی هه ستاو هه ولایاندا لای بدهن و، خه لکیان کوکرده وه و، هه موو پیکه وه محمد بن خزون و داروده سته که یان شاربه ده رکرد، ره جاریش که حاکی صقلیه بوو له نزیکه وه ده پروانیه ئه و کیشه و دووبه ره کیه .

جا ره جار بارودوخه که ی وه ک هه لیک قۆسته وه و، زۆر سودیشی بینی له و گرانیه و له و شوپشه ی خه لکی کردیان له سه ر ابن خزون ، ره جار ویستی تۆله له دۆرانه که ی یه که می بسه نته وه بۆیه له سالی (۵۴۱) کوچی سه ر یازو که شتیه کانی ناماده کردو هیرشی کرده سه ر ته رابلس و به یی به رگری داگیری کردو چوو ه ناویه وه .

به کو تایی هاتنی ابن خزون حوکی بینی خزون له ته رابلس کو تایی پیه ات .

سه رکرده ی که شتی گه لی رجار ناوی جرجی بن میخایل الأنطاکی بوو، که له شام به به رده وامی له گه ل ته میمی کوری مو عیز دابوو ئه و بوو به حاکم له سه ر ته رابلس و داوای سه لامه تی و ئه مانی له خه لکه که ی کرد ، ئه وانیش دایانی و، ئه ویش په یمانی دانسی، که به پیچه وانه ی ئاینه که یان شتیان له سه ر فه رز نه کات .

جا ئه وه یه که م جار بوو فه له داخ له دلله کان ده ست بگرن به سه ر ته رابلس، به لام له هه ولدانی یه که م له سالی (۵۲۷) کوچی نه یان توانی ته رابلس داگیر بکن .^۱

ره جار ویستی هه ر به هۆی یارمه تی خه لکی ته رابلس زال بیّت به سه ر ته رابلسدا بۆیه کردیه ویلایه ته ک و یوسفی کوری زیری که نازناوه که ی ابو الحجاج بوو، کردیه قازی به سه ریدا، جا رافع بن مطروح دوانزه سال حوکی کرد له گو ی رایه لیشدا هه ر سه ر به ره جار بوو .

۱- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ۲۰۷

پیم وایه له بهر ناچاری رازی بوو کار بکات له ژیر چه تری نه صرانیه کان به شیوه یه ک، که له دریی تواناو ویستی دابووه، به لام به هموو هیژو توانای هه ولی دها له سه ر خه لکی زهره رو زیان که م بکاته وه.

ره جار که حوکی نیوان مه هدیه و ته رابلسی ده کرد، بیجگه له قابس نه وا له سالی (۵۴۸) ی کچی مردو له دواي خوی کوره که ی غالبالم جیگه ی گرته وه و ناویشی له خونا ره جاری دووه م . غالبالم له باکوری نه فریقی زور به هیژو ده سه لات بوو توانی شاری قابسیش بهینته ژیر حوکی خوی، نه و پیاوه زور به توندی مامه له ی له گه ل موسلماناندا ده کرد، جا له حوکمه که ی بیزار بوون و له گه ل به دیار که وتنی ده عوه ی موه حیدینیش له نه فریقیه و نریک بوونه وه یان له مه هدیه چالاک بوونه وه و گه شان وه.

شورشی چه کداری دژی غالبالم له سه فاقس دهستی پیکردو هه تا گه یشته ولاته که ناریه کان و ده و روبه ری ته رابلس، غالبالم ترسا له وه ی ته رابلسیه کان په یوه ندی به موه حدینه کان و شورشه که وه بکن بویه فیتنه و ناشوبیکی له نیوان خه لکیدا هه لگیرساند بو نه وه ی شورشیان له بیر بیاته وه و هر بیری لی نه که نه وه ... داواي له خه لکی ته رابلس کرد، که جنیو به موه حیدینه کان بده ن، به لام خه لکی ته رابلس به وه پازی نه بوون و په نایان برده بهر ابو الحجاج و داویان لی کرد به وه ی غالبالم تیگه ینی، که نه و داوا کاریه که ی له نیمه ی ده کا پیچه وانه ی نایینه، جا قازی توانی نیقناعی بکا به وه ی له و کاره عه فویان بکا.

به راستی هه لس و که وتی غالبالم له گه ل ته رابلسیه کان وای لی کردن شورش بکن له دژی، نه مه ش به هوی نه م زولم و سته م و کارانه ی نه نجامی دها، جا شورشه که به سه رکردایه تی رافع بن مطروح دهستی پیکردو توانیان ته رابلس له ژیر دهستی نه صرانیه کان له سالی (۵۵۲) ی کچی پزگار بکن، رافع بن مطروحیش له بهر پله و پایه و پیزی له لای ته رابلسیه کان بوو به حاکمیان، له گه ل بهر فراوان بوونی موه حیده کان له باکوری نه فریقیه

تەرابلس چووه ژيئر حوكمى گەوهرەى موەحيدەكان عبدالمؤمن بن علي ئەمەش لە
سالى (۵۵۵) كۆچى بوو.^۱

تەوهرەى شەشەم : ھۆكارەكانى رووخانى دولەتى زىرى ئەباكورى ئەفريقييا.

۱- دەولەتى زىرى نەيتوانى يەكيتى باكورى ئەفريقييا بپاريزى و يەكى بخات لەبەر بە
ديارکەوتنى ھەندىك ھۆزى دژ بە صەنھاجيەكان وەكو ھۆزى زەناتە، كە ھاوپەيمانى بەست
و پيککەوت لە گەل ئەمەويەكانى ئەندەلوس.

۲- ئەو دابەش بوونە ناخويىەى، كە لە خيزانى زىريەكان روويدا بوو بە ھۆى سەرھەلدانى
دەولەتى حەمادىە لە مەغربيى ناوہند.

۳- بەردەوام بوونى شەرو شوپ بۆگەيشتنە دەسەلات لە نيوان صەنھاجيەكان و زەناتىەكان
و كەتامىەكان واى كرد دەولەتەكە لاوازييت لە بەردەم ھەرەشە دەرەكىەكان.

۴- فيل كردنى باطنىەكان لە دەولەتى زىرى خووى نواند لە ھەولدان بۆ كوشتنى
سولتانەكانيان و پەوانەكردنى ھۆزى بنى ھلال و بنى سليم بۆ تۆلە سەندنەوہ لە سولتانى
دەولەتى زىرى موغيز بن باديس.

۵- جودا بوونەوہى ھەندىك شار لە پايتەختى دەولەتى زىرى ئەمەش بە ھۆى ھاتنى
ليشاوى عەرەبى، كە لەلايەن باطنىە داخ لە دلەكانەوہ پالپشتى دەكران. سولتانەكانى
دەولەتى زىرى ھەولياندا بۆ گەراندنەوہى ئەو شارە داپراوانە، كە لە و پيناوہدا قوربانىەكى
زۆريان دا بۆ ئەوہى تونس لە ژيئر دەستى بنى خوراسان پزگار بكنەن و صەفاقسيس لە ژيئر
دەستى برغواطى پزگار بكان و فاسيس پزگار بكنەن لە بنى جامع.

۶- ئەو داگير كردنە خاچ پەستىەى لە پشت دەريايى ناوہراستەوہ ھات و ھەروا كيشەو
شەرى زىريەكان لە گەل ئەو سەربازە دپندانەى لە ئەوروپاوە ھاتن، ئەو ئەو داگير كردنە
لەلايەن نەصرانىەكان دەستى پيكرد پاش ئەوہى ھيزى النورمان دەستى گرت بە سەر

۱- تأريخ الفتح العربى فى ليبيا لا ۲۰۷

دوورگه‌ی سه‌قلیه له سالی (٤٨٤) کۆچی و دوورگه‌ی جربه‌شیان له سالی (٥٢٩) کۆچی داگیر کردو دواتر به‌ره و فاس هه‌لکشان و له سالی (٥٤٢) کۆچی داگیریان کرد جا ئه و کیشه ناوخۆییانه‌ی له نیوان زه‌ناته و عه‌ره‌به‌کان و بنی حماد پروویاندا وای کرد هیزو توانای ده‌وله‌تی زیری که م بکاتو، وای کرد سانا بیټ بۆ خاچ په‌رسته‌کان بۆ ئه‌وه‌ی کۆتایی بیئن به‌ده‌وله‌تی الصنهاجیة الزیریة ئه‌مه‌ش بۆ خاچ په‌رسته‌کان هاته‌دی کاتی‌ک مه‌هدیه له سالی (٥٤٣) کۆچی داگیرکرا.

٧- کۆچ کردنی زاناو فه‌قیهه‌کان له قه‌یره‌وان و مه‌هدیه بۆ رۆژئاوای ناوه‌راست و بۆ مه‌غریبی ناوه‌ند.

٨- بازرگانی و پیشه‌سازی و کشت و کال تووشی نه‌گبه‌تی و نه‌هامه‌تی و قات قوریه‌کی زۆر هات ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی ئه‌و تیکچوون و کیشه ناوخۆییانه‌ی پروویاندا، که‌وای کرد خه‌لکی کۆچ بکه‌ن بۆ ئه‌نده‌لوس و سه‌قلیه و رۆژه‌لاتی ئیسلامی.

کاربه‌ده‌ستانی بنی زیری له قه‌یره‌وان و مه‌هدیه

- ١- بلکین بن زبی بن مناد بن منقوش الصنهاجی. ٣٦٢- ٣٧٤- ٩٧٣- ٩٨٤.
- ٢- المنصور بن بلکین بن زیری ٣٧٤- ٣٨٦- ٩٨٤- ٩٩٦.
- ٣- بادیس بن المنصور بن بلکین ٣٨٦- ٤٠٦- ٩٩٦- ١٠١٥.
- ٤- الموعیز بن بادس بن منصور ٤٠٦- ٤٥٣- ١٠١٥- ١٠٦٢.
- ٥- تمیم بن الموعیز بادیس: ٤٥٣- ٥٠١- ١٠٦٢- ١١٠٧.
- ٦- یه‌حیا بن تمیم بن الموعیز بن بادیس: ٥٠١- ٥٠٩- ١١٠٧- ١١١٦.
- ٧- علی بن یه‌حیا بن تمیم ٥٠٩- ٥١٥- ١١١٦- ١١٢١.
- ٨- الحسن علی بن یه‌حیا ٥٠٩- ٥٤٣- ١١٢١- ١١٤٨.

باسى چوارەم:

ھۆكارە كانى

رۈوخانى دەۋلەتى

غوبەيدى

له هۆکاره‌کانی رووخانی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی و داکشانی شه‌پۆلی باطنیه‌کان و ده‌ست تیوه‌ردانی نصرانیه‌ خاچ په‌رسته‌کان

۱- مه‌غاریبه‌کان له‌پرووی شه‌پۆلی عوبه‌یدی به‌باطنیه‌کان به‌رگریه‌کی دلیرانه‌یان ئه‌نجام دا ئه‌مه‌ش به‌قیاده‌کردنی زاناو فه‌قیهو فه‌رموده‌ناسه‌کان، که‌ وای له‌سه‌رکرده‌کانی **عوبه‌یدی‌کان** کرد بریار بده‌ن مولک وحوکمی خۆیان بۆ میسر بگوازنه‌وه.

۲- به‌دیارکه‌وتنی قائیدی ئیسلامی موعیز بن بادیس البربری المغربی، که‌ بآلی سیاسی و سه‌ربازی و عه‌قه‌دی خۆی پچراند له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوبه‌یدی له‌میسر.

۳- کیشه‌ی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی له‌گه‌ل قه‌رامیته‌کان له‌شام ئه‌مه‌ش ته‌نها له‌پیناوی چلیسی دنیا.

۴- پشت به‌ستنی **عوبه‌یدی‌کان** به‌نصرانیه‌ ئه‌وروپیه‌کان بۆ راوه‌ستان دژی پيشکه‌وتنی سه‌لاجیقه‌کان له‌ولاتی شام، پاشان نه‌صرانیه‌کان غه‌دریان لیکردن پاش ئه‌وه‌ی هاتن و ده‌وله‌تی عوبه‌یدیان له‌میسر پيسواو زه‌لیل کرد.

۵- میسریه‌کان مه‌زه‌بی عوبه‌یدی به‌باطنیه‌کانیان په‌تکرده‌وه‌و زانایان و فه‌قیهه‌کانی گه‌لی میسریش کوششیک‌ی بی‌وچان و به‌رده‌وامیان کرد بۆ رووخاندن و پوکانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی به‌باطنیه‌کان.

۶- گه‌رانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسی بۆ ده‌ست پیوه‌گرتنی قورئان و سوننه‌ت و بانگه‌شه‌کردن بۆیان، سه‌ره‌تایی گه‌رانه‌وه‌ش خه‌لیفه‌ قائم بالله له‌سالی (۴۰۸) کۆچی ده‌ستی پیکرد، که‌ تۆبه‌ی به‌فه‌قیهه‌کانی موعته‌زیله‌ کردو ئه‌وانیش تۆبه‌یان کردو نکۆلیان له‌بیروکه‌ی إعتزال و رفض کردو په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌و شتانه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئیسلام بوون.^۱

سولتان محمود بن سبکتکین به‌ده‌م فه‌رمانی أميرالمؤمنینه‌وه‌ هاتو، له‌سه‌ر سوننه‌تی ئه‌ویش رویشت له‌سزادانی موعته‌زیله‌و ره‌وافیزه‌ ئیسماعیلیه‌کان و، هه‌لسا هه‌موو بیدعه‌چیه‌کانیشی له‌جیگای خۆیان دوورکرده‌وه‌و ده‌ریکردن و کتیبه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانیشی

۱- الکامل ب ۹ لا ۲۰۵.

سوتاند. ^۱ موجهیدی سوارچاک محمود الغزنوی شه پۆلی ئیسماعیلیه باطنیه کانی به ره و
داکشان برد بۆ بیلادی هیندو بیلادی ئه فغانستان.

ابن کثیر له باره یه وه وتویه تی: پادشای به رزو موجهیدی سه نگر ابو القاسم خاوه نی
بیلادی غه زنه و ده وره به ری، زور ولاتی فته کردوه، له وانه: ولاتی: هیند، که نه له پیشه
خوی، نه له دواي خوی بۆ هیچ پادشایه کی تر پیک نه که وتووه و غه نیمه تیکی زوریشی جنگ
که وتوه، له گه ل ئه وه شدا زور دیندار بووه و زوریش گونا هو تاوان و نه جامده رانی
بوغزاندوه و، زوریش زانا و فرموده ناسه کانیشی خوش ویستوه و زوریش ئه هلی خیرو دینی
له خو نزیك کردوه ته وه و خوشی ویستونه. ^۲

کاتیك **عوبه یدیه کان** له میسر ویستیان به دیاری و پاره و مال ده می چه ور بکه ن بۆ ئه وه ی له
ولاته که ی خوی پروپاگه نده یان بۆ بکات، هه لسا به سوتاندنی کتیب و دیاره یه کانیا ن ^۳
نیردراوه که شیانی، که ناوی تاهیرتی بوو کوشتی و ئیستره که شی به دیاری پیشکه ش به
قازی ابو المنصور محمد الأزدي کردو وتی: ئه و ئیستره سه رکرده ی خوانه ناسان سواری
پشتی ده بوو ئیستاش با سه رکرده ی یه کتاپه رستان و خواناسان سواری پشتی بیّت.

ئو پادشایه سوننیه چاکه توانی له ولاته که ی هیزی ئیسماعیلیه کان و بیده چه یه کان
بشکینی، خوا پاداشتی به خیری بداته وه، ئه و پادشایه موجهیده له سالی (۴۲۱) ی کۆچی
وه فاتی کردو، ده وله ته که شی ماوه یه کی دریز له غه زنه به رده وام بوو نه وه که شی وه کو
خوی به رده وام بوو له سه ره لاس و که وتو سیاسه ته باشه که ی، غه زنه ویه کان به رده وام
بوون له حوکم کردنی هیند به مه زه بی ئه هلی سوننه تا سه ده ی سیانزه هه می کۆچی هه تا
ئو کاته ی ئینگیزه کان هاتن و دواي، که رۆیشتن ده سه لاتیا ن دا ده ست هه نادیکه کان. ^۴

۱- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۸۱ - ۳۲

۲- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۸۱ - ۳۲

۳- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۳۲۲ - ۴۲، وأیعدالتاریخ نفسه؟ لا ۶۶ - ۶۸، والروضتین لا ۳۱.

۴- أیعدالتاریخ نفسه؟ لا ۶۶

۵- هه مان سه رچاوه.

۷- له ولّاتی خوراسان سه لاجيقه سوننيه كان به دياركه وتن و دهسه لّاتيان دريژبوويه وه هه تا گه يشته پايته ختي خيلافه و، توانيان له سالي (٤٤٨) كوچي بوه يهيه كان له ناو ببه ن ، به مه ده ولّه تي بوه يهي شيعي له ناوچوو، هه روه ها توانيان فيتنه ي به ساسيري شه پانگيز كو تايي پي بهيننو، له سالي (٤٤٨) كوچي توانيان نه و جنيوه ناشيرنانه ي، كه به هاوه له كان درابوو له سهر ده رگايي مزگه وته كان نوسرابوو بيسرپنه وه، سهر كرده كه شيان فه رمانى كرد ابي عبدالله الجلال بكوژن، كه شيخي ره و افيزه كان بوو زياده پويي ده كرد له مه سه له ي ره فز.

له سه رده مي نه لب نه رسه لان ، كه سه روكي سه لاجيقه كان بوو، نه و ريزو به هاو قه دره ي كه نوممه ت له ده ستي دابوو گه پاره بويان و ، توانيان چهند سه ركه وتنك به ده ست بين له سهر نه صاراو، نه لب نه رسه لان يش تواني حه له ب و شام له ژير چه پوكي **عوبه يديه كان** پزگار بكاو بيگه پينته وه بو خيلافه ي عيباسيه كان و له سالي (٤٦٢) كوچيش شاري مه ككه گه پاره ^١ بو ژير ده سه لّاتي عه بياسيه كان و تواني خو ي دا بماليني له شوين كه وتني بو **عوبه يديه كان** و سولتان نه لب نه رسه لان وه ك ديارى سي هه زار دينارى دايه حاكمى مه ككه كه ناوى محمد بن ابي الهاشم بوو.^٢

له سه رده مي وه زاره تي نظام الملك حسن علي ده ولّه تي سه لجوقى گرنگى دابه پيدانى كاروبارى قيادى ده ولّه ت بو نه و سه ركرده و نه ميرانه ي خاوه ن ره وشتيكى جوان و دين و نازايه تي بوون و، هه روا هه لسان به بلاو كرده وه ي زانستي نه هلى سوننه ، ابو شامة ي ميژوو نووس وتويه تي: كاتيک سه لجوقيه كان حوكميان كه وته ده ست ترس و هه يبه تي خيلافه تي نوئ كرده وه پاش نه وه ي له ده ستي دابوو نه مه ش به تايبه ت له وه زاره تي نظام الملك، كه هه يبه ت و ريزو قه دره ي خيلافه تي به باشترين شيوه گه پانده وه ^٣.

نظام الملك حسن بن علي نه و وه زيره باشه بوو ، كه قوتابخانه ي گه ليك زوري دروست كرد بو قوتابيان، كه له سالي ٤٥٩ كوچي ته واو بوو له دروست كردنى قوتابخانه ي نيظامي له

١- أعياد التاريخ نفسه ؟ ٦٦٤

٢- أعياد التاريخ نفسه ؟ ٦٦٤

٣- والروضتين في أخبار الدوليتين ٣١٤.

به غدا، له ولّاتی نه یسابورو هی تریش گه لیك قوتابخانه ی تری دروست کرد، پاشان ئه و ئاراسته یه به ره و میسریش چوو بۆ دروستکردنی قوتابخانه ی سوننی، که له ژیر حوکمی عوبه یدیه باطنیه کان بوو، وه زیر ظافر، که ناوی حه سه نی کورپی عه لی کورپی سه لار بوو له سالّی ۵۴۴ کۆچی قوتابخانه یه کی دروستکردو حافظ السلفی شی کرده به پۆبهر له سه ری، که ئه و قوتابخانه یه له ئه سنکه نده ریبه تاکه قوتابخانه ی شافعیه کان بوو، هه روا قوتابخانه ی عوفیه ش له سالّی ۵۳۲ دامه زرا، که به پۆبهره که ی ابن الطاهر بن عوف المالکی بوو، ئامانجیش له دروستکردنی ئه و دوو قوتابخانه یه راهه ستان بوو له پرووی مه زه به بی شیعی و بانگه شه کردن بۆ مه زه به بی سوننی^۱.

میژوونووس ابو شامه له باره ی نظام الملك وتویه تی: زاناو فه قیهو دینداریک ی بی نه فس و حاکمیک ی دادگه ربوووه و ئه وه ی دیندار بوایه خو شی ده ویست، به بی سنور مالّی ده به خشی و وه قفی ده کرد بۆ کاری باش، قوتابخانه کانیشی له جیهان به ناوبانگن، که شوین نه ما دروستی نه کا لیّی هه تا دورگه ی ابن عمر، که پروبه ره که ی پارچه زهویه که قوتابخانه یه کی باش و چاک و گه وره ی لی دروست کردو، زۆریش ئاگای له نوێژه کان بوو له کاتی خو ی ئه نجامی ده دان به جوړیک، که ئه وه ی لیبراو (متفرغ) بوایه بۆ عیباده ته کان ئاوی پیینه ده کرا^۲.

ئه و زانایه چاک و باشه به دهستی غه درو خیانه ت کوژرا، که باطنیه کان له نزیک نه هاوه ند له (۱۰) ی مانگی ره مه زان له سالّی (۴۸۵) کۆچی ئه م کاره پیس و گلاوه یان ئه نجام دا^۳.

۸- زانایانی قوتابخانه ی شافیعی زۆر چالاک بوون و له سه رووی هه موویان امام الحرمین ابو المعالی الجوینی، که زۆر گرنگی به گیروگرفته کانی سه رده مه که ی خو ی ده داو، له سیاسه ی شه رعیش کتیبه به ناوبانگه که ی نووسی غیاث الأمم فی التیاه الظلم، که له گیروگرفته واقیعه کانی موسلمانانی ده کۆلیه وه، له قوتابیه پیگه یشتوه کان و زیره که کانی پییشه و جوینی ابو حامد الغزالی و کیا هه راسی بوون، که غه زالی کتیبی إحياء العلوم الدینی

۱- أعياد التاريخ نفسه؟ ۶۹۷

۲- الروضتين في أخبار الدوليتين ۵۰.

۳- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۱۵۰.

دانا، که له نیه تی دابوو، بییته یه کیک له هۆکاری چاکسازی بۆ بارودۆخی موسلمانان، به لام ئەو کتیبه ئەو پەرخنەیهی لێ گیراوه، که پەرە له فەرمودەیی لاوازو موضوعو، هەر وهها پریه تی له چیرۆکه بی سەر وه ره کانی سۆفیه کان و هەندیک له قسهی خرابو پوچه لێ فەلاسیفه کان، کتیبه کهی چه ند پروانینیکی چاکسازی تیدایه، که دل و دەروون پاک ده کاته وه، غه زالی به م لیکۆلینه وانه توانی کاریگه ریه کی قول بکات، له دەروونی مرۆقه کان و واقیعی موسلمانانی زۆر به ره و باشتر برد^۱.

پیش پیشه و جووه یینی پیشه و ماوردی هه ولیدا ری خوش بکات بۆ امام الحرمین و هه لسا به نووسینی کتیبه کهی الأحكام السلطانية بۆ چاره سه ری گروگرفته کانی حوکم، کتیبی ادب الدین والدنیاشی نووسی بۆ چاره سه رکردنی گروگرفته کی ورد له ژیا نی موسلمانان ئەویش: چون به هاوسه نگیه کی شه رعی دین و دونیا پیکه وه گری ده ده ی و کۆی ده که یه وه؟

به راستی زانایانی قوتابخانه ی شافیعی سوننی وه ک ابو إسحاق الشیرازی و قوتابییه کانی به شداریان کرد له شکان و به زینی بیروکه ی ره فزو مه زه به باطنیه کان^۲.

۹- به دیار که وتنی زانایه سه ر راست و دل سوژه کان ئەوانه ی سه ر به قوتابخانه ی حه نبه لی بوون له به غدا وه ک شیخ ابو الوفاء بن عقیل و شیخ ابو الفرج الجوزی، که کاریگه ریه کی یه کجار زۆریان هه بوو له گه رانه وه ی خه لکی بۆ ئاین له سه ر بنچینه ی ئەهلی سوننه، به تایبه ت قوتابخانه ی ابو سعید المخرمی الحنبلی که رۆلیکی زۆر دیاری هه بوو له فی رکردنی ئوممه ت و په روه رده کردنی به تایبه تیش، که زانای خواناس عبدالقادر الجیلانی بووه به ریوبه ری، که گه روه زانایانی ولاتانی شام ده هاتنه به غدا بۆ فی ربوونی فیهی حه نبه لی و، په یوه ندی کردن به و قوتابخانه عه قه دی و فقهیه، له و زانایانه ی له قوتابخانه یه په روه رده بوون الحافظ عبدالغنی المقدسی بوو، که له سالی (۵۶۰) کۆچی له گه ل الموفق ابن قدامة هاتن بۆ به غدا، که له وی عبدالقادر الجیلانی زۆر ریزی لێ گرتن^۳.

۱- أبعاد التاريخ نفسه؟ ۶۶۷

۲- هتمان سقرضاوة.

۳- وأبعاد التاريخ نفسه؟ ۶۶۷

ابو عمرو براكه‌ی الموفق له‌گه‌لّ عبدالغنی كورپه خالیان و شیخ عیما‌د به هیچ شیوه‌یه‌ك دا نه‌ده‌بران له هیچ غه‌زایه‌ك، كه ناصر صلاح‌الدینی له‌گه‌لّ بوایه بو ولاتی فه‌ره‌نجیه‌كان، له فه‌تح‌كردنه‌ی قودسدا^۱ له‌گه‌لی بوون، نه‌و زانایانه کاریگه‌ریه‌کی زوریان هه‌بوو له ده‌روونی خه‌لكی و هاندانیان بو جهادو خۆبه‌خت‌كردندا له پیناوی عه‌قیده‌و دژایه‌تی‌كردنی بیروباوه‌بری عوبه‌یدییه ئیسماعیلیه باطنیه‌كان و دیار خستنی پیلاکانیان و شیوازه فیلاوه‌کانیان.

الواعظ الفقيه الحنبلي الدمشقي علي بن إبراهيم بن نجا يه‌كیك بوو له قوتابیانی قوتابخانه‌ی حه‌نبه‌لی له به‌غدا، كه خوی داپال صلاح‌الدین و پله‌و پایه‌کی زوری له‌لای هه‌بوو، هه‌ر نه‌و بوو یارمه‌تی صلاح‌الدینی دا له دیارخستنی پیلانیکی گلاوی عوبه‌یدی، كه وه‌ك تۆله سه‌ندنه‌وه‌یه‌ك گپرایان بو نه‌وه‌ی نه‌هلی سوننه له میسر له ناو بیهن و ده‌وله‌ته‌كه‌ی خوشیان بگه‌ریننه‌وه^۲.

خه‌لكی له‌ولاتی شام زور دلّ خوش بوون به‌گه‌رانه‌وه‌ی سوننه بویان، ابو مظفر الجوزی وتویه‌تی: شیخ عیما‌د به‌ر به‌رده‌وامی ده‌هاته كۆرپو كۆبوننه‌وه‌م صلاح‌الدینیش ده‌یوت: یوسف كه‌ناره‌كه‌ی بو فه‌تح‌كردین و ئیسلامه‌تیشی ئاشكرا كرد تۆش نه‌ی یوسف له شام سوننه‌ت ژيانده‌وه^۳.

العماد المقدسی - رحمه‌الله - له نوێژی به‌یانیه‌وه تا پشتی نوێژی عیسا داده‌نیشت قورئان و ته‌فسیره‌كه‌ی بو خه‌لكی راقه‌ ده‌كردو ئیسلامی فیرده‌كردن، به‌راستی قوتابخانه‌ی حه‌نبه‌لیه سوننیه‌كان پۆلیکی زور کاریگه‌ریان بینی له‌دژایه‌تی‌كردنی نه‌فامی و له‌ناوبردنی ره‌فزو ژيانده‌وه‌ی سوننه‌و، تیژكردنه‌وه‌ی جهاد له‌ده‌رونی موسلمانان.

۱۰- هیرشه‌یه‌ك له دوا‌ی یه‌كانه‌ی كاربه‌ستانی سه‌لاجیقه‌كان پیی هه‌لسان بو پیره‌كه‌یش كردنی باطنیه‌كان، خزمه‌تیکی زورو سویدیکی زوری گه‌یاند به‌جیهانی ئیسلامی له‌وانه:

۱- هتمان سه‌رضاوه.

۲- أعياد التاريخ نفسه؟ لا ۷۰- ۷۳.

۳- هتمان سه‌رضاوه‌ی ئیشو.

له سالی (٤٣٦) کۆچی سولتانی بلاد ماوراء النهر بغراخان هه لسا به هه لمه تیکی پیروژ بو
له ناوبردنی تایفه ی ئیسماعیلی، سه ره تا نه وانه ی له ناوبرد، که ده وله تی عوبه یدی له میسر
وهك بانگخواز ناردبوونی، جا هه موویانی گوشت و نوسراویکیشی نارد بو ده قه ره کانی ولات
به وه ی نه وانه بکوژن، به گوشتنی نه و عوبه یدی به باطنیان، ولات هیمن و ئارام و پاك
بوویه وه، خه لکی شاری نه صبه هانیش نه وانه ی له لایان هه بوون هه موویان گوشتن، له مه دا
پیشه نگیان مسعود بن محمد الخجندی بوو، که فه قیه یکی شافیعی سوننی بوو.

له سالی (٥٠٠) کۆچی سولتان محمد بن ملکشا سه لجوقی له شه ریگدا خه لکیکی زوری
لیکوشتن و قه لای نه سفه هانی لی پاکردنه وه پاش نه وه ی ئابلوقه ی داو دواتر به فروفیلک
توانی گه وره که یان ابن غطاش له ناو بیات.^١

له سالی (٥٢٣) کۆچی ئیسماعیله کان ویستیان دیمه شق ته سلیمی خاچ په رسته کان بکه ن
له به رامبه ر نه وه ی نه وانیش شاری صوریان ته سلیم بکه ن، نه میری دیمه شق به م پیلانه ی
زانی و هه لسا به گوشتنی گه وره که یان و به خه لکیشی راگه یاند، که نه وه ی باطنیه بیکوژن،
جا شه ش هه زار که سیان لیکوژراو نه مه ش له مانگی په مه زان پوویدا.^٢

له پرووداوه کانی سالی (٥١١) کۆچی ابن الأثیر وتویه تی: سولتان محمد السلجوقی زانی،
که به رژه وه ندی ولات و خه لکی به ستراره ته وه به سرپینه وه ی شوینه وارو ویرانکردنی
مۆلگه کانیان و ده ست به سه راگرتنی هه ساروقه لاکانیان، نه وکه سه ی له و سه رده م
گه وره یان بوو یه کیك بوو ناوی حسن بن الصباح الرازی بوو، که ماوه ی حوکی دریزه ی
کیشاو نزیکه ی (٢٦) سال دهستی به سه رقه لای مه وتدا گرت، نه وانه ی له ده وره به ریشی
بوون له خراپترین بارودخ دابوون، چونکه زور هیرشی ده کرده سه ریان و پیاوه کانی
ده گوشتن، جا سولتان له شکرکی ئاماده کرد به قیاده ی انوشتکین که توانی چه ند
قه لایه کیان لی سه نته وه و پاشان به ره و قه لای مه وت پوی و ماوه ی یه ک مانگ ئابلوقه ی
دان و نه وانیش مراوه غه یان ده کرد بو وه رگرتنی نه مان بویه وازی له قه لایه که هینا، نه و
سه رکرده یه به رده وام بووله ئابلوقه دانیان، پاشان هه والی مردنی سولتان محمد هات بویه

١- الکامل ب ١٠ لا ٤٣٠.

٢- محمد کردعلی، خطط الشام ب ٢ لا ٣ نقلاً عن کتاب أعيیدالتاریخ نفسه.

سەربازەکان پەرتەوازەیان کردو قەلاکە فەتح نەکرا، بەلام لە سەردەمی سولتان سنجەر لە ساڵی (۵۲۱) کۆچی توانی زەبریکی کوشندە و خویناوی لە باطنیەکان بدات لە قەلای موت و خەلکیکی زۆری لیکوشتن.

عوبەیدیەکان بەو هیرش و پەلامارانە ی کرا سەریان دەولەتەکەیان نەزێف بوو شوینە واریان سراوە و شەپۆلی باطنیش لە جیهانی ئیسلامی کزبوو بەرەو داکشان چوو. بەراستی کردەوێ سەلاجیقەکان لە بە دواچونی شوینەواری باطنیەکان، کەس ناتوانی پاداشتیان بداتەوێ لەو کارە گەورەییە کردیان بۆ خزمەتی ئوممەتی ئیسلامی تەنھا خوای پەرەرگار نەبیت.

۱۱- بە دیار کەوتنی چەند ئەمیریکی خواناس و شارەزا لە بواری جەنگ، کە عەودالی شەھید بوون بوون، بە تاییبەتیش ئەمیری خواناس و قائیدی گۆرەپان عمادالدین زەنکی کە دەستی بە جیھاد کردن کرد لە گەل خاچ پەرستەکان و متمانەشی گەران دەوێ بۆ دەروونی موسلمانان، مدن الجزیرە و موصلیشی یەكخست، بە هیزی باوەرپیش هیرشی کردە سەر نەصرانیەکان بۆ سەندنەوێ ئەو قەلاو شوینانە ی دەستیان بەسەردا گرتبوو هەرۆهەا توانی لە ساڵی (۵۲۲) کۆچی شاری حەلب پزگار بکات لە ژێر دەستی نەصارا. لە ساڵی (۵۲۲) کۆچی پۆم لە شکریکی زۆر گەورەیان هینا، کە فەرەنجیەکانیشان لە گەلدا بوو، عمادالدین زەنکی لە گەل سولتان ابن منقذ الکنانی هاوپەیمانیەتیەکیان بەست کە بەم هۆیە نەصرانیەکان دۆران و هەلاتن.

لە ساڵی (۵۲۴) کۆچی زەنکی چەند هەلمەتیکی کردە سەر فەرەنجیەکان، کە لە مەدا موسلمانان ئارامیەکی زۆریان گرت، کە نمونە ی کەم بوو، مەگەر لیلە الهدیریان قادیسیە وەکو ئەو بوو بێ، جا خوای گەورە موسولمانانی سەر خست و پادشای فەرەنجیەکانیش رایان کرد.

یەکیک لە هەرە کردەوێ گەورەکانی فەتح کردنی شاری رەها بوو لە ساڵی (۵۲۹) کۆچی، کە ئەو شارە هاتە ژێر حوکمی ئیسلام، ئەم شارە لەلای نەصاری لە پیروزترین

۱- أعياد التاريخ نفسه؟ لا ۷۵- ۸۱.

شاره‌کانیان بوو، پاشان له دوايي ئه‌وه‌ش چ‌ه‌ند قه‌لايه‌کي نزيك ئه‌و شوينه پزگار کرا، به‌مه ديار الجزيره قوتاري بوو له حوکمي فه‌ره‌نجيه‌کان.

زه‌نکي نه‌يتواني ئه‌م قوناغهي ته‌واو بکات، چونکه کاتيک ده‌يويست قه‌لاي جه‌عه‌د پزگار بکا، که که‌وتبوه سه‌ر پوباري فورات له‌وي کوزرا، زه‌نکي — رحمه الله — له پادشا هه‌ره چاک و باشه‌کان بوو زوريش نازاو دلير و به‌جه‌رگ بوو له‌سالي (٥٤١) کوجي کوزراو شاعيره‌کانيش گه‌ليک مه‌دحي کرده‌وه‌کانيان کرد.

له‌و کرده‌وانه‌ي شاعيران مه‌دحيان کرد ئه‌وه‌بوو کاتيک پادشاي روم هيرشي کرده سه‌ر شيزر ئه‌مير زه‌نکيش به‌ره‌رچي داوه، جا مسلم بن خضر بن قسيم الحموري له هونراوه‌يه‌کدا مه‌دحي ده‌کات و ده‌ليت:

تذل لك الصعاب وتستقيم.

بعزمك أيها الملك العظيم

هه‌ر له دريژه‌ي هونراوه‌که‌يدا وتويه‌تي:

تبين أنه الملك الرحيم

ألم تر أن كلب الروم لما

كأن الجحفل الليل البهيم

فجاء يطبق الفلوات خيلا

ودان لخطبها الخطب العظيم

وقد نزل الزمان على رضاه

تيقن أن ذلك لا يدوم

فحين رميته بك في خميس

فاحرب لايسير ولا يقيم

وأبصر في المفاضة منك جيشا

توقد هو شيطان رجيم

كأنك في العجاج شهاب نور

وليس سوى الحمام له حميم^١.

أراد بقاء مهجته فولى

ته‌وه‌ره‌ي دووهم: نورالدين محمود

نورالدين زه‌نکي پاش عمادالدين زنکي، که باوکی بوو کاروباري ولاتي گرته ده‌ست و هه‌ر له‌گه‌ل باوکيشي له عيراق و موصل و شام گه‌وره بوو.

له‌پاش مردني باوکی جيگايي گرته‌وه‌و کاروباري زورباش و گرنگي ئه‌نجام دا له‌وانه: سوننه‌ي زيانده‌وه له‌ه‌لب و هه‌لسا به‌نه‌هيشتني بيدعه و بن برکردني رافضة‌و،

١- الكامل ب ٧ ٢١ - ٢٢.

قوتابخانه‌ی زۆریشی دروست کردو پاره‌یه‌کی زۆریشی بو خیرو خیرات وه‌قف کردو ، زۆریش موتالای کتیبه ئاینیه‌کانی ده‌کردو پی به‌پیش شوین که‌وته‌ی فه‌رموده‌کانی **پیغه‌مبار ﷺ** بوو، به‌رده‌وامیش بوو له‌کردنی نوێژه‌کان به‌جه‌ماعه‌ت و زۆریش وریای خواردن و جل و به‌رگی حه‌رام بوو به‌هیچ شیوه‌یه‌کیش وشه‌یه‌کی ناشیرنی له‌ده‌م نه‌بیسترا، ابن‌ال‌ثیر له‌باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی: موتالای میژووی پادشاکانی پیش ئیسلام و پاش ئیسلامی کردوه‌و هه‌تاوه‌کو ئیستا نه‌م بینوه‌ که‌سیک هه‌بی وه‌کو ئه‌و دادگه‌رو باش بوو بی، مه‌گه‌ر خوله‌فای راشیدین و عومه‌ری کوری عبدالعزیز^۱.

له‌و زوه‌دو ته‌قوایه‌ی هه‌یبوو ئه‌وه‌بوو، که‌ نه‌یده‌خواردو جلیشی له‌به‌ر نه‌کرد ته‌نیا له‌و مال‌ه نه‌بی، که‌ له‌غه‌نیمه‌ت به‌ری ده‌که‌وت ، هه‌روه‌ها له‌و مال‌ه‌ی ته‌رخان ده‌کرا بو به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان، رۆژیک خیزانی شه‌کوای نه‌بوونی خۆی کرد له‌لایو داوای نه‌فه‌قه‌ی زیادی لی‌کرد ئه‌ویش په‌نگی سور هه‌لگه‌راو وتی: له‌کوی نه‌فه‌قه‌ی زیادی بده‌می وه‌لل‌اه‌ی له‌به‌ر هه‌واو نه‌فسی ئه‌و خۆم ناخه‌مه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ.

پاشان وتی له‌حیمص سی دوکانم هه‌یه‌و مولکی خۆمه‌ بابو خۆی بی^۲ هه‌ر ابن‌ال‌ثیر له‌و باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی: به‌شه‌و زۆر نوێژو استغفاری ده‌کردو به‌رده‌وامیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو هه‌تا‌کو وه‌فاتی کرد.

جمع الشجاعة والخشوع لربه ما احسن المحراب في المحراب^۳

نورالدین زه‌نکی زۆر شاره‌زای مه‌زه‌بی ئه‌بو حه‌نیفه‌ بوو، بی ئه‌وه‌ی ده‌مارگیری لاهه‌بی، به‌ل‌کو ئینصاف و دادگه‌ریه‌که‌ی له‌هه‌موو شتی‌کدا سروشتی بوو، به‌پاستی هه‌ر ئه‌و بوو پادشاکانی فییره‌ ئینصاف و دادگه‌ری کردو خۆشی زۆر دوور ده‌گرت له‌خواردن و خواردنه‌و جل و به‌رگی حه‌رام، پادشاکانی پیشه‌خۆی وه‌کو سه‌رده‌می نه‌فامی پیشه‌یان هه‌رتیر کردنی زگو‌عه‌وره‌تیا‌ن بوو، که‌نه‌یانده‌زانی ئیشی چاکه‌ چیه‌و کاری خراپه‌شیان

۱- والروضتين في أخبار الدوليتين ۳۱۱.

۲- الكامل ب ۷ - ۲۴۲.

۳- الكامل ب ۲۴۲۷.

۴- الكامل ب ۲۴۲۷.

قەدەغە نەدەکرد، لەولاتی خوۆشی باج و گومرگ و فرت و فیلی نەهیشت، بەلکو لەولاتی شام و جەزیرەو میسریش قەدەغە ی کرد.^۱

یەکیک لەدادگەر یەکانی ئەو بوو، کە شوینیکی تەرخان کرد بۆ دادگەری و هۆی تەرخان کردنی ئەو شوینەش ئەو بوو، کە هەندیک لەئەمیر و بەرپرسیانی لەشکرەکە ی ستەمیان لە خوارەو هۆی خوێان دەکرد جا زۆر شەکوا هاتە لای قازی کمال الدین ئەویش هەندیکی دادگایی کردن بەلام جورئەتی نەبوو بەرامبەر اسدالدین شیرکو، نورالدین کە بەمە ی زانی ئەو جیگایە ی تاییبەت کردو تەرخانی کرد بۆ داگەری لە نیچوان خەلکیدا ، اسدالدین شیرکۆش کە بەمە ی زانی وتیە دارو دەستەکە ی ئەگەر بەهۆی یەکیکتان بانگ بکریمە دار العدل ئەوا لەخاچی ئەدەم جا برۆن ئەو هۆی گرفت ی هە یە لەگەل هەر یەکیک بابچی رازی بکاو ئیشەکە ی کۆتای پی بهینیت وتیان ئەگەر ئەو بکەین خەلکی داواکاریان زۆردەبی، وتی: هەموو مولکم لەدەست بەدەم ئاسانترە لەلام لەو هۆی نورالدین بەستەم کار لە قەلەم بەدات ، نورالدین هەفتە ی دوو رۆژان لەو شوینە دادەنیشیت ئەو هۆی اسدالدینیش وتبووی پی زانی یەکسەر سوچدە ی شوکری بۆ خوی گەرە برد.

نورالدین لەولاتی ئیسلام بەرژەوندی زۆری دابین کرد بۆ مسولمانان و کاری زۆر چاکی کردو، پەرژینی بۆ هەموو ولاتی شام دروستکرد، لەشاری حەماو حەلەب و دیمە شقیش قوتابخانە ی زۆری دروست کردو، ئەهلی خواناسانیش لای ئەو جیگایەکی بەرزیان هەبوو، ئەمیر و کاربە دەستەکانی لەسەر ئەمە حەسودیان پی دەبرد، جاریکیان یەکیک لەئەمیرەکان لەبەردەم نورالدین باسی خراپە یەکی شیخ قطب الدین النیسابوری کرد جا سولتان پیی وت : کورە ئەو هۆی تۆ باسی دەکە ی چاکە یەکی هە یە ئەویش دین و عیلمە و هەموو خراپەکانی رەش دەکاتە وە بەلام تۆو هاو لەانت هەلەتان زۆرە و هیچ چاکە یەکیشتان نیە بیسریتە وە منیش خراپە کانتان هەلدەگرم لەگەل ئەو هۆی هیچ چاکە یەکیشتان نیە ئایا خراپەکە ی ئەو ئەگەر وایی لەگەل ئەو هۆی چاکە ی هە یە بۆ چی هەلیان نەگرم، ئەگەر چیش

^۱ - الروضتین ب ۱ ۶۱

من باوهر ناکه م به وهی دهیلی و جاریکی تریش نه گهر هاتیه وه و باست کرده وه نه و اسزات
دهدهم.^۱

یه کیك له ته قواو خوا په رسته یه کانی نه وه بوو ، که نه و دیاریانه ی له لایه ن پادشاکانه وه بو ی
دههات دهست کاری نه ده کرد به لکو دهینارده لای قازی جا که نرخه که ی به دهست ده که وه
سه رفی ده کرد له دروست کردنی نه و مزگه وتانه ی چؤل کرابوون، نورالدین به سینگیکی زور
فرازان په خنه ی وه رده گرت با په خنه که هر چه نده توندو قورسیش بوایه، جاریکیان ابو
عثمان منتخب بن ابی محمد الواسطی که یه کیك بوو له پیاوه باشه کانی سه ر ده می خو ی
په خنه ی له ده وله تی زهنکی گرت چونکه باجو گومرگی وه رده گرت جاهر له پیش خودی
نورالدین نه و په خنه یه ی لی گرتو ناگاداری کرنه وه و ترساندیانی له وه ی تی که وتوون جا نه و
هونراوه یه ی بو نور الدین وت:

مثل وقوفك ايها المغرور	يوم القيامة والسماء تمور
ان قيل نورالدین رحمت مسلما	فاحذر بان تبقى ومالك نور
انهيت عن شرب الخمر وانت	كاس المظام طائش مخمور
عطلت كاسات المدام تعففا	وعليك كاسات الحرام تدور
ماذا تقول اذا نقلت الى البلى	فردا وجاءك منكر ونكير
ماذا تقول اذا وقفت بموقف	فردا ذليلا والحساب عسير
وتعلقت فيك الخصوم وانت في	يوم الحساب مسلسل مجرور
وتفرقت عنك الجنود وانت في	ضيق القبور موسر مقبور
وودت انك ماوليت ولاية	يوما ولاقال الانام الامير
وبقيت بعد العز رهن الحفيرة	في علم الموت وانت حقير
وحسرت عريانا حزينا باكيا	قلقا ومالك في الانام مجير
ارضيت انا تحيا وقلبك دارس	عاني الخراب وجسمك المعمور
ارضيت ان يحضى سواك بقربة	ابدا وانت معذب مهجور

^۱ - الروضتين ب ۱ لا ۸ - ۹

مهد لنفسك حجة تنجو بها يوم المعاد ويوم تبدوالعور.

کاتیڤ نورالدین ئەم دێرە شیعراوەی گوی لێ بوو زۆر گریاو دەست بەجیش فەرمانی دەکرد بۆ هەموو ولات کە چیتەر باج و گورمک وەر نەگرن،^۱ نوسراویکیشی بۆ خەلک نووسی کە وا گەردەنی ئازاد بکەن لەوەی لێی وەرگرتونە چونکە ئەوەی لێیان وەرگیراوە بۆ شەڕکردن بوو لەگەڵ دوزمنەکانیان و بۆ بەرگری بوو لە ولات و مال و منالیاں جا ئەم نوسراوەی گشتاندا بۆ کاربەدەستەکانی ویلایەتە کەیی و واعیظە کانیشی راسپاردە کرد کە بازرگانه کان لێی خۆش ببن لەوەی لێیان وەرگرتووە ، نورالدین لە کاتیڤ سوجدەیی بۆ خوا بەردبایە دەیوت: خودایە بەزەهیت بە محمودی باجگرو ستەم کارو سەگدا بیتهوه^۲

نورالدین زۆر دژی مەرایو نیفاق بوو، لەوانە وتار خوینەکانی لە سەر مینبەر قەدەغە کرد، کە بە بیژەیی زرنگەدار، کە لە سەری راهاتبون دوعای بۆ بکەن ، بۆ ئەوەی خۆیان نزیک بکەنەو لە سولتان... بۆیە داوای لە خالد بن محمد بن نصر القیسرلنی کرد واز لەم جورە قسانە بهینی و بە چەشنیکی تر دوعا بکات دوعایە کەش ئەو بوو کە نووسی:

اللهم اصلح عبدك الفقير الى رحمتك الخاضع لهيبتك المعتصم بقوتك المجاهد في سبيلك المرابط لاعداء دينك ابا القاسم محمد بن زكي بن أقي سنقر ناصر امير المؤمنين.

نورالدین دوعایە کەیی خویندەووە پاشان بەم گوزارشته ته علیقیکی لە سەر لێداو وتی: مە بە ستم ئەو بوو درۆ لە سەر مینبەر نە کریت من بە پیچەوانەیی هەموو ئەوانەو مە کە پێمدا هەلگوتراوە ئایا کە یف خۆش بم بەوەی کە تێم دا نیه؟ بە راستی ئەو زۆر بێ عەقلیه...

^۱ - البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۰۲

^۲ - ئەم وتەیه ئەگەر راست بێ نورالدین بە خۆی وتبێ ئەوا بە هیچ شیووەیه ک رەوا نیه مسولمان بە خۆی بلی چونکە خوای گەرە بە گشتی ریزی لە نەووەی ئادەم گرتووەو بە تاییه تیش ئەگەر موسولمان بیته، ئەمە چ جای نورالدین محمود کە خەلیفەیه کی دادگەر و دیندارو عامیل بە عیلمە کەیی بوووەو ئەهلی عیلمیشی زۆر خۆش ویستووە بەلام، کە بە خۆی گوتووە سەگ ئەو ویستویه تی نەفسی خۆی نزم بکات و خۆی سادە بکات ، واتە بە نیه ته کی باش وتویه تی : بەلام ئەگەر بە نیه تی باشیش وتبێ ئەوا رەوانیه، چونکە خوای گەرە لە قورئان زانای خراپ و دین فرۆشی بە سەگ شوبهاندووە، **پێغه مبریش** قەدەغەیی کردووە وە ک و شتر دابنیشین، لە کاتی سوجدە بردن و، هەروا وەکو سەگ دەستی خۆمان دابنیشین، زانایانیش دە فەرمان خواو **پێغه مبرکی** ئەگەر مرۆفیان بە ئازەل چواندبێ ئەوا تەنها لە جیهه تی زەم بوو. والله اعلم . وەرگێر

ئەو دەۋەدە دوعا يەي خۆم نوسىيۇمە شتېكى زۆر باشە و چەند دانە يەكى لە بەر بگرنە وە
بۆئە دەۋە بۆ ھەموو شارەكانى ولات بنىرن، پاشان وتى ئەمەشى بۆ زياد بكن اللهم اره
الحق حقا اللهم اسعده اللهم انصره اللهم فقهه^۱.

كاتىك داوا لە نورالدين رى بە ئەميرەكان بدات بۆ ئەو دەۋە جۆرە سياسەتېك بەكار بەيىنن
چونكە تىك دەرهكان و رېگرەكان زۆر بىوون و پىويستى دەكرد بە سياسەتېكى تر
مامە لەيان لە گەل بگريت ئەو سياسەتەش نە دەھاتە دى تەنھا بەكوشتن و لەخاچ دانىان
نە بيىت، چونكە ئەگەر مالى يەكك لە بىابانىك بېردرايە كى دىت شاھىدى بۆ بدات؟

كاتىك نوسراوہ كە بە دەستى نورالدين گە يشت وەرى گىراو لە سەر پشتى نووسى: خواي
گەورە، كە ئەو ھەموو دروست كراوہى بە دىھيئاوہ ھەر خوئشى شارەزاترە بە
بەرژە وەندىان و بەرژە وەندىە كە شيان بە شەرە پاك و تەواوہ كەى دىتەدى، ھەر
بەرژە وەندىە كىش ھەبى خواي گەورە لە كىتابە كەى باسى كردوہ جا پىويستمان بەوہ نىە
يەكك لە سەر شەرە كەى خوا شتېك زياد بكات، ئەو دەۋە شتېك زياد بكات ئەو ماناي
ئەوہ يە، كە شەرەت كەم و كورپى تىايە و ئەو دەپەوئى بەم شتە زياد كراوانە تەواوئى
بكات، ئەمەش زولم و ستەم و بى ئەدەبىيە بەرامبەر خواي پەرودەگار و شەرە كەى،
عەقلى تارىكىش ھىدايەت وەرنەگري و ھەرخواشە ھىدايەتمان دەدات بۆ كىتاب و رىگا
راستە كەى، ئەو كەسەى، كە ئەو داوايەى لە سولتان نورالدين كرد شىخ عمراالملاء بوو، كە
لە سەر داواي ئەميرەكان ئەو داوايەى كردبوو جا كە وەلامى سولتان گە يشت شىخ خەلكى
موصلى ھەموو كۆكردە وەو نامە كەى بۆ خوئندنە وەو وتى: بېرواننە كىتابى من بۆ سولتان و
ھى سولتانىش بۆ من.^۲

خوئنەرى بەرئز ئەو دەۋە باسەم كرد لە سىرە و ژيانى سولتان نورالدين محمود بۆ ئەو دەپە
، كە بزانى ئەو دەۋە خواي گەورە رىزى لى بنى بە سەر خستن و پال پشتى كردنى ئەو ھەر
دەبى پىاوہ كى خواي بيىت و بەردەوام دەبيىت پەيوەست بيىت بە خواي پەرودەگارى.

^۱ - نورالدين محمود. د حسين مونس لا ۴۰۰- ۴۰۱

^۲ - الكواكب الدرية ابن قاضي شہبة لا ۲۵- ۲۶

سیاسه ته کانی نورالدین چهند ئامانجیکی هه بوو، که له پيشه ی خوی داینا بوون و به هه موو هه ول و ته قه لایه کیش هه ولی دها بیان هیئته دی جا یه کیك له گرنگ ترین نه و ئامانجه دیارانه نه مانه ی خواره وه بوو:

یه که م: ئاماده کردن و پهروه رده کردنی گهل به پهروه رده کردنیکی ئیسلامیانه و پاک کردنه وه ی ژیا نی ئاینی و پۆشنبیری له هزره لاریبوه کان وهك باطنیه کان و فهلسه فه ی یۆنانی و موماره سه ی **عوبه یدییه کان** بۆ په رسته نه کان و دروشمه کان ، جا بۆخاتری هیئانه دی نه م ئامانجه بیگه ردو پیروژه ده ولت هه لسا به دروست کردنی چهند قوتابخانه و حوجره یه کی تایبته بۆ فیروونی قورئان و فه رموده ، که بۆ نه مه به ناو بانگ ترین زانان و پهروه رده ناسانی هیئایه ناو قوتابخانه کان و به تایبته تیش نه وانه ی ده رچووی قوتابخانه ی غه زالی و قادری بوون ، نه و پلانه ته علیمی و پهروه رده ییه ی له سه رده می نورالدین موسولمانانی پیوه پابه ند کرا نه و ا یه کی ده گرت له گهل ئامانجه کانی ئیسلام و له سه ر بنچینه ی بیرو باوه ریکی پوون ئاشکرا دامه زراو، نه م کاره پیروژه ش له قوتابخانه و مزگه وته کان نه نجام ده درا ، که ته نها له دیمه شق سه د (۱۰۰) مزگه وت هه بوو. نه و راپه رینه عیلمیه جه غتی له سه ر یه کلا کردنه وه ی رۆحی ئیسلامی و خاوه ن مه فاهیمی سوننی و ریگی **پیغه مبه ر** ده کرد.... له هه مان کاتیشدا هه لسان به وشک کردنه وه و به رته نگ کردنه وه ی ته عالیمی مه زه بی ئیسماعیلی و فهلسه فی، که بیرو باوه ری خه لکیان زۆر گۆری و زۆریش کاریان له نه ریته سیاسی و کومه لایه تیه کانی خه لکی کرد هه ر له بهر نه وه ش ابن جبیر وه سفی کردونه ، که نه وانه هیچ ئیسلامه کیان نه بووه و، نه هلی هه واو بیدعه بوونه ، مه گه ر نه وه ی خوا قوتاری کردبی، ده ولته تی زهنکی هه موو نه و دیاردانه ی عوبیدییه کان پیوه ی ناسرابوون قه ده غه ی کرد له وانه حی علی الخیر العمل له بانگدان قه ده غه کردو زۆر به توندیش ره تی کرده وه ، که جنیوو به هاوه له به ریژه کان بدری، زانایانی نه هلی سوننه له مه دا وهك سه ربازبکی دلسۆز له گهل ده ولته رپاوه ستان و یارمه تیان دا، لیږه له بهر هیچرشی توندی ده ولته تی زهنکی سوننی تائیفه ی ئیسماعیلی و شیعه کانی تر به گشتی هیور بوونه وه. فه قیه ی شافیعی قطب الدین النیسابوری الخراسانی له سه رده می سولتان نورالدین خاوه ن پۆلیکی یه کجار کاریگه ر بوو له ژیا ندنه وه ی سوننه ت هه روا کوری

شیخ ابی نجیب الاکبر البغدادیش کۆله گه یه ک بوو له کۆله گه کانی دهوله تی زهنکی و لهئه صبه هانیش شرف الدین عبدالؤمن بن شورده خوئی دایه پال نورالدین و یارمه تیدا. سولتان سیاستی تهعلیمی دهوله تی پروون کرده وه و وتی: مه به ستمان له دروست کردنی قوتابخانه کان تهنها بۆ بلاوکرنه وهی عیلم و له ناو بردنی بدیعه و ناشکرا کردنی ئاین بوو. وه زیرو سه رکرده و دهوله مه ندو پیاوو ئافره ت پیش برکییان کرد له سه رف کردنی مال و سامانیان بۆ دروست کردنی قوتابخانه و دامو دهزگا زانستیه کان و هه لئیکی باشیشیان ره خساند بۆ تاک تاکی ئوممه ت بۆ ئه وهی بچنه ناویو سوودی لی وه ربگرن.

دهوله تی زهنکی هه تا کریکارو جوتیارو بازرگانه کانی فه رامۆش نه کرد به لکو ئامۆژگاری کردن و عه قیده و ئه خلاق و به های به رزی له ده روونیان چاند. ئه و ته صه وفه مام ناوه نده یه ی ، که شیخ عبدالقادر الجیلانی سه رکردایه تی ده کرد کاریگه ریه کی باشی هه بوو له ده رونی خه لکی ، دهوله تی زهنکی سویدیکی زۆری بینی له حرکه الصوفیه الاصلاحیه القادریه و هه لسا به ته رخان کردنی شوین بۆیان و، زۆریش ریزی له شیخه کانیان نا چونکه به گویره ی پلانی دهوله ت هه لسان به پاککردنه و په روه رده کرنی موسولمانان و له لایه کی تریش له ته ک پرۆسه ی فییرکردن و په روه رده کردن دهوله ت گرنگی به لایه نی سه ربازی داو، هه موو موسولمانانی مه شق پیکردو رووحی جیهادی له نیوانیاندا زیندوو کرده وه و ئه و مه شقه ش له سه ر دوو کۆله گه راوه ستابوو:

۱- ئاماده کردنی مه عنه وهی و روحی.

۲- پاشان مه شق کردنی سه ربازی له و باره یه ش سولتان نورالدین کیتابیکی نووسی له سه ر جیهاد و ئه حکامه کانی .

له ناو دام و دهزگا کانی دهوله تی هه مه چه شن هه ول و ته قه لای زانازو فه قیه و په روه رده ناس و سه ر کرده کان بوو به یه ک و کامیل بوو هه مووشیان هه ولیاندا بۆ هینانه دی به رنامه ی دهوله تی نورالدین ی سوننی.

جا به هوی ئه و ته کامولو ریکه وتنه دهوله تی دروشاوه ی نورالدین بوو به جه مسه ریکی سه رنج پراکیش بۆ هه موو زانایان و پیاو چاکان، بۆیه له زۆربه ی ناوچه کانی جیهانی ئیسلامی کۆچیان کرد بۆ لای و هاتنه ژیر به یداخه ئیسلامیه پیروزه که ی، که ژماره یان

دهگه‌یشته چەند هەزارێك، ده‌وله‌تیش به‌گوێره‌ی به‌رنامه‌ی دارێژراوه‌كانی سوودی زۆری لێ بینین، كتیبه‌كانی میژوو ناوی هەزاران له‌ قوتابخانه‌و حوجره‌كانی فیڕبوونی قورئان و فەرموده‌و ته‌كیه‌كانیان باس كرده‌، كه‌ئه‌وانه‌ هەموویان ببوونه‌ یه‌ك هیژو به‌یه‌ك ئاراسته‌دا ده‌رۆیشت و ده‌وله‌تی زه‌نكیش به‌سه‌ركردایه‌تی كردنی نورالدین سه‌ر په‌رشتیار بوو له‌سه‌ر هەموو پلان و به‌رنامه‌كان، كه‌ به‌رو بوومیکی باشی لیهاته‌ی دی به‌وه‌ی ژێرخانی كوونی ولاتانی شامی گوێبو نه‌وه‌یكی بگوێبی فیعلی دروست بوو رۆحی ئیسلامیش زال بوو به‌سه‌ر هەموو چین و توێژكانی كوومه‌ل، له‌هەموو بوراره‌كانی ژیانیش چالاكانه‌ هیژو توانایان خسته‌ گه‌ر، جا گوێرن بووه‌ ئاوازی ئوممه‌تیك و، سوننه‌تی خوای گه‌وره‌ی نه‌گوێبیان له‌سه‌ر هاته‌ی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُ مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ الرعد/ ١١

دووه‌م: ده‌وله‌تی نورالدین و یاریده‌ده‌ره‌كانی له‌ سه‌ركرده‌و سوپا و هیژی له‌سه‌ر عیلم و ئه‌خلاق و پله‌و پایه‌کی زۆر به‌رز بوون، یه‌ك له‌و نموونانه‌ وه‌زیره‌كه‌ی كه‌ ناوی ابو‌الفضل محمد بن عبدالله بن قاسم الشهرزوری بوو، كه‌فه‌قیه‌و ئوصولیه‌کی زۆر بلیمه‌ت بوو، زۆر مه‌نصه‌بیشی پێی سپێردراوه‌ وه‌ك: سه‌فاره‌ت و وزاره‌ت، ئه‌وقاف و مالیه‌و قه‌زاوه‌تیشی كرده‌و هه‌تا هاتنی صلاح‌الدین هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر ئه‌و مه‌ناصیبانه‌^١. وه‌زیریکی تریشی: عبدالله بن محمد بن ابی‌عصرون كه‌ قازی دیمه‌شق بوو له‌ئه‌وقافیش کاری ده‌كرد^٢، صلاح‌الدینیش خو‌ی هه‌ر فه‌قیه‌ بوو فه‌قیه‌ی ئیمامی شافعی خوێندبوو فەرموده‌شی له‌ ابو‌الطاهر السلفی بیستبوو، چەند كه‌ سیكیش فەرموده‌یان لێوه‌ رپوایه‌ت كرده‌ وه‌ك: یونس بن محمد الفرقی و عیمادی نوسه‌رو هی تریش، و تراوه‌ كه‌ صلاح‌الدین قورئانی له‌به‌ر بووه‌و له‌فه‌قیه‌ی كتابی‌التنبیه‌ و له‌شعیریش كیتابی‌الحمايه‌.

وه‌زیریکی تریشی قاضی‌الفاضل عبدالرحیم بن علی بوو كه‌ نووسه‌رو پراوێژکاری بوو، صلاح‌الدین له‌باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی: ولاتم به‌شمشیر فه‌تح نه‌كرد به‌لكو به‌راو بیری قاضی‌الفاضل عبدالرحیم فه‌تح كرد. ئه‌و قازیه‌ زۆر سیاسه‌یه‌کی بلیمه‌ت و دینداریکی گه‌وره‌بوو، زۆر نوێژو رۆژوی ده‌گرت و قورئانی ده‌خوێندو زۆریش ساده‌ بوو سه‌ردانی نه‌خۆشانیشی

^١ - هكذ ظهر جیل صلاح‌الدین ٢١٥٧-٢١٧

^٢ - طبقات الشافعية للسبكي ب ٦ ١٨٨٧

زۆر دەکردو چاگەى زۆرىشى دەرھەق بەفەقىران دەکرد. بەپاستى ئەو نەوہیە شارەزایەكى ھەمەجۆرى ھەبوو لە تەخىط و تەنفىزو كۆكردنەوہى وزەو تواناو پىكخستنىان ، كە وای لىكرد پووبەروى ھەموو تەحەدىاتى ناوہوہو دەرہوہ بىتتەوہ، ھەندىك لە نمونەى ئەو شارەزایانە ئەمانەى خوارەوہیە:

یەكەم: كامل بوونى سەرکردەى فىكرى و سیاسى، كە ئەو سەرکردایەتییە بەتەواوى لە ترسناكى تاك پەوى سەرکردەىەك تیگەیشت، بۆیە لەدەرکردنى بپیارەكانى پشتى بەپرای زانایان و پسپۆران بەست، نورالدىن كورپىكى ھەبوو، كە تىیدا لەگەل سەرکردەو سەربازو زاناو پسپۆرەكان كۆدەبوہوہو ، ریزو پلەو پایەىەكى گەرەشیان لەو كورپە لى دەگىرا.

دوہەم: پشت بەستن بەشوراو نەمانى تاك پەوى لە بپیارداندا، بەپاستى ئىدارەى نورالدىن بەو شوراىە جیا دەكرایەوہو لەھەموو كارو بارەكانى دەولەت را گورینەوہى تىیدا دەكرا، كورپىكىش ھەبوو كە نوینەرى ھەموو مەزھەبەكان بگرە سوڤىشى تىیدا كۆدەبوونەوہ، كە دەیان كۆلئىەوہ لە بودجەى گشتى و كارى ئىدارى ، جا ئەگەر لە مەسەلەىەكىان بكوئىباىەوہو مەسەلەكەش پەيوەندى بەھەموو ئوممەتە ھەبواىە، كە دانرا بوون بۆ بەرژەوہدى گشتى ، یان پەيوەندى بەمال و سامانانەوہ ھەبواىە، كە دانرا بوون بۆ بەرژەوہندى مسولمانان، ئەوا ئەندامانى ئەو كۆرەى ھەموو كۆدەكردەوہو پرايانى وەرەگرت و لەو پرايش لای نەدەدا، كە لەسەرى كۆ ببوونایەوہ، لەوانە ئەو پوداوانەى لەسالى (۵۵۴) كوچى بەرامبەر (۱۱۴۹) زاینى پویدا ، كە نورالدىن كورپىكى سازداو بانگى قازىەكان و گەرە پیاوانى دەولەت و چەند كەسىكى تریش لەشاھىدو دادگەرانى كرد بۆ لىكۆلئىنەوہ لەو مال و سامانانەى وەقف كرابوو بۆ مزگەوتى ئەمەوى، پىشتر شىخەكانى مزگەوت چەند زەوى و زاروشتى ترىان ھىنا بووہ ناو ئەو قافى مزگەوت، جا نورالدىن وىستى ئەمانە لەوانى تر جیا بكاتەوہ بۆئەوہى ئەو شتە بەسوودانە بەكار بىنى بۆ بەھىز كردنى كارى جەنگى و سەربازى و ھەروا بۆ بەھىز كردنى دیوارى دیمەشق بۆ ئەوہى موسولمانان خۆیان و مالیان پارىزراو بىت، چونكە ئەمە لەلای نورالدىن لەھەم و بەرژەوہندىەكان گەرەتر بوو، جا كۆرەكە لەسەرىەك را كۆك نەبوون و پىچەوانەى حەزو وىستى نورالدىن بوو رىیان پى نەدەا شتە زیادەكانى ئەوقاف بەكارى بىنى بۆ چاك

کردنه وه دیواری دیمه شق و هه لکه نندی خنده ق ، به لام رییان به وه دا ، که به قهرز نه و شتانه ببات دواپی له بیت المال بیگه پینیتته وه ، نورالدین له گه ل نه وه ی زوریش پیویستی به و مال و سامانه هه بوو بو به هیز کردنی لایه نی سه ربازی ، به لام به دلکی زور فراوان نه و رایه ی وهر گرتو ریزی له رای نه و کوره گرتو دهستی له پاره و پولی نه وقاف نه دا^۱

سی یه م: له و جیا کاریانه ی نه و ئیداره ی پی جیا ده کراوه پیش خستنی به رژه وه ندیه گشتیه کان بوو له سه ره لچوونی به رژه وه ندی تاکه که سی له چاره سه رکردنی گیرو گرفته کانی که له نیوان نه داماندا په یدا بوو.

چواره م: خو به خت کردن به برایه تیه کی ئیسلامیانه بو جیهاد کردن له پیناوی خواو، په یوه ندیان به تاین و شه رعیش به لگه بوو له سه ره نه وه ی ، که خاوه ن په روه رده یه کی ره سه ن بوون و ، به لگه ی خوشه ویستیان بو تاین نه وه بوو ، که نه میرو کار به دهسته کان و سولتانه کان ناوی وایان هه لده بژارد که په یوه ندی به دین هه بوایه ، وه ک: عمادالدین و سیف الدین و معین الدین و صلاح الدین و اسد الدین و نجم الدین و زین الدین. بویه ه کانیش نه وه نده خوشه ویستیان هه بوو بو دنیا بویه ناویان له خو نابوو عضدالدوله ، بهاءالدوله ، صمام الدوله .

نه میرو کار به دهسته کانی ده ولله تی دره وشاوه ی نورالدین هه زیان له مردن بوو له گوره پانی جیهادو نه گهر پیشیان نه کرابایه نه و له وه سیه ته کانیان ده یان نووسی که له شاری مه دینه ی پیغه مبه ر بمان شارنه وه ، له وانیه نه و وسیه ته یان کرد جمال الدین الموصلی و اسدالدین شیرکو و برایه کی نجم الدین که ده کا باوکی صلاح الدین الایوبی^۲ .

یه کگرتنی ولاتانی شام و دیاری میسری

سیاسه ته عاقل و هه کیمانه که ی نورالدین محمود هه وللی ده دا بو یه کگرتنی موسولمانان له ژیر یه ک سه ر کرده و له سه ره یه ک ریبری ره سه ن بویه توانی دیمه شق و هه له ب و ره هاو جگه له وانیه ش یه ک بخت ، که نه وشارانه شاری ئیسلامی بوون و موسلمانان به خه باتیکی بی وچان و خوشه ویستی شه هید بوون توانیان رزگاریان بکه ن. نورالدین هیرشنی بردن بو

^۱ - هکذا ظهر جیل صلاح الدین لا ۲۲۵

^۲ - البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۷۲

سەر قەلاۋ شارەكانى نەصارى ، كە كەوتبۇو نىۋان مىسرو شام ، حەزۇ وىستى نورالدين لەپاك كوردنەو ەى مىسر لە عوبىدىيە باطينىيە داخ لە دلەكان ئاۋاتىكى گەورە و پىۋىستىيەكى شەرىعى بەرز بوو ، بۇيە چەند زاناۋ فەقىھ و واعىزى نارد بۇ مىسر بۇئەو ەى رزگارى بكن و بىگەرپىننەو ە بۇ باۋەشى سوننە و ولاتىش پاك بكنەو ە لەپىس و پۇخلى رەۋافضە كان ، لەبەناۋ بانگ ترين و ديارترين ئەو زانايانەى ەلسان بەو كارە محمد بن موفق خەبوشانى بوو ، كە لەسالى (۵۶۰) كۆچى چوو بۇ مىسرو دەستى كرد بە بلاوكردنەو ەى ئىسلامىكى راست و مژدەشى پىدان كە لەو زوانە بۇباۋەشى سوننى دەگەرپتەو ەو لەلايەكى تىرش نەفرەتى لە **عوبەيدىيەكان** دەكردو بەبى باۋەرى و بە كاسە لىسى بۇ يەھودىيەكان تۆمەت بارى دەكردن جا كارى گەرى ئەو زانا يە گەلىگ زۆر بوو ، بۇيە ناوبانگى لە ەموو جىھانى ئىسلامى دەركرد^۱

دەولەتى نورالدينى سوننى لە ەلەك دەگەرا بۇ ئەو ەى بەسەربازەو ە بچىتە ناۋ مىسر جا ئەو ەلە ەات و پرەخسا بەو ەى كاربەدەستە **عوبەيدىيەكان** لەمىسر لەنىۋانە خۇيان لەسەر مال و سامانى دونيا پىك نەھاتن ، جا ەزىر شاۋەر ەاناي بۇ نورالدين ەىناۋ قاند ضرغام ىش ەاناي برده بەر خاچ پەرستەكان و شەر لەنىۋانىاندا دەستى پىكرد لەسالى ۵۶۴ كۆچى بەتەۋاۋى بەچەند قۇناغىك نورالدين تۋانى رزگارى بكاۋ پاشان صلاح الدين كاروبارى مىسرى گرتە دەست و سوننەتى بۇ گەراندنەو ەو دەستىشى كرد بەكۆ كوردنەو ەى موسولمانان و كوردنىيە يەك رىز بۇ فەتح كردنى بيت المقدس.

ۋەفات كوردنى نورالدين محمود

لەسالى ۵۶۹^۲ كۆچى سولتانى سوننە مەزھەب و مواھىدو دلسۆزو بەجەرگ و مرپنەرى بىدعەو زىندو كەرەو ەى بىدعەو لەناوبەرى نەصاراۋ سەرخەرى ئابىن سولتان نورالدين رۇپىشت بۇ رەحمەتى خوا پاش جىھادىكى گەورەو خۇبەخت كوردنىكى كەم وپنە ، پاشان قوتابىيە دلسۆزەكەى سولتان صلاح الدين كە لەبەر دەستى خۇى پەرۋەردەى كردبوو كرىيە سەركردەى سوپا.

۱ ، ەكذا ظهر جيل صلاح الدين لا ۲۶۲

۲ - البداية والنهاية ب ۱۲ - لا ۳۹۷.

تهوه رهي سي يه م صه لاجه ديني نه يوبي رزگار كه ري قودس و لابه ري دهوله تي عوبه يدي له ميسر

سولتان يوسف بن ايوب له سالي (۵۲۲) كوچي له قه لاي تكريت له عيراق له داك بووه ،باوكيشي ايوب بن شاد والي بووه له سهر ئه م شوينه ، پاشان باوكي له گه ل اسد الدين شيركوي براي هاتنه موصل ،جا ئه و به چكه شي ره ئه يوبيه له ژير بالي باوك و مامه موجاهيده كه ي په روه رده بوو، له كه تيبه كاني سه ربازيش هه ر پله ي به رز ده بووه ، كاتي ك نورالدين محمود اسدالدين شيركوي نارد بو ميسر صلاح الدين وه ك يارمه تيده ري ك و به رده ستي ك له گه لي رويي پاش كو تايي هاتني دهوله تي عوبه يدي و له دواي مامي وه زاره تي تفويض ي گرته ده ست و ده ستى كرد به گه رانه وه ي ميسر بو خيلافه تي عه بباسي سونني ، كه له مه دا به ژيرانه و له سه خو يي ئه و ئامانجه نايابه ي هينايه دي ، كه ده رووني موسولمانان زور بو ي په روش بوو، پاشان هه لسا به هينانه خواره وه ي قازيه عوبيديه كان و كارو باري قه زاوه تيشي دا به عبدالملك بن بندرياس الشافعي و له بانگداندا رسته ي حى على الخير العملى لابر دو وتاري هه ينيشي گه رانده وه بو خه ليفه ي عه بباسي پاش ئه وه ي ماوه ي (۲۰۸) سال و تار له عباسيه كان قه ده غه كرا، نورالدين محمود مژده ي ئه و هه والي به خليفه ي عه بباسي را گه ياندو خه لكيش زور كه يف خو ش و شادومان بوون، صلاح الدين نه يه يشت هيج هه وليك سه ربگري بو گه رانه وه ي ميسر بو خيلافه ي عوبه يدي و به باشيش مامه له ي له گه ل په وه نده كان كرد. عماد الاصبهاني له گه رانه وه ي ميسر بو خه لافه تي عه بباسي چه ند دي ره شي عريكي جواني وتوه پاش مردني العاضد العبيدي و له ده ست دانى مولك و دهوله تي له ميسر:

توفي العاضد الداعي مما يفتح ذو بدعة بمصر فما
وعصر فرعونها انقضى وغدا يوسفها في الامور محتكما
قدطفنت جمره الغواة وقد داخ من الشرك كل ما اضطرما
وصل شمل الصلاح ملتئما به وعقد السداد منتظما
لما غدا مشعرا شعار بني العباس حقا والباطل اکتتما
وبات داعي التوحيد منتظرا ومن دعاة الاشرار منتقما
وضل اهل الضلال في ظلل داحية من غبائه وعمى

وارتكس الجاهلون في ظلم لما اضائت منابر العلمما
 وعاد المستضيئ معتليا ببناء حق بعدما كان منهدما
 اعيدت الدولة التي اضطهدت وانتصر الدين بعدما كان اهتفما
 وامتز عطف الاسلام من جمل وافتر ثغر الاسلام وابتسما
 واستبشرت اوجه الهدى فرحا فليقرع الكفر سنه ندما
 عاد حريم الاعداء منتهك الهدى وفي الطغاة منقسما
 قصور اهل القصور اخرجها عامر بيت من الكمال سما
 ازعج بعد السكوت ساكنها ومات ذلا وانفه رغما

پروخانی دهولته تی عوبیدی له سالی (۵۶۷) کۆچی بوو، ابن کثیر له وباره یه وه وتویه تی؛
 ماوهی حوکمی دهولته تی عوبیدی دوسه د سال و هه ندیک بوو، به لام دوایی وه کو ئه وه یان
 لیئات هه ر نه بووبن ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّمَدِيْنًا كَمَا بَعَدَتْ ثَمُوْدُ﴾ هود: ۹۵
 یه که م پادشایان مه هدی بوو پیشه ی ئاسنگر بوو له تیره ی سوله یمیه کان بوو ناویشی عبید
 بوو به ره چه له کیش جوله که بوو، جا هاته ولاتی مه غریب و ناوی له خوی نا عبیدالله و
 پروپاگه ندهی ئه وه شی کرد که یه کیکه له عه له ویه فاطمیه به ریژه کان و وتیشی من مه هدم
 هه روه کو که زۆربه ی زانایان له پاش سالی (۴۷) کۆچی وه ئه م وته یه یان وتوه، مه به ست
 لیرده دا ئه وه یه که ئه و درۆزنه درۆیه کانی بره وی سه ندو له و ولاتانه بازاری گهرم بوو
 خه لکیکی نه فامیش پشتیان گرت و یارمه تیاندا هه تا بووه خاوه ن دهوله تیگ پاشان شاریکی
 دروست کردو ناوی نا مه هدی و نیسبه تی دایه خوی و وای لیئات بوو به پادشایه کی گویرایه ل
 کراو مه زه بی ره فزیشی ئاشکرا کرد که پیگ هاتبوو له کوفری پوون و ئاشکرا، پاشان
 کوره که ی القائم محمد له دوای خوی هاتوو دواتر کوره که ی تری المنصور اسماعیل، پاشان
 کوره که ی موعید، که ئه مه یان یه که مین که سیان بوو چوو بو دیاری میسرو له وی شاری
 قاهره و مه غریه و عه صرانه یان بو دروست کردو دواتر کوره که ی العزیر نزارو، پاشان
 کوره که ی الحاکم منصورو، پاشان کوره که ی الظاهر علی و پاشان کوره که ی المستنصر

موعيدو، پاشان كوره كهى المستعلى احمدو ، پاشان كوره كهى الامر منصورو، پاشان كوره مامه كهى الحافظ عبدالمجيدو، پاشان كوره كهى الظاهر اسماعيل و پاشان الفائز عيسا پاشان كوره مامى العاضد عبدالله ، كه كوتايان بوو، هه موويان ژماره يان چوارده پادشا بوو ماوهى حوكميشيان دوو سه دوو هه شتاسال و هه نديك بوو هه روه ها پادشاكانى ئه مه ويش ژماره يان چوارده پادشا بوو به لام ماوهى حومكم رانيان هه شتاو هه نديك سال بوو، به راستى فاطميه كان له هه موو خه ليفه كان ماليان زور ترو ده وله مه ندر بووينه و له هه مووشيان به زه برو زه نكترو سته م كارتر بووينه و له هه مووشيان نكريس ترو پيس تر بووينه ، له سه روى ئه وان هه شه وه بيدعه چى و سه ريچى فه رمانه مانى خواو **پيغه مبه ركه يان** كردوه و فه سادو كه نده لى و بى ره وشتى له سه رده مى ئه وان كه ليك زور بوون و ، زاناو پياو چاكانيش له ناويان كه ليك كه م بوون، له زه وى ولا تانى شاميش گروپى نصرية و درزية و حشيشية زور بوون، فه ره نجيه كانيش توانيان به ته واوى ده ست به سه ر كه نار ه كانى شام دا بگرن و هه تا توانيان قدس و نابلس و عجلون و غورو بلاد غزة و عسقلان و كرك و شوبك و طبرية و بانياس و صور عكا و صيدا و بيروت و صفدو طرابلس و انطاكية و هه موو ئه وان هى له ده ووروبه رى ئه وان هه ش بوون توانيان ده ستيان به سه ر دا بگرن و ژماره يه كهى زوريشيان له موسولمانان كوشت، كه هه ر خواى گه و ره ده يزاني چه نده، پاشان ئافره ت و منالى موسولمانان بؤخويان حه لال كرد، به شيوه يه كه كه وه سف ناكري، ئه و شوينانه ش پيشتر ها وه له به ريژه كان فه تحيان كردبوو ببوه دارالاسلام ، به لام ئه وان هه ده ستيان گرت به سه ر مولك و سامانى موسولمانان و نزيكيش بوو به سه ر ديمه شقيش زالبن به لام خواى گه و ره پاراستى جا ، كه روثيان ئاوا بوو ده ركران و خواى گه و ره به هيژو تواناو گه و ره يى و كه ره مى خوى ئه و شوينانه ي گه رانده وه بؤ موسولمانان^۱

زانايانى ئه هلى سوننه و خه تيب و حاكمه كان مه دحى ئه و كاره چا كه يان كرد ، كه صلاح الدين پيى هه لسا ئه ويش له ناو بردنى عوبه يديه رافضيه باطنيه كان بوو، شاعرانيش به هونراوه كانيان مه دحيان كرد جا يه كيك له وان وتويه تى :

ابدتم من بلى دولة الكفر من بني عبید ان هذا هو الفضل

زنادقه شيعية باطنية مجوس وما في الصالحين لهم اصل

يسرون كفرا يظهرون تشيعا ليستروا سابور عمهم الجهل^۱

به پراستی نورالدین محمود وای ده پروانی ، که لابرندی عوبیدییه کان ئامانجیکی ئیستراتیجیه بو له ناوبردن و نه صرانیه کان و ده سه لاتی باتینی له ولاتی شامدا ، بویه هه ولیدا میسر بگه رینیتته وه بو حوکمی ئیسلامی راست و هه لسا له م پیناوه دا پیلانی داناو له شکری ئاماده کردو ئه میری شیاویشی دانا ، جا خوای گه وره ئه وه ی ویستی پییدا به هوی سه رکرده دلسۆزه که ی صلاح الدین ، که سیاسه ته حه کیمانه که ی نورالدین ی جی به جی کرد ، پاش ئه وه ی کاروباری ولات و خه لک هیمن بویه وه و ، بیدعه و شتی پرو پوچ له ناوبراو سوننه ت ژیاندراره و فیتنه ش کوژینرایه وه ، نورالدین گه پاره لای په روه ردگاری و کاروباری ده ولته که وته ده ست صلاح الدین پاش چند دورست بوونی چند فیتنه یه ک ، که توانی له ناوی بیات ، له ژیر سه رکردایه تی خو ی توانی ولاتی شام و میسر یه ک بخاتو ، ده ستیشی کرد به جی به جی کردنی ئه و ئامانجه دیاری کراوانه ی ده ولته تی نورالدین ، یه کیک له ئامانجه کانی که له لای زور گه وره بوو رزگارکردنی شارو شاروچکه کانی موسولمانان بوو له ژیر چه پوکی نه صارا به تایبه ت بیت المقدس هه تا مینبه ریکی گه وره ی بو ئه م کاره ئاماده کردبوو به لام پیش ئه وه ی ئه م ئامانجه گه وره یه بیته دی وه فاتی کردو خوای گه وره هه لی گرت بو صلاح الدین . صلاح الدین هه لسا به دریزه پیدانی جیهادی پیروزو به هیزو پلانیکی پوون و قایم توانی قه لاه و شاره کانی رزگار بکات له ژیر چه پوکی نه صارا و توانی له سالی (۵۷۵) کوچی له شه ری مرج العیون و بانیا س به سه ر فه ره نجیه کانداه زالی بیت و سه رکرده کانیان به دیل بگریت و قه لای ئه حزانیشی له صفا ویران کردو به رده وامیش په لاماریانی ده داو قه لاه دوا ی قه لای لی ده سه ندنه وه هه تا له گوپه پانی حطین سوپایه کی زوری بو کو بووه ، که له و شه ره گه وره یه دا ئیسک و پروسکی خاچ په رسته کانی شکاندو ریگاش خوش بوو بو رزگار کردنی قودس ، له م شه ره زوربه ی هه ره زوری فه رنجیه کان کوژران ، جائه وه ی کوژراوه کانی بدیبایه

دهیوت نابی هیچیان لی به دیل گیرابیت ئه وهی سهیری دیله کانیشی بکردایه دهیوت نابی^۶ هیچیان لی کوژرابی، جا له و کات فهره نجیه کان دهستیان گرت به سهر که ناری شامداو موسولمانان هیچ پوژیکیان وه کو روژی حطین نه بوه بو ئه وهی تینوه تیان بشکینی و که یف خویشیان بکات، یه کیک له و دیلانه ناوی ئه رناط بوو خاوه نی که رک بوو، که ئازاری حاجیه کانی ده داو جنیویشی به پیغه مبر دابوو، ئه وه وه والله ش گه یشتبوه صلاح الدین جا له بهر غیره تی بو ئاینه که ی و خو شه ویستی بو پیغه مبره کی نه زری کرد به خو ی بیکوژی، جا صلاح الدین نه زره که ی خو ی به جی گه یاندو کوشتی و له کول موسولمانانی کرده وه.

شهری حطین له سالی ۵۸۳ کوچی بوو نه صارا خاچ په رسته کان تووشی ترس و بیم و دلله راوکییه کی زور بوون. سوپای صلاح الدین بهر دهوام بوو له پرگار کردنی ولاتانی موسولمانان و خاچ په رسته داخ له دلله کانیش پيسواو زه لیل بوون و دیله موسولمانه کانیش قوتاریان بوو له دیلی، که ماوه یه کی زور بوو دهست به سهر بوون، سولتان صلاح الدین ئه وانه ی له سهر کرده ی فهره نجیه کان نه کوژرابوون له گه ل ئه و خاچانه ی، که له جه نکه کانیان له گه له خو یان ده هیئاو واش مه زنده یان ده کرد، که عیسی علیه السلام له سهری له خاچ دراوه، جا به هاوړییه تی له گه ل قازی ابن ابی عصرون ناردنی بوو دیمه شق بوو ئه وه ی مال ئاوی له قه لاکه یان بکه ن، جا له ورورژه خاچه کان زه لیل بوون و سهریان شو رکرا.

سولتان به رده وام به ره و قه لاکه ی شاری نه صرانیه کان ده رو یی و پرگاری ده کردن له وانه قه لاکه ی طه به ریه و دیله موسولمانه کانیشی پرگار کرد، که ژماره یان چوار هه زار موسولمان بوو، پاشان صه یداو به یروت و عه سقه لان و نابلس و بیبسان و ارض الغوری رزگار کردو هه مووی هیئا یه ژیر مولکی خو ی.

سولتان فه رمانی دا به سوپا که ی پشویه ک بدن له م شوینانه و پاشان خو یان ئاماده بکه ن بو فه تح کردنی قودس ئه م هه واله که وته ناو زانایا یه کان و خه لکی، که سولتان ئه م کاره ده کات بو یه زاناو پیاو چاکان وه ک سه ربازیک له هه موو شوینیک هاتن بوو خزمه ت کردنی و سه رخستنی.^۱

جا مژدهی پزگار کردن دهستی پیگرد بهرۆیشنی صلاح الدین بهره و بیت المقدس که ۹۲ سال له ژیر دهستی خاچ په رسته داخ له دلله کان بوو، سه ربازه کانی ناصر صلاح الدین دهستیان کرد به ئابلوقه دانیکسی سه ختی قودس و بهرده و امیش بوون له ئابلوقه دانه که یان . هه ندیک له کیتابه میژووویه کان باسیان کردوه ، که کاتیک صلاح الدین بهره و بیت المقدس رویشته نامه یه کی له یه کی له بهندکراوه کانی قودس پیگه یشت که و له سه زوبانی مسجد الاقصی ده دوا:

يا ايها الملك الذي لمعلم الصليبان نكس

جائت اليك ظلامه تسعى من البيت المقدس

كل المساجد طهرت وانا على شرفى منجس

پاش توند کردنی ئابلوقه له سه ربان نه صرانیه کان داوای ئه مان و سه لامه تیان کردو پادشای بیت المقدس یش به هاوړییه تی له گه ل سولتان هات به شیوه یه ک ، که زور زه لیل و سه ر شور بوو ئه نجا صلاح الدین ئه مانی دانئو موسولمانان چوونه ناو قودس و وه فاداریش بوون به و سولحه ی ریکه و تبوون له سه ری ، موسولمانان دهستیان کرد به پاک کردنه وه ی مسجد الاقصی له و خاچ و روه بان و به رازانه ی تی دابوو هه لسان وه کو جارانیان لی کرده وه و به رده که شیان به ئاوی پاک و خاوین شوشته و به ئاوی گول و میسکی گران به ها بوون خوشیان کرد هه تا وای لی هات زور جوان و پرشنگدار بوو، پیشتر نه صرانیه کان شار دبویانه وه له بهر چاوان به لام موسولمانان هیئایانه وه بهر چاوان و ئه و خاچه ی له سه ریشی چه قیبوو هیئایانه خواره وه و گومبه ته که حورمه ت و ریژی جارانی هاته وه ، صلاح الدین ریژیکی زوری له کچه پادشاکان و ئه و ئافره تانه ی له گه لیان بوون گرتو له زور به ی هه ره زوریان خو ش بوو تکاش کرا بو خه لکیکی زور ئه ویش له هه موویان خو ش بوو ئه و زیره ی لی شیان سه ندرا بوو هیچی نه برد به لکو هه مووی له ناو سه ربازان په رت و بلاو کرده وه چونکه زور سه خیو ده ست بلاو بوو ، کاتیک بیت المقدس پاک کرایه وه له خاچ و زه نگول و روه بان و قسیسه کان و ئه هلی باوه ری چووه ناو ده ست کرا به بانگدان و قورئان خوینراو خوی په روه ردگار به تاک راگیراو یه که مین وتاری هه ینیش ، که سازکرا له چواری مانگی شه عبان بوو پاش فه تح کردنی قودس به هه شت روژ ، جا مافوریان راخست و چرایان

هه لواسی و قورئانیش خوینراو حه قیش هات و نارپه واش بو ده ل بویه وه و به رماله کان زور بوون و نویژ دابه ستر او بانگده ره کان بانگیانداو قه شه کانیش که پر بوون و ناخوشی نه ماو گه شبینی هات و بیبه ختی و رهش بینی پشتی له پاش کردو نه و خویبه تاک و ته نهاییه ش په ستر که فه رمویه تی ﴿ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلِّدْ ۝۲۰ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۲۱ ﴾

﴿ الإخلاص: ۳ - ۴ ﴾ هه روا راکیع و ساجید و پاره ستاو دانیش تو خویان به گه وره پراگرت و وتیان الله اکبر و مزگه و ته کان پر بوون و له بهر دله ناسکه کانیش چاوه کان فرمیسکیان پرشت کاتیگ پیش نویژی نیوه رو بانگ ده ره کان بانگیاندا بو نویژ دله کان خه ریک بوو له خوشیان بفرن و هیشتا هیچ وتار خوینیکیش ده ست نیشان نه کرا بوو، به لام صلاح الدین قازی محی الدین بن زکی هه لبراد بو نه وهی وتار بخوینیته وه، جا جلیکی ره شی له بهر کردو وتاریکی سوننی به هیزو به پیزی داو له و میانه دا باسی شه ره فی بیت المقدس ی کرد، ابو شامه له کیتابی الروضتین وتاره که ی به دریزی باس کردوه که له سه ره تای وتاره که ی

ئهم ئایه ته ی خوینده وه ﴿ فَقَطِّعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۴۵ ﴾
 ﴿ الأنعام: ۴۵ ﴾ پاشان زور له و ئایه تانه ی قورئان خوینده وه، که حه مدو سوپاسی خوی گه وره ی تیدایه و پاشان وتی: سوپاس بو خوا، که ئیسلامی سه رخست و پیزی لی گرت و به زه برو هیزی خوی شیرکی لبردو به فه رمانی خوی کاره کانی ره خساندو سوراندو به شوکری خوی نیعمه ته کانی زیاد کردو به فیله که شی کافره کانی فریودا، نه و خویبه ی که له دادگه ری خوی سوننه تی پوزان گورکیی داناوه و دینه که شی دیار خستوه و زال کردوه به سه ره هموو دینه کان، نه و خویبه ی که زال و توانایه به سه ره هموو به نده کانی و که س نیه بیته به ربه ست له بهر ده می و، نه و خویبه ی، که له سه ره دروست کراوه کانی دیاره بی نه وهی که س بتوانی به ربه ره کانی بکات، نه و خویبه به ویستی خوی نه مران ده کات بی نه وهی ره ت بکریتته وه و سوپاسی نه و خویبه زال و سه رخه ره ده که م، که خوشه ویستانی عه زیز ده کاو سه ریان دیخی و سوپاسی ده که م له ناوه و دره وه و به په نهانی و به ئاشکرا، هه روا له دریزه ی وتاره که یدا وتی: واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الاحد الصمد الذي لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد، شهادة من طهر قلبه بالتوحید، وارضی به ربه واشهد ان

محمدًا عبده ورسوله رافع الشكر وداحض الشرك ورافض لافك، الذي اسرى به من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى وعرج به منه الى السموات العلى الى سدرة المنتهى. ههروهها وتي سهلاميش له خهليفه ي راست گو بيت كه له باوه ره وه له پيش هه موو نومته و سلاویش له عومه ر بيت كه يه كه مين كه سه دروشمی خاچی له سه ر ئه و ناوچه يه هه لگرت و سلاویش له ئه میری باروهر داران بيت عثمانی کوری عفان كه گو که ره وه ی قورئانه وه و سلاویش له علی کوری ابی تالیب بيت كه شیرکی هه ژاندو شکینه ری بته کانه هه روا سلاویش له هه مو هاوه ل و شوین كه وته کانی بيت به چاکه^۱

پاشان له سه ر وتاره پر به جو شو خرۆشه که ی ، که پری بوو له سوژو هه سستی دهروونی به رده وام بوو هه تا وتی : خو ش به ختی بو تان له سوپایه ک ، که خاوه نی موعجیزاتی **پیغه مبه رانه و** زه بر وه شینی به دریانه و خاوه ن عه زیمه تی ابوبکر و فتوحاتی عومه ری و سوپای عوسمانی و له ناو به رانه ی عه لیه ، ئیوه به راستی روژانی قادسیه و یه رموک و خه یبه رو هیرشه کانی خالدی کوری وه لیدتان بو ئیسلام نوی کردوه خودا به باشترین جو ر پاداشتان له باتی **پیغه مبه ره که تان** بداته وه ، سوپاس بو ئیوه له وه ی کرتان بو پرو به پرو بوونه وه ی دوژمن، ئه وخوینه ی ، که رشتان خوی گه وره لی تان وه ربگری و به به هشت پاداشتان بداته وه ، جا ره حه مه تی خواتان لی بی ت ، زور قه درو ری زی ئه و نیعمته بگرن و هه لسن به شوکرانه بزیری ئه و نیعمه تانه بو خوی گه وره چونکه هه ر خوی ئه و نیعمه ته ی پی به خشینه و هه لیشی بژاردونه بو ئه م خزمه ته گه وره یه^۲ . هه تا دواين وشه ، که به رده وام بوو له وتاره که ی .

پاش ئه وه ی ئه و فه تحه گه وره یه کرا شاعیرو زانایان و نوسه ران و میژوونوسان به وه فد هاتن بۆلای سولتان و له به رده میدا په خشانی شیعیری به پیزیان دهوت ، هه تا وای لی هات کیتابه پان و پوره کان پرپوون، له وانه ئه و پارچه هونراوه یه بوو ، که شاعیر ابوالحسن بن علی الجوینی وتی :

۱- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۴۶

۲- صلاح الدين بطل الحطين لا ۷۸

جند السماء لهذا الملك اعوان من شك فيهم فهذا الفتح برهان
 هذه الفتوح فتوح الانبياء وما لها سوى الشكر بالافعال اثمان
 اضحت ملوك الفرنج الصيد في صيدا وما ضعفوا يوما وما هانوا
 تسعون عاما بلاد الله تصرخ والاسلام انصاره صم وعميان
 فالان لبي صلاح الدين دعوتهم بامر من هو للمعوان معوان
 واذا طوى الله ديوان العباد فما يطوي لاجر صلاح الدين ديوان

محمد بن سعيد نقيب الاشرف بالديار المصرية، وتويه تي:

اترى منا ما بعيني ابصر القدس تفتح والفرنجة تكسر
 ومليكم في القيد مصفود ولم ير قبل ذلك لهم ملك يؤسر
 فتح الشام وطهر القدس الذي هوي القيامة للأنام المحشر
 يايوسف الصديق انت لفتحها فاروقها عمر الأمام الاطهر
 ولأنت عثمان الشريعة بعده ولأنت في نصر النبوة حيدر

به ندى ئەو سولحه ی صلاح الدین له سهری ریککه وتبوو له گه له نه صارانیه کان ئەوه بوو که :
 ماوهی چل رۆژ مۆله تیان پی بدری بۆ چوونه دهره وهه هه ر پیاویکیش ده دینار بدات و
 ئا فره تیش پینج دینارو منالیش دوو دینار ، ئەوهی پییشی نه کرا به دیل هه ژمار ده کری ،
 به لام دواپی صلاح الدین ئەو به ندهی له سهری ریککه وتبوون جی به جیی نه کردو له گه له خاچ
 په رسته کان مامه لهی باشی ئە نجامدا بۆ ئەوهی نمونه یه کی به رزو گه وره و که م وینه نیشانی
 پادشا سته م کارو خاچ په رسته داخ له دلله کان بدات وهه تا بیته پیشهنگ له م کاره بۆ
 ئەوهی رۆحی لیبوردیهی و دادگه ری دیار بخات کاتیک ، که له وپه ری هیزو توانایه .
 ئەو نه صرانیا نهی په ککه وته بوون و ئەمیره کانیا به جییا هیشتبوون و کهس نه بوو
 یارمه تیان بدات صلاح الدین که رهسته کانی چوونه ده ری بۆ فه راهه م کردن بۆ ئەوهی کیوه
 ده چن باچن .

ده گيرنه وه، كه خيزاني به كيک له پادشاکان ببوه راهيبه جا ئيزني خواست بو ئه وهی بچيته لای ميړده که ی و له گه ليداييت جا موله تيان پيدا بو ئه وهی بچيته لای ميړده به ندکراوه که ی، که له قه لای نابلس بوو کومه ليک ئافرتيش هانايان برده بهر سولتان بو ئه وهی ميړدو مناله کانيان به ربدا ت جا به زه یی پيدا هاتنه وه و هلسا به بهر دانيان، بو په که و ته و هه ژارانش بي سهرانه لييان خوش بوو ده رگای بو والا کرن. زور له نوسه رانی روژ تاوا وه ک ستيقن سن واستانلی لیس بول باسی چاکه و به زه یی صلاح الدين يان کردوه ده رهق به نه صارا.

هه روا سولتان موله تيدا پياواني دين مال و سامانيان هه مووی له گه ل خويان بيهن بي ئه وهی که س رييان پيښگري جا ئه وهی پييان چوو برديان و ئه وهی نه يان توانی بيهن موسولمانان لييان کرينه وه.

به كيک له به طارقه کان کاتيک ويستی بپوات مال و سامان و زه خيره يه کی زوري له گه ل خوی هي نابوو بو ئه وهی بيکاته فيدا بو هه ژارو نه داره کان، جا به سولتانيان وت: بو چی مال و سامانه که ی لي ناسه نی بو ئه وهی له کارو باری موسولمانان سهرقي بکه ی؟ سولتان پياني وت جگه له و ده يناره ی له سهرم داناون چيديکه ی لي ناسه نم و غه دري لي ناکه م.^۱

به لام سه باره ت به هه لسوکه وتی نه صرانيه داخ له دلله کان له گه ل موسولمانان کاتيک له سالی ۴۹۲ ی کوچی قودسيان له ژير چنگی ئيمه ده رهينا ئه واهه روه کو ميژوو نووسی ئينگليزی (مل) باسی کردوه وتويه تی: موسولمانان له مالله کانيان و له سهر شه قامه کان ده کوژران و هيچ شويننيک نه بوو خويانی تيدا حه شار بدهن و هه نديکيان له ترسی کوژران و سه برين خويان له سهر ديواره به رزه کان فريدا و هه نديکيش چوونه ناو کوشک و تاوهره به رزه کان و مزگه وت به لام ئه وان بو هه رشویننيک چوبانه مه سيحيه کان هه رشوینيان ده که وتن پاشان وتويه تی: مه سيحيه کان به سوارو پياده له دواي هه لاتوه کان ده چوون جا له وحه شاماته ته نها دهنگی مردن و ئاخو نرکه ی ده بيسترا، ئه وانيش به سهر لاشه کانيان دا ده رويشتن و له دواي ئه وانه ده گران، که له کون و که له به رو که لي نه کان خويان حه شار دابوو.

۱ - صلاح الدين بطل الحطين لا ۸۲

صلاح الدينى خواناس و موسولمان بۆ مرؤفايه تى چەند وانه يه كى جوان و قەشەنگ نیشان دەدات كە تۆمار كرا له لاپەرەكانى ميژووى مرؤفايه تى بۆ ئەو هەى گەرەبى ئەو ئايينه بەديار بيخى، كە نمونه ي وەكو: نورالدين محمود و صلاح الدين ئەيوبى و هيناو هەتە بوون و پەرەردەى كردوونەن رەزاي خويان ليبي، شاعير وتويه تى:

ملكنافكان العدل منا سجية فلما ملكتم سال الدم ابطح

وحللتهم قتل الاسارى وطالما غدونا على الاسارى نمى ونصفع

فحسبكم هذا التفاوت بيننا وكل اناء بالذى فيه ينضح

من له ميانى ليكولينه وەم بۆ كە سايه تيه ئيسلاميه كان گەيشتومه تە ئەو هەى، كە هەر سەر كرده يه كى خواناس سەر كە وتنى له گۆرە پاندا بە دەست هيايى و كوفرو دروشمى كوفرى لابرديى ئەوا له پشتيه وە زاناو شەرع زان هەبوينه ئاراسته يان كردو و ئامۆژگاريان كردو بۆ راي باش و راست ئەمەش ئەو بوو، كە بۆ صلاح الدين هاتە دى بەو هەى زۆر ريزى له زاناو شەرع زانە كان دەگرت و گرينگى پيدەدان، بەلام له ناو ئەوانە زاناو شەرع زانك هەبوو كە كاريگەريه كى باشى هەبوو له ژيانى بۆيه هەر دەبى بيناسين و باسى ليئو بەكەين، ئەو يش زاناي پايه بەرز **القاضي الفاضله**.

ذهبي باسى ژيانى كردو و وتويه تى: المولى الامام العلامة البليغ، القاضي الفاضل، محي الدين يمين المملكة، سيد الفصحاء، ابو علي عبدالرحيم بن علي بن حسن بن احمد بن المفرج اللخمي، الشامي، العسقلاني، المولد، المصري، الدار، الكاتب صاحب الديوان الانشاء الصلاحي له سالى (٥٢٩) ي كوچى له داك بوو عماد الاصبهاني له باريه وە وتويه تى: بەخوشى و شادومانيه وە ژياو و هەر كرده وەيه ك نزيكى بكردبايه وە له بەهەشت ئەنجامى دەداو، هەر ريكە وتنيكى ببەستبايه جى جى دەكردو مال و سامانه وەقف كراوە كانيشى بى هەژمارن بەتايهت ئەوانەى دايابوون بۆ بەردانى ديلەكان، يارمه تى قوتابخانه ماليكيه كان و شافيعيه كانى دەدا و كيتابى دەدا بەهەتيو هەكان و قازيه كى يەكجار زيرەك و ليها تو بوو له قەزاو هەتكەى زوو دەگەيشته راسته قينه و سولتانيش گويايه لى بوو بەلكو

به هوی راو پاوئژه راسته کانی هه ریمه کان فته کران و منیش له یه کیك له چاکه کانی هه ژمار ده کریم، له و رۆژگار که تیبه کتانی که تیبه ی سه رکه وتن بوون و کاری باشیشی ده رهق به خه لک ده کردو وهك سافی به ره به یانیش بیژه کانی پوون بوون و په وان بیژه کی بلیمه ت بوو، پاشان له کۆتاییدا ده لی: له پاش نه و کی هه یه وهك نه و کاره کانی نه وها به پوخته یی جی به جی بکات^۱.

شاعیره کانیش مه دحی بیرکردنه وه راسته که ی و را حه کیمانه که یان کردوه، که چۆن نه و گپرو گرفته ئالۆزانه ی پوو به پرووی ده وه له تی صلاح الدین ده بووه چاره سه ری دکردو پاشان زۆر رۆژی گپرو نوئژکه رو بووه عیلم و نه هلی عیلمیشی زۆر خوش ده ویست و هه روا پیاویکی ساده و سه خی و سه خاوه ت بووه و زانایه کی مجاهید بووه....

هبة الله بن سناء الملك له باره یه وه وتویه تی:

واتت سعادتته الی ابوابه لا کالذی یسعی الی ابوابها

فلتفتخر الدنيا بسائس ملکها منه ودارس علمها وکتابها

صوامها قوامها علامها عمالها بذلها وهابها

سولتان به ته واوی مه یلی خوی دابوی و زۆر له لای ده مایه وه.

قازی زۆر عیشقی کیتاب و نووسین بوو ناوبانگی به پیاویکی دیندارو پاک و خواپه رست ده رکردبوو، به رده وام بوو له سه ر شه و نوئژکردن و قورئان خویندن و زیکر، کاتیك میسر که وته ژیر ده سه لاتی اسدالدین نه ووا قازی هیئایه لای خوی و زۆریش پیی سه رسام بوو، پاشان صلاح الدین کردیه پاوئژکاری تایبه تی خوی و هه ر له خزمه تیدا بوو، قازی زۆر دونیا نه ویست بوو چاکه ی زۆر بوو زۆریش خه ریکی ته فسیره نه ده ب بوو، زۆریش گرینگی به خواردن و خواردنه وه و جلو به رگ نه ده داو جلی سپیشی له به ر ده کردو زۆریش ئاماده ی به خاک سپاردنی مردوه کان ده بوو، به ئاشکراو به نه ینی خه ریکی چاکه و کاری چاکه بوو، پیاویکی لاوازو ده م ناسک بوو^۲.

۱ - سیر لاعلام النبلاء ب ۲۱ لا ۳۴۱

۲ - سیر اعلام نبلاء ب ۲۱ لا ۳۴۳

سولتان صلاح الدين له باره يه وه وتويه تي: وا مه زانن من به شمشيره كانتان ولا تم كه وتوته
 دهسه ت به لكو به راو بيركردنه وه چه كيما نه كه ي قازي بووه^۱.
 عماد الاصبهاني له هونراوه ي مه دحي كردوه وتويه تي:

عاينت طود سكينه ورايت الشمس فضيلة ووردت بحرفواضل
 ورايت سبحان البلاغه سابحا ببيانه ذيل الفخار والنائل
 حلف الحصافة والفصاحة والسماحة والحماسة والتقى والنائل
 بحر من الفضل الغزير خضمة طامي العباب وما له من ساحل
 في كفه قلم يعجل جريه ماكان من اجل ورزق عاجل
 ابصرت قسما في الفصاحة فعرفت اني في فهة باقل^۲.

خاوه ني النجوم الزاهرة وتويه تي: فهزل و چا كه و په وان بيژي قازي زور له وه به ناو بانگ
 تره باس بكرى نه مه ش به كي كه له شيعره كاني، كه وتويه تي:

واذا السعادة لاحظت عيونها نم فالمخاوف كلهن امان
 بها العنقاء فهي حباثل واقتد بها الجوزاء فهي عنان^۳.

به راستي قاضي الفاضل جيگاي متمانه ي صلاح الدين بوو له هه موو كاروباري كدا راويژي
 پيده كردو به گويي ده كردو^۴ نه ينيه كانيشي هه ر له لاي نه و داده نا.
 جاريكيان قاضي الفاضل نامه يه كي بو صلاح الدين نووسي له كاتي ك نابلو قه ي شاري
 عه كاي دابوو له نامه كه دا ترساند بووي له وه ي، كه سه ر بازه كان گونا ه بكن و ستم له يه كي ك
 بكن و به م هوي ه وه خودا سه ر كه وتني خوي نه ني ري و تووشي دوران بين، ابن كثير
 له و باره يه وه وتويه تي: قاضي الفاضل له ميسر كاروباري مه مالي كه كاني به پيوه ده بردو
 نه وه ي سولتان پيوستي پي بوو له مال و سامان بوي ناماده ده كردو، نامه نوسينيشن هه ر
 نه و بو سولتاني ده نووسي، له و نامانه نامه يه ك بوو، كه له ناوه رو كه كه يدا هاتبوو، هوي

۱- النجوم الزاهرة ب ۶ لا ۱۵۷

۲- النجوم الزاهرة ب ۶ لا ۷۳-۷۴

۳- مصدر السابق ب لا ۱۵۷

۴- الروضتين ب ۲ لا ۲۴۱

دریژ خایه نی ئەو ئابلۆقه یه زۆری گوناهاهه کانه ، که خه لکی له نیوان خۆیان ئەنجامی ده دەن، چونکه ئەوهی له لای خوا ههیه نایاته دی تهها به گوی پابه لکی کردنی نه بیته . تاوانو گوناها له هه موو شوینه کان ئەنجام ده درێ و بۆلای خواش بهرز کراوه توه و پێویست به وه ده کا لێی په شیمان بینه وه و داوای لێخوش بوونی لێ بکهین، هه روا له نامه یه کی تریش وتبوی: ئیمه ئەگه ر پاست گو باینه له گه ل خوا ئەوا زوو ئەنجامی پاست گو ییه که مان ده دی، ئەگه ر گو یرایه لیمان بکردبایه به دوژمنمان سزای نه ده داین، ئەگه ر ئەوهی پیمان بکرا بایه له فرمانه کانی جی به جیمان بکردایه و ئەوهی پیشمان نه ده کرا بیکهین ئەوا بۆمانی ته واو ده کرد، جا باکه س لۆمه ی که سی تر نه کات به لکو بالۆمه ی خۆی و کرده وه که ی بکات و ، که سیش با به زۆرو بۆری سه ربازه کان فریو نه خوات چونکه سه رکه وتنی خوا به و شتانه نیه به لکو سه رکه وتن ئەوهیه له لایه ن خوا وه بی، دلنیش نینه له و سه رکه وتنه ئایا دیته دی یان نا ، جا پێویسته بگه ریینه وه لای خواو په شیمان بینه وه له گوناهاهه کانمان و له ریگاش که م و کوریه ک هه یه بۆیه سه رکه وتنی خوا دواکه وتوه، جا هه ر له دریژه ی باسه که دا ابن کثیر وتویه تی : شیخ شهاب الدین خاوه نی کیتابی الروضتین زۆر باسی له و نامانه کردوه، که قاضي الفاضل بۆ سولتان صلاح الدینی ده نارد، که نامه کان له و په پری به هیزی دابوون و، نامۆزگاری و هاندانی تیدابوو بۆ جیهاد کردن ، ره حمه تی خوا له و پیاوه چاکه ، ئای چ وه زیریکی دلسۆزو چ پابه کی راست و چه کیم و ژیرانه ی هه بوو به لکی به و که له پیاوانه خوا ی که وره ئاینه که ی خۆی سه ر دێخی و تیری خۆشه ویستانی والیده کات نامانج بپیکێ، به پاستی خوا ی که وره به هۆی ئەو زانایه ئەدیب و فه قیه و زاهیدو له خواترس و وه زیره باشه وه صلاح الدینی که وره کردو پیزی لێنا .

وفات کردنی قاضي الفاضل:

له سالی (۵۹۶) کۆچی قاضي الفاضل وه لآمی خوا ی په روه دگاری دایه وه له کاتیک زۆر عه ودالی مردن بوو چونکه که م و کوری جیاوازی که وته نیوان کار به دهسته کان ئەمه ش نیشانه ی ئەوهیه که خوا خۆشی ویستوه .

خاونی کیتابی النجوم الزاهرة باسی کردوه کهوا له نیوان الملك العادل ابوبکر بن ایوب و قاضي الفاضل گرژیهک په یابوو بوو جا کاتیك الملك العادل ویستی بیته میسر قاضي الفاضل دوعای کرد که خوا بيمرینى جا پیش نهوهی الملك العادل بیته میسر قاضي الفاضل وهفاتی کردو تهرمه که شیان به دهرگای زویله دا برده دهره وه.

وهفات کردنی سولتان صلاح الدین:

کاتیك ژیانی صلاح الدینم ده خوینده وهو به رده وام بووم هه تا گه یستم به دواین ساته کانی ژیانی چاوه کانم پر فرمیسک بوون و دلم راجله کی بو نه و پاله وانه عیملاقه، که بو ئیسلام وهک په رژینیك وا بوو بو فروفیلی کافره داخ له دله کان، وهفات کردنی له سالی ۵۸۹ کوچی بوو، کتیبه کانی میژوو باس له وه ده کهن، که کاتیك صلاح الدین وهفاتی کرد نه هلی دیمه شق تووشی ناخوشی و مهینه تیهک هاتن، که له وهو پیش تووشی نه هات بوون، هه ر یه که یان چه زیان ده کرد به مال و منال و خوشه ویستانی بینه فیدای، صلاح الدین کاتیك له سه ره مه رگ بوو نه و نایه ته یان له لای خوینده وه ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ نه ویش وتی: چونی خوینده وه هه روایه کاتیكیش بانگدرا بو نویری به یانی قاضي الفاضل هات جا، که نه و نایه ته یان له سه ره خوینده وه، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ **التوبة: ۱۲۹** پیکه نی و پووی پرشنگدار بوو روحه که ی ته سلیمی خوی پهره ردگار کردو وهفاتی کرد، ره حمه تی خوی لیبی و خودا به هه شتی بکاته مه نزلگای، ته مه نیشی (۵۷) سال بوو، پاشان ده ستیان کرد به شوشتن و کفن کردنی و منال و خزم و که سه کانیشی هاتن، نه و که سه ی، که شوشتی ناوی دولعی بوو، که وتار خوین و فه قیهی ناوچه که بوو، قاضي الفاضل یش له ماله چه لاله که ی کفن و پیداویستی ناشتنی کری و ابن زکی ئیمامه تی بو خه لک کردو نویریان له سه ر کرد، پاشان هه ر له ماله که ی خوی له مه نصوره له دیمه شق نیژرا، ده لین نه و شمشیرهی له گه ل خوی ده هینا بو جهاد کردن له گه لیان ناشت، نه مه ش به فه رمانی قاضي الفاضل چونکه وتی گه ش بینن به وهی که انشاء الله له روژی قیامه ت پال ده داته سه ر

شمشیره‌کە‌ی هەتا دە‌چیتە بە‌هەشت^۱ ئە‌و کە‌سە‌ی، کە‌ ناشتی و شۆ‌ر بو‌ه‌و‌ه ناو قە‌برە‌کە‌ی کورە‌ گە‌ورە‌کە‌ی بوو، کە‌ ئە‌و کات سولتانی شام بوو، بە‌‌پاستی هە‌وایی مردنی صلاح‌الدین لە‌سەر موسولمانان وە‌ک هە‌ورە‌ تریشقە‌یە‌ک بوو چورتمی‌کی گران بوو خە‌می‌کی وابوو، کە‌ خە‌لکی بە‌رگە‌یان لە‌‌ئاستی نە‌دە‌گرت، قازی ابن شداد باسی ئە‌و دیمە‌نە‌ ترسناکە‌مان بو‌ دە‌کات، کە‌ وتویە‌تی: رۆژی مردنی رۆژی‌کی ئە‌و‌ئە‌ نە‌دە‌ ناخۆش بوو، کە‌ ئیسلام و موسولمانان بە‌‌خۆیانە‌و نە‌بینیبوو، مە‌گەر بو‌ خلیفە‌ راشیدینە‌کان نە‌بی، دونیاو قە‌لە‌و تە‌ختی مولک تووشی تە‌نیا‌یە‌ک هاتن، کە‌ هەر خوا دە‌یزانی، سویند بە‌‌خوا گویم لە‌‌خە‌لکی دە‌بوو دە‌یان وت: ئە‌گەر بکری فیدای دە‌بین بە‌‌مال و گیان بە‌‌لکو لە‌‌مە‌ش زیاتر لە‌‌خۆمە‌و دە‌م وت: ئە‌مە‌ جو‌ری‌کە‌ لە‌‌سنور بە‌‌زاندن ئە‌گەر وانە‌باو فیدا بوون رە‌وا بوایە‌ ئە‌وا خۆم و خە‌لکیش بە‌‌فیدای دە‌بوین.

۱ - ئە‌گەر ئە‌و هە‌وایە‌ راست بی‌ قاضی‌ الفاضل فەرمانی دە‌کردی بە‌‌وه‌ی شمشیره‌کە‌ی صلاح‌الدین لە‌‌گە‌‌ئیدا بنی‌زری ئە‌و‌ه رایە‌کی هە‌لە‌یە‌و کاری‌کی بیدعە‌یە‌، چونکە‌ خوای گە‌ورە‌ **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا** الاحزاب ۲۱ جا، کە‌ **پی‌فە‌مبەر** پی‌شە‌نگی هە‌موو موسولمانانە‌و هە‌موو ئە‌‌حکامە‌کانی جە‌نازە‌و مردوی بو‌ روون کردینە‌و ئە‌یا لە‌‌هیچ جە‌نازە‌یە‌ک فە‌رمویە‌تی ئە‌و شتە‌ لە‌‌گە‌‌ل مردو‌کە‌ بنی‌زن، خۆ **پی‌فە‌مبەر** سید‌المجاهدین بوو، لە‌‌گە‌‌ل ئە‌و کاتی‌ک وە‌فاتی کرد هاو‌لە‌‌کانی شمشیره‌کە‌یان لە‌‌گە‌‌لی نە‌‌ناشت، چونکە‌ دە‌یانزانی **پی‌فە‌مبەر** فەرمانی بە‌‌مە‌ نە‌‌کردو، هە‌روا کاتی‌ک حمزە‌ بن عبدالمکلب شە‌‌هیدکرا، کە‌ گە‌ورە‌ی شە‌‌هیدانیشە‌و لە‌‌کاتی موسولمان بوونی ئیسلامی پی‌ی بە‌‌عیزە‌ت بوو لە‌‌شە‌‌ری بە‌‌در کە‌پوی موشریکانی لە‌‌خۆ‌ل چە‌‌قاند، **پی‌فە‌مبەر** نە‌‌یفە‌رموو لە‌‌بەر ئە‌‌وی حمزە‌ ئاواو ئاوا‌ی بو‌ ئیسلام کرد با شمشیره‌کە‌ی لە‌‌گە‌‌ل بنی‌زین، زۆ‌رە‌ی زانا سەر راستە‌‌کانیش فە‌رمویانە‌ ئە‌گەر مردو وە‌سیە‌تی کرد شتی‌کی لە‌‌گە‌‌ل بنی‌زری ئە‌وا دروست نیە‌ وە‌سیە‌تە‌کە‌ی جی‌ی بە‌‌جی‌ بکری، چونکە‌ کاری‌کە‌ پی‌چە‌وانە‌ی سوننە‌تی **پی‌فە‌مبەر**، ئە‌م روون کردنە‌و‌ه‌یە‌شم بو‌ ئە‌‌و‌ه‌یە‌، کە‌ موسولمانان بزائن سوننە‌ت چیه‌و بیدعە‌ چیه‌، هە‌روا کاتی‌ک زانی موسولمانی‌ک یان زانیە‌ک یان سەر‌کرده‌یە‌ک یان مو‌ج‌اهیدی‌ک ئە‌‌خویننە‌و نابی‌ لە‌‌بەر فە‌زل و گە‌ورە‌یی ئە‌و کردو‌ه‌ باشانە‌ی کردویە‌تی هە‌ندی‌ک شت لە‌‌بیر بکری‌ت یان چاوپۆشی لی‌ بکری‌ت، کە‌ ئە‌و زانا سەر‌کرده‌‌ خواناسە‌یە‌ کردویە‌تی لە‌‌ هە‌مان کاتی‌شدا بیدعە‌ بوو یان ناشە‌‌ری بوو، چونکە‌ کە‌س لە‌‌ هە‌لە‌ بە‌‌دە‌رنیە‌، ئیمە‌ دە‌‌لین ئە‌و شتە‌ بیدعە‌نە‌ یان ناشە‌‌ریانە‌، کە‌ لە‌‌و زاناو سەر‌کرده‌‌ روویانداو ئە‌‌و یان نە‌‌یان زانیو یان زانیە‌کی م‌ج‌ت‌ه‌د فە‌توای بو‌ داوون بە‌‌لام لە‌‌ئ‌جتیه‌اده‌کە‌ی هە‌لە‌ی کردو‌ه‌و راستی نە‌‌پیکاو، بە‌‌لام کاتی‌ک ئیمە‌ی موسولمانان دە‌‌خویننە‌و‌ه‌و ئاگاداری دە‌‌بین ئە‌وا هە‌ردە‌بی‌ روونی بکە‌ینە‌و بو‌ ئە‌‌وی سوننە‌ت و بیدعە‌ تی‌کە‌ل بە‌‌یە‌کتر نە‌‌بن و خە‌لکی نە‌‌کە‌ونە‌ ناو هە‌لە‌. والله اعلم. وەرگی‌ر

به پاستی صلاح الدین سه رکرده یه کی خواناس بوو له سه رده می نورالدین له بارو دۆخیکی
پر عیلم په روه رده بوو، نه و که شو و هه وایه پر عیلمه بارو دۆخیکی نمونه یه ی به رزی بو
دروست کردن، که خودا گوره یی و ریزو هیزی نوممه تی پی گه پانده وه.

دیارده سه رکیه کان له که سایه تی صلاح الدین دا:

یه که م : نزیك کردنه وه ی زانایان له خوی و خوش ویسنتیان و ریزلی گرتنیان و راویژ پی
کردنیان و دانانیان له جیگای شایه ن به خویان و ئاوه دان کردنه وه ی قوتابخانه کان و
ئاماده بوون له کۆری عالیمه کان، به لکو سولتان صلاح الدین به خوی و به هر دوو کوره که ی
علی و عثمان ئاماده ی کۆری الحافض السلفی ده بوون زانای پایه به رز کمال الدین
الشهرزوری بو پله ی وه زیر به رز بویه وه، هه روه ها پراویژکاری صلاح الدین ابن نجا الحنبلی و
وه زیره که ی القاضي الفاضل و نجم الدین الخبوشانی و نه وانه له گوره زانایان و نووسه ران
بوون ، که زور شهیداو عه ودالی عیلم بوون. زانای پایه به رز الفقیه الشافعی صلاح الدین ی
هاندا بو له ناو بردنی ده وله تی عوبهیدی و لیش نه گه را چیر وتاری ههینی بدهن ، صلاح
الدین قوتابخانه یه کی بو دروست کردو کردیه ماموستاو به رپوه به ری، یه کیکی تر، که ناوی
الفقیه الهکاری بوو ، که سه ربازیکی ئازاو سه خی و له سه ر دهستی شیخ ابو القاسم البرزی
پی گه یشتبوو، جا نه وه ی نه و زانایه ده ی توانی قسه له گه ل صلاح الدین بکات که سی تر
جور نه تی نه یده توانی.

نه گه ر زانایه ک به اتبایه لای صلاح الدین نه و زور گرنگی پی ده داو لی نه ده گه را برپا هه تا
پاره و که ل و په لی بو خوی و خزم و که س و جیرانی نه دا بوایی.

به پاستی نه و سه رکه تن و گورپانکاریانه به و په یوه ندیه باشه ی نیوان نه میرو زاناکان دپته
دی. قازی ابن شداد وتویه تی: صلاح الدین له هه موو دووشه م و پینج شه ممه یه ک له کۆری
عه دل داده نیشته، که له و کوره گشتیه دا فه قیه و قازیه کان ئاماده ی ده بوون و نه مه ی
له سه فه ریشدا ته رک نه ده کرد،^۱

^۱ - ابعید التاريخ نفسة؟ لا ۹۴

مه قدیسیه کانیش ، که پیک هاتبوون له ابو عمر محمد بن احمد بن قدامة و برابیه کهی و کورپه خاله کهی الحافظ عبدالغني و شیخ عیماذ، که نیشته جیی حی الصالحیه بوون له دیمه شق ئهوا دانه ده بران له هیچ غه زایه ک، که صلاح الدین بیکرد بایه و له فه تحی قودس و که ناره کان و هی تریش هر له گه لی دابوون^۱.

به راستی ئه و سه رکردانه ی ریژ له زانایان و فه قیهه کان ده گرن ئه وه له راستیدا ده ستیان به سوننه تیگ له سوننه ته کانی خوا گرتوه، که سوننه تی ته مکین و نه صرو زال بوونه به سهر دوژمنان.

ئه و که سانه ی هیرش دیننه سهر زاناو روشن بیرو سیاست مه دارو په روه رده که رو فه رموده ناس و حه ره کیه کانی ئوممه ت ئه وه له راستیدا خزمه تی پیلانه کانی جوله که و فه له و تاغوت و سیخوره کان ده که ن ، جا به کسانه له وه ی ههستی پیده که ن یان نا ، ئه وانیه ی وا به ردوامیش تانه و ته شهر له کرده وه کانی زانایانی ئومه ت ده دن ئه وه دوور که وتونه ته وه له مه نهه جی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت که ده لیّت: وعلماء السلف من السابقین ومن بعدهم من التابعین اهل الخیر والبرکة والاثر واهل الفقه والنظر لا یذکرون الا الجمیل ومن ذکرهم بسوء فهو علی غیر السبیل . واته زانایانی سه له ف له پیشینه کان و هه روا ئه وانیه ی له دوا یان هاتوون ، که ئه هلی خه یرو فیه و پان، ئه وا ده بی هر به چاکه ناو ببری، ئه وه ی به خراپه باسیا بکات، ئه وه له ریگای راست لای داوه^۲.

به راستی که سانیکم بینیه وه جنیویان ده دا به زاناو فه قیهو فه رموده ناس و بانگخوازان، به لکو هه ندیکیان چه ند سه رکرده یه کی بزوتنه وه ئیسلامیه کانی به بی عیلم کافر ده کرد، هه ندیکیشیان به غه بیه ت کردنی زانایان و تانه و ته شهر لییان له زه ت و خو شی وه رده گرن و، ئه مه ش له سهر مینه رو روژنامه کان بلاوده کاته وه و، خه ریکه له خو شیان ده فریت، به لام ئایا نازانی ئه و نه فامه ، که گوشتی زانایان ژه هراویه و عاده تی خواش دیارو ئاشکرایه له هه تکردنی ئه و که سانه ی تانه و ته شهریان لی ده دن، هه روا ئایا نازانی ئه و نه فامه ، که حوکم دان له سهر خه لکی ده بی ره چاوی چاکه و ئیشه باشه کانی بکریّت، له و باره یه وه زانای

^۱ - البداية والنهاية ب ۳۱ لا ۳۹

^۲ - شرح الطحاوية ب ۷۴۰ لا ۷۴۱

پایه بهرز ابن القیم رحمہ اللہ . دہ فہرموی: ئەوہی عیلمی بہ شہر ع و واقیع ھەبئ ئەوا بہ تەواوی ئەزانئ ، کہ ئەو پیاوہی لە ئیسلام کاروی چاکە و شوینەواری باشی ھەبە و لە ئیسلام شوینی دیارە ئەوہ بۆی ھەبە ھەلە و پئی خلیسکانی ھەبئتو، موعزوریشە، بە لکو لە سەر ئیجتیھادە کہی پاداشتیش وەر دە گری، ، بۆیە نابئ باسی بکری و پلە و پایە و پیئشە وایە تیە کہی لە ناو موسولمانان کز بکری^۱ .

بە راستی ئەو میژووہ گەورە یە ئیسلام گرنگی پیزگرتن لە زانایان و بانگخوازانمان بۆ دەردیخی، کہ چۆن بوینە مایە بہ عیززەت کردنی ئەو ئایینە، جا ئەوانە ہی ھەول دە دەن بۆ گەرانە وە ہی رابردووی رەسەنمان و ھەول دە دەن بۆ گەرانە وە ہی عیززەتە کہمان ، پیویستە کار بکەن بۆ ئەوہی زانایان و فەقیھەکان رۆلیان بیئەوہ بہ وە ہی پیزیان لی بگرن و خەلکیش فیئە پیزگرتنی زانایان بکەن، ئەو بە کری گراوہ نگریسانە ہی لە ناوماندا ھەبە رییان لی بگرن و قەدە غەیان بکەن بۆ ئەوہی بە قسە ہی پاراوە و شیوازە فیلاویەکانیان نەتوانن جنیوو تانە و تە شەر لە زانایانمان بدەن و لاوە کانمان فریو بدەن بۆ ئەوہی نە لە دین نە لە دونیا سەرکەوتوو نە بن .

دووہم: دیار دە یە کی تری روون ، لە کہ سایە تی صلاح الدین خۆش ویستنی بوو بۆ جیھاد قاضی ابن شداد وتویە تی: صلاح الدین زۆر موکڕ بوو لە سەر جیھاد کردن و زۆریش گرنگی پیئ دە دا، ئە گەر یە کیئ سویندی بخوارد بایە، بە وە ہی صلاح الدین کاتیئ دە ربچوو بایە بۆ جیھاد کردن ئەوا پارە پولی ھەر لە و پیئاوہ دا سەرف ئە کرد ئەوا سویند خواردنە کہی راست بوو کہ فارە تە کہی نە دە کہ و تە سەر، بە راستی جیھاد ھەموو شتیکی صلاح الدین بوو دلئ داگیر کردبوو بە جۆریئ ، کہ ھەموو قسە و باس و خواسی ھەر جیھاد کردن بوو زۆر گرنگی بە کہ رەستەکان و پیاوہکانی دە دا ، لە بەر خۆش ویستنی بۆ جیھاد مال و منال و نیشتیمانی بە جئ ھیشت و لە بەر خاتری ئایینی خوی پازی بوو بە وە ہی لە ژیر چادریئ بژیت، کہ با بە لای راست و چەپ ئەم لاو ئەو لای پی دە کرد، ھەر پیاویکیش بیویستبایە بچئتە لای ئەوا کاتیئ دە چوہ لای ھانی دە دا لە سەر جیھاد کردن . رۆژیئ لە گەل سولتان چووین بۆ

^۱ - اعلام الموقعین ب ۲۸۳۲

که نار دەریا بۆ ئەو هی بچینه عەککا زستانیکى زۆر ساردیش بوو دەریاش شەپۆلەکانى زۆر قایم بوو وەك چیاکان بەرز دەبۆو بۆ ئاسمان، منیش یەكەم جارم بوو دەریا ببینم بۆیە سەیرم دەهات بەو کەسانەى دەچوونە ناوی و سواری کەشتى دەبوون من لەو قسانە دا بووم، سولتان پووی بۆ لای من وەرگیراو وتى: دەبى خوای گەورە بۆم ئاسان بکات بۆ ئەو هی کە نارەکان هەموو فەتەح بکەم و پاشان سواری کەشتى بم و بچم بۆ فەتەح کرنى جەزائیر بۆ ئەو هی کەس نەهێلم لەسەر زەوى کوفر بەخوا بکات یان لەو پیناوەیا بمرم ، بەراستى ئەو قسانە زۆر کارى تیکردم و شوینەوارى قوولى لەدەمدا بەجى هیشت، سەیری ئەو هیممەتە بەرزە بکەو سەیری ئەو دەروونە پاکە بکە، کە چەندە ئازاو بەجەرگە خودایە خو تۆ دەزانى ئەو ئەو دەندوی پى کرابى هەولى داوہ بۆ سەرکەوتنى ئایینەکەت بۆ ئەو هی لى خوش بى، خوایە رەحمى پى بکەى ، سەربارەت بەئارام گرتنىشى جارێک لە عەککا زۆر نەخۆش بوو بەهۆى بەدیار کەوتنى چەند قونیریک ، کە لەناوکیدا هەتا ئەژنۆى دایگرتبوو لەبەر ئەو هی ئازاریکی زۆرى هەبوو نەیدەتوانى دابنیشى و ئارامیەکی زۆرىشى لەسەر دەگرت، جا هەر لەکاتى چیشتهنگاوە دەرویشت بەرەو نوێژى نیوہرۆو دەیوت: کاتیک سواری ئەسپ دەبم و بەرەو نوێژ دەپۆم هیچ هەست بەئیش و ئازار ناکەم.^۱

بەراستى ئەمڕۆ لەو پۆژگارەى ئیمە گەرم و گۆریەکی بەتین هەیه بۆ ناو گۆرەپانەکانى جیهادو تیکۆشان، وەك ئەو هی لە ئەفغانستان پوویدا، هەروا لەو تیکۆشان و قوربانیانەى گویمان لى دەبى لە زەوى داگیرکراو ارض المحتلة بەلام لە هەندیک ولاتى موسولمانان برايانیکمان هەن، کە سەرپەرشتى بزوتنەو جیهادیەکان دەکەن و شارەزاییەکی کەمیان هەیه بەو سوننەتە خواپیانەى ، کە خودا دایناوہ بۆ گۆرپینى گەل و کۆمەلگاگان، لەو هەش گرنگتر لەئاینى خودا زۆر باش تى نەگەشتونە بەتایبەت لەسیاسەتى شەرعى و فیهى جیهادو پەلە نەکردن لەپەرودەکردنى خەلکى هەتا ئامادە دەبى بۆ ئەو هی جیهاد بکات، جا ئەوانە دەستایان کرد بەفەتووان و هەلینجانی حوکمەکان لەخویندەوى ئەو کتیبانەى خزمەتى مەبەستەکەیانى گەنجەکانیشیان لەسەر پەرودە دەکردو ، شوین کەوتەکانیان

^۱ - الروضتين ب ۲۲۱-۲۲۲

تووشی جه نگیکی دؤراو کرد دژی حوکمه ته کانیاں له کیسه یه ک، که کوتایی پیهات به وهی هه ندیکیان بکوژرین و هه ندیکشیاں بکرینه به ندیخانه و خیزانه به شه ره فه کانیشیاں دهر به دهر بوون و بوونه هوکاریش بو له کار خستنی چهند پروژه یه کی دهعه وی و ته ربه وی ، جا کاره که یان له چهند رویه که وه زیاده روویو سنوور به زاندنی تیدایه:

یه که م: جیهاد کردن له ههقی نوممه ته نه وه ک له ههقی چهند تاکیک و کومه لیک بیت ، به لکو نوممه ت به پیی نه هلی حهللو عقد^۱ له و فه قیهو زانایانه ی هه لیاں ده بژیرن بریاری

^۱ نه مه له فیهی نیسلامی وته یه کی زور نامویه ، که جیهاد کردن بگه ریته وه بو نه هلی حهللو عقد، به لکو له هه موو کتیبه فقهیه کانی نه هلی سوننه بریار له سه ر نه وه دراوه ، که هه ر کاتیک دوژمن هیرشی هینایه سه ر موسولمانان نه و جیهاد کردن واجب ده بیت نه نجا نه هلی حهللو عقد هه بوو یان نا نیمام هه بوو یان نا ، به لکو نه م وته یه ی دانهر ، که نازانم له کوئی هیناوه نه و ریگ وته ی عمامه به سه ره کانی شیعه یه ، که جیهاد به ره و نا بینن ته نها له گه ل نیمام نه بی به لام نه وان هه ر به خویمان موخاله فه ی نه و رایه ی خویمان کرد له شه ری عیراق و نیران ، که جیهادیاں کرد به بی نیمام و نه و رایه فیهیه ی خویمان له بن پییان نا له به ر خاتری به رزه وه ندی خویمان، جا دانهر له و مه سه له یه هه له یه کی ناشکرای کردوه و موافقه یه شیعه ی کردوه له گه ل نه وه ی زور دژی شیعه شه ، له لایه کی تریش نه م رایه زور دووره له واقع چونکه نیمه وه ک موسولمان ده بی غیره تمان به رامبه ر دینه که مان و نابرو ناموسمان هه بیت و دینه که شمان دینی هیزو جیهادو غیره ته و قه بول ناکات هه لگرانی ده سته وه ستان دابنیشن و به رگری له دینه که و ناموسیاں نه که ن جا چ به لگه یه کمان هه یه بلیت نه گه ر سته م له یه کی کرا نه و ده بی را بوه ستی و دیفاع له خوئی نه کات و توله ی له به رامبه ره که ی نه کاته وه هه تا پرسنی نه هلی حهل و عقد ده کات نه گه ر هه بوو نه گه ریش نه بوو نه و ده بی را بوه ستی هه تا وه کو دورست ده بی، چ زانایه ک له نوممه تی نیسلام نه مه ی وتوه ! نه مه یه نا واقیعی له فه توا دان و بریار داندان، عه ره ب گوته نی (من وقع بئرا لخیه وقع فیه) دانهر چونکه له دوور ته ماشای بزوتنه وه جیهادیه کان ده کات و به دیعایه ی نیعلامی جوله که و نه مریکا و هه ندیک له موسولمانه ساده کان نه وانیه ی روانینیکی شه رعیا نه و واقیعیانه یان نیه بو رووداوه کان باوه ر ده کات ، دانهر هه ر به خوئی له کاتی شوژی گه لی لیبی له دژی تاغوتی سته م کار معمر القذافی له چهند چاو پیکه وتنیک که که نالی جه زیره موقابه له ی کردبوو وتی: نه وه ی شوژی گه ره کان ده یکه ن له دژی معمر القذافی نه و جیهادیکی پیروزه و نه وه ی بکوژریش شه هیده ، خو نه و جیهاده ی کراش دژی حاکمی لیبیا به بی بوونی نه هلی حهل و عقد بوو که واته بو کاتیک له ناو واقیعه نه بوو بریاریکی داو کاتیکش که وته ناو واقیعه که بریاریکی دژی بریاره که ی یه که می دا؟ نه مه له لایه ک به بوچوونی من تینه گه یشتنه له عیلمی شه رعی و به تایبه تی فیهی جیهاد و له لایه کی تریش دووریه له واقیعی سه رده م که چی له ناو رووده داو نه گه ریش له دووری ته ماشای شتیکی بکه ی نه و راستیه کی زورت له کیس ده چی و نادادگه رانه بریاری هه له ی له باره یه وه ده ده ی، به لام نه و له به ر فیکره

له سهر دهدات، پيش ئه وهش دهبي ئوممهت له لايهني په روه رده و فيقه شاره زاييه كي هه بيت
 ئه مهش دهبي له ژير سه رپه رشتي زانا و فه قيهه كان بيت ، جا ئه و گه له ي ئيمه له باره ي
 ده دوين ئه گه ر زانا فه قيهيان تيدا نه بوون ئه و دهبي كومه ليك له نه وه كاني خويان ته رخا
 بكن بو ئه وه ي عيلمى شهرى له ماموستا شهرع زانه كان فيرپين ئه وانه ي ئوممهت شاهيدي
 بو داون ، كه شايه نن بو ئه م كاره بو ئه وه ي بو چاره سه رى گيرو گرفته گه وره كان بگه رپنه و
 لايان و ئه وانيش ده ستيان بگرن بو ته حكيم كردنى شهرى عتي خوا به له سه ره خو يي
 به تاييه تيش له سه ده ي ئه مرؤ ، كه پرپه تي له فيتنه و ئاشوب .

كاروباره گه وره كان وهك جهاد كردن ده گرپته وه بو ئه هلى عيلم ئه وانه ي خاوه ن

پوانينيكي راست و پوونن: خواي گه وره ده فه رموي: ﴿ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ
 الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۗ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ ۗ

مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿ النساء ٨٢ نه وهك

بگه رپته وه بو ئه وانه ي هه موو ته مه ني خويان له نه ندازياري بيناسازي يان پيشه سازي
 سه رف كردوه ، يان سه رفي كردوه له ديراسه كردنى نه شته رگه رى پزيشكي يان له عيلمه كاني
 ترو ، پاشان هه نديك كيتابي خو يندو ته وه و له به رى كردوه و به گو يره ي تي گه يشتنه سنور
 داره كه شي تى گه يشتوه و ده ستى به شه ري كيش كردوه بو سه ر زانا و فه قيه و بزوتنه وه
 ئيسلاميه كان ئه وانه ي خاوه ن مه فه وميكي گشت گيرن ، كه ئه وانه ي دا يان مه زران دوه و
 به گه رپان خستوه و سه ر په رشتيان كردوه زانايان و بانگ خوازان بوونه ، ئه وانه ي ئوممهت
 شاهيدي عيلم و ئيخلاس و راست گو يي بو داون ، نه وهك بگه رپنرپته وه بو ئه وانه ي
 مو تابه عه ي روژنامه و ئيزگه كانيان كردوه و له سه ر كتيبه كاني حرب العصابات ي ماوتسى
 تو نغى صيني و جيفاراي ئه مريكاي لاتيني بووينه قوتابي و ويستويه تي لاوه كاني ئوممهت

ئىخوانيه كه ي ، كه زاله به سه ري دا تووشى ئه م هه له يه ي كردوه له فيقه ئيسلامى واقيعى سه رده مدا ، خودا له هه موو
 لايه كمان ببورى .

پال پیوه بنی به ره و ئه و ئامانجه ی خو ی دایناون و هیلی بو کیشاون^۱، یان دور که وتنه وه له سه رکرده گه وره کانمان وه ک نورالدین و صلاح الدین، پیش ئه وانه ش گه وره ی هه موو پیغه مبه ران له گه ل هاوه له پاک و بیگه رده کانی.

زانای پایه بهرز ابن سعدی رحمه الله له باره ی ته فسیری ئه و ئایه ته ی سوره تی نساء فه رمویه تی: ئه و ئایه ته ته ئدیبه له لایه ن خواوه بو به نده کانی له سه ر کاره ناشیاوه که یان، که پیویسته له سه ر یان ئه گه ر کارو باریک گرنگ بوو به رژه وندی گشتی تیدابوو په یوه ندی هه بوو به لایه نی ئه منی و خو شی باوه رداران، یان په یوه ندی به ترسه وه هه بوو، ئه و ده بی له هه واله که بکولنه وه و په له نه که ن له بلاوکردنه وه ی، به لکو ده بی بیگه ریننه وو بو لای پیغه مبه ر یان بو لایه نی په یوه ندی دار ئه وانه ی ئه هلی عیلمن و خواوه ن پای راستن و بیریکی تیژیان هه یه و شاره زان به فیهی به رژه وندیبه کان و پیچه وانه که ی، جا ئه گه ر بینیان له بلاوکردنه وه ی خیری تیدایه، یان بینیان ئه گه ر له بلاوی کردنه وه ی شه ری زیاتره له خیری ئه و بلاوی ناکه نه وه، بویه ده فه رموی: ﴿لَعَلِمَ الَّذِي يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ واته: به فیکره راسته که یان و عیلمه چرو پره که یان لیی ده کولنه وه پیش ئه وه ی بلاوی بکه ونه.

جا له مه دا بنه مایه کی گرنک به ده ست ده که وی ئه ویش ئه گه ر هاتوو له کاروباریک کولدرایه وه ئه و پیویسته بدریته ده ست ئه و که سانه ی شایه نن بو ئه م کاره و که سیش به پیشیان نه که وی و نه دریته ده ست که سانی تر، چونکه پای ئه وان راستره و دور تره له هه له.

هه ر ئه و ئایه ته قه ده غه ی په له کردن ده کات له بلاوکردنه وه ی ئه و کاروبارانیه ی مرؤف ده م و ده ست گوئی لیده بی و فه رمانی شی کردوه به وه ی پیش ئه وه ی لیی بدویین بیری لی

^۱ - دانه ر زور بی به زییانه هیرش ده کاته سه ر بزوتنه وه جهاده یه کان و تومت باریان ده کات به وه ی چه ته نه و له کویش فیرو بوینه له ئه مریکای لاتینی و ماتسی تونگی صینی، ئه مه چ میزانیکه به کاری هیناوه، ئه م وته یه هیچ خزمه ت به هیچ جوړه موسولمانیک ناکات، به لکو په رته وازه یی و دووبه ره کی ده خاته نیوان موسولمانان، که دانه ر به خو ی له و کیتابه و کیتابه کانی تری زور جهخت ده کاته وه له سه ر یه ک ریزی و یه ک هه لویستی موسولمانان، به لام هه روه کو گوتم له به ر زالبوونی فیکره ئیخوانیه که ی به سه ری و ده مار گیری بوی تووشی ئه م سه م و زولمه ی کردوه.

بکهینه و تیی رابمینین بۆ ئهوهی بزانیی ئهگه بهرژه وهندی له بلاو کردنه وهی دابوو ئهوه
بلاوی بکهینه وه ئهگه نا بارا بوهستین و بلاوی نه کهینه وه .

به راستی مهسه لهی جیهاد و سیاسهتی شهردی ههرده بی زانا بلیمه تهکان ئهوانه ی خاوهن
عیلم و زانیاریه کی قوولن فهتوای بۆ بدهن، چونکه ئهوان زاناترن به مه بهسته کانی
شه ریعت و ده زانن هاوسهنگی له نیوان مه صالح و مه فسه دهکان بکه ن، ناشکری گه نجیک،
که هیشتا له سه ره تای ته مه نی دایه و کاته کانی هه ر له قیل و قال به سه ر بردوه و دانه نیشتوه
له کۆریک له کۆره کانی عیلم بۆ ئه وهی گوپی له مامۆستای شه رع ناس بی، ئه وا نابی
له کاروباری جیهاد فهتوا بدات، که له ده ست دانی گیانی تی دایه و مال و سامانی بۆ سه رف
ده کری و تییدا ده ست دریزی ده کری ته سه ر ناموس .

پاش لی کۆلینه وه یه کی ورد بۆ ژیا نی چاک سازو موحاهید صلاح الدین بۆ مان پۆن ده بیته وه
، که ئه وانه ی له زانانیان فهتوایان داوه له و سه رده می ئه وا له شه ریعت و مه به سه کانی
تیگه یشتوون و زانیویانه هاوسهنگی له نیوان مه صالح و مه فاسیده کان بکه ن و باشیش
شاره زا بوونه له و واقیعه ی تیایدا ژیاون و هونه ر سازیشیان کردوه له زانی نی مه صالح و
مه فاسیده کان .

من لی ره ئامۆژگاری موسو لمانان ده که م فریو نه خۆن به و که سه ی ، که که س شاهیدی بۆ
نه داوه ئه هلی فهتوایه ، مرۆفیش به ئایینی خۆی له هه موو که سیك وهر نه گری ته نها له وانه ی
ئوممه ت شاهیدی عیلمی بۆ داون و له سه ر ده ستی زانایه سه ر راسته کان فی ری عیلم بوونه و
له و پی ناوه دا ئارامیان گرتوه ، چونکه ئایین و تیگه یشتن لی و هک ئیسک و گوشت و خوینته ،
جا بزانه ئایینت له کی وهر ده گری و نه که ی له و که سانه وهر ی بگری ، که هه ندیک ده نوکیان
له عیلم داوه و چه ند لاپه ره یه کیان لی خویندۆ ته وه و پاشان شانازیان به خۆیان و عه قلیان
کردوه .

به راستی عیلمی شهردی له مامۆستا شه رع زانه کان به ده م وهر ده گیری و نا کری مرۆف
به ته نها له کیتابه کانه وه فی ری بی ت ، به لکو ئه گه ر به ته نها له کیتابه کان فی ربی ئه وه به لایه که
له به لایه کان ، هه روا ئه و لاوانه ی له گه ل یه کتر کۆ ده بنه وه و به بی مامۆستایه کی زانا دی راسه ی
زانست ده که ن .

پيشه‌وا شافيعى فەرمويەتى: ئەو ەى لە ناو ەرۆكى كىتابەكان عىلم و ەربگرى ئەو ە
ئەحكامەكان بە فەرۆ دەدات.^۱ ەندىك زاناىانى سەلەفەش فەرمويانە : گەورەترىن بە لا
ئەو ەيە، كە مرۆف لە لاپەرى كىتابەكان فىرى عىلم ببى.^۲

بە راستى زاناىانى ئوممەت ەيچ كات ئالايان لە سەر سەرى خويان بەرز نە كردۆتەو ەو ەيچ
دروشمىكىشيان نە بوو ە خەلكى بۆ بانگ بكەن و دواشيان لە خەلك نە كردو ە ئىنتىمايان بۆ
بكەن، بەلكو داوايان لە خەلك كردو ە ئىنتىما بۆ سوننەتى **پىغەمبەر** بكەن، جا بەرى بەرپىزم
ئاگادار بە نەو ەك و ەك خەوارىجەكانت لىبى ئەوانەى خاوەن عىلم و فەزل بوون بە لام
لە ھاو ەلەكان دابران و بەدواى ئەو ئەعرابيانە كەوتن كەوا تەنھا وتارى گەرم گورىان دەزانى و
سۆزى خەلكيان دەوروزاند، جاموكرپە لە سەر ئەوكەسەى لە ئاين و عىلم بارو ەر پىكراو ە
چونكە : ئەو عىلمە ئاينە جا بزائن لەكى و ەرى دەگرن.^۳

بە راستى جىلى صلاح الدين بە سەر كردو ە سەربازەكانى باش لەو ە گەيشتبوون، كە عىلم
چەند نرخى ەيە و لە كيش و ەرى دەگرن بۆيە مەسەلەى فەتوادانيان دايە دەست كەسانى
شياو، جا زانايە خواناسەكان سياسەتى ئوممەتيان بەرپۆ ەردوو قوناغ بە قوناع
دەرويشتن و ەمووشيان مەبەستى رەزامەندى خواى گەورە بوو، گرنگى دانيان بە عىلم و
زانايان و جىهادو ەرپەراندى وزەكان شتىكى بەرچاو بوو، بە راستى جىهاد كردن دەبى
ئەممەت برپارى لە سەر بدات نەو ەك چەند تاكيك، بەلكو ئەممەت بە ەوى خرپوونەو ەى
لە دەورى ئەلى حەللو ەقد برپارى لە سەر دەدات.

دوو ەم: يەكيك لە نىشانەكانى كەسايەتى صلاح الدين گرنگى دانى بوو بە دادگەرى. ئەمىرو
وزىرەكانى پيشتر دەست دريژيان دەكردە سەر مال و زەوى و زارى خەلكى و پادشاكانىش
رپگەيان پىدەدان و رازيان دەكرن بۆ ئەو ەى ەر گوپرايەليان بن.

سىيەم: ژيانىكى سادەى لە دونيا برده سەرو لە دەست بلاويان ەيچ مولك و سامانى بە جى
نە ەيشت، بەلكو بە خشىە خەلك بە گشتى و ەتا دوژمنىشى بپبەش نە كرد، لە جل و بەرگو

۱ - ابن جماعة ، تذكرة السامع لا ۸۷

۲ - ەمان سەرچاو ەو لاپەرى پيشوو

۳ - مقدمة صحيح مسلم ب ۱۴۱

خواردن و خواردنه وهش زۆر ساده بوو ته نها ئه و پۆشاکانه شی له بهرده کرد، که دورست کرا بوون له لۆکه و سوف و که تان.

چواره م: زۆر گرنگی به زمانی عه ره بی و میژوو ده داو له شیعریش دیوانی ابو تمامی له بهر بوو.

پینجه م: بهرده وام نوێژه کانی به جه ماعت ده کرد، و تراوه، که بۆ ماوه یه کی دوورو دريژ نوێژی جه ماعتی نه چوه، هه تا له وه نه خوشیه ی پیی وه فاتی کرد، ئیمام ده هاته لایو جه ماعتی بۆ ده کرد، ئه ویش سه ره رای نه خوشی به هه لسانه وه نوێژه کانی ده کرد.

شه شه م: دلێکی زۆر ناسکی هه بوو بۆیه کاتیگ گویی له فه رموده ی خوا یان **پیغه مبه ره کی** ببوایه یه کسه ر فرمیسک به سه ر کولمه کانیدا ده هاته خواره وه.

حه وته م: زۆر به ده م پیکه نین بوو ئارامیه کی ئیجگار زۆریشی هه بوو له سه ر تاعهت و کاری چاکه.

په حمه تی خوا له صلاح الدین و دۆستانی بی و خودا له چاکه کاران هه ژماریان بکات.

جوانترین نه و سه ر خوشیانیه ی له باره ی صلاح الدین و تراوه:

عماد الاصبهانی وتویه تی: شه وی یه ک شه ممه چوینه لای صلاح الدین، که نه خوشیه که ی هه ر توند ده بوو رۆژ به رۆژیش خه لکی دلایان توندتر ده بوو، پاشان له دار الفنا بۆ دارالبقا کۆچی کرد، جا به مردنی ئاوات و هیوای پیاو هکان پچراو به ئاوا بوونی خۆریشی ئاسوی چاکه و کاری باش ته نگ بویه وه و شاعیرانیش پیاندا هه لگوت و سه ره خوشیان لی کرد، له م باره یه وه عماد الاصبهانی له مرثیه به ناو بانگه که ی وتویه تی:

شمل الهدی والملك عم شتاته	والدهر ساء وأقلعت حسناته
بالله أين الناصر الملك الذي	لله خالصه صفت نياته
أين الذي مذ لم يذل مخشيه	مرجوة رهباته وهباته
أين الذي كانت له طاعتنا	مبذولة ولربه طاعاته
أين الذي ما زال سلطاننا لنا	يرجى نداءه وتتقى سطواته
أين الذي شرف الزمان بفضلته	وسمت على الفضلاء تشريفاته

لا تحسبوا من مات شخصاً واحداً
ملك عن الإسلام كان محامياً
قد أظلمت مذ غاب عنا دوره
دُفن السماح فليس تنشر بعدما
الدين بعد أبي المظفر يوسف
من لليتامى والأرامل راحم
لو كان في عصر النبي لأنزلت
بكت الصوارم والصواهل إذ خلت
يا وحشة الإسلام حين تمكنت
يا داعياً للدين حين تمكنت
ما كان ضرك لو أقمت مراعيًا
فارقت ملكاً غير باق مُتعباً
من للتغور وقد عداها حفظه
ماكان أسرع عصره لما انقضى
فعلى صلاح الدين يوسف دائماً

قد غم كل العالمين مماته
أبداً لماذا أسلمته حُماته
لما خلت من بدره داراته
أودى على يوم النشور رفاتهِ
محفوظة بوروده حافاتهِ
متعطف مفضوضة صدقاتهِ
في ذكره من ذكره آياته
من سلها وركوبها عزماته
من كل قلب مؤمن روعاته
منه الذناب وأسلمته رُعاته
دينًا تولى مذ رحلت ولاته
ووصلت ملكاً باقياً راحاته^(١)
من للجهاد ولم تعد عاداته
فكأنما سننواته ساعاتهِ
رضوان رب العالمين بل صلواتهِ^(٢)

جوانترین نهو نامانهی باسی وهفاتی صلاح الدینی تییدا هاتوه:

خاوهنی کتابی النجوم الزاهرة وتویهتی: له و کاتر مییرهی صلاح الدین تیایدا وهفتی کرد
قاضی الفاضل نامه یه کی بو کوره کی مه لیک ظاهر خاوهنی حلهب نووسی ، که
ناوه رۆکه کی نه مهی خواره وه بوو:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الاحزاب ٢١

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ الحج ١

(١) النجوم الزاهرة (ج ٦٠/٦١، ٦١).

(٢) صلاح الدين بطل حطين ومحرر القدس، ص ١٠٢.

ئەوا بۆ كۆپى خۆم مەلىك زاهىر دەنوسم ئەو بەلایەى خوداى گەورە بەسەرى ھىناوین بەباشە بىگىرپى و يەككىش لەجى پادشاى رۆشتو دابنى ، ئەو بەلایەى تووشمان ھات خەلكى ھەژاند بەجۆرىك فرمىسكەكان شوینەوارى خۆيان لەسەر كۆلمەكان بەجى ھىشت و دلەكانىش لەتاوان گەيشتنە گەروو، پووہ پرشنگ دارەكەيشم لەباتى خۆم و خۆت ماچ كردو تەسلىمى لای پەرودەگارم كرد ،كە لەمەدا دەستەوسانم و بى ھىزم ،لەھەمان كاتىشدا رازىم لەخواو، لەبەر دەرگاش سەربازىكى زۆر ھەيەو شمشىرەكانىش لەنىو كالانى خۆيانن و بەلاو قەزاو قەدەرى خوا بەم شتانە رەت نابىتەوہو ، چاوەكانىش وا فرمىسك دەبارىنن و دلەكانىش غەمگىنن و شتىكىش نالىين خوا بپرەنجىنى و ئىمەش ئەى يوسف بە لەدەست دانى تۆ زۆر دل تەنگىن،...والسلام.^۱

رەحمەتى خوا لەصلاح الدين و ئەوانەى لەپىشى و ئەوانەش ،كە لەدواى دىن، كە دەستيان بە سنة التمكىن گرتبوو....

بۆى ھەيە خوینەر پرسىار بكاتو بلى بۆچى ئەوھا درىژە بدرى بەژيانى صلاح الدين و نورالدين لەوہلامى ئەو پرسىارەدا دەلیم لەپووختانى دەولەتى عوبەيدى ھۆكارى راستەو خۆو ناراستەوخۆ ھەبووہ منىش بەپراى خۆم پىم واىە ،كە لەگرنگ ترين ئەو ھۆكارنەى بووہ ھۆى پووختانى دەولەتى عوبەيدى ھەول و كۆشى ھەردوو سەركرەدە صلاح الدين و نورالدين بوو، بۆيە درىژەم بەسىرەو ژيانە پپر بەركەتەكەيان داو لەگەل پوون كردنەوہى ھۆكارەكانى سەركرەوتن،كە ھەردوو سەركرەدە پىي پابەند بوون و دەستيان پىوہ گرتبو، لەگەل بەدىارخستنى كۆشى عىلمى و پەرودەيى و فىقھى ،كە زانايان لەو سەردەم و پىشە خۆيان پىي ھەلسان بۆئەوہى خوینەرى بەرىز بگاتە ئەوہى ،كە صلاح الدين و نورالدين بى پىشەكى و رىخۆشكردن و بى نىشانەو بەلگە لەناكاوى ناىەن، بەلكو دەبى پىش ئەوان زانايان و بانگ خوازان و شەرع ناسەكان كاريان بۆ كردبى و ھەوليان بوڊابى، ھەروہا بۆ ئەوہى خوینەرى بەرىز بزانى كەوا گورانكارى لەئوممەتدا پوونادات، ئەگەر لەپىشيدا كاريكى تۆكمەو پوختى بۆ نەكرابى لەلایەن ئوممەت، بۆيە زۆر گرنگە بزانيان ھۆكارەكانى

^۱ - النجوم الزاهرة ب ۵۲ لا ۵۳ -

سەرکەوتن و فاكتەرەکانی پووخان چیه، له وهش گرنگ تر ئه گەر مرۆف ئیخلاس و دلسۆزی له گهل تیکه ل بکات که ناکری. ئەم دووانه له یه کتری دابپرین.

به م ئەندازه یه کۆتایم هیئا به نووسینی دهوله تی عوبهیدی له باکوری ئەفریقا، ئە گەر راستم پیکابیت ئەوا تهنها له لایه ن خواوه یه، ئە گه ریش هه له م کردبی ئەوا له که م ته رخه می خۆمه.

داوا له خوا ده که م کرده وه کانم تهنها بۆ ئەوبیت و مسولمانیش سوودی لیوه ر بگرن.

ئە نجامه کانی لیکۆلینه وه که :

۱- کاتیك ئوممه ت به هیزه دوژمنانی پۆشاکي ئایین ده پۆشن بۆ ئەوه ی له ناوه وه ته فرو تونای بکه ن و، دروشمی بریسکه دارو ساخته به رز ده که نه وه بۆ خه له تاندنی موسولمانان، یه که مین که سیش ئەو کاره دزیوه ی کرد عبدالله بن سبأی زه ندیق ی جوله که بوو، که به ناوی شیعه گه رایه تی و سه رخستنی ئەهل و به یتی **پیغه مبه ر** تۆوی رافیضه ی له ناو ئوممه ت چاند.

۲- به راستی ئەهل و به ییت به تایبه ت زاناکانیان سه ره تا له پیشه وا علی کوری تالیبه وه ئەوا له زانایانی ئەهلی سوننه و جه ماعت ئەژمار ئەکرین و به هه موو ئەو هیزو توانایه ی هه یان بووه دژیه تی بیدعه و گومراییان کردوه.

۳- رافیزه کان زهیدی کوری عه لیان شه رمه زار کرد چونکه به گوئی ئەوانی نه کردو جنیوی به ابوبکرو عومه ر نه دا، ئەمه ش به لگه یه له سه ر ئەوه ی ره وافیزه کان زۆر رقیان له هاوه له به ریزه کانه.

۴- شیعه گه رایه تی بوون به گروپیکی زۆر له ناوچه جیا جیاکانی زهوی بلأو بوونه وه و بوونه خاوه ن ده وله تیک، که پاریزگاریان لی ده کا، شتیکی زانراویشه، که فیکره کان ناگۆرین به لکو پۆشاکیان ده گۆری به گویره ی پیویستی ئەهلی هه موو شوین و رۆژگاریک، جا پوون کردنه وه ی گروپه کانیان، که به ربلاون و هه ندیکیشیان ناوی خویان گۆریوه ئەوا جیهاده و کاریکه خواو **پیغه مبه رکی** خوشی ده وی.

۵- خه ته رناکترین گروپی شیعه له م رۆژگاره دا نوصه یریه کانن ئەوانه ی له رابردودا له گهل نه صرانیه کان ریکه وتن بۆداگیر کردنی دیار الشام، که زۆر غه مبار ده بوون کاتیك

موسولمانان سەرکەوتنیان بە دەست هیناباو ئاسودەش دەبوون کاتی کاتیک بدۆرپان و بەردەوامیش ھاوپەیمان لە گەڵ جولەگە و نەصارا، دەولەتیکیشان هەیه لە سوریا، که ئە هلی سوننەیان تووشی چەرمەسەرپەکی کوشندە کرد بگرە لە کوشتن و ئازار دان و دەربە دەرکردن و بەندکردن.

٦- ترسناکترین گروپیان لە و سەردەمە اثنا عشریە یەکان، که دەولەتیکیان لە ئێران دامەزراندو، بە لە سەر خۆییش بیرو فیکەرەکانیان لە هەموو جیهاندا بلۆدە و کەنەو، با پیشمان سەیر نەبیت ئە گەر ئە هلی سوننە هەر بەردەوام لە ناو خەو قوڵە کەیان بن ئەوا هەلبەستن بە دابرینی ئیماراتی عەربی و بە حرەین و کەمیکیش لە عێراق و سعودیە، ئەو فراون بوونەش بە جیهاد و دین دادەنێن و خۆیان پێ لە خوا نزیک دەکەنەو.

٧- ئیسماعیلیەکان بەرپک و پیککی کاروباری خۆیان پیکخست و هەموو هۆکاریکی بۆ فەراهەم کرد بگرە لە کەل و پەلی سەربازی و ماددی و خەلکی خاوەن کە فائەشی هەلبێژارد بۆ ئەو ی بتوانی پلان دابنی و جی بە جی بکات.

٨- سەرکردایەتی ئیسماعیلیەکان شوینیکی هەلبێژارد، که تیایدا کیشە یەکی توند هەبوو لە نیوان دەولەتی عەباسی و چەند هۆزیک تر، بە قووناغیش بانگ خوازه کانی نارد هەتا پۆلی ابو عبدالله الشیعی هات، که پیاویکی فیلبازو زیرەک بوو، کیتابە کانی میژوو ئەو دەردەخەن، که پیاویک بوو دروستکەری دەولەت بوو و توانایەکی سەربازی و فیکری و زۆری هەبوو و بە کاری هیناوه بۆ هینانەدی ئامانجەکانی، جا که توانی خالی هیز لە کۆمەلگای مەغریبی لە کوئیە و خالە لاوازه کانیشی دەست نیشان کرد هەلسا هیزی بە کارهینا بۆ شەکەت و ماندوو کردنی دەولەتی ئەغالیبەکان بەم شیۆه یە هەر لاواز بوو هەتا بە تەواوی لە سالی ٢٩٧ کۆچی پووخوا.

٩- خەلکی لە سەردەمی ابو عبدالله ی شیعی ئامادە کاری ئەو هیان تیدابوو گۆرانگاریەک دروست بکەن و دەگەرەن لە بە دیلیک و هەولی ئەو هیان دەدا ئەو زولم و ستم کاریانە لابەرن، جا لێرەدا کیشە یەکی سەخت پوویدا لە نیوان ئەمیرەکان و گەلی باکوری ئەفریقی.

١٠- عبیدالله المهدی کاتی حوکمی کەوتە دەست دەستی کرد بە لە ناو بردنی ئەو کەسە دلسۆزانە ی دەولەتە کەیان بۆ دامەاراند، ئەمەش لە میژووی مرۆقاییەتی شتیکی زانراوه، که

هەر شورشیک بکری ئەوا دەبێ هەندیک ببنە خۆراکی شوپشەکه ، منیش دەلیم: ئەمە دەچیتە ناو سوننەتیک لە سوننەتەکانی خوا ئەویش ئەوەیە هەرکەسیک یارمەتی ستەم کاریک بدات دەرەنجام خوا بەسەریدا زال ئەکاتەو، تۆلە سەندنەوێ سەرۆکی عێراق لەوەزیرو زاواکە ی زۆر لەئیمە دوور نیە، بەلکو زۆربە ی شوپشەکان تووشی ئەو پاک سازیه دەبن.

۱۱- عبیدالله المهدی سوودی لەبیرو باوەری موسولمانان دیت لەبارە ی المهدی چاوەروانکراو بۆیە هەلسا کارەکە ی رازاندەووە و پیکری خست و قەناعەتی پیکردن کەوا خۆی مەهدی چاوەروانکراو .

۱۲- کاتیگ تاریکایەکی شەو پەش دادیت و ئیسلام لەگورەپاندا نیە ئەوا بەردەوام زانایانی ئەهلی سوننە بەپۆلی خۆیان هەلدەستن و ئوممەت دەبوژیننەو ئەگەر چی با لەپیناویدا مال و سامان و کەس و کاریان لەدەست بدەن.

۱۳- پەرودەکردنی ئوممەت لەسەر بیروباوەری ئەهلی سوننەت و جەماعەت پەرژینیکی عەقەدی و فیکری و نەفسیە، کە لە شەپۆل و تەزووی گومراکەرەکان دەپاریزی.

۱۴- خەلکی تەرابلەس دژی شەپۆلی رافیضە و بیروباوەری باطینی چوونە ناو شەپۆلی سەخت، کە لەدەرئەنجامدا ئەهلی طرابلس بەزەبری هیز چۆکیان دادا بۆ دەولەتی عوبیدیەکان.

۱۵- **عوبەیدیەکان** تاوانی زۆر گەورەیان ئەنجامدا لەگەڵ خەلکی بەرقە بەجۆریگ ئەگەر بۆت باس بکری مۆچورک بەلەشت دادی و منال پیر دەکات، جا ئەهلی بەرقە لەبەر ئەو تاوانانە دژی **عوبەیدیەکان** هەلسان و کاربەدە ستەکەیان و زۆریش لەپیاوانی هۆزی کەتامەیان کوشت ، بەلام دوا یی **عوبەیدیەکان** توانیان بەسەریاندا زال ببنەووە خەلکیکی زۆریشیان ئازارداو کوشت و ئافرەتەکانیشیان بۆخۆیان حەلال کرد.

۱۶- ابو یزید الخارجی توانی کیانی دەولەتی عوبەیدی بەقیننی و نزیک بوو لەناوی بیات بەلام بەداخەو نەیتوانی ، چونکە عەقلیەتەکە ی عەقلیەتی پیاوی دەولەت نەبوو پلانیککی پوونیشی نەبوو بۆ ئەو ئامانجەو، پاشان غەدری لەهاو پەیمانەکانی کرد، کە بوو مایە ی ئەو ی خەلکی متمانە ی پینەکەن.

۱۷- زانایانی ئەهلی سوننه برپاریاندا لەسەر ئەوەی یارمەتی ابو یزید الخارجی بدەن ئەمەش بە پێی ئەو بنەما فیهیە، کە دەلی ارتکاب اخف الضررین، جا لە وانە بە سوودە فیری ئەو دەبین، کە دەبی زۆر ئاگامان لەخۆ بی لە و هاوپه‌یمانیانە لە گەل ئەهلی بیدعە و ئەحزابە عەلمانیەکان دەبێستین و دەبی زۆر باشیش مەصالیح و مەفاسیدەکان لیک بدەینەو چونکە موسوڵمانی زیرەك و چاپووك نابێ لە کونیک دووجار پێو بەدری.

۱۸- یەکیک لە هۆکارەکانی سەرکەوتنی شوێشی ابو یزید الخارجی ئەو بوو، کە خەلیفە **عوبەیدیەکان** القائم بامرالله جنیوی بە **پێغەمبەران** دەداو کوفرەکە لە خۆی ئاشکرا کرد، جا ابو یزید ئەمە لە قوستانەو و هەلسا بە هاندانی اباطیەکانی مەغریب و هەندیک هۆزو فەقیه و خواناسەکانی کوکردهو لەسەر یان.

۱۹- الخلیفە المنصور العبیدی ئیسلامەتی خۆی ئاشکرا کرد و هەلسا بە پیش خستنی فەقیه زاناکان و چیتەر ستمی لێ نەکردن هەتا، کە ولات هیور بویەو تەوانی بەسەر خاریجیەکاندا زال بیت و لە ناویان بیات.

۲۰- خەلکی باکوری ئەفریقی زۆر نەفەس درێژن و جگە لەمنه‌جی ئەهلی سوننه و جەماعەت بەهیچی تر رازی نین و ئامادەشن چی لەتوانایاندا هەیه بیکەن لە پیناوی ئەو بیرو باوهره راستە، بۆیه خەلیفە عوبیدیەکان ناچار بوون بیری بکەنەو بۆ ئەوەی برۆنە میسر بۆ ئەوەی رزگاریان بیت لەو شوێش و هەلچوونانە لە ئەنجام دەدران.

۲۱- دەولەتی عوبیدی بوو بە پارێزەر و بەرپۆه بردنی فیکری باطینی لە جیهانی ئیسلامی و بەمال و کەل و پەلی سەربازی و ئەوەی پێویستی بوو بۆی ئامادەکرد بۆ ئەوەی بەهیز بی لەدژی ئەهلی سوننه، قەرامیتەو **عوبەیدیەکان** برپاریاندا هاوکاری یەکتەری بکەن بەلام دوازی لەسەر مالی دنیا کیشە کەوتە نێوانیان.

۲۲- دەولەتی عوبیدی چەند هۆکاریکی جۆراو جۆری گرتەبەر بۆ لەناو بردنی عەقیدە لەهلی سوننه بەلام ئامانجەکانیان هەموو نەهاتە دی.

۲۳- زانایانی ئەهلی سوننه بەهەموو شیوازیکی دژی شەپۆلی **عوبەیدیەکان** راوەستان بگره لەعیلم و هەلگرتنی چەک دژی ئەو تاغوتە ستم کارانە و لەم پیناوەشدا بەرگە لە نازارو بەندیخانە و کوشتنیان گرت.

۲۴- زانایانی ئەهلی سوننە لە ئەمیرە صنہاجیہ کان نزیك بوونەوہ بوئەوہی ئامۆژگاریان بکەن و ئاراستەیان بکەن ،کە لەمەدا سەرکەوتو بوون بە تاییبەت زانای پایە بەرز ابوحسن الزجال .

۲۵- گرنگی دان بە موعیز بن بادیس لە لایەن ئەهلی سوننەوہ دەست کەوتییکی گەرەبوو ، موعیز بن بادیس زۆر لیژانانەو حکیمانە جیا بوویەوہ لە دەوڵەتی عوبەیدی و زانانیان و فەقیهەکانی ئەهلی سوننەی لەخۆ کۆکردەوہو تەنگی هەلچنی بەرافیزەکان و ،بەلکو پای کیشان بۆ چەند جەنگییکی خویناوی و لەوئ تەفرو تونای کردن .

۲۶- دەوڵەتی صنہاجی بەربەری زیری لەسەردەمی موعیز بوو بە دەوڵەتیکی سوننی ، ئەمەش سەرەتای لاواز بوونی دەوڵەتی عوبەیدی بوو بەلکو یەکیک بوو لەھۆکارەکانی پووختانی .

۲۷- بەپراستی پەت کردنەوہی مەزھەبە سوننیەکان و ئیلزام کردی خەلکی بە یەک مەزھب بنەمای بەرگری کردنی تەسک کردوہ لەبارکوری ئەفریقی ، باشتر وابوو ھەموو مەزھەبە سوننیەکان لەخۆ بگری وەکو ئەوہی ،کە نورالدین محمود وای کرد لەگەڵ ئەوہی خۆی حەنەفی مەزھەبیش بوو ھەروا وەک ئەوہی ،کە صلاح الدین وای کرد لەگەڵ ئەوہی ،کە شافعی مەزھب بوو .

۲۸- بەپراستی سوننەتی خوا پوون و ئاشکرایە لەنەمانی پادشاو کار بەدەستەکان و ئەو بیرو فیکرانەیی ،کە دەوڵەتەکان دەیان پاراست و ، زۆر گورانکاریش بەسەر نەوہی کەسانیک دا ھاتوہ ،کە دوژمنی ئەهلی سوننە بوونە .

۲۹- دەوڵەتی عوبەیدی فیلی لە موعیز بن بادیس کرد بەوہی ھۆزەکانی ناردە باکوری ئەفریقی ،یەکیک لەھۆکارەکانی پووختانی موعیز ئەو کیشە سەختانە بوو ،کە لەنیوان صنہاجە وکەتامە و زەناتە ھەبوون ، ھۆکاریکی تریش ئەوہ بوو ، کە پیک ھاتەیی سوپای موعیز لەعەبیدەکان بوو ، کە پەرودە یەکی ئیمانی باش نەکرابوون و موعیزیش زۆر گرنگی پی دەدان .

۳۰- سەردەمی تمیم بن موعیز باشتر بوو لەسەردەمی باوکی ، چونکە توانی ئەو شوینانەیی لەدەوڵەتەکەیی داپرا بوون بیگەرینیتەوہو ، ھیزە عەرەبەکان بەینیتە ناو سوپاکەیی و

چه کداریان بکات، هه روا توانی به سهر کورپه مامه کاکانیدا زال بیئت، که خاوه نی دهوله تی
حه مادیه بوون. ته میم هه ره له سهر ریپره وی باوکی رۆیی و بانگه شه ی بو کرد.

۳۱- سه رده می یه حیا بن تمیم له به هیترتین سه رده مه کانی دهوله تی زیری بوو به تاییه تی
له بواری ده ریاه هیترش کردنه سه ر نه صرانیه کان و ناردنی که تیبه جیهادیه کان بو حه وزی
ده ریای ناوه راست، هه روا بازرگانیش زور پیش که وتوو بوو توانیشی له گه ل عه ره به کان
به سیاسه ته کی حه کیمانه مامه له بکات.

۳۲- له سه رده می نه میر علی بن یه حیا ته ماعی نه صرانیه کان به دیار که وتو که شتییه کانیا
له صقلیه به ریکه وت بو ده ریای ناوه راست بوئه وه ی په لاماری موسولمانان بده ن.

۳۳- مه هدیه، که پایته ختی زیریه کان بوو له گه ل ته رابلس و مدن الساحل له باکوری نه فریقی
له سالی ۵۴۳ کوچی که وته دهستی نه صرانیه کان .

۳۴- موه حیده کان توانیا باکوری نه فریقی پاک بکه نه وه له نه صارا و توانیا یه کییتی و
یه ک ریزی ولاته کان بیاریزن له مه غریبی نه قساوه تاکو سنوره کانی میسر.

۳۵- پروخانی دهوله تی زیری چند هۆکاریکی هه بوو گرینگ ترینان نه و کیشه ناوخوییه ی
، که له نیوان سه نه اجه و زه ناتو که تامه دا هه بوون و کیشه کهش به ره به ره هه ره به فراوان بوو
هه تا عه ره به کان هاتن ناویه وه که وای کرد دهوله تی زیری لاواز بیئت له بواری سه ربازی و
بازرگاری و سیاسی و ، زانا و فه قیهه کانیش دهستیان به کوچ کردن بوئه نده لوس و
مه غریبی نه قسا.

۳۶- دهوله تی زیری سه دو هه شتا ۱۸۰ سال حوکمپانی کرد، پاشان کوتایی پی هات وه ک

نه وه ی هه ره نه بوبی ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ یونس ۴۹.

۳۷- نه گه ره عوبیدییه کان سه رکه وتن له لاواز کردنی دهوله تی موعیزین بادیس نه وا خوی
گه وره برایی موعیزی له عه قیده به سه ر زال کردن وه ک نورالدین محمود و صلاح الدین
بوئه وه ی عوبیدییه کان له ناو به ن.

۳۸- کۆشش و ماندوو بونی نوممه ت چر بووییه وه له دژایه تی کردنی شه پۆلی ئیسماعیلیه
باطینییه کان نه مه ش زور به پرونی به دیار که وت له وه ی سولتان محمود الغزنوی پیی هه لسا

له ولاتی هیند له گه ل سولتان ئه لب ئه رسه لانی سه لجوقی له ولاتی شام بو دژایه تی کردنی **عوبه یدیه کان**، غه زنه وی و سه لاجیقه کان له بیرو باوه ردا سوننی بوون.

۳۹- له ده وله تی سه لجوقی وزیر حه سه ن کوری عه لی به دیار که وت ، که خاوه ن هیممه تیکی گه وره بوو بو ژیانده وه ی سوننه و مراندنی بیدعه بو ئه م مه به سته پیلانیکی دوورو دریژی دانا ، که ئامانج گربوو بو ده رچواندنی چه ند نه وه یه کی تیگه یشتو له ئاین و له هه مان کاتیشدا ئاماده کار بو قورابانیدان و له م پیناوه دا هه لسا چه ند قوتابخانه یه کی له نه یسابورو عیراق و شام دروست کرد هه تا گه یشته میسرو زاناو فه قیهه کانیشی هاندا بوخویندن و فیربوون و بانگه وازکردن و تیگه یاندنی خه لکی و ، هه موو هوکاریکی حه وانه وه شی بو زاناو فه قیهه کان دابین کرد، به ناو بانگترین زانا له و قوناغه دژواره دا ابو المعالی الجوینی و الامام الغزالی و پیش ئه وانه ش الماوردی و ابو اسحاق شیرازی بوون، که ئه وانه هه موویان زور به راست و دروستی دژایه تی رافیزکانیان ده کردو سوننه تیان ده ژیانده وه و ئه مانه سه روکی قوتابخانه ی شافیعی سوننی بوون ، که روئیکی به رچاوی هه بوو له ماوه ی راپه راندنی ئوممه ت له خه وه که ی و ئاماده کردنی بو فه تحه کانی نورالدین محمود و صلاح الدین.

۴۰- به دیار که وتنی زانایانی قوتابخانه ی حه نبه لی سوننی وه ک ابو الفاء بن عقیل و ابو الفرج بن الجوزی، که کاریان ته نها فیترکردن و په روه رده کردنی خه لکی بوو ، قوتابخانه ی ابوسعید المخرمی حه نبه لیش له م بواره دا روئیکی به ر چاوی هه بوو به تاییه تی پاش ئه وه ی زانای خواناس عبدالقادر الجیلانی کاروباری قوتابخانه که ی گرتنه ئه ستو ، که زوریک له زانایانی به غدا له سه رده ستی په روه رده بوون.

۴۱ — پاش ئه وه ی کووششیکی په روه رده یی گه وره ئه نجام درا، که گه وره ترین دیده وانه کانی و ناودار ترینیان الامام الغزالی و عبدالقادر الجیلانی بوون، پاشان کووشش و ماندوو بوونی تریش ئه نجامدارا له لایه ن قوتابخانه ی حه نبه لی و شافیعی، که له مه دا نه وه یه ک له دایک بوو که خاوه ن ئامانجیکی بوون و هیممه تیکی به رز بوون ، له و نه وه یه دا چه ند سه رکرده یه کی خواناس به دیار که وتن وه ک عمادالدین زهنکی، که ده ستی کرد به سه ندنه وه ی زه وی و زاری مسولمانان له ژیر چه پوکی نه صارا داخ له دلله کان و هاوپیمانه باطینه کانیان.

۴۲- سەردەمى نورالدين سەردەمى گۆرپانى ئوممەت بوو مەشخەل و پوخسارى جىگىر بوونى پىۋەدىار بوو، ئەمەش بەھۆى دادگەرىيەكەى و ، ھەرۋەھا خۇش ويستنى بۆ بەرزەۋەندى ھەرە گەرەو خۇبەخت كىردن لەپىناۋى ئەنجامدانى ئەم واجبە، ئەۋانە ھەموو پىكەۋە كارىيان كىرد بۆ ھىنانەۋەى ئامانجە بەرزەكان.

۴۳- دەۋلەتى زەنكى وامەزەندەى كىرد كەۋا ئوممەت بەھىز ناپى ھەتا عىراق و شام يەك نەگىر، بۆيە دەۋلەت ھەلسا بەيەكخستنى ناۋچە ئىسلامىيەكان و پىكەۋەيانى گىردا، ھەروا بەتپروانىنە دوورەكەى ۋاى بىنى، كە سەرۋەرى بۆ ئوممەت ناپىت و ناتۋانى سەرکەۋتن بەسەر نەصارادا بىرى ھەتا دەۋلەتى عوبەيدى رافىزى لەناۋ نەبىردى، جا بۆ ئەم كارە خۇيان ئامادەكىردو، نورالدين تۋانى دەۋلەتى عوبەيدى بروخىنى و تۋانى لەسالى ۵۶۴ سەنگەرى شەرى شام و مىسر يەك بخات ئەمەش لەسەر دەستى يەككە لەيارمەتيدەرە دلسۆزەكانى، كە صلاح الدين الايوبى بوو.

بۆ خويىنەرى بەرىز پوون دەبىتەۋە، كە ئوممەت ناتۋانى بەرىپەرىچى ھىرشەكانى نەصارا بداتەۋە ھەتا مىسر و شام يەك نەگىر، سەبارەت بە پۆلى ئوممەتىش لەھىرش بىردندا بۆ بەردەۋام بوونى رەۋرەۋەى جىھادو چوونە ناۋ ئەۋروپا ئەۋا بۇيان نايەتەدى ھەتا باكورى ئەفرىقىا لەگەل شام و مىسر يەك نەگىر.

۴۴- دەۋلەتى زەنكى زۆر بەباشى چەند تۆرىكى ئەمنى دانا بۆ بەدۋا داچوونى رىكخستەنە بىدەيەكان، كە كارى دەكىرد بۆ لەناۋ بىردنى دەۋلەتى زەنكى سوننى، جا دەۋلەتى زەنكى گىرنگى دەدا بە بەدۋا داچوونى كەمايەتتە نەصرانىيەكان و ، لەلايەكى تىرش تەنگى بەعوبەيدىەكان ھەلچنى و واشى لىكىردن لەبەر چاۋى دەۋلەت بن و لىى بىز نەبن ، جا بۆيە پىۋىستە بۆ ئەۋ بزۋوتنەۋە ئىسلامىيە سوننىيەنى كە ھەۋل دەدەن بگەن بە حوكم بۆ ئەۋەى شەرى خۋاجى بەجى بگەن ئەۋا پىۋىستە لەسەرىيان گىرنگى بەنوسىنگە ئەمنىەكانىان بدەن و برەۋى پىدەن بۆئەۋەى بگونجى لەگەل ئاستى ئەۋ قۇناغەى پىيدا تىدەپەرى بۆئەۋەى بتۋانى پۆلى رىكخستەنە بىدەيەكان يان ئەلمانىيەكان يان نەصرانىيەكان يان جۈلەكەكان كەم بىكاتەۋە، جا گىرنگى دان بەۋ لايەنەۋ لىھاتۋى تىيدا يەككە لەگىرنگىرەۋەكانى جىگىر بوون.

۴۵- دهولته زهنکی کاروباره قیادیه کانی ددا دست سهربازو سهرکرده دلسوزه کانی ،
ئهوانه ی به ته وای برویان به بیرۆکه ی دهولته هه بوو، بویه کاتیك نورالدین محمود وه فاتی
کرد صلاح الدین ئالاکه ی هه لگرتو، بهرده وام بوو له سهر ئه و ئامانجانیه ی، که دهولته دیاری
کردبوو.

به راستی یه کیك له وه له له ناو به رانه ی ، که هه ندیک جار ئوممه ت پیایدا ده روات
ئه وه یه، که په یوه ست ده بن به چه ند که سیک جا، که مردن ئه وای بی ئومید ده بن و ئه گه ریش
لاری بوو ئه وای لاری ده بن، بویه پیویسته له سهر بانگ خوازان هه تا پیان ده کری ئوممه ت
په یوه ست بکه ن به مه نه ه ج و بهرده وام بن له گه یاندنی پیامه که یان.

۴۶- ئه گه ر بمانه وی دهولته تی کوفرو ئه حکامی نه فامی لابه رین ئه وای پیویسته ده کات
له سه رمان لایه نی په روه رده و لایه نی سهربازی تیکه ل بکه ین و ، پیویسته سهرکرده یه تیش بو
خاوه ن زانایه سهر راسته کان بیته و ئه وه ی گومانیش بیات ، که ئوممه ت به ته نها به ریگای
سهربازی ده گاته سه روه ریبه که ی ئه وه ریگای هه له ی کرده، خو ئه وه ی له ئه فغانستان
په ویدا هینده له ئیمه دوورنیه و ئه وه ی گومانیش بیات ، که ته نها لایه نی سوز ئوممه ت به هیز
ده کات ئه وای راستی نه پیکاوه، خو ی ئه وه ی له جه زائیر په ویدا هینده له ئیمه دوورنیه و
ئه وه ی گومانیش بیات ، که ته نها لایه نی پراکتیکی یان سیاسی ده بیته چاره سه ریکی عیلمی
ئه وای راستی نه پیکاوه، به لکو چاره سه ری ئه وه یه، که ئیسلام هه مووی به تیگرایی وه ربگری و،
پیویسته خو ئاماده کردنیش هه موو ئه و لایه نانه بگریته وه ، که ئیسلام تیایدایه بگره
له ده ولته و نیشتمان و حوکومه ت و ئوممه ت و خه لک و هیزو دادگه ری و روشنبیری و یاساو
عیلم و قه زاوه ت و جیهاد و بانگه وازو سوپا و .. هتد. جا ئیسلام چۆن عه قیده یه کی راسته
ئه وها عیباده تیشی راسته، ئه وه ش بوو، که جیل التمكن له سه رده می نورالدین محمود و
صلاح الدین گرینگیان پیدا و به هه ندیان وه رگرت.

۴۷- صلاح الدین الایوبی له سه ره خو کۆتایی هیئا به ده ولته تی عوبه یدی و رازیش بوو به وه ی
وه زاره تی ته فویز بگریته ده ست و ده ستیشی کرد به بنپرکردنی **عوبه یدییه کان** و مه زهه بی
سوننیشی به دیار خست و له ده ره نجامه کانیش په له ی نه کرد، جا پیویسته سوننه تی تدرج
په یره و بگریته له گورینی گه لان و لابرده نی ده ولته ته کان و پیویستیشه گرنگی به پسپوری

بدری له کاروباری ده وله ت و هونه سازیش به کار بهینری بو دابه ش کردنی پوله کان بو نه وهی به ته واوی و به توکمهی بانگ خوازان نامانجه کانیاں بیینه دی.

۴۸- صلاح الدین، که دهسه لاتی له دهست بوو چهکی لیخوش بوونی به کار هیئا له گهل نه یارنی، جا به م هه لویسته نه به رده توانی دلئ زور کهس بولای خوی رابکیشی و ، توانی موسولمانان بکاته یه ک ریزو توانی کوتایی بینی به فیتنه ناوخوییه کان ، جا لیخوش بوون له کاتی دهسه لاتدا نه گهر له جیی خوی بی نه وا ده وله ت به هیژ دهکات و، دلانیش بولای خوی راده کیچی و دوزمنانیش له ناو ده بات.

۴۹- کاتیك صلاح الدین توانی به رهی ناوخو یه ک بخت سوپاکهی برد بو پاکردنه وهی شام له خاچ په رسته کان، نه مەشی به پلانیک زور وردو عاقلانه کرد به وهی هه لسا به سه ندنه وهی نه و قه لآو شاروچکانه ی نزیك بوون له میسرو نه صاراشی راکیشا بو شوینیک به ناوی حطین، جا له وی گوره زه پیروزه کهی وه شاندا، که بووه هوی کلیلی فهتخ کردنی قودس.

۵۰- نه خلاقى به رزی سه رکرده کان له فتوحاته کان به دیار ده که ویئت، به راستی صلاح الدین له فهتخ کردنی قودس چاکترین و باشتترین نمونه ی نواند له نه خلاق پاکى و دهست کراوه یی و لیخوش بوون، هه تا پادشاکانی نه صاراو میژوو نووسان به و کرده وانه کاریگه ربوون، چاکه ش به وه ده زانری که دوزمن گه واهیت بو بدا.

۵۱- سه رکرده تی فیکری و عیلمی له دهست صلاح الدین نه بوو، به لکو له لای قاضی الفاضل بوو، که دهستی صلاح الدینی گرت بو په پیره وی کردنی شه ریعه تی خوا، جا کاتیك سه رکرده تی فیعلی له نوممه ت بو زانایه خوا ییه کان و سه رکرده و سه ربازه کانه نه وانه ی مل که چن بو فه رمانی خوا، نه وا سه رکه وتن یاریان ده بیئت و خوداش جیگیریان دهکات له سه ر زه وی هه تا نه وه سیفه تیان بیئت.

۵۲- نوممه ت کارلیک ده کا له گهل سه رکرده به جمو جوله کان کاتیك بیرو هزره کان دیننه دونیای خه لکی و ژیا نی پی به ریوه ده به ن و خه لکیش له ده وریان کوده بنه وه و نه وهی له توانایان دایه پیشکەشی سه رکرده کانیاں ده که ن ، به لام نه گهر سه رکرده کان هه ر قسه یان هه بوو عه قیده که یان مردبوو دلانی نه ده بووژانده وه و داده نیشتن بو قسه ی بی مانا ، نه وا نوممه ت پارچه پارچه ده بیئت ، نه وه ش ، که تیبینی کراوه له سیره ی نورالدین محمود، که

ئىسلامى ھەموو لەخۆى جى بەجى کردو خۆشى بەفيعلى دەھاتە ناو گۆرەپانى جەنگ و ھەروا قوتابىھەکانىشى وابوون.

۵۳- ھەرچەندە زولم سەتەم دريژە بکيشى و بەرفراوان بى ئەوا دەبى کوتاييھەكى ھەبى ، جا يەكسانە ئەگەر خۆى دەنواند لەتاکيک يان لەدەولەتيک، ئەو کوتاييھەش بەپيى سوننەت و ياساى خوايە لە پراکيشانى ستەم کارەکان بۆئەوى تۆلەيان لى بسەنتەوھە و بيان کاتە پەندو ئامۆژگارى بۆ ئەوانى تر، کوانى کار بەدەستانى عوبيديھەکان؟ کوانى مولک و دەولەت و سامانيان؟

۵۴- کاتيک جيهادکردن ھەموو ئوممەت پيى ھەلدەستى بە سەرکردايەتى ئەھلى حەل و عەقد ئەوا بەروبووھەكى ديتە بەرھەم ، بەلام کاتيک کەسانى نەفام و گەنجە خوین گەرمەکان سەرکردايەتى جيهاد دەکەن ئەوا دەرەنجامەھەكى خراپ دەبيت!

۵۵- من وا دادەنيم ، کە ئەوھى صلاح الدين و نورالدين پيى ھەلسان لەو کردەوھە چاکانەى کرديان ئەوھە بەروبووم و ماندووويونى چەند زاناو فەقيھو پەرورەدەناسيک بوو، کە ئەو نەوھەيان دروست کردو، بووھە ھۆى لەناوبردنى **عوبەيدىھەکان** و نەصاراشى لەجەنگى حطين شکاندو مزگەوتى ئەقصاشى پاك کردەوھە لەخاچ پەرستەکان.

۵۶- گرنگيدان بەسيفاتى سەرکردە خواناسەکان و زانايە چالاکەکان سوود بە ئوممەت دەگەيھەنى لە پەرورەدەکردنە دريژخايەنەھەكى و خو ئامادەکردنەھەكى بۆ ئەوھى جاريكى تر لەسەر مەنھە جيکى راست و ئاراستەھەكى سەليم بيتهوھە دونياى واقيع .

۵۷- ئەو ليکۆلينەوھەيە سادەھە پەخنەو پيشنيار بەخۆيەوھە ھەلدەگري و نيوانى من و پەخنەگريش وتەى شاعيرە، کە وتويەتى:

ان تجد عيبا فسد الخلا جل من لاعيب فيه وعلا

وأخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

ناورۆك

لا پەرە	بابەت
۳	پیشکەشکردن
۴	پیشەکی
۱۰	باسی یەكەم: دەوڵەتی شیعی ئە باکوری ئە فریقاً.
۱۰	تەوهرە یەكەم: پیناسە ی شیعی لە زمانه وانیدا.
۱۰	یەكەم: پیناسە ی شیعی لە زمان و زاراویدا
۱۲	دووهم: پیناسە ی رافضة.
۱۲	سێ یەم: هۆی ناونیان بەم ناوه.
۱۳	چوارەم: سەرەتایی سەرەلانی شیعی گەرایەتی.
۱۸	تەوهرە ی دووهم: پیناسە ی گرنگ ترین گروپه کانی شیعی.
۱۸	یەكەم: نوصه یریه کان و بیروباوهریان.
۲۲	دووهم: شیعی ی دوانزه ئیمام.
۲۷	- بەردەوام بوونی ئەو شیعی دوانزه ئیمامیه ئە سەر دەمی ئیستاد.
۲۷	- ئیمامی شیعی ئە سەر دەمی ئیستا و ئەو دەوڵەتە ی، کە بنیاتی ناوه.
۳۳	- ئەزمونی شیخ موسی جارالله
۳۷	سێ یەم: شیعی ی ئیسماعیلی.
۳۸	أ- ترسناکی مەزەهبی باگینی ئە سەر ئوممەت.
۴۲	ب- بیروباوهره گەندەکە ی باگنیه کان.
۴۴	تەوهرە ی سێ یەم: بانگخوازی باطنیه کان لە باکوری ئە فریقیا.
۵۱	تەوهرە ی چوارەم: الخلیفة الشیعیة عبیدالله المهدي الرافضي.
۵۴	تەوهرە ی پینجەم: عه قیده ی ئەهلی سوننەت و جەماعەت لە بارە ی مەهدی.
۵۴	- ناوو سیفەتە کانی.
۵۴	- شوینی دەرچوونی.
۵۶	یەكەم: ئەو فەرموودانە ی باس لە مەهدی دەکەن لە ریگایی تەواتوره وه هاتوه.
۵۷	دووهم: ئەوانە ی ئینکاری لە فەرمووده کانی مەهدی دەکەن و بەرپەرچ دانەوهیان.

- ٦٢ **باسى دووهم: كيشه له نيوان دهولته تى عوبه يدي و خه لكى باكورى نه فريقيا**
- ٦٢ **تهوهره يه كه م: شوپش كردنى هوڙى هه واره له ته رابلس.**
- ٦٣ **تهوهره ي دووهم: هه لكشان و خشيني عوبه يديه كان بو به رقه.**
- ٦٥ شوپش كردنى خه لكى به رقه له سهر **عوبه يديه كان.**
- ٦٦ **تهوهره ي سى يه م: ده رچوونى ابي يزيد الخارجي له سهر عوبه يديه كان.**
- ٧٠ **تهوهره ي چوارهم: خه ليفه ي دووهمى رافضى القائم بأمرالله.**
- ٧١ **تهوهره ي پينجه م: خه ليفه ي رافضى سى يه م مه منصور.**
- ٧٢ **تهوهره ي شه شه م: المعز لدين الله أبو تميم سعد.**
- ٧٣ - **چوونى موعيز بو ميسر.**
- ٧٦ **تهوهره ي جهوتهم: تاوانى عوبه يديه كان له باكورى نه فريقيا.**
- ٨٣ **تهوهره ي هه شته م: هه لويسى زانايانى نه هلى سوننه و شيوازه كانى بهرگريکردن.**
- ٨٨ وتويژه كانى پيشه وا ابي عثمان سعد الحداد.
- ٩٧ **باسى سى يه م: دهولته تى صنهاجى تهوهره ي يه كه م: أبو الفتح يوسف بلكين.**
- ٩٨ **تهوهره ي دووهم: الموعيز بن باديس الصنهاجى.**
- ١٠٢ **تهوهره ي سى يه م: خشانى بنى هلال و بنى سليم.**
- ١٠٥ **تهوهره ي چوارهم: پيكدادانى چه كدارى له نيوان موعيزو و هوڙه عه ره بيه كان .**
- ١٠٩ **تهوهره ي پينجه م: كورپه كانى موعيز و نه وه كانى.**
- ١٠٩ **يه كه م: تميمي كورپى الموعيز.**
١٢. **دووهم: نه مير يه حيا**
- ١١٤ **سى يه م: نه مير على كورپى يه حيا.**
- ١١٦ **چوارهم: نه مير حه سه نى كورپى على كورپى يه حيا.**
- ١١٧ **أ- واليى طرابلس له سه رده مى نه مير حسن.**
- ١١٧ **ب- ره جار هيرش ده باته سهر طرابلس.**
- ١١٧ **ج- قات وقورپى وپرسيه تى له طرابلس.**
- ١٢٠ **تهوهره ي شه شه م: هوكاره كانى پوو خانى دهولته تى زيرى له باكورى نه فريقا.**
- ١٢٢ **باسى چوارهم. هوكاره كانى پوو خانى دهولته تى عوبه يدي**

- ۱۲۲ **تهوهره‌ی یه‌که‌م:** هۆکاره‌کانی پوخانی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی.
- ۱۳۰ **تهوهره‌ی دووه‌م:** نورالدین محمود
- ۱۴۰ – یه‌کگرتنی ولاتانی شام و هه‌ریمه‌ میسریه‌کان.
- ۱۴۱ – وه‌فات کردنی نورالدین.
- ۱۴۲ **تهوهره‌ی سێ یه‌م:** صلاح الدین الأیوبی:
- ۱۵۲ **أ-** القاضي الفاضل.
- ۱۵۵ – وه‌فات کردنی.
- ۱۵۶ **ب-** وه‌فات کردنی الناصر صلاح الدین.
- ۱۵۸ **ج-** پوخساره‌ سه‌ره‌کیه‌کان له‌ که‌سایه‌تی سه‌لاحه‌دیندا
- ۱۶۷ **د-** پیا هه‌لگوتنه‌کی قه‌شه‌نگ و جوان له‌ باره‌ی وه‌فات کردنی صلاح الدین.
- ۱۶۸ **ه-** چه‌ند په‌یامیکی جوان له‌ مه‌ر هه‌والی وه‌فات کردنی صلاح الدین.
- ۱۷۰ **نه‌ نجامی ئیکۆلینه‌وه‌که**
- ۱۸۱ **ناوه‌رۆک**